

การพัฒนาทักษะการอ่านและการเขียนภาษาไทยโดยใช้เทคนิค SQ4R:

โรงเรียนสองภาษาเอกชน

READING AND WRITING SKILLS DEVELOPMENT IN THAI;

THE USE OF SQ4R AT A PRIVATE BILINGUAL SCHOOL

โดย

กันตรัตน์ สุจิตวนิช

มหาวิทยาลัยรังสิต Rangsit University

ดุษฎีนิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตาม
หลักสูตรศึกษาศาสตรดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาการศึกษา
วิทยาลัยครูสุริยเทพ

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยรังสิต

ปีการศึกษา 2561

**READING AND WRITING SKILLS DEVELOPMENT IN THAI;
THE USE OF SQ4R AT A PRIVATE BILINGUAL SCHOOL**

**A DISSERTATION SUBMITTED IN PARTIAL FULFILLMENT
OF THE REQUIREMENTS FOR
THE DEGREE OF DOCTOR OF EDUCATION IN EDUCATIONAL STUDIES
SURYADHEP TEACHERS COLLEGE**

**GRADUATE SCHOOL, RANGSIT UNIVERSITY
ACADEMIC YEAR 2018**

คุษฎีนิพนธ์เรื่อง

การพัฒนาทักษะการอ่านและการเขียนภาษาไทยโดยใช้เทคนิค SQ4R:

โรงเรียนสองภาษาเอกชน

โดย

กันตรัตน์ สุจิตวนิช

ได้รับการพิจารณาให้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร

ปริญญาศึกษาศาสตรดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาการศึกษา

มหาวิทยาลัยรังสิต

ปีการศึกษา 2561

รศ.ดร.ศิตา เข็มขันติถาวร

ประธานกรรมการสอบ

ผศ.ดร.สุพินดา เลิศฤทธิ์

กรรมการ

ดร.วัลลภา เกลิมวงศาเวช

กรรมการ

ดร.ชลฤทัย บุญประสิทธิ์

กรรมการ

ดร.พิมพ์อุไร ลิ้มปัทม์

กรรมการและอาจารย์ที่ปรึกษา

บัณฑิตวิทยาลัยรับรองแล้ว

(ผศ.ร.ต.หญิง ดร.วรรณิ์ สุขสาตร)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

23 สิงหาคม 2561

Dissertation entitled

**READING AND WRITING SKILLS DEVELOPMENT IN THAI;
THE USE OF SQ4R AT A PRIVATE BILINGUAL SCHOOL**

by

KANTARAT SUCHITWANICH

was submitted in partial fulfillment of the requirements
for the degree of Doctor of Education in Educational Studies

Rangsit University
Academic Year 2018

Assoc.Prof.Sita Yiemkuntitavorn, Ph.D.
Examination Committee Chairperson

Asst.Prof.Supinda Lertlit, Ed.D.
Member

Wallapa Chalermvongsavej, Ph.D.
Member

Donrutai Boonprasitt, Ed.D.
Member

Pimurai Limpapath, Ph.D.
Member and Advisor

Approved by Graduate School

(Asst.Prof.Plt.Off.Vanee Sooksatra, D.Eng.)

Dean of Graduate School

August 23, 2018

กิตติกรรมประกาศ

งานวิจัยเล่มนี้เป็นผลงานที่มีคุณค่าต่อชีวิตด้านการศึกษาของผู้วิจัยเป็นอย่างยิ่ง ผลงานชิ้นนี้ จะไม่สามารถสำเร็จได้หากปราศจากอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ ดร.พิมพ์อุไร ลิ้มปัทม์ ที่กรุณา รับข้าพเจ้าเป็นลูกศิษย์ในที่ปรึกษา และให้คำชี้แนะ ความช่วยเหลือ และแนวทางที่ถูกต้องในการทำ วิจัย ตลอดจนประสิทธิ์ประสาทความรู้ทางด้านวิชาการให้แก่ข้าพเจ้า รวมถึงให้สติและข้อคิดบน เส้นทางการศึกษา การทำงาน และการดำเนินชีวิตให้ตั้งอยู่บนครรลองคลองธรรม และศีลธรรม จรรยาเสมอมา ขอกราบอาจารย์ด้วยความรักและเคารพยิ่งจากหัวใจ

นอกจากนี้ข้าพเจ้าขอขอบพระคุณคณะกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ รศ.ดร.ศิตา เข็มขັນติถาวร ประธานกรรมการ ผศ.ดร.สุพินดา เลิศฤทธิ์ ดร.วัลลภา เกลิมวงศาเวช และ ดร.ชลฤทัย บุญประสิทธิ์ รวมถึงผู้เชี่ยวชาญทุกท่านที่ให้คำชี้แนะ คำปรึกษา และข้อมูลที่เป็นประโยชน์ในการทำวิจัย จนทำ ให้งานวิจัยชิ้นนี้สำเร็จลุล่วงไปด้วยดี

กราบขอบพระคุณผู้บริหาร โรงเรียนสาธิตแห่งมหาวิทยาลัยรังสิต และมหาวิทยาลัยรังสิตที่ ให้การสนับสนุนทุนการศึกษาเพื่อนำความรู้ที่ได้มาพัฒนาคุณภาพการศึกษาให้นักเรียน ขอขอบคุณ ผู้ปกครองทุกท่านและนักเรียนทุกคนที่เห็นความสำคัญในการทำวิจัย และยินยอมให้ทำการทดลอง

ที่สำคัญยิ่งข้าพเจ้าขอกราบขอบพระคุณพ่อแม่ที่ส่งเสริมการศึกษาให้แก่ข้าพเจ้าตั้งแต่ เยาววัย อบรมสั่งสอน สนับสนุน เป็นกำลังใจ และคอยดูแลสำเร็จของข้าพเจ้าอยู่ตลอดเวลา รวมถึง พี่น้อง ครอบครัว เพื่อนๆ ทุกคนที่อยู่เคียงข้างและเป็นกำลังใจที่ดีให้แก่ข้าพเจ้าเสมอมา

กันตรัตน์ สุจิตวนิช

ผู้วิจัย

5709959 : สาขาวิชาเอก: การศึกษา; ศษ.ด. (การศึกษา)

คำสำคัญ : ทักษะการอ่าน, ทักษะการเขียน, เทคนิค SQ4R, โรงเรียนสองภาษาเอกชน

กัณฑ์รัตน์ สุจิตวนิช: การพัฒนาทักษะการอ่านและการเขียนภาษาไทยโดยใช้เทคนิค SQ4R: โรงเรียนสองภาษาเอกชน (READING AND WRITING SKILLS DEVELOPMENT IN THAI; THE USE OF SQ4R AT A PRIVATE BILINGUAL SCHOOL) อาจารย์ที่ปรึกษา: ดร.พิมพ์อุไร ลิ้มปัทม์, 207 หน้า.

งานวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ทดสอบทักษะการอ่านจับใจความและการเขียนสรุปความภาษาไทยก่อนการทดลองการสอนโดยใช้เทคนิค SQ4R 2) ทดลองการสอนโดยใช้เทคนิค SQ4R เพื่อพัฒนาทักษะการอ่านจับใจความและการเขียนสรุปความภาษาไทย 3) เปรียบเทียบทักษะการอ่านจับใจความและการเขียนสรุปความก่อนการทดลองและหลังการทดลอง 4) สังเกตการมีส่วนร่วมของนักเรียนในการจัดการเรียนการสอนของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม กลุ่มตัวอย่างคือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 จำนวน 43 คน ใน 2 ห้องเรียนของโรงเรียนสองภาษาเอกชนแห่งหนึ่ง ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2560 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยได้แก่ 1) แบบทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียนของการวัดทักษะการอ่านจับใจความและการเขียนสรุปความภาษาไทย 2) แผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิคการสอนแบบ SQ4R ที่มีเนื้อหาเป็นวรรณคดีและวรรณกรรมไทยในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 จำนวน 5 แผน 3) แผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้วิธีการสอนแบบปกติ ที่มีเนื้อหาเป็นวรรณคดีและวรรณกรรมไทยในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 จำนวน 5 แผน และ 4) แบบสังเกตการมีส่วนร่วมในการสอนด้วยเทคนิค SQ4R และแบบปกติ ใช้สถิติแบบพรรณนา ค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน การวิเคราะห์ความแปรปรวนเมื่อมีการวัดซ้ำ Repeated Measures ANOVA และสถิติการวิเคราะห์ความแปรปรวนร่วมแบบทางเดียว One Way ANOVA ในการวิเคราะห์ข้อมูล ผลการวิจัยพบว่า 1) กลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมมีคะแนนค่าเฉลี่ยการอ่านจับใจความก่อนเรียนอยู่ในระดับสูงและมีคะแนนเฉลี่ยการเขียนสรุปความก่อนเรียนอยู่ในระดับกลาง 2) กลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมมีทักษะการอ่านจับใจความหน่วยการเรียนรู้ที่ 1-5 ไม่แตกต่างกัน แต่มีทักษะการเขียนสรุปความหน่วยการเรียนรู้ที่ 5 แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 3) กลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมมีทักษะการเขียนสรุปความหลังเรียนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .000 4) กลุ่มทดลองมีคะแนนเฉลี่ยการมีส่วนร่วมในการจัดการเรียนการสอนอยู่ในระดับมากที่สุด ในขณะที่กลุ่มควบคุมมีคะแนนเฉลี่ยส่วนใหญ่อยู่ในระดับมาก ดังนั้นการเรียนการสอนโดยใช้เทคนิค SQ4R จึงควรนำมาใช้เพื่อพัฒนาทักษะการอ่านจับใจความและการเขียนสรุปความโดยควรเพิ่มจำนวนครั้งโดยใช้เทคนิคนี้ควบคู่ไปกับการเรียนการสอนแบบวิธีปกติ

ลายมือชื่อนักศึกษาลายมือชื่ออาจารย์ที่ปรึกษา.....

5709959 : MAJOR: EDUCATIONAL STUDIES;

Ed.D. (EDUCATIONAL STUDIES)

KEYWORDS : READING SKILL, WRITING SKILL, SQ4R TECHNIQUE,

PRIVATE BILINGUAL SCHOOL

**KANTARAT SUCHITWANICH: READING AND WRITING SKILLS DEVELOPMENT
IN THAI; THE USE OF SQ4R AT A PRIVATE BILINGUAL SCHOOL. DISSERTATION**

ADVISOR: PIMURAI LIMPAPATH, Ph.D., 207 p.

The purposes of this research were: 1) to perform pretest and posttest of reading and writing skills in Thai before doing an experiment by using SQ4R technique with the Prathomsuksa 5 students at a private bilingual school; 2) to employ the experiment by using SQ4R teaching Thai literature as to develop reading and writing skills in Thai; 3) to compare reading and writing skills between an experimental and control group before and after SQ4R; 4) to observe the students' participation of how they learned Thai through SQ4R and normal techniques in both experimental and control groups. The sampling was 43 Prathomsuksa 5 students at a private bilingual school during the 1st semester of the 2017 academic year.

The research tools were: pretest and posttest composed of 14 reading skill items and 2 writing skill items, 5 lesson plans using SQ4R technique which comprised of 5 texts from Thai literature required in Prathomsuksa 5 level by MOE taught in an experimental group and the 5 normal lesson plans in a control group, and students observation forms were used to observe students' class participation. Descriptive Statistics was used to describe Frequency, Percentage, Means, Standard Deviation, Data obtained, then, was tested by using Repeated measures ANOVA, One Way ANOVA.

The research findings revealed that: 1) the pretest's scores for reading skills in Thai for both experimental and control groups were high, whereas the writing scores were at medium; 2) there was a significant difference in summary writing at the fifth time of the experimental group; 3) the posttest's scores of the summary writing of the control group was higher; and 4) the scores of the students' participation in the experimental group was at the highest while at the high level in the control group. Accordingly, it was suggested that SQ4R should be incorporated with the normal technique, and taught more than five times in order to increase students' skills both in reading comprehension and summary writing, respectively.

Student's Signature Dissertation Advisor's Signature

สารบัญ

	หน้า
กิตติกรรมประกาศ	ก
บทคัดย่อภาษาไทย	ข
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ	ค
สารบัญ	ง
สารบัญตาราง	ช
สารบัญรูป	ญ
บทที่ 1 บทนำ	1
1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา	1
1.2 วัตถุประสงค์ของการวิจัย	6
1.3 คำถามของการวิจัย	7
1.4 ขอบเขตของการวิจัย	7
1.5 กรอบแนวคิดการวิจัย	8
1.6 นิยามศัพท์	9
บทที่ 2 ทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	11
2.1 ตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้แกนกลาง กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551	11
2.2 การจัดการเรียนการสอนตามหลักสูตรกระทรวงศึกษาธิการ ระบบสองภาษา	13
2.3 ทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับการอ่าน	14
2.4 ทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับการเขียน	24
2.5 วรรณคดีและวรรณกรรม	29
2.6 การจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิคการสอนแบบ SQ4R	31
2.7 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	34

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
บทที่ 3 ระเบียบวิธีวิจัย	37
3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง	37
3.2 เนื้อหาที่ใช้ในการวิจัย	38
3.3 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	39
3.4 การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	39
3.5 การเก็บรวบรวมข้อมูล	43
3.6 การวิเคราะห์ข้อมูล	45
 บทที่ 4 ผลการวิจัย	 47
ตอนที่ 1 ผลการทดสอบทักษะการอ่านจับใจความและการเขียนสรุปความ ก่อนการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิคการสอนแบบ SQ4R และ วิธีการสอนแบบปกติ	48
ตอนที่ 2 ผลการศึกษาการวิเคราะห์เปรียบเทียบทักษะการอ่านจับใจความ และการเขียนสรุปความโดยใช้วรรณคดีและวรรณกรรมไทยในการ จัดการเรียนรู้ หน่วยการเรียนรู้ที่ 1-5 โดยใช้เทคนิคการสอนแบบ SQ4R และวิธีการสอนแบบปกติ	52
ตอนที่ 3 ผลการศึกษาการวิเคราะห์เปรียบเทียบทักษะการอ่านจับใจความ และการเขียนสรุปความภาษาไทย ก่อนการทดลองและหลังการ ทดลองการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิคการสอนแบบ SQ4R และ วิธีการสอนแบบปกติ	57
ตอนที่ 4 ผลการสังเกตการมีส่วนร่วมในการจัดการเรียนการสอนหน่วยการ เรียนรู้ที่ 1-5 ของกลุ่มทดลองที่ได้รับการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค การสอนแบบ SQ4R และกลุ่มควบคุมที่ได้รับการจัดการเรียนรู้ โดยใช้วิธีการสอนแบบปกติโดยครูผู้สอนภาษาไทยจำนวน 3 ท่าน	60

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
บทที่ 5 อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	67
5.1 สรุปผลการวิจัย	67
5.2 การอภิปรายผลการวิจัย	69
5.3 ข้อเสนอแนะ	76
5.4 ข้อจำกัด	77
บรรณานุกรม	79
ภาคผนวก	89
ภาคผนวก ก รายนามผู้เชี่ยวชาญการตรวจสอบและรับรองคุณภาพ เครื่องมือวิจัยหนังสือเชิญผู้เชี่ยวชาญ	90
ภาคผนวก ข เอกสารแสดงความยินยอมของผู้เข้าร่วมโครงการวิจัย จดหมายขอความอนุเคราะห์ในการทดลองงานวิจัย	95
ภาคผนวก ค เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ผลการตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือของผู้เชี่ยวชาญ	101
ประวัติผู้วิจัย	207

สารบัญตาราง

ตารางที่	หน้า
2.1 พัฒนาการทักษะการอ่านของเด็ก	17
2.2 พัฒนาการทางภาษาของเด็กปฐมวัย	19
2.3 พัฒนาการด้านการเขียนตามช่วงวัย	26
4.1 ความถี่ และร้อยละของผลการทดสอบทักษะการอ่านจับใจความภาษาไทย ก่อนการใช้เทคนิคการสอนแบบ SQ4R ของกลุ่มทดลอง	48
4.2 ความถี่ และร้อยละของผลการทดสอบทักษะการอ่านจับใจความภาษาไทย ก่อนการใช้เทคนิคการสอนแบบ SQ4R ของกลุ่มควบคุม	49
4.3 ผลการเปรียบเทียบความถี่ และร้อยละของทักษะการอ่านจับใจความภาษาไทย ก่อนการใช้เทคนิคการสอนแบบ SQ4R ของกลุ่มทดลอง และกลุ่มควบคุม	49
4.4 ความถี่ และร้อยละของผลการทดสอบทักษะการเขียนสรุปความภาษาไทย ก่อนการใช้เทคนิคการสอนแบบ SQ4R ของกลุ่มทดลอง	50
4.5 ความถี่ และร้อยละของผลการทดสอบทักษะการเขียนสรุปความภาษาไทย ก่อนการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิคการสอนแบบ SQ4R ของกลุ่มควบคุม	50
4.6 ผลการเปรียบเทียบความถี่ และร้อยละของทักษะการเขียนสรุปความภาษาไทย ก่อนการใช้เทคนิคการสอนแบบ SQ4R ของกลุ่มทดลอง และกลุ่มควบคุม	51
4.7 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) ทักษะการอ่านจับใจความและการเขียนสรุปความภาษาไทย ก่อนการใช้เทคนิคการสอนแบบ SQ4R ของกลุ่มทดลอง และกลุ่มควบคุม	52
4.8 ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างทักษะการอ่านจับใจความโดยใช้วรรณคดี และวรรณกรรมไทยหน่วยการเรียนรู้ที่ 1-5 ของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม ด้วยการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบวัดซ้ำ (Repeated Measure ANOVA)	53
4.9 ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างทักษะการเขียนสรุปความโดยใช้วรรณคดี และวรรณกรรมไทยหน่วยการเรียนรู้ที่ 1-5 ของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม ด้วยการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบวัดซ้ำ (Repeated Measure ANOVA)	54

สารบัญตาราง

ตารางที่		หน้า
4.10	ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ทักษะการอ่านจับใจความและการเขียนสรุปความโดยใช้วรรณคดีและวรรณกรรมไทย หน่วยการเรียนรู้ที่ 1-5 ของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม	55
4.11	ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One Way ANOVA) ทักษะการอ่านจับใจความและการเขียนสรุปความก่อนการทดลองและหลังการทดลอง การจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิคการสอนแบบ SQ4R ระหว่างกลุ่ม (Between Group) และภายในกลุ่ม (Within Group)	57
4.12	ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ทักษะการอ่านจับใจความและการเขียนสรุปความภาษาไทยก่อนการทดลองและหลังการทดลองการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิคการสอนแบบ SQ4R ของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม	58
4.13	ผลการสังเกตการณ์มีส่วนร่วมในการจัดการเรียนการสอนของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม โดยครูผู้สอนภาษาไทย จำนวน 3 ท่าน หน่วยการเรียนรู้ที่ 1 กระเช้าสีดา จำแนกเป็นรายด้าน	61
4.14	ผลการสังเกตการณ์เรียนการสอนโดยครูผู้สอนภาษาไทย จำนวน 3 ท่าน ในกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม หน่วยการเรียนรู้ที่ 2 นิทานเทียบสุภาษิตเรื่อง เห็นช้างเท่าหมู จำแนกเป็นรายด้าน	62
4.15	ผลการสังเกตการณ์เรียนการสอนโดยครูผู้สอนภาษาไทย จำนวน 3 ท่านในกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม หน่วยการเรียนรู้ที่ 3 ไกรทอง จำแนกเป็นรายด้าน	63
4.16	ผลการสังเกตการณ์มีส่วนร่วมในการจัดการเรียนการสอนของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม โดยครูผู้สอนภาษาไทย จำนวน 3 ท่าน หน่วยการเรียนรู้ที่ 4 ราชาริราช ตอนกำเนิดมะกะโท จำแนกเป็นรายด้าน	64
4.17	ผลการสังเกตการณ์มีส่วนร่วมในการจัดการเรียนการสอนของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม โดยครูผู้สอนภาษาไทย จำนวน 3 ท่าน หน่วยการเรียนรู้ที่ 5 สังข์ทอง ตอนกำเนิดพระสังข์ จำแนกเป็นรายด้าน	65

สารบัญตาราง

ตารางที่		หน้า
4.18	ค่าเฉลี่ยรวม ($\bar{X}$) ผลการสังเกตการณ์มีส่วนร่วมในการจัดการเรียนการสอน ของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม โดยครูผู้สอนภาษาไทย จำนวน 3 ท่าน หน่วยการเรียนรู้ที่ 1-5	66

สารบัญรูป

หน้า

รูปที่

1.1 กรอบแนวคิดการวิจัย

8

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ไม่ว่าจะในระดับใด การพัฒนาทักษะการสื่อสารให้มีประสิทธิภาพสูงสุดเป็นสิ่งจำเป็นสำหรับผู้เรียน ซึ่งในการดำเนินชีวิต ทักษะการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียนนั้นอาจเกิดขึ้นได้พร้อมๆ กัน หรือแยกจากกันเป็นส่วนๆ โดยที่การพัฒนาทักษะการอ่านและการเขียนนั้นควรได้รับการพัฒนาไปพร้อมๆ กันในทุกช่วงวัย ซึ่งทักษะการอ่านที่ดีมักมีความสัมพันธ์กับการเขียนและการประสบความสำเร็จในการเรียนรู้ (Rizvi, 2011) อย่างไรก็ตามเมื่อผู้เรียนอยู่ในบริบทของการเรียนรู้ที่ต้องพึ่งการอ่านและการเขียนเป็นหลัก การพัฒนาการเรียนรู้จากการอ่านและการเขียนจึงมีความจำเป็นอย่างยิ่ง ทั้งนี้ทักษะการอ่านและการเขียนเป็นทักษะ 2 ประการในทักษะ 4 ประการที่มีความสำคัญอย่างยิ่งยวดที่มนุษย์ต้องใช้ในชีวิตประจำวัน เนื่องจากการอ่านเป็นทักษะที่จำเป็นสำหรับการเรียนรู้และการพัฒนาชีวิตสู่ความสำเร็จ ผู้ที่มีทักษะในการอ่านและการเขียนที่ดี จะนำมาซึ่งความรู้และส่งเสริมให้เกิดการคิดวิเคราะห์ มีวิจารณญาณ แยกแยะ และประยุกต์ใช้ข้อมูล พร้อมทั้งสามารถถ่ายทอดสื่อสารให้ผู้อื่นทราบและเข้าใจได้

ยิ่งเป็นยุคดิจิทัลในศตวรรษที่ 21 ด้วยแล้ว การอ่านและการเขียนยังมีความสำคัญและจำเป็นมากขึ้นไปอีก เพราะเป็นพื้นฐานสำคัญในการรับและแชร์ข้อมูล ความรู้ ความคิดเห็น อันนำไปสู่การเกิดปัญหาที่สามารถนำไปพัฒนาศักยภาพและแก้ปัญหาต่างๆ ได้อย่างมีประสิทธิภาพ (วรินพร เจริญแล้ว, 2551; Aydogan, 2014; Gillis, 2013; Tyagi, 2013) เนื่องจากความสามารถในการอ่านเป็นทักษะแรกของการรู้หนังสือ ซึ่งมีความสำคัญและมีความจำเป็นอย่างยิ่งก่อนที่จะไปนำไปสู่การเขียน (เฉลิมลาภ ทองอาจ, 2557) โดยที่การอ่านนั้นเกี่ยวข้องกับการตีความ ทำความเข้าใจ และรับรู้ถึงความหมายของสารสนเทศที่เป็นลายลักษณ์อักษร ที่มีความสัมพันธ์กับการรู้ตัวอักษร ความหมายของคำ วลี และประโยค จนนำไปสู่ความเข้าใจความหมายของบทอ่าน (Anderson et al., 1985; Sheridan, 1981) ในเวลาเดียวกันการอ่านยังช่วยพัฒนาความคิด จิตใจ สมาธิ จินตนาการ แรงบันดาลใจ ตลอดจนสร้างความเพลิดเพลินในการแสวงหาความรู้ความเข้าใจในเรื่องนั้นให้กับผู้อ่าน (สุทธิ

ชัย ปัญญโรจน์, 2555ก; Glenn, 2014; Rizvi, 2011) ดังนั้นเมื่อนำการอ่านเพื่อความเข้าใจไปประยุกต์กับการเรียนรู้ของผู้เรียนจะเห็นได้ว่าการอ่านมิได้เป็นเพียงการฝึกทักษะขั้นพื้นฐานของชีวิต หากแต่เป็นการพัฒนาศักยภาพแห่งการเรียนรู้และการเพิ่มพูนและเสริมสร้างทักษะในการคิดวิเคราะห์และปฏิบัติงานอย่างไม่รู้จบ

หนึ่งในการอ่านที่นับว่าเป็นรากฐานที่สำคัญต่อผู้เรียนในทุกระดับชั้นคือการอ่านจับใจความ หรือที่มักนิยมเรียกกันอีกอย่างว่าการอ่านเพื่อความเข้าใจ การอ่านจับใจความหรือการอ่านเพื่อความเข้าใจนี้ต้องอาศัยความรู้และความสามารถในการรู้ภาษาและเข้าถึงความหมาย (Roe, 2014) ด้วยเหตุที่ว่า การอ่านเพื่อเข้าใจถึงความหมายนี้เป็นกระบวนการที่ต้องอาศัยความรู้เดิมในการตีความและสร้างความหมายให้กับตัวอักษรที่อยู่ตรงหน้าให้ถูกต้องและเหมาะสมกับทั้งเนื้อหา รูปแบบ และบริบทของการอ่านในแต่ละครั้ง (Cook, 2008) หรืออีกนัยหนึ่ง การสอนการอ่านเพื่อความเข้าใจจะเป็นอีกหนึ่งวิธีการที่จะช่วยพัฒนาการเรียนรู้มิใช่เพียงเพื่อรู้คำศัพท์ วลี หรือแนวคิด แต่เป็นการปูพื้นฐานของวิธีการสร้างความเข้าใจในการเรียนรู้เนื้อหาสาระของทุกๆ รายวิชาไปพร้อมๆ กับการพัฒนาคุณภาพการเรียนรู้และการดำรงชีวิตของผู้เรียน (Hansen, 2016) จินตนาการในจิตใจ และการจดประกายจินตนาการให้กับชีวิต ช่วยเสริมสร้างประสบการณ์ พัฒนาตัวตนและจิตใจให้ผู้เรียนมีสมรรถนะในการอ่านเพื่อเรียนรู้เนื้อหาสาระในวิชาต่างๆ ได้ดี (บงกช สิงหกุล, 2556; สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ห้องสมุดสำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา, 2551; Glenn, 2014; Kittipanan, 2011; McCarthy, 2016; Rizvi, 2011)

ในส่วนของการเขียนซึ่งนับว่าเป็นทักษะในการถ่ายทอดความคิด จินตนาการ ความรู้ และประสบการณ์ต่างๆ รวมไปถึงอารมณ์และความรู้สึกผ่านการเขียนสัญลักษณ์ที่เป็นตัวหนังสือ ตลอดจนเครื่องหมายต่างๆ แทนถ้อยคำ ทั้งนี้เพื่อให้ผู้อ่านเข้าใจถึงความมุ่งหมายในการสื่อสารของผู้เขียน (กองทัพ เคลือบพนิชกุล, 2542) ในขณะที่การเขียนเป็นการแสดงออกเพื่อการติดต่อสื่อสารอย่างหนึ่งของมนุษย์ การเขียนจึงมีความจำเป็นอย่างยิ่งต่อการสื่อสาร การเขียนที่ดีจะส่งผลต่อทั้งการเรียนและการทำงาน โดยผู้ที่มีทักษะการเขียนที่ดี ย่อมมีโอกาสประสบความสำเร็จทั้งการเรียนและการทำงานมากกว่าผู้ที่มีทักษะด้อยกว่า ด้วยเหตุผลข้างต้นทักษะการอ่านและการเขียนจึงเป็นทักษะที่ความสัมพันธ์ต่อกัน โดยผู้ที่มีทักษะการเขียนที่ดี ย่อมจะมีความสามารถในการแยกแยะสิ่งต่างๆ ได้ดีเช่นกัน เพราะเช่นนั้นการอ่านและการเขียนจึงควรมีการพัฒนาไปพร้อมๆ กัน อย่างต่อเนื่อง และได้รับการปลูกฝังมาแต่เยาว์วัยจากทั้งครอบครัว โรงเรียน และสังคม (บงกช สิงหกุล, 2556; Glenn, 2014; Kittipanan, 2011; McCarthy, 2016; Sajin, 2015)

ในประเทศไทยในการเรียนการสอนการอ่านและการเขียนนั้นถูกกำหนดไว้เป็นพื้นฐานสำคัญของการเรียนรู้ ดังที่สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานได้ประกาศจุดเน้นและแนวทางการพัฒนาคุณภาพผู้เรียนตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ. 2551 โดยได้กำหนดคุณลักษณะด้านการอ่านและการเขียนไว้ในกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย และประกาศจุดเน้นการพัฒนาผู้เรียนด้านการอ่านและการเขียนในชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6 โดยมุ่งพัฒนาความสามารถในการอ่านจับใจความและการเขียนสรุปความจากเรื่องที่อ่านได้ โดยที่สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน กระทรวงศึกษาธิการยังได้ให้ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับบทบาทของผู้สอนที่เกี่ยวกับการเรียนรู้ คือ เน้นการจัดบรรยากาศที่เอื้อต่อการเรียนรู้ และดูแลช่วยเหลือผู้เรียนให้เกิดการเรียนรู้ ส่วนบทบาทของผู้เรียน คือ เสาะแสวงหาความรู้ เข้าถึงแหล่งการเรียนรู้ วิเคราะห์ สังเคราะห์ ข้อความ ตั้งคำถาม คิดค้นหาคำตอบหรือค้นหาแนวทางในการแก้ปัญหาด้วยวิธีการต่างๆ (กระทรวงศึกษาธิการ สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน, 2558)

เพื่อเน้นการเรียนการสอนการอ่านและการเขียนในระดับขั้นพื้นฐานให้เหมาะสมกับศตวรรษที่ 21 และตอบสนองนโยบายของกระทรวงศึกษาธิการโดยเน้นการบูรณาการการสอนการอ่านและการเขียนเข้าด้วยกัน พร้อมทั้งมุ่งเน้นแนวทางการพัฒนาคุณภาพผู้เรียนตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ. 2551 จึงมีความจำเป็นอย่างยิ่งในการนำเทคนิคการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญโดยเน้นให้ผู้เรียนเข้าใจถึงวิธีการเรียนรู้ และรู้วิธีการเรียนรู้ โดยที่บริบทของการจัดการเรียนการสอนที่กระตุ้นผู้เรียนให้มีการพัฒนาความสามารถในการเรียนรู้ด้วยตนเอง โดยสนับสนุนให้ผู้เรียนไม่เพียงแต่มีโอกาสเลือกในสิ่งที่ต้องการเรียนรู้เท่านั้น แต่ยังรวมถึงเลือกวิธีการเรียนและเข้าใจถึงเหตุผลว่าทำไมต้องเรียน หัวใจสำคัญของการเรียนรู้คือบรรยากาศและกิจกรรมที่เอื้อต่อการเรียน โดยหัวข้อที่เรียนควรสอดคล้องกับความต้องการ และความสนใจของผู้เรียน ในขณะเดียวกันหัวข้อที่เรียนต้องส่งเสริมผู้เรียนและเชื่อมโยงกับการสร้างความรู้ความเข้าใจอย่างแท้จริง โดยทั้งครูและนักเรียนมีส่วนร่วมในกระบวนการจัดการเรียนรู้ บทบาทของครูผู้สอนที่เกี่ยวกับการจัดการเรียนรู้ คือ เน้นการจัดบรรยากาศที่เอื้อต่อการเรียนรู้ ดูแลช่วยเหลือผู้เรียนให้เกิดการเรียนรู้ ส่วนในบทบาทของผู้เรียนก็ต้องเฝ้าแสวงหาความรู้ โดยเข้าถึงแหล่งการเรียนรู้ วิเคราะห์ สังเคราะห์ความรู้ โดยการตั้งคำถาม คิดหาคำตอบ หรือหาแนวทางแก้ปัญหาด้วยวิธีการต่างๆ ฉะนั้นในห้องเรียนที่เน้นนักเรียนเป็นสำคัญนั้น ครูจะเป็นผู้กระตุ้นและให้แรงบันดาลใจแก่นักเรียนในการแสวงหาความรู้และสร้างความรู้ความเข้าใจด้วยตนเองในเชิงลึกผ่านการเรียนรู้แบบร่วมมือและทำงานร่วมกับผู้อื่น และนำความรู้ใหม่ที่ได้ไปประยุกต์ใช้ให้เข้ากับชีวิตจริงและประสบการณ์

จริง (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน สถาบันภาษาอังกฤษ, 2558; Brown, 2008; Foley, 2013; McCombs & Miller, 2007; Teaching Excellence in Adult Literacy, 2010)

อย่างไรก็ตามเทคนิคการสอนที่บูรณาการการอ่านและการเขียนเข้าด้วยกันอย่างเหมาะสมและสอดคล้องกับการมุ่งเน้นแนวทางการพัฒนาคุณภาพผู้เรียนตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ. 2551 ซึ่งเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญโดยเน้นให้ผู้เรียนเข้าถึงเนื้อหาและเข้าใจถึงวิธีการเรียนรู้ไปในเวลาเดียวกัน คือเทคนิคการเรียนการสอนที่ใช้สอนการอ่านจับใจความและการเขียนสรุปความแบบ SQ4R (Richardson & Morgan, 1997) ซึ่งประกอบด้วย 6 ขั้นตอน คือ การสำรวจ (Survey) การตั้งคำถาม (Question) การอ่าน (Read) การทำความเข้าใจเนื้อหาด้วยตนเอง (Recite) การทบทวน (Review) และการสะท้อนความคิด (Reflect) ซึ่งเทคนิคการสอนแบบ SQ4R เป็นรูปแบบการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่สามารถพัฒนาทักษะการอ่านจับใจความและการเขียนสรุปความ รวมถึงการจัดการเรียนการสอนในศตวรรษที่ 21 ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ เพราะเทคนิคการสอนแบบ SQ4R เป็นเทคนิคการสอนที่เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้คิดตั้งคำถามด้วยตนเองเพื่อเป็นปัญหา และแรงกระตุ้นในการเสาะแสวงหาคำตอบ อภิปรายความรู้ ทำงานเป็นรายบุคคลและร่วมกับผู้อื่น นักเรียนมีโอกาสได้เรียนรู้ผ่านการลงมือปฏิบัติ คิดวิเคราะห์สาระสำคัญของสิ่งที่ได้เรียนรู้ และสรุปความรู้ด้วยตนเอง ครูมีหน้าที่จัดการเรียนรู้ที่กระตุ้นความอยากรู้ให้แก่ผู้เรียนด้วยการจัดกิจกรรมที่ส่งเสริมให้ผู้เรียนเกิดองค์ความรู้ และเมื่อนักเรียนได้ทำกิจกรรมครบทั้ง 6 ขั้นตอนแล้ว ทำให้สามารถจับใจความสำคัญและสรุปใจความสำคัญจากเรื่องที่อ่านได้ในที่สุด

ทั้งนี้จากการศึกษางานวิจัยการใช้เทคนิค SQ4R ในรอบ 5 ปีที่ผ่านมา พบว่ามีการนำเทคนิค SQ4R ไปใช้ทดลองสอนกับวิชาภาษาไทยในการพัฒนาความสามารถในการอ่านภาษาไทยด้านการอ่านจับใจความ (กานต์ธิดา แก้วงาม, 2557; จิตกมล จันทร์โกศล, 2556; ธิดา นุ่มสามสาย, 2559; มัทธิดา ศิริตานนท์, 2559; เมขลา ลือโสภ, 2556; อมรัตน์ จิตกาล, 2556) การอ่านเพื่อความเข้าใจ (จุฑารัตน์ หมวกพิบูล, 2558; ณัฐิณี สัมฤทธิ์ผล, 2556; มยุรี นางาม, 2556; มลธิชา จิตเจริญ, 2556) และการอ่านเชิงวิเคราะห์ (จรรยา ศรีบัวหลวง, 2559) รวมถึงมีการนำเทคนิค SQ4R ไปใช้ทดลองสอนกับวิชาภาษาอังกฤษในการพัฒนาการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ การเขียนคำศัพท์ และการคิดวิเคราะห์ (กาญจนาภรณ์ คำแก้ว, 2560; ภูมิรินทร์ เหลลาอำนาจ, 2556; วณิดา สุวรรณศิลป์, 2557; วรัชญา ตำราญรมย์, 2558) ของนักเรียนทั้งในระดับประถมศึกษา มัธยมศึกษา และมหาวิทยาลัย ตั้งแต่ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ถึงนักศึกษาระดับปีที่ 2 ซึ่งล้วนแต่เป็นนักเรียนและนักศึกษาในระบบการศึกษาสายสามัญ สังกัดรัฐบาลทั้งสิ้น

จากการวิจัยในการใช้เทคนิค SQ4R กับผู้เรียนในระดับและบริบทต่างๆจะเห็นได้ว่ายังไม่มี การประยุกต์ใช้เทคนิค SQ4R ในการเรียนการสอนวิชาภาษาไทยในโรงเรียนสองภาษา เพื่อเป็นการ พัฒนาการอ่านจับใจความและการเขียนสรุปความให้กับนักเรียนในระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานใน โรงเรียนสองภาษาที่จัดการเรียนการสอนตามหลักสูตรกระทรวงศึกษาธิการเป็นภาษาอังกฤษ โดย ต้องคำนึงถึงความสามารถพื้นฐานในการใช้ภาษาไทยของผู้เรียน และสนับสนุนความพร้อมและ ความสนใจของผู้เรียนที่จะเรียนรู้ภาษาอังกฤษไปพร้อมๆ กัน โดยกระทรวงศึกษาธิการมีนโยบาย กำหนดให้โรงเรียนที่จัดการเรียนการสอนระบบสองภาษาต้องคงไว้ซึ่งความมั่นคงของสถาบันชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์ รวมไปถึงภาษาไทย ศิลปะไทย ขนบธรรมเนียมประเพณีไทย และ วัฒนธรรมไทย และควรจัดการเรียนการสอนโดยเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ส่งเสริมให้ผู้เรียนมีทักษะ การเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ด้วยวิธีการสอนที่หลากหลายที่มุ่งเน้นให้นักเรียนได้ปฏิบัติจริง ศึกษาหา ความรู้ด้วยตนเอง และสรุปเป็นองค์ความรู้ได้ (กระทรวงศึกษาธิการ สำนักงานคณะกรรมการ การศึกษาขั้นพื้นฐาน, 2558) ซึ่งหมายถึง นักเรียนต้องมีความสามารถที่ดีทั้งภาษาไทยและ ภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนที่เป็นคนไทย ในขณะที่ภาษาไทยเป็นภาษาแม่ต้องเน้นให้ผู้เรียนมี ประสิทธิภาพสูงสุด และสามารถใช้ภาษาไทยได้อย่างคล่องแคล่วในชีวิตประจำวัน และสามารถ นำไปใช้ในวิชาอื่นๆ เพื่อสร้างความความสำเร็จในการเรียนในระบบสองภาษา เพื่อเน้นให้นักเรียนมี ความสามารถทางภาษาที่ดีที่สุดทั้งภาษาอังกฤษและภาษาแม่ โดยมีความชำนาญในการใช้ ภาษาอังกฤษเพื่อเข้าสู่โลกไร้พรมแดน และมีความชำนาญในการใช้ภาษาแม่เพื่อเชื่อมโยงสู่มรดก และรากเหง้าทางวัฒนธรรมของอาเซียน เพื่อรองรับการเติบโตและการแข่งขันทางเศรษฐกิจของ นานาประเทศ (National EFA Report-SINGAPORE, 2015)

ดังนั้นเพื่อสนองต่อการจัดการเรียนการสอนการอ่านจับใจความและการเขียนสรุป ความให้มีประสิทธิภาพ สอดคล้องกับหลักสูตรแกนกลางของกระทรวง ศึกษาธิการในโรงเรียนสอง ภาษาสำหรับผู้เรียนวิชาภาษาไทยในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6 ที่มุ่งเน้นให้นักเรียนสามารถ สื่อสารได้อย่างมีประสิทธิภาพทั้งไทยและอังกฤษ และยังคงไว้ซึ่งความมั่นคงของสถาบันชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์ รวมไปถึงภาษาไทย ศิลปะไทย ขนบธรรมเนียมประเพณีไทย และ วัฒนธรรมไทย โดยมุ่งพัฒนาผู้เรียนให้สามารถจับใจความของเรื่องที่อ่านและสามารถเขียนสรุป ความได้

ด้วยเหตุผลดังกล่าวข้างต้น ผู้วิจัยจึงได้ทำการทดลองโดยใช้เทคนิค SQ4R ในการเรียนการ สอนวรรณคดีและวรรณกรรมไทยเพื่อพัฒนาทักษะการอ่านจับใจความและการเขียนสรุปความ

ภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ในโรงเรียนสองภาษาเอกชนแห่งหนึ่งตามที่กระทรวงศึกษาธิการได้กำหนดตัวชี้วัดด้านการอ่านและการเขียนสำหรับการเรียนการสอนภาษาไทยไว้คือ นักเรียนสามารถอ่านบทร้อยแก้วและบทร้อยกรอง อธิบายความหมายจากเรื่องที่อ่าน จับใจความสำคัญของเรื่องที่อ่าน สามารถเขียนย่อความหรือสรุปความจากเรื่องที่อ่าน โดยใช้ถ้อยคำชัดเจน ถูกต้องและเหมาะสม ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับวรรณคดีและวรรณกรรมนั้น นักเรียนต้องเข้าใจและสามารถสรุปเรื่องจากวรรณคดีและวรรณกรรมที่อ่าน เห็นคุณค่าวรรณคดีและวรรณกรรมที่อ่าน ตลอดจนนำข้อคิดจากเรื่องที่อ่าน ไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันได้ เพื่อให้ นักเรียนได้ฝึกฝนและพัฒนาทักษะการอ่านจับใจความและการเขียนสรุป และสามารถนำไปประยุกต์ใช้ให้เกิดประโยชน์ในการเรียนอย่างต่อเนื่องเพื่อพัฒนาตนเองให้มีคุณภาพด้านทักษะการอ่านและการเขียนตรงตามที่กระทรวงศึกษาธิการกำหนดเมื่อจบการศึกษาในชั้นระดับประถมศึกษาตอนปลาย

1.2 วัตถุประสงค์ของการวิจัย

การวิจัยในครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ

- 1) ทดสอบทักษะการอ่านจับใจความและการเขียนสรุปความภาษาไทย ก่อนการทดลอง การสอนโดยใช้เทคนิค SQ4R ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ในโรงเรียนสองภาษาเอกชนแห่งหนึ่ง
- 2) ทดลองการสอนโดยใช้เทคนิค SQ4R เพื่อพัฒนาทักษะการอ่านจับใจความและการเขียนสรุปความภาษาไทย ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ในโรงเรียนสองภาษาเอกชนแห่งหนึ่ง
- 3) เปรียบเทียบทักษะการอ่านจับใจความและการเขียนสรุปความภาษาไทยก่อนการทดลอง และหลังการทดลองการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิคการสอนแบบ SQ4R และวิธีการสอนแบบปกติ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ในโรงเรียนสองภาษาเอกชนแห่งหนึ่ง
- 4) สังเกตการมีส่วนร่วมของนักเรียนในการจัดการเรียนการสอนภาษาไทยของกลุ่มที่ได้รับการทดลองการสอนแบบ SQ4R และกลุ่มที่ได้รับการสอนแบบปกติของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ในโรงเรียนสองภาษาเอกชนแห่งหนึ่ง

1.3 คำถามของการวิจัย

1.3.1 ทักษะการอ่านจับใจความและการเขียนสรุปความภาษาไทย ก่อนการทดลองการสอนโดยใช้เทคนิค SQ4R ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ในโรงเรียนสองภาษาเอกชนแห่งหนึ่ง อยู่ในระดับใด

1.3.2 ผลของการทดลองการสอนทักษะการอ่านจับใจความและการเขียนสรุปความภาษาไทยโดยใช้เทคนิค SQ4R ในกลุ่มทดลอง ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ในโรงเรียนสองภาษาเอกชนแห่งหนึ่ง มีความแตกต่างกันกับกลุ่มควบคุมหรือไม่ อย่างไร

1.3.3 ผลของการเปรียบเทียบก่อนและหลังการทดลองการสอนทักษะการอ่านจับใจความและการเขียนสรุปความภาษาไทยโดยใช้เทคนิค SQ4R ในกลุ่มทดลอง ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ในโรงเรียนสองภาษาเอกชนแห่งหนึ่ง มีความแตกต่างกันกับกลุ่มควบคุมหรือไม่ อย่างไร

1.3.4 ผลของการสังเกตการของการมีส่วนร่วมของนักเรียนในกลุ่มที่ได้รับการทดลองโดยใช้เทคนิคการสอนแบบ SQ4R และในกลุ่มควบคุมมีความแตกต่างกันหรือไม่ อย่างไร

1.4 ขอบเขตของการวิจัย

1.4.1 เนื้อหาที่ใช้ในการวิจัย

การศึกษาในครั้งนี้เกี่ยวข้องกับการทดลองการใช้เทคนิค SQ4R ในการสอนการอ่านจับใจความและการเขียนสรุปความ จำนวน 5 ครั้ง ซึ่งมีขั้นตอนในการจัดการเรียนรู้ 3 ขั้นตอน ดังนี้ 1) ขั้นนำเข้าสู่บทเรียน เป็นการจัดกิจกรรมที่กระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดความสนใจและมีความพร้อมที่จะเรียนรู้ด้วยการเชื่อมโยงประสบการณ์เดิมของผู้เรียนเข้ากับกับประสบการณ์ใหม่ 2) ขั้นการสอน เป็นการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่ประยุกต์ใช้จากเทคนิคการสอนแบบ SQ4R (Richardson & Morgan, 1997) ประกอบด้วยกิจกรรม 6 ขั้นตอน คือ การสำรวจ (Survey) การตั้งถาม (Question) การอ่าน (Read) การทำความเข้าใจเนื้อหาด้วยตนเอง (Recite) การทบทวน (Review) และการสะท้อนความคิด (Reflect) และ 3) ขั้นสรุป เป็นการสรุปผลการเรียนรู้ตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ โดยให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการสรุปความรู้ สาระสำคัญของบทเรียนร่วมกัน โดยนำความรู้ที่ได้มานำเสนอแลกเปลี่ยนเรียนรู้ร่วมกัน และสรุปข้อค้นพบหรือข้อคิด เพื่อศึกษาทักษะการอ่านจับใจความและการเขียนสรุปความของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนสองภาษาเอกชนแห่งหนึ่ง

1.4.2 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

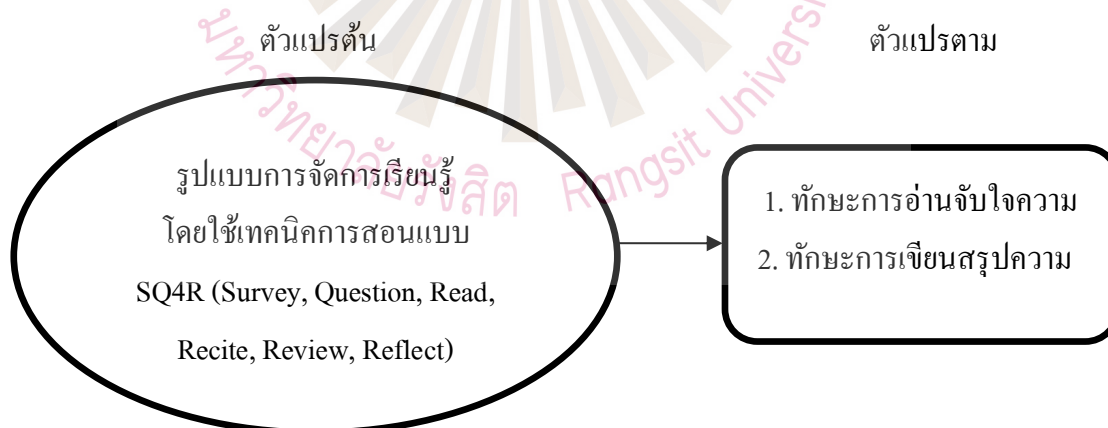
1.4.2.1 ประชากร คือ นักเรียนในโรงเรียนสองภาษาเอกชนแห่งหนึ่งที่มีการจัดการเรียนการสอนตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ. 2551 ของกระทรวงศึกษาธิการ

1.4.2.2 กลุ่มตัวอย่าง ใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบเจาะจงเป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนระบบสองภาษาเอกชนแห่งหนึ่ง ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2560 จำนวน 2 ห้องเรียน โดยห้องที่ 1 เป็นกลุ่มทดลองที่ใช้แผนการจัดการเรียนรู้แบบเทคนิค SQ4R และห้องที่ 2 เป็นกลุ่มควบคุมที่ได้รับการสอนโดยใช้แผนการจัดการเรียนรู้ด้วยวิธีการสอนแบบปกติ

1.4.3 ระยะเวลาในการทดลอง

ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2560 ตั้งแต่เดือนมิถุนายน – กันยายน โดยใช้เวลาในการทดลองระหว่างเดือนสิงหาคม – กันยายน 2560 กลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมใช้เวลาในการทดลองเท่ากัน แต่ละกลุ่มใช้เวลาทดลองทั้งหมดจำนวน 5 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 2 ชั่วโมง รวมทั้งสิ้น 10 ชั่วโมง

1.5 กรอบแนวคิดการวิจัย

รูปที่ 1.1 กรอบแนวคิดการวิจัย

1.6 นิยามศัพท์

ทักษะการอ่าน หมายถึง ความสามารถในการแปลความ ตีความ และขยายความ จากสิ่งที่อ่าน เพื่อสร้างความเข้าใจถึงความหมายของสิ่งที่อ่านได้อย่างถูกต้อง ตลอดจนสามารถจับใจความสำคัญโดยอาศัยความรู้เดิม ประสบการณ์ และความสามารถในการทำความเข้าใจความหมายของสิ่งที่อ่าน

ทักษะการเขียน หมายถึง ความสามารถในการเขียนเรื่องราวต่างๆ ที่ได้จากข้อมูลในการอ่าน โดยมีการสรุปความถึงประเด็นสำคัญที่เป็นความคิดหลักของบทอ่านให้เป็นประโยคสั้นๆ มีความกระชับ ชัดเจน ถูกต้อง ครอบคลุมเนื้อหาเดิมทั้งหมด โดยใช้ภาษาของตนเอง และมีข้อความที่เป็นกลาง

เทคนิคการสอนแบบ SQ4R เป็นเทคนิคการสอนที่ใช้ในการพัฒนาทักษะการอ่านและการเขียน ประกอบด้วย 6 ขั้นตอน คือ การสำรวจ (Survey) การตั้งคำถาม (Question) การอ่าน (Read) การทำความเข้าใจเนื้อหาด้วยตนเอง (Recite) การทบทวน (Review) และการสะท้อนความคิด (Reflect) ซึ่งเป็นเทคนิคการสอนที่นำมาใช้ในการจัดแผนการเรียนรู้สำหรับกลุ่มทดลอง

วิธีการสอนแบบปกติ หมายถึง กระบวนการจัดการเรียนรู้โดยมีมาตรฐานการเรียนรู้และตัวชี้วัดเป็นเป้าหมาย ในแต่ละหน่วยการเรียนรู้ประกอบด้วยมาตรฐานการเรียนรู้ ตัวชี้วัด จุดประสงค์การเรียนรู้ สาระสำคัญ สาระการเรียนรู้ กิจกรรมที่นักเรียนต้องปฏิบัติเพื่อให้เกิดการเรียนรู้ และการประเมินผลการเรียนรู้ มีขั้นตอนกระบวนการเรียนรู้ 3 ขั้นตอน คือ 1) ขั้นนำเข้าสู่บทเรียน 2) ขั้นการสอน 3) ขั้นสรุป ซึ่งเป็นวิธีการสอนที่นำมาใช้ในการจัดแผนการเรียนรู้สำหรับกลุ่มควบคุม

วรรณคดี หมายถึง หนังสือที่ได้รับการยกย่องว่าแต่งดี มีคุณค่าเชิงวรรณศิลป์ คือ มีศิลปะทางการใช้ภาษา ใช้ถ้อยคำอย่างประณีตและงดงาม มีความรู้และข้อคิดที่แฝงไว้อย่างลึกแหลมอันเป็นเครื่องประเทืองปัญญาแก่ผู้อ่าน วรรณคดีมีทั้งร้อยแก้วและร้อยกรอง และมีการบันทึกไว้เป็นลายลักษณ์อักษร

วรรณกรรม หมายถึง งานเขียนทุกชนิดที่เป็นผลงานอันเกิดจากการเรียบเรียงความคิด และจินตนาการ ผู้เรื่องราวที่นำมาบอกเล่า ด้วยกลวิธีต่างๆ

วรรณคดีและวรรณกรรมที่นำมาใช้ในการจัดการเรียนรู้สำหรับการวิจัยครั้งนี้ เป็นเนื้อเรื่องที่อยู่ในหนังสือเรียน รายวิชาพื้นฐานภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 (สำนักพิมพ์วัฒนาพานิช, 2559) จัดขึ้นตามหลักการ จุดมุ่งหมาย มาตรฐานการเรียนรู้และตัวชี้วัด กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยของหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ซึ่งมุ่งส่งเสริมให้ผู้เรียนได้ศึกษาวรรณคดีและวรรณกรรมที่น่าสนใจและเหมาะสมกับวัย ผู้เรียนจะได้เรียนรู้ความงามของภาษา ใช้กระบวนการคิดวิเคราะห์ เห็นคุณค่าของวรรณคดีและวรรณกรรมไทย ซึ่งเป็นวัฒนธรรมทางภาษาที่สะท้อนความเป็นไทย รวมทั้งสอดแทรกข้อคิดอันเป็นประโยชน์ในการดำเนินชีวิต วรรณคดีและวรรณกรรมที่นำมาจัดการเรียนรู้ มีจำนวน 5 เรื่อง ได้แก่ 1) กระเช้าสีดา 2) นิทานเทียบสุภาษิต เรื่อง เห็นช้างเท่าหมู 3) นิทานพื้นบ้าน เรื่อง ไกรทอง 4) ราชชาธิราช ตอนกำเนิดมะโท 5) สังข์ทอง ตอนกำเนิดพระสังข์

โรงเรียนสองภาษา หมายถึง โรงเรียนที่จัดการเรียนการสอนตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ของกระทรวงศึกษาธิการโดยใช้ภาษาอังกฤษเป็นสื่อเพื่อพัฒนาศักยภาพด้านความรู้ความสามารถ และทักษะทางภาษาของผู้เรียน มีจัดการเรียนการสอนเป็นภาษาอังกฤษทุกวิชา ยกเว้นภาษาไทยและสังคมศึกษาในส่วนที่เกี่ยวข้องกับความเป็นไทย กฎหมายไทย ประเพณี และวัฒนธรรมไทย โรงเรียนสองภาษาแห่งนี้เปิดดำเนินการสอนตั้งแต่ปีการศึกษา 2547 ดำเนินการสอนตั้งแต่ระดับเตรียมอนุบาล ถึงมัธยมศึกษาปีที่ 6 ซึ่งมีนักเรียนในชั้นเรียนระดับอนุบาลไม่เกิน 25 คน และในระดับประถมศึกษาและมัธยมศึกษาไม่เกิน 30 คน

บทที่ 2

ทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การวิจัยในครั้งนี้เป็นการวิจัยเรื่อง “การพัฒนาทักษะการอ่านและการเขียนภาษาไทยโดยใช้เทคนิค SQ4R: โรงเรียนสองภาษาเอกชน” โดยศึกษาทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เพื่อเป็นพื้นฐานความคิด และข้อมูลประกอบการวิจัย ซึ่งประกอบด้วยสาระสำคัญ ดังต่อไปนี้

2.1 ตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้แกนกลาง กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551

2.2 การจัดการเรียนการสอนตามหลักสูตรกระทรวงศึกษาธิการระบบสองภาษา

2.3 ทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับการอ่าน

2.4 ทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับการเขียน

2.5 วรรณคดีและวรรณกรรม

2.6 การจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิคการสอนแบบ SQ4R

2.7 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

2.1 ตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้แกนกลาง กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551

ภาษาไทยเป็นเอกลักษณ์ของชาติ และยังเป็นสมบัติทางวัฒนธรรมที่ทำให้คนในชาติมีความเป็นเอกภาพ และช่วยเสริมสร้างบุคลิกภาพของความเป็นไทย อีกทั้งยังเป็นเครื่องมือในการติดต่อสื่อสารเพื่อสร้างความเข้าใจและความสัมพันธ์อันดีต่อกัน สามารถนำไปใช้ประโยชน์ในการประกอบกิจกรรม การงาน และการดำรงชีวิตร่วมกันในสังคมได้อย่างสงบสุข นอกจากนี้ยังเป็นเครื่องมือในการแสวงหาความรู้จากแหล่งข้อมูลสารสนเทศต่างๆ เพื่อพัฒนาความรู้และกระบวนการคิดให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงทางสังคม รวมถึงความก้าวหน้าทางวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ตลอดจนสามารถนำไปใช้ในการพัฒนาอาชีพให้มีความก้าวหน้าและมั่นคงทางเศรษฐกิจ นอกจากนี้ยังแสดงถึงภูมิปัญญาของบรรพบุรุษไทยด้านวัฒนธรรม ประเพณี และสุนทรียภาพ ภาษาไทยจึงถือ

เป็นสมบัติอันล้ำค่าควรแก่การเรียนรู้ อนุรักษ์ และสืบสานให้คงอยู่คู่ชาติไทยตลอดไป (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551)

ทั้งนี้ภาษาไทยเป็นทักษะที่ต้องฝึกฝนจนเกิดความชำนาญเพื่อนำไปใช้ในการสื่อสาร การเรียนรู้อย่างมีประสิทธิภาพ และการนำไปใช้ในชีวิตประจำวัน ด้วยเหตุนี้สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน กระทรวงศึกษาธิการ จึงได้กำหนดมาตรฐานการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ไว้ 5 สาระ ประกอบด้วย สาระที่ 1) การอ่าน: ผู้เรียนใช้กระบวนการอ่านสร้างความรู้และความคิดเพื่อนำไปใช้ตัดสินใจ แก้ปัญหาในการดำเนินชีวิต และมีนิสัยรักการอ่าน สาระที่ 2) การเขียน: ผู้เรียนใช้กระบวนการเขียนในการเขียนสื่อสาร เขียนเรียงความ เขียนย่อความ และเขียนเรื่องราวรูปแบบต่างๆ เขียนรายงาน ข้อมูลสารสนเทศและรายงานการศึกษาค้นคว้าอย่างมีประสิทธิภาพ สาระที่ 3) การฟัง การดู และการพูด: ผู้เรียนสามารถเลือกฟังและดูอย่างมีวิจารณญาณ และพูดแสดงความรู้ ความคิด ความรู้สึก ในโอกาสต่างๆ อย่างมีวิจารณญาณ และสร้างสรรค์ สาระที่ 4) หลักการใช้ภาษาไทย: ผู้เรียนเข้าใจ ธรรมชาติของภาษาและหลักภาษาไทย การเปลี่ยนแปลงของภาษาและพลังของภาษา ภูมิปัญญาทาง ภาษา และรักษาภาษาไทยไว้เป็นสมบัติของชาติ และสาระที่ 5) วรรณคดีและวรรณกรรม: ผู้เรียน เข้าใจและแสดงความคิดเห็น วิเคราะห์วรรณคดีและวรรณกรรมไทยอย่างเห็นคุณค่าและนำมา ประยุกต์ใช้ในชีวิตจริง

นอกจากนี้กระทรวงศึกษาธิการ (2551) ยังได้กำหนดตัวชี้วัดของสาระการอ่าน กลุ่มสาระ การเรียนรู้ภาษาไทยสำหรับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ไว้ดังนี้ ผู้เรียนต้องอ่านออกเสียงบทร้อยแก้วและ บทร้อยกรองได้ถูกต้อง อธิบายความหมายของคำ ประโยคและข้อความที่เป็นการบรรยายและการ พรรณนา รวมถึงอธิบายความหมายโดยนัยจากเรื่องที่อ่านอย่างหลากหลาย แยกข้อเท็จจริง และ ข้อคิดเห็นจากเรื่องที่อ่าน อีกทั้งยังต้องวิเคราะห์และแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องที่อ่านเพื่อ นำไปใช้ในการดำเนินชีวิต อ่านงานเขียนเชิงอธิบาย คำสั่ง ข้อเสนอแนะ และปฏิบัติตาม นอกจากนี้ยัง ต้องอ่านหนังสือที่มีคุณค่าตามความสนใจอย่างสม่ำเสมอ แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน และ มีมารยาทในการอ่าน และได้กำหนดตัวชี้วัดของสาระการเขียน กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย สำหรับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ไว้ดังนี้ ผู้เรียนต้องคัดลายมือตัวบรรจงเต็มบรรทัด และครึ่งบรรทัด เขียนสื่อสารโดยใช้คำได้ถูกต้อง ชัดเจน และเหมาะสม เขียนแผนภาพ โครงเรื่องและแผนภาพ ความคิดเพื่อใช้พัฒนางานเขียน เขียนย่อความจากเรื่องที่อ่าน เขียนจดหมายถึงผู้ปกครองและญาติ

เขียนแสดงความรู้สึกและความคิดเห็นได้ตรงตามเจตนา กรอแบบรายการต่างๆ และเขียนเรื่องตามจินตนาการ

สำหรับคุณภาพผู้เรียนของกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ในส่วนของสาระการอ่านได้กำหนดไว้ว่า เมื่อนักเรียนจบชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 นักเรียนต้องอ่านออกเสียงบทร้อยแก้วและบทร้อยกรองเป็นทำนองเสนาะได้ถูกต้อง อธิบายความหมายโดยตรงและความหมายโดยนัยของคำ ประโยค ข้อความ และสำนวนโวหารจากเรื่องที่อ่าน เข้าใจคำแนะนำ คำอธิบายในคู่มือต่างๆ แยกแยะข้อคิดเห็นและข้อเท็จจริง รวมทั้งจับใจความสำคัญของเรื่องที่อ่านและนำความรู้ความคิดจากเรื่องที่อ่านไปตัดสินใจแก้ปัญหาในการดำเนินชีวิตได้ มีมารยาทและมีนิสัยรักการอ่าน และเห็นคุณค่าสิ่งที่อ่าน สำหรับสาระการเขียนนั้นได้กำหนดไว้ว่า นักเรียนต้องมีทักษะในการคัดลายมือตัวบรรจงเต็มบรรทัดและครึ่งบรรทัด เขียนสะกดคำ แต่งประโยค รวมถึงเขียนข้อความ ตลอดจนเขียนสื่อสารโดยใช้ถ้อยคำชัดเจนและเหมาะสม ใช้แผนภาพโครงเรื่องและแผนภาพความคิดเพื่อพัฒนางานเขียน เขียนเรียงความ เขียนย่อความ เขียนจดหมายส่วนตัว กรอแบบรายการต่างๆ นอกจากนี้ยังต้องเขียนแสดงความรู้สึกและความคิดเห็น รวมถึงเขียนเรื่องตามจินตนาการอย่างสร้างสรรค์ และมีมารยาทในการเขียน ในส่วนของสาระวรรณคดีและวรรณกรรม ได้กำหนดให้นักเรียนเข้าใจและเห็นคุณค่าของวรรณคดีและวรรณกรรมที่อ่าน เล่านิทานพื้นบ้าน ร้องเพลงพื้นบ้านของท้องถิ่น นำข้อคิดเห็นจากเรื่องที่อ่านไปประยุกต์ใช้ในชีวิตจริง และท่องจำบทอาขยานตามที่กำหนดได้

2.2 การจัดการเรียนการสอนตามหลักสูตรกระทรวงศึกษาธิการระบบสองภาษา

กระทรวงศึกษาธิการได้อนุมัติให้สถานศึกษาที่มีความพร้อมจัดการเรียนการสอนตามหลักสูตรกระทรวงศึกษาธิการเป็นภาษาอังกฤษ หรือที่เรียกกันว่า English Program บางสถานศึกษาที่เรียกว่า หลักสูตรสองภาษา เป็นการจัดการศึกษาตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 มีนโยบายในการจัดการเรียนการสอนคือ ให้ใช้ภาษาอังกฤษในการจัดการเรียนการสอนได้เป็นบางรายวิชา ยกเว้นรายวิชาภาษาไทย และรายวิชาสังคมศึกษาที่มีเนื้อหาเกี่ยวข้องกับความเป็นไทยและเอกลักษณ์ไทย และต้องเอื้อประโยชน์กับการจัดการเรียนการสอนของระบบที่ใช้ภาษาไทย อีกทั้งยังคงไว้ซึ่งความมั่นคงของสถาบันชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์ และขนบธรรมเนียมประเพณีไทย (กระทรวงศึกษาธิการ สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน, 2558)

ทั้งนี้สถานศึกษาที่จัดการเรียนการสอนเป็นภาษาอังกฤษต้องจัดการเรียนการสอนตามหลักสูตรของกระทรวงศึกษาธิการ ให้สอดคล้องกับนโยบายของกระทรวงศึกษาธิการ และพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 ควรจัดการเรียนการสอนโดยเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญในบริบทของความเป็นไทยผสมผสานความเป็นสากลโดยมุ่งเน้นความรักท้องถิ่น ประเทศชาติ และความเป็นไทย ส่งเสริมให้ผู้เรียนมีทักษะการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ด้วยวิธีการสอนที่หลากหลายที่มุ่งเน้นให้นักเรียนได้ปฏิบัติจริง ศึกษาหาความรู้ด้วยตนเอง และสรุปเป็นองค์ความรู้ได้ ในขณะเดียวกันการจัดการเรียนการสอนทุกวิชาต้องสอดแทรกคุณธรรม จริยธรรมและค่านิยมที่พึงามสร้างความมั่นใจ และส่งเสริมให้ผู้เรียนกล้าใช้ภาษาอังกฤษในการสื่อสาร สถานศึกษาสามารถจัดการเรียนการสอนได้ทั้งในระดับก่อนประถมศึกษา ระดับประถมศึกษา และระดับมัธยมศึกษา โดยควรคำนึงความสามารถพื้นฐานในการใช้ภาษาไทยของผู้เรียน ความพร้อมและความสนใจที่จะเรียนรู้ภาษาอังกฤษ การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ และศักยภาพของผู้เรียนแต่ละวัย (กระทรวงศึกษาธิการ สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน, 2558)

2.3 ทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับการอ่าน

2.3.1 ความหมายของการอ่าน

นักวิชาการหลายท่านได้ให้ความหมายของการอ่านไว้ ซึ่งมีความคล้ายคลึงกัน เช่น Goodman (1967) กล่าวว่า การอ่านเป็นกระบวนการที่แม่นยำที่เกี่ยวข้องกับการรับรู้ภาษา การรู้จักตัวอักษร คำ รูปแบบการสะกดและหน่วยภาษา ที่ชัดเจน มีรายละเอียด และเป็นไปตามลำดับ ซึ่งสอดคล้องกับ Marcia (1981) ที่กล่าวว่า การอ่านเป็นกระบวนการทำนายความหมายซึ่งขึ้นอยู่กับความรู้ของผู้อ่านด้านภาษาพูด ความหมาย และเสียง

นอกจากนี้ การอ่านยังเป็นการสื่อสารข้อมูลที่ถูกถ่ายโอนจากผู้ส่งสารไปยังผู้รับสาร และเป็นกระบวนการสร้างความหมายจากข้อความที่เขียน เป็นทักษะที่ซับซ้อนซึ่งต้องประสานข้อความจากบทอ่านและความรู้ที่ผู้อ่านได้รับเพื่อสร้างความหมาย Anderson (1985) ซึ่งสอดคล้องกับความหมายของการอ่านของ Beatrice (2008) ที่ว่า การอ่านเป็นกระบวนการทางความคิดที่ผู้อ่านต้องใช้กลยุทธ์มากมายในการสร้างความหมายจากสิ่งที่ผู้เขียนต้องการสื่อสาร โดยเปรียบเทียบข้อมูลในบทอ่านกับความรู้พื้นฐานและประสบการณ์เดิมของผู้อ่าน

รวมทั้งสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ห้องสมุดสำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา (2551) ที่ได้ให้ความหมายของการอ่านในทำนองเดียวกันว่า การอ่าน คือ การรับรู้ความหมายจากถ้อยคำที่ตีพิมพ์อยู่ในสิ่งพิมพ์หรือในหนังสือ เป็นการรับรู้ที่ผู้เขียนคิดอะไรและพูดอะไร โดยเริ่มต้นทำความเข้าใจถ้อยคำแต่ละคำ เข้าใจวลี เข้าใจประโยค ซึ่งรวมอยู่ในย่อหน้า เข้าใจแต่ละย่อหน้า ซึ่งรวมเป็นเรื่องราวเดียวกัน การอ่านเป็นการบริโภคคำที่ถูกเขียนออกมาเป็นตัวหนังสือหรือสัญลักษณ์ การอ่าน โดยหลักวิทยาศาสตร์ เริ่มจากการที่แสงตกกระทบที่สื่อ และสะท้อนจากตัวหนังสือผ่านทางเลนส์นัยน์ตา และประสาทตาเข้าสู่เซลล์สมองไปเป็นความคิด ความรับรู้ และก่อให้เกิดความจำ ทั้งความจำระยะสั้น และความจำระยะยาว ในขณะที่ทศนีย์ สุขเมธี (2542) กล่าวว่า การอ่าน คือ การแปลสัญลักษณ์ที่เขียนหรือพิมพ์ให้มีความหมายออกมา สัญลักษณ์ในภาษาไทย คือ คำ ข้อความ จึงเป็นเรื่องสำคัญมากในการสอนอ่านเพื่อให้นักเรียนจะต้องเข้าใจความหมายและนำไปใช้ในการฟัง พูด และเขียนได้อย่างถูกต้อง

นอกจากนี้ จวีวรรณ อุหาภินันท์ (2542) ได้ขยายความหมายของการอ่านเพิ่มเติมว่า การอ่าน คือ ความเข้าใจสัญลักษณ์ เครื่องหมาย รูปภาพ ตัวอักษร คำและข้อความที่พิมพ์หรือเขียนขึ้นมา ซึ่งสอดคล้องกับไมตรี พงศาปาน (2011) ที่สรุปความหมายของการอ่านไว้ว่า การอ่านเป็นกระบวนการตีความหมายลายลักษณ์อักษรจากการที่ผู้เขียนได้มีการถ่ายทอดมาให้ แล้วนำมาแปรเป็นความคิด ทำให้มีความเข้าใจ มีความรู้จากการอ่าน และสามารถนำประโยชน์ที่ได้จากการอ่านมาใช้ในการดำรงชีวิต

จากความหมายของการอ่านที่กล่าวมาข้างต้น สามารถสรุปได้ว่า การอ่านคือกระบวนการทางความคิดที่สามารถแปลความ ตีความ ขยายความจากข้อความที่เขียนเพื่อสร้างความเข้าใจถึงความหมายของสิ่งที่อ่านได้อย่างถูกต้อง ตลอดจนสามารถจับใจความสำคัญในประเด็นที่ผู้เขียนต้องการสื่อและรายละเอียดต่างๆ ได้ รวมทั้งสามารถจำเรื่องได้โดยอาศัยความรู้เดิมความสามารถและประสบการณ์ของตนเอง

2.3.2 ความสำคัญของการอ่าน

การอ่านเป็นทักษะที่สำคัญในการพัฒนาผู้อ่านให้มีความรู้ ความสามารถ รู้ทันเหตุการณ์ต่างๆ และสามารถนำความรู้ที่ได้จากการอ่านไปพัฒนาตนเองด้านการเรียน การทำงาน และการดำเนินชีวิต ดังที่ (Holden, 2004) ได้กล่าวไว้ว่า การอ่านเป็นประตูสำคัญในการพัฒนาบุคคลและ

เพื่อพัฒนาชีวิตทางสังคม เศรษฐกิจ และความเป็นพลเมือง ในขณะที่ Cambria (2010) กล่าวว่า การอ่านเป็นการเข้าถึงข้อมูลที่ขยายความรู้ของตนที่มี และเป็นพาหนะที่จะพาผู้อ่านไปสู่ความรู้ที่ต้องการ เช่นเดียวกับ Bashir and Mattoo (2012) ที่ว่า การอ่านช่วยให้ผู้เรียนได้รับความรู้ที่มีความหมายและพึงประสงค์ นิสัยการอ่านที่ดีทำหน้าที่เป็นอาวุธที่แข็งแกร่งเพื่อให้ผู้เรียนเป็นคนเก่ง ซึ่งสอดคล้องกับ Palani (2012) ที่ว่า นิสัยการอ่านเป็นสิ่งจำเป็นและสำคัญสำหรับการสร้างสังคมแห่งความรู้บนโลกใบนี้ นิสัยการอ่านสามารถหล่อหลอมบุคลิกภาพของบุคคลและจะช่วยพัฒนาวิธีคิดที่เหมาะสมและสร้างแนวคิดใหม่ๆ อีกด้วย

ยิ่งไปกว่านั้น ฉวีวรรณ อุหาภินันท์ (2542, น. 11) ได้กล่าวว่า การอ่านมีความสำคัญต่อชีวิตมนุษย์ตั้งแต่เกิดจนโต และจนกระทั่งถึงวัยชรา การอ่านทำให้รู้ข่าวสารข้อมูลต่างๆ ทั่วโลก ซึ่งปัจจุบันเป็นโลกของข้อมูลข่าวสารต่างๆ ทั่วโลก ทำให้ผู้อ่านมีความสุข มีความหวัง และมีความอยากรู้อยากเห็น อันเป็นความต้องการของมนุษย์ทุกคน การอ่านมีประโยชน์ในการพัฒนาตนเอง คือ พัฒนาการศึกษา พัฒนาอาชีพ พัฒนาคุณภาพชีวิต ทำให้เป็นคนทันสมัย ทันต่อเหตุการณ์ และมีความอยากรู้อยากเห็น การที่จะพัฒนาประเทศให้เจริญรุ่งเรืองก้าวหน้าได้ต้องอาศัยประชาชนที่มีความรู้ความสามารถ ซึ่งความรู้ต่างๆ ก็ได้มาจากการอ่านนั่นเอง เช่นเดียวกับกระทรวงศึกษาธิการ (2552) ที่กล่าวถึงรวมสำคัญของการอ่านไว้ว่า การอ่านเป็นทักษะสำคัญที่ส่งผลต่อการเรียนรู้ในทุกกลุ่มสาระการเรียนรู้ หากเด็กรักการอ่านสามารถอ่านได้อย่างแตกฉาน ก็จะเป็นพื้นฐานในการเรียนรู้ในชั้นเรียนและสร้างนิสัยถาวรให้เกิดการเรียนรู้อย่างต่อเนื่องตลอดชีวิต เพราะความสามารถในการอ่านจะมีความสัมพันธ์กับความสำเร็จในการเรียนรู้ของผู้เรียน และนำไปสู่การขยายความรู้ตลอดชีวิต

ในขณะที่จิราภรณ์ บุญณรงค์ (2554, น.21) ได้สรุปความสำคัญของการอ่านไว้ว่า การอ่านเป็นกระบวนการแสวงหาความรู้ ซึ่งเป็นหัวใจสำคัญในการเรียนการสอน ทำให้เพิ่มพูนความรู้ ความคิดที่กว้างขวาง มีการพัฒนาชีวิตที่ดี และมีประโยชน์ ดังนั้น การอ่านจึงเป็นสิ่งจำเป็นที่จะต้องฝึกให้เกิดความชำนาญ รวมทั้งสุทธิชัย ปัญญโรจน์ (2555ก) ที่กล่าวว่า การอ่านเป็นการเปิดหน้าต่างให้เราพบโลกที่กว้างขึ้น เราสามารถรู้วัฒนธรรม ประเพณี ความเป็นอยู่ เรื่องราวของประเทศต่างๆ ของคนอีกซีกโลกหนึ่งก็ด้วยการอ่าน

จากความสำคัญของการอ่านที่กล่าวมาข้างต้น สรุปได้ว่า การอ่านมีความสำคัญและจำเป็นอย่างยิ่งในการพัฒนาตนเองทั้งด้านการเรียน การทำงาน การใช้ชีวิต และการพัฒนาสังคมให้เป็น

สังคมแห่งการเรียนรู้ นอกจากนี้ยังสามารถช่วยพัฒนาเพิ่มพูนความรู้ให้แก่นุชย์ให้เป็นผู้มีความรู้ความสามารถ เป็นคนทันต่อเหตุการณ์ และมีการพัฒนาชีวิตให้ดีขึ้น

2.3.3 พัฒนาการด้านการอ่าน

ความสามารถในการอ่านของเด็กเป็นผลมาจากการพัฒนาของการทำงานของสมองที่เกิดขึ้นตามวัย และประสบการณ์การเรียนรู้จากสิ่งแวดล้อม ทั้งนี้จุดเริ่มต้นของทักษะการอ่านของเด็กเริ่มตั้งแต่วัยทารก โดยในช่วงวัย 6-8 เดือนแรก เด็กทุกคนจะเริ่มสามารถรับรู้ความแตกต่างของหน่วยเสียงที่มีอยู่ในทุกภาษาทั่วโลกได้ และก่อนอายุ 10 เดือน เด็กจะเริ่มปรับความสามารถให้เข้ากับหน่วยเสียงและไวยากรณ์ของภาษาของผู้เลี้ยงดู หลังอายุ 10 เดือน ความสามารถในการปรับให้เข้ากับหน่วยเสียงและไวยากรณ์จะเริ่มจำกัดและการพัฒนาจะอยู่เฉพาะในภาษาของผู้เลี้ยงดูหรือภาษาแม่ หลังจากนั้นทักษะการอ่านจะมีการพัฒนาอย่างต่อเนื่องไปตลอดชีวิต (กิตติพงศ์ นาคเกษม และ นิชรา เรืองคารกานนท์, 2552) ดังแสดงในตารางที่ 2.1

ตารางที่ 2.1 พัฒนาการทักษะการอ่านของเด็ก

ช่วงวัย	พัฒนาการทักษะการอ่านของเด็ก
วัยทารก : 1 ขวบปีแรก	6-8 เดือนแรกเด็กทุกคนเริ่มสามารถรับรู้ความแตกต่างของหน่วยเสียงที่มีอยู่ในทุกภาษาทั่วโลกได้ ก่อนอายุ 10 เดือน เด็กจะเริ่มปรับความสามารถให้เข้ากับหน่วยเสียงและไวยากรณ์ของภาษาแม่หรือผู้เลี้ยงดู หลังจากอายุ 10 เดือน ความสามารถดังกล่าวเริ่มจำกัด การพัฒนาจะอยู่ในเฉพาะภาษาแม่
วัยเตาะแตะ : 1-3 ปี	เด็กให้ความสนใจเสียงที่เด็กไม่สามารถพูดได้ แสดงความสนใจเสียงหรือกลุ่มเสียงที่เหมือนกันเมื่อมีการอ่านกลอนหรือเล่านิทานที่มีคำคล้องจองที่ปรากฏอยู่ เริ่มมีการเชื่อมโยงเสียงกับตัวอักษร เช่น ชีและพยายามออกเสียงตามตัวอักษรเมื่ออ่านหนังสือกับผู้เลี้ยงดู หรือใช้คำจากภาษาพูดเพื่อเชื่อมโยงเสียงกับตัวอักษร เช่น /c/ cat, /k/ ไก่, /m/ ม้า
วัยก่อนเรียนระยะต้น: อายุ 3-4 ปี	สนใจเสียงต่างๆของภาษา โดยเฉพาะคำคล้องจองในบทเพลง บอกตัวอักษรได้ 10 ตัว โดยเฉพาะตัวอักษรที่อยู่ในชื่อของเด็ก

ตารางที่ 2.1 พัฒนาการทักษะการอ่านของเด็ก (ต่อ)

ช่วงวัย	พัฒนาการทักษะการอ่านของเด็ก
วัยก่อนเรียนระยะ ปลาย: อายุ 4-5 ปี	สามารถแยกพยางค์ในคำที่ฟังได้ และเริ่มแยกหน่วยเสียงย่อย (Phoneme) ในคำที่ฟังได้
วัยอนุบาลตอนต้น : อายุ 5-5 ½ ปี	สามารถเปรียบเทียบคำคล้องจอง 2 คำ และบอกคำที่มีเสียงคล้องจองกับคำที่ฟังได้ และบอกตัวอักษรได้เกือบทุกตัว
วัยจบชั้นอนุบาล : อายุ 5 ½ - 6 ปี	สามารถบอกจำนวนพยางค์ของคำที่ฟังได้มากขึ้น เลือกคำที่มีหน่วยเสียงต้นคำเหมือนกับคำที่กำหนดและต่างจากพวกได้ ออกเสียงต้นของคำและบอกจำนวนหน่วยเสียงย่อยในคำได้ ผสมหน่วยเสียงย่อยให้เป็นคำได้ บอกชื่อตัวอักษรได้ทุกตัว รู้จักเสียงที่แทนตัวอักษรเกือบทุกตัว เริ่มอ่านสะกดง่ายๆได้ เขียนตัวอักษรได้หลายตัว เขียนชื่อและนามสกุลของตนเองได้รวมถึงชื่อของคนใกล้ชิดได้
วัยจบชั้นประถมศึกษา ปีที่1: อายุ 6-7 ปี	สามารถบอกจำนวนเสียงย่อยในคำที่ฟังได้ บอกคำที่เหลือเมื่อตัดเสียงต้นของคำที่ฟังที่มี 3 หน่วยเสียงได้ ผสมหน่วยเสียงย่อยสามเสียงเป็นคำได้ อ่านออกเสียงอย่างเข้าใจและถูกต้องสำหรับเนื้อหาที่เหมาะสมกับระดับชั้น เชื่อมโยงเสียงกับตัวอักษรเพื่อใช้ในการอ่านสะกดคำที่ไม่เคยเห็นได้ มีคลังคำศัพท์สำหรับการอ่านประมาณ 300-500 คำ และอ่านคำง่ายๆได้
วัยจบชั้นประถมศึกษา ปีที่2 : อายุ 7-8 ปี	สามารถเชื่อมโยงเสียงกับตัวอักษรในการอ่านสะกดคำที่ไม่เคยเห็นได้อย่างต่อเนื่อง เริ่มเรียนรู้การแยกพยางค์จากคำที่มีหลายพยางค์ได้ และอ่านคำที่มีหลายพยางค์ได้อย่างถูกต้อง เริ่มอ่านได้อย่างถูกต้องคล่องแคล่ว อ่านและทำความเข้าใจเนื้อหาที่เหมาะสมกับระดับชั้น ออกเสียงได้ถูกต้องเวลาสะกดคำ และอ่านอย่างเป็นธรรมชาติ
วัยจบชั้นประถมศึกษา ปีที่3 : อายุ 8-9 ปี	สามารถอ่านได้อย่างถูกต้อง คล่องแคล่ว และทำความเข้าใจเนื้อหาที่เหมาะสมกับระดับชั้น อ่านเนื้อหาได้ยาวและมากขึ้น สรุปความจากเนื้อหาที่อ่านได้ และสามารถใช้พจนานุกรมในการเรียนรู้ความหมายคำที่ไม่เคยเห็นได้

ตารางที่ 2.1 พัฒนาการทักษะการอ่านของเด็ก (ต่อ)

ช่วงวัย	พัฒนาการทักษะการอ่านของเด็ก
วัยจบชั้นประถมศึกษา ปีที่ 4 เป็นต้นไป : อายุ 9 ปีขึ้นไป	สามารถอ่านเพื่อการเรียนรู้ เพื่อความบันเทิง หรือหาข้อมูลได้

ที่มา: กิตติพงศ์ มาศเกษม และนิชรา เรืองดารกานนท์, 2552

นอกจากนี้สุรพงษ์ อัมพวัน (2557) ได้กล่าว พัฒนาการทางภาษาของเด็กประกอบด้วย
ขั้นตอน 7 ระยะ ดังแสดงในตารางที่ 2.2

ตารางที่ 2.2 พัฒนาการทางภาษาของเด็กปฐมวัย

ระยะ / ช่วงวัย	พัฒนาการทางภาษา
1. ระยะเปปะ (แรกเกิด-6 เดือน)	เป็นระยะที่เด็กจะเปล่งเสียงออกมาโดยที่ยังไม่มีความหมายเพื่อบอกความต้องการของตน และเมื่อได้รับการตอบสนองจะรู้สึกพอใจ เช่น เด็กจะร้องไห้เมื่อรู้สึกหิว ไม่สบายตัว หรือเพราะมีความสุขที่ได้เปล่งเสียงออกมา ซึ่งเป็นช่วงที่ดีในการส่งเสริมให้เด็กมีพัฒนาการทางการพูด
2. ระยะแยกแยะ (6 เดือน-1 ปี)	เด็กสามารถแยกแยะเสียงต่าง ๆ ที่ได้ยิน เริ่มเลียนเสียงสูงๆ ต่ำๆ และจะเปล่งเสียงซ้ำๆ เมื่อเสียงที่เปล่งออกมานั้น ได้รับการตอบสนองในทางบวก
3. ระยะเลียนแบบ (1-2 ปี)	เด็กก็จะเริ่มเลียนเสียงต่างๆ ที่ตนเองได้ยิน เช่น เสียงพ่อแม่ หรือ ผู้ที่เลี้ยงดู จะเปล่งเสียงที่ไม่มีความหมายออกมาน้อยลงและค่อยๆหายไป สามารถตอบสนองต่อเสียงที่รับฟังได้มากขึ้น ซึ่งเป็นการเริ่มต้นของพัฒนาการทางภาษาที่แท้จริง
4. ระยะขยาย (2-4 ปี)	เด็กจะหัดพูดโดยเริ่มพูดคำจากสิ่งที่อยู่ใกล้ตัว เช่น พ่อ แม่ นม แมว เด็กจะเริ่มเข้าใจสัญลักษณ์ในการสื่อความหมาย โดยเมื่อเด็กอายุ 2 ปี จะเริ่มพูดเป็นคำ เมื่ออายุ 3 ปี จะเริ่มพูดเป็นประโยคได้ และเมื่ออายุ 4 ปี จะเริ่มใช้คำศัพท์ต่างๆ ได้

ตารางที่ 2.2 พัฒนาการทางภาษาของเด็กปฐมวัย (ต่อ)

ระยะ / ช่วงวัย	พัฒนาการทางภาษา
5. ระยะโครงสร้าง (4 – 5 ปี)	เด็กจะมีความสามารถในการรับรู้และการสังเกตมากขึ้น และเริ่มเล่นสนุกด้วยการคิดคำและประโยคง่ายๆ ของตนเอง จากคำ วลี หรือประโยคที่เด็กได้ยินคนอื่นพูด และจะรู้สึกสนุกกับการที่ได้เปล่งเสียง
6. ระยะตอบสนอง (5–6 ปี)	เด็กจะมีความสามารถในการคิดและมีพัฒนาการทางภาษาที่สูงขึ้น โดยใช้ภาษาที่เป็นแบบแผนมากขึ้น เริ่มใช้ไวยากรณ์อย่างง่ายได้ และ รู้จักคำที่เกี่ยวข้องกับบ้านและโรงเรียน
7. ระยะสร้างสรรค์ (อายุ 6 ปีขึ้นไป)	เด็กจะชอบเล่นสนุกกับคำ และพยายามหาวิธีสื่อความหมายด้วยตัวเลข เป็นระยะที่เด็กจะพัฒนา วิเคราะห์และสร้างสรรค์ทักษะในการสื่อความหมาย มีการใช้ถ้อยคำที่เป็นสำนวนการเปรียบเทียบ และใช้ภาษาพูดที่เป็นนามธรรมมากขึ้น

ที่มา: สุรพงศ์ อำพันวงศ์, 2557

2.3.4 ประเภทของการอ่าน

การอ่านสามารถแบ่งออกได้เป็นประเภทต่างๆ ขึ้นอยู่กับเกณฑ์ที่ใช้ในการพิจารณา เช่น ลักษณะของการอ่าน วิธีการอ่าน และความมุ่งหมายของผู้อ่าน โดยสามารถแบ่งได้ดังนี้

2.3.4.1 การอ่านออกเสียง เป็นการอ่านให้ผู้อื่นฟัง โดยผู้อ่านจะต้องระมัดระวังควบคุมการออกเสียง ตัวสะกด ตัวควบกล้ำ ลีลา จังหวะ วรรคตอนให้ถูกต้อง

2.3.4.2 การอ่านในใจ เป็นการอ่านเพื่อเก็บใจความสำคัญและทำความเข้าใจ เพื่อแสวงหาความรู้หรือความบันเทิงให้แก่ตนเอง โดยผู้อ่านจะต้องมีความรู้เกี่ยวกับคำศัพท์ และสามารถเข้าใจเรื่องที่ได้อ่านโดยตลอด

2.3.4.3 การอ่านสำรวจหรือการอ่านอย่างคร่าวๆ เป็นการอ่านอย่างรวดเร็วเพื่อสำรวจว่าควรอ่านหนังสือเล่มนี้อย่างละเอียดต่อไปหรือไม่ โดยอ่านเพียงชื่อเรื่อง หัวข้อเรื่อง ชื่อผู้แต่ง คำนำ หรือการอ่านเนื้อหาบางตอนอย่างรวดเร็ว เพื่อรู้ลักษณะโครงสร้างของข้อเขียน สำนวนภาษา เนื้อเรื่องโดยสังเขป ซึ่งเป็นวิธีอ่านที่เป็นประโยชน์สำหรับการเลือกสิ่งพิมพ์ ไปใช้ประกอบการค้นคว้า หรือการหาแนวเรื่องสำหรับการเขียนรายงาน

2.3.4.4 การอ่านเพื่อสำรวจเนื้อหา เป็นการอ่านเพื่อทำเป็นบันทึกย่อ หรือทบทวน เพื่อสรุปสาระสำคัญของเรื่องทั้งหมด

2.3.4.5 การอ่านเพื่อจับใจความสำคัญ เป็นการอ่านเพื่อเข้าใจเนื้อหาของบทอ่าน เพื่อเก็บแนวคิดที่ต้องการ โดยเลือกอ่านเฉพาะข้อความบางตอน เช่น การอ่านคำนำ สาระสำคัญ บทสรุป และการอ่านเนื้อหาเฉพาะตอนที่ตรงกับความต้องการ

2.3.4.6 การอ่านผ่าน เป็นการอ่านแบบกวาดสายตา โดยผู้อ่านจะทำการกวาดสายตาอย่างรวดเร็วไปยังสิ่งที่เป้าหมายในข้อเขียน เช่น คำสำคัญ ตัวอักษร หรือ สัญลักษณ์ แล้วอ่านรายละเอียดเฉพาะที่เกี่ยวกับสิ่งที่ต้องการ เช่น การอ่านเพื่อค้นหาชื่อในพจนานุกรมและการอ่านแผนที่

2.3.4.7 การอ่านสรุปความ เป็นการอ่านโดยสามารถตีความหมายสิ่งที่อ่านได้ ถูกต้องชัดเจน เข้าใจเนื้อเรื่องเป็นอย่างดี สามารถแยกส่วนสำคัญ ข้อเท็จจริง หรือข้อคิดเห็น ความคิดหลัก ความคิดรองออกจากกันได้ มี 2 ลักษณะคือ การสรุปแต่ละย่อหน้า และการสรุปทั้งบทความ เริ่มด้วยการอ่านอย่างคร่าวๆ พอให้รู้เรื่อง แล้วอ่านละเอียดอีกครั้งเพื่อเข้าใจเรื่องอย่างดี หลักจากนั้นจึงตั้งคำถามตนเองเกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน แล้วเรียบเรียงเนื้อหาเป็นสำนวนภาษาของตนเอง

2.3.4.8 การอ่านวิเคราะห์ เป็นการอ่านละเอียด เพื่อวิเคราะห์เนื้อหาว่า มีความหมายและความสำคัญอย่างไร รวมทั้งแสดงความคิดเห็นอย่างมีเหตุผลเกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน ทั้งนี้เพราะผู้เขียนอาจใช้ภาษาโดยตรงที่มีความชัดเจนเข้าใจง่าย หรือภาษาโดยนัยที่ต้องทำความเข้าใจ และภาษาที่มีความหมายตามอารมณ์และความรู้สึกของผู้เขียน ผู้อ่านที่มีความรู้เรื่องคำศัพท์ และสำนวนภาษาที่ดี มีประสบการณ์ในการอ่านมาก และมีสมาธิที่ดีในการอ่าน ย่อมสามารถวิเคราะห์ได้ตรงตามความหมายที่ผู้เขียนต้องการสื่อและสามารถเข้าใจเรื่องที่อ่านได้ดี (ศรีสุดา จริยา กุล, 2545; สอวศ์ ดำเนินสวัสดิ์ และคณะ, 2546; สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ห้องสมุดสำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา, 2551)

2.3.5 การอ่านจับใจความ

การอ่านจับใจความ เป็นการอ่านที่ใช้ได้ในชีวิตประจำวัน ผู้อ่านที่สามารถจับใจความสำคัญจากเรื่องที่อ่านได้ จะสามารถนำความรู้ที่ได้รับจากการอ่านไปปรับใช้ให้เกิดประโยชน์ในการดำเนินชีวิตด้านต่างๆ ทั้งนี้มีผู้ให้ความหมายของการอ่านจับใจความไว้ดังนี้

จูไรต์นั ลักษณะศิริ (2547) ได้ให้ความหมายของการอ่านจับใจความสำคัญ ไว้ว่า การอ่านจับใจความสำคัญ คือ การอ่านเพื่อจับใจความข้อคิด หรือความคิดสำคัญที่เป็นประเด็นหลักของข้อความหรือเรื่องที่อ่าน ใจความสำคัญ หมายถึง ใจความที่สำคัญและเด่นที่สุดในแต่ละย่อหน้า ซึ่งเป็นสาระสำคัญของย่อหน้าที่สามารถครอบคลุมเนื้อความในประโยคอื่นๆ ของย่อหน้านั้น หรือสามารถเป็นประโยคที่เป็นหัวเรื่องของย่อหน้านั้นได้ โดยไม่ต้องมีประโยคอื่นประกอบ ซึ่งในแต่ละย่อหน้าจะมีประโยคใจความสำคัญเพียงประโยคเดียว หรืออย่างมากไม่เกิน 2 ประโยค ส่วนใจความรองหมายถึง ใจความหรือประโยคที่ขยายความประโยคใจความสำคัญ เป็นใจความสนับสนุนใจความสำคัญให้ชัดเจนขึ้น อาจเป็นการอธิบายให้รายละเอียด ให้คำจำกัดความ ยกตัวอย่างเปรียบเทียบ หรือแสดงเหตุผลประกอบเพื่อสนับสนุนความคิด

ซึ่งสอดคล้องกับทฤษฎีปัญญา (2552) ที่กล่าวว่า การอ่านจับใจความสำคัญ คือ การค้นหาสาระสำคัญของเรื่องหรือของหนังสือที่อ่าน ซึ่งเป็นข้อความที่มีสาระครอบคลุมข้อความอื่นๆ ในย่อหน้านั้นหรือเนื้อเรื่องทั้งหมด ข้อความตอนหนึ่งจะมีใจความสำคัญที่สุดเพียงหนึ่งเดียว ซึ่งเป็นสาระสำคัญของเรื่องนั่นเอง เช่นเดียวกับเพลินพิส สุพัตกุล (2554) ที่กล่าวถึงความหมายของการอ่านจับใจความในทำนองเดียวกันว่า การอ่านจับใจความสำคัญ หมายถึง การอ่านที่มุ่งค้นหาสาระของเรื่องหรือของหนังสือแต่ละเล่มที่เป็นส่วนใจความสำคัญของเรื่อง ใจความสำคัญ หมายถึง ข้อความที่มีสาระคลุมข้อความอื่นๆ ในย่อหน้านั้นหรือ เรื่องนั้นทั้งหมด ข้อความอื่น ๆ เป็นเพียงส่วนขยายใจความสำคัญเท่านั้น ข้อความหนึ่งหรือย่อหน้าหนึ่งจะมีใจความสำคัญที่สุดเพียงหนึ่งเดียว นอกนั้นเป็นใจความรอง หมายถึง ประโยคที่ช่วยขยายเนื้อความของใจความสำคัญเพื่อสนับสนุนหรือแสดงตัวอย่าง เพื่อให้ผู้อ่านเกิดความเข้าใจมากขึ้น รวมถึงจิราภรณ์ นวลไย (2556) ที่กล่าวไว้ว่า การอ่านเพื่อจับใจความสำคัญ คือ การอ่านเพื่อค้นหาสาระสำคัญของเรื่องที่อ่านที่ผู้เขียนต้องการสื่อ โดยในย่อหน้าหนึ่งจะมีใจความสำคัญที่สุดเพียงใจความเดียว นอกจากนั้นจะเป็นผลความหรือส่วนประกอบ นอกจากนี้ Woolley (2011) ได้กล่าวว่า การอ่านจับใจความ คือ กระบวนการสร้างความหมายจากข้อความที่อ่าน เป้าหมายของการอ่าน คือ เพื่อให้ได้ความเข้าใจโดยรวมเกี่ยวกับสิ่งที่อธิบายไว้ในข้อความที่อ่าน มากกว่าเพื่อให้ได้ความหมายจากคำหรือประโยค

ในขณะที่ Lenz (n.d.) ได้กล่าวว่า การอ่านจับใจความ คือ กระบวนการสร้างความหมายจากข้อความที่อ่าน เป้าหมายหลักของการอ่านคือเพื่อให้ผู้อ่านเข้าใจสาระสำคัญ การอ่านจับใจความมีความเกี่ยวข้องกับบุคคลอย่างน้อยสองคน คือผู้อ่านและผู้เขียน กระบวนการทำความเข้าใจของผู้อ่านเกี่ยวข้องกับการถอดรหัสข้อความของผู้เขียน และใช้พื้นความรู้เดิมของผู้อ่านในการทำความเข้าใจ

ข้อความของผู้เขียนอย่างละเอียด รวมทั้ง Ylvisaker (2016) ที่ได้กล่าวถึงความหมายของการอ่านจับใจความเพิ่มเติมไว้ว่า การอ่านจับใจความ ประกอบด้วยกระบวนการที่เกี่ยวข้องกับความหมายที่ได้รับจากภาษาเขียน และการสร้างความหมายจากภาษาเขียน “ความหมายที่ได้รับ” คือ ความหมายที่อยู่ในข้อความ และเป็นความหมายที่ต้องทำความเข้าใจ ส่วน “การสร้างความหมาย” คือ ผู้อ่านมักทำความเข้าใจความหมายของสิ่งที่อ่านเพิ่มเติมเกินกว่าความหมายที่ปรากฏอยู่ในข้อความโดยอาศัยประสบการณ์ของตนเองและความสามารถในการอนุมานความหมายเพิ่มเติมที่ลึกลงไป ดังนั้น การอ่านจับใจความจึงเป็นมากกว่าความสามารถในการอ่านคำแต่ละคำและรู้ความหมายของคำเหล่านั้น แต่หมายถึงการทำความเข้าใจความหมายที่แทรกอยู่ในข้อความของผู้เขียน

จากความหมายของการอ่านจับใจความข้างต้น สรุปได้ว่า การอ่านจับใจความ คือ การอ่านเพื่อหาสาระสำคัญของเรื่องที่มีความหมายครอบคลุมเนื้อหาทั้งหมด โดยอาศัยความรู้เดิมและความสามารถในการทำความเข้าใจความหมายของสิ่งที่อ่าน

2.3.6 หลักการอ่านจับใจความ

การอ่านจับใจความให้ประสบความสำเร็จนั้น ต้องอาศัยหลักปฏิบัติในการอ่าน ดังนี้ 1) ตั้งจุดมุ่งหมายในการอ่านให้ชัดเจน เพื่อเป็นแนวทางกำหนดการอ่านได้อย่างเหมาะสม และจับใจความหรือคำตอบได้รวดเร็วยิ่งขึ้น 2) อ่านเรื่องราวอย่างคร่าวๆ เพื่อเก็บใจความสำคัญของแต่ละย่อหน้า และเพื่อสำรวจส่วนประกอบของหนังสือ เพราะส่วนประกอบของหนังสือจะทำให้เกิดความเข้าใจลักษณะของหนังสือว่าเป็นหนังสือประเภทใด เช่น สารคดี ตำรา บทความ ฯลฯ ซึ่งจะช่วยให้มีแนวทางในการอ่านจับใจความสำคัญได้ง่ายขึ้น 3) ใช้ความสามารถทางภาษาในด้านการแปลความหมายของคำ ประโยค และข้อความต่างๆ รวมถึงประสบการณ์หรือภูมิหลังเกี่ยวกับเรื่องที่อ่านมาประกอบ ซึ่งจะช่วยให้ผู้อ่านทำความเข้าใจและจับใจความสำคัญจากเรื่องที่อ่านได้ง่ายและรวดเร็วขึ้น 4) เมื่ออ่านจบให้ตั้งคำถามตนเองว่า ใคร ทำอะไร ที่ไหน เมื่อไหร่ อย่างไร อะไรเป็นจุดสำคัญของเรื่องหรือใจความสำคัญของเรื่อง 4) เขียนร่างข้อความที่ได้โดยสรุปไว้เป็นตอนๆ แล้วนำสิ่งที่สรุปได้มาเรียบเรียงให้เป็นข้อความใหม่โดยใช้สำนวนของตนเองเพื่อให้เกิดความสละสลวย (จิราภรณ์ นวลใย, 2556; จูไรรัตน์ ลักษณะศิริ, 2547; ภาทิพ ศรีสุทธี, ม.ป.ป.)

2.4 ทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับการเขียน

2.4.1 ความหมายของการเขียน

นักวิชาการหลายท่านได้ให้ความหมายของการเขียนไว้ ซึ่งมีความสอดคล้องและใกล้เคียงกัน อันนำไปสู่การสรุปนิยามความหมายของการเขียนได้ว่า การเขียนเป็นการแสดงออกเพื่อการสื่อสารอย่างหนึ่งของมนุษย์โดยใช้ตัวอักษร เครื่องหมาย สัญลักษณ์ต่างๆ เพื่อถ่ายทอดความหมาย ความรู้ ความคิด ความรู้สึก ความต้องการ ประสบการณ์ ข่าวสารหรือเรื่องราวต่างๆ ของตนให้ผู้อื่นรับทราบ ดังนั้นการเขียนจึงเป็นทักษะการใช้ภาษาแทนคำพูดที่สามารถสื่อความหมายให้เป็นหลักฐานปรากฏได้นานกว่าการพูด การเขียนเรื่องราวเพื่อให้ผู้อ่านเข้าใจตรงตามความมุ่งหมายของผู้เขียนให้ประสบความสำเร็จนั้น ขึ้นอยู่กับทักษะในการใช้ภาษาของผู้เขียนว่าดีเพียงใด ทั้งนี้ทักษะในการใช้ภาษาเขียนต้องอาศัยพื้นฐานความรู้จากการฟัง การพูด และการอ่าน เพราะพื้นฐานเหล่านี้จะช่วยให้ผู้เขียนมีความรู้ ข้อมูล และประสบการณ์เพียงพอที่จะทำให้เกิดความคิด จินตนาการ และความสามารถในการเรียบเรียงและถ่ายทอดความคิดออกมาเพื่อสื่อสารกับผู้อ่านได้อย่างมีประสิทธิภาพ (ชนิดา ภูมิสถิตย์, ม.ป.ป.; ทฤษฎีปัญญา, 2552; Nordquist, 2017) ซึ่งสอดคล้องกับ Nunan (1999) ที่กล่าวว่า การเขียนไม่ใช่ทักษะที่จะเกิดขึ้นได้ง่ายๆ อันที่จริงแล้วอาจจะเป็นสิ่งที่ทำได้ยากที่สุดในภาษา การเขียนให้ประสบความสำเร็จขึ้นอยู่กับการใช้ลักษณะ โครงสร้างทางภาษา ซึ่งแตกต่างโดยสิ้นเชิงกับภาษาพูดที่มีโครงสร้างไม่ซับซ้อน รวมถึงการตีความของผู้อ่านด้วย การเขียนจึงเป็นกระบวนการทางความคิดที่ซับซ้อนซึ่งต้องอาศัยความพยายามและความอดทนในการฝึกฝนอย่างต่อเนื่อง

2.4.2 ความสำคัญของการเขียน

การเขียนเป็นทักษะหนึ่งในสี่ทักษะที่มีความสำคัญต่อชีวิตมนุษย์หลายแง่และหลายประการในชีวิตประจำวัน ทั้งด้านการสื่อสาร รวมถึงการเรียนรู้ การทำงาน และการประกอบอาชีพ จากการศึกษาข้อมูลความสำคัญของการเขียนสามารถสรุปได้ว่า การเขียนเป็นพื้นฐานสำคัญในการพิจารณาตัดสินผลงาน การเรียนรู้ และสติปัญญาของผู้เขียนจากที่ทำงาน มหาวิทยาลัย หรือผู้คนรอบข้าง และยังแสดงความเป็นตัวตนของผู้เขียน อีกทั้งยังเป็นเครื่องมือที่ผู้อื่นสามารถใช้เพื่อให้ผลสะท้อนกลับแก่ผู้เขียน ในขณะที่เดียวกันผู้เขียนก็สามารถนำผลสะท้อนกลับนั้นมาปรับแต่งความคิดของตนเองให้ดีขึ้น นอกจากนี้การเขียนยังเป็นหลักฐานที่ทรงคุณค่า เช่น การเขียนสัญญาเป็น

พฤติกรรมที่ได้รับการยอมรับตามกฎหมาย หรือแม้แต่การที่อนุชนรุ่นหลังได้รู้จักประวัติศาสตร์อันยาวนานก็เนื่องจากการจารึกถ้อยคำไว้เป็นหลักฐาน หรือแม้แต่ปัจจุบันนี้ที่เป็นยุคดิจิทัล ความต้องการในการเขียนก็มีได้ลดลง ไม่ว่าจะเป็นการเขียนอีเมล การเขียนเว็บไซต์ การส่งแฟกซ์ ล้วนแต่ต้องใช้การเขียนทั้งสิ้น ยิ่งผู้เขียนเขียนได้ชัดเจนเพียงใด โอกาสในการประสบความสำเร็จก็มีมากขึ้นเท่านั้น (บงกช สิงหกุล, 2556; Marquette University, 2011; McCarthy, 2016)

2.4.3 พัฒนาการด้านการเขียน

การเขียนเป็นพัฒนาการที่เริ่มตั้งแต่เด็ก และมีความแตกต่างกันในแต่ละช่วงวัย วิชา ดัชนีหลพงศ์ (2554) กล่าวว่า ความสามารถในการเขียนของเด็กจะเป็นไปตามช่วงวัย มี 6 ระยะ โดยเริ่มจากขั้นที่ 1) การเขียนโดยผ่านการวาดรูป ซึ่งเป็นพื้นฐานของการเขียน โดยเด็กจะมองว่าการวาดรูปเป็นการสื่อสาร ขั้นที่ 2) การเขียนโดยผ่านการขีดๆ เขียน ด้วยการลากดินสอไปมา ซึ่งจะคล้ายกับการเริ่มเขียนจริง ขั้นที่ 3) การเขียนผ่านตัวอักษรเหมือนแบบ เป็นการเขียนที่เด็กออกแบบการเขียนตัวอักษรด้วยตัวเองโดยตัวอักษรจะไม่เหมือนจริง ขั้นที่ 4) การเขียนผ่านการคัดลอกจากหนังสือ โดยเด็กแต่ละคนจะมีการเขียนที่แตกต่างกัน ขั้นที่ 5) การเขียนโดยผ่านการคิดสะกดคำตามแบบของตนเอง ซึ่งเด็กยังเขียนสะกดคำไม่ถูกต้อง แต่เป็นการคิดการเขียนตามแบบของตนเพื่อแสดงความรู้สึกออกมา และขั้นที่ 6) การเขียนโดยผ่านการสะกดคำตามแบบแผน ซึ่งในขั้นนี้เด็กจะเริ่มเขียนเหมือนผู้ใหญ่

ซึ่งมีความสอดคล้องกับ Momypedia (n.d.) ที่กล่าวว่าเด็กจะมีพัฒนาการด้านการเขียนช้าเร็วต่างกันขึ้นอยู่กับประสบการณ์ โดยการเขียนเป็นพัฒนาการที่มี 6 ขั้นตอน ดังนี้ ขั้นที่ 1) ขีดเขียน (2-3 ขวบ) เป็นการเขียนที่ไร้ทิศทาง ขั้นที่ 2) ควบคุมการขีดเขียน (3 ขวบ) โดยเด็กเริ่มควบคุมกล้ามเนื้อได้ และเขียนมีทิศทางมากขึ้น ขั้นที่ 3) เขียนคล้ายตัวอักษร (3-4 ขวบ) ในช่วงเด็กมักชอบเขียนตามรอยประ แต่ยังเขียนบิดเบี้ยว ไม่สวยงาม ขั้นที่ 4) เขียนชื่อตัวเอง ลอกคำต่างๆ ได้ (4 ขวบ) โดยเด็กเริ่มเขียนคำที่มีความหมายต่อตนเอง เช่น ชื่อตัวเอง และลอกตามคำที่ครูเขียนให้ดู ขั้นที่ 5) คิดเขียนคำ (4-5 ขวบ) ในขั้นนี้เด็กจะพยายามเขียนคำที่ได้ยิน ซึ่งยังเขียนได้ไม่ถูกต้อง และขั้นที่ 6) เขียนอย่างถูกต้อง (5-7 ขวบ) ซึ่งเด็กจะเขียนคำได้คล่องแคล่วและถูกต้องมากขึ้น

นอกจากนี้ Moris (n.d.) ยังได้กล่าวถึงพัฒนาการเขียนตามช่วงวัย ดังได้แสดงในตารางที่ 2.3 ดังนี้

ตารางที่ 2.3 พัฒนาการด้านการเขียนตามช่วงวัย

ช่วงวัย	พัฒนาการด้านการเขียน
1. ระยะวัยเตาะแตะ	กำดินสอขึ้นลงได้ รู้ว่าข้อความเริ่มจากซ้ายไปขวา พยายามเขียนตัวอักษรและคำยังไม่เป็นทิศทาง
2. วัยก่อนเรียน	ควบคุมการเขียนเส้น ได้มีทิศทางขึ้น พยายามเขียนเป็นตัวอักษรและคัดลอกคำลากเส้นสูงๆ ต่ำ คล้ายตัวอักษร สะกดชื่อตัวเองได้ เริ่มจำคำศัพท์ที่เห็นบ่อยๆ ได้
3. อายุ 5-7 ปี	จับดินสอได้ถูกต้อง ใช้ตัวอักษรหรือคำในการเขียนเล่าเรื่องหรือบรรยายภาพ เริ่มจดจำคำศัพท์ได้ สามารถเขียนตัวอักษรเติมคำในช่องว่างได้
4. อายุ 7-9 ปี	พัฒนาลายมือได้ดีขึ้น สามารถเขียนย่อหน้าโดยใช้ประโยคที่มีใจความเดียวกัน มีการเว้นวรรคระหว่างคำ ใช้อักษรตัวใหญ่ขึ้นต้นประโยคและใส่เครื่องหมายวรรคตอนเมื่อจบประโยค เรียนรู้การเขียนคำย่อ เขียนประโยคความรวมโดยใช้คำขยายได้
5. 9-11 ปี	เขียนงานเขียนประเภทต่างๆ ได้ตรงตามวัตถุประสงค์ที่ต้องการ เช่น เขียนบรรยาย เขียนเรียงความ เขียนเล่าเรื่อง เขียนโน้มน้าวใจ และให้ข้อมูลได้ เริ่มใช้กระบวนการเขียน ได้แก่ การเขียน การตรวจทาน การแก้ไข และเขียนร่างสุดท้าย
6. ระดับมัธยมต้น	ใช้กระบวนการเขียนได้ดีขึ้น และเขียนได้ถูกต้องตามหลักภาษา เขียนรายงานเป็นงานเดี่ยวและงานกลุ่มได้ เขียนสรุปความจากเรื่องที่อ่านหรือเรียนได้ เริ่มเขียนประโยคความซ้อนเพื่อเชื่อมโยงความคิดได้ สามารถเขียนความเรียงที่มีหลายย่อหน้าได้
7. ระดับมัธยมปลาย	ใช้เทคนิคในการเขียนด้วยความเข้าใจ มีการเลือกสรรใช้คำศัพท์ที่เหมาะสมในงานเขียน เริ่มเขียนงานเขียนในรูปแบบต่างๆ และใช้งานเขียนเพื่อวัตถุประสงค์ต่างๆ ในชีวิตประจำวัน เช่น การเขียนเรียงความในชั่วโมงเรียน การเขียนอย่างไม่เป็นทางการ เช่น การเขียนอีเมล การเขียนในสื่อมีเดีย หรือจดบันทึกย่อในชั่วโมงเรียน

ที่มา: Moris, n.d.

อย่างไรก็ตามถึงแม้ว่าเด็กจะมีพัฒนาการด้านการเขียนตามช่วงวัย แต่ความสามารถในการเขียนของเด็กแต่ละคนก็แตกต่างกัน ขึ้นอยู่กับประสบการณ์และการฝึกฝนของเด็กแต่ละคน

2.4.4 การพัฒนาทักษะการเขียน

เนื่องจากการเขียนมีความสำคัญกับมนุษย์ทั้งด้านการสื่อสาร การเรียน การทำงาน และการดำรงชีวิต ผู้ที่มีทักษะการเขียนที่ดีจะสามารถถ่ายทอดความรู้ ความคิดได้ชัดเจนและตรงประเด็น ทำให้ผู้อ่านเข้าใจประเด็นที่ผู้เขียนต้องการสื่อสาร และบรรลุตรงตามวัตถุประสงค์ของผู้เขียน ดังนั้น การพัฒนาการเขียนจึงมีความจำเป็นสำหรับทุกคน สุทธิชัย ปัญญโรจน์ (2554ข) กล่าวว่า การพัฒนาทักษะการเขียน มี 3 ขั้นตอน คือ ขั้นตอนก่อนการเขียน ขั้นตอนลงมือเขียน และขั้นตอนหลังการเขียน ในขั้นตอนก่อนการเขียน ผู้เขียนควรทำความเข้าใจงานเขียนรูปแบบต่างๆ เลือกเรื่องที่จะเขียน โดยคำนึงถึงองค์ความรู้ของผู้เขียน และความสนใจของผู้อ่าน จากนั้นจึงรวบรวมข้อมูลจากแหล่งต่าง ๆ และวางโครงเรื่องในการเขียน หลังจากนั้นจึงลงมือเขียนรายละเอียดตามโครงร่างที่วางไว้ โดยมีการอธิบายและขยายความเพื่อให้เนื้อหามีความสมบูรณ์ในขั้นตอนลงมือเขียน เมื่อเขียนเสร็จแล้วจึงอ่านทบทวน ตรวจสอบความถูกต้อง และแก้ไขปรับปรุงในขั้นตอนหลังจากเขียน

นอกจากนี้ Pawliczak (2015) ได้กล่าวไว้ว่า การเขียนเชิงสร้างสรรค์ เช่น การเขียนนิยาย เรื่องสั้น บทกลอน บทละคร เป็นวิธีที่ดีที่สุดในการพัฒนาทักษะการเขียน รวมถึงการเลือกบทอ่านที่เหมาะสมในการฝึกเขียน และการให้ความช่วยเหลือจากครูก็เป็นปัจจัยที่สำคัญในการพัฒนาการเขียน ทั้งนี้ นักเรียนต้องมีการฝึกฝนอย่างต่อเนื่อง นอกจากนี้การเขียนเชิงสร้างสรรค์ยังมีส่วนช่วยในการพัฒนาความคิดให้แก่ นักเรียนอีกด้วย

ในขณะที่ Cole (2015) ได้เสนอแนวการสอนเพื่อพัฒนาทักษะการเขียนไว้ดังนี้ 1) กระตุ้นความรู้เดิมของนักเรียน เพื่อให้ให้นักเรียนคิดถึงสิ่งที่ตนได้เคยรู้มาแล้ว เพื่อนำมาเชื่อมโยงกับโครงสร้างความรู้ใหม่ เป็นการกระตุ้นความจำในระยะยาว รวมถึงสอนคำศัพท์ให้แก่ นักเรียนก่อนที่จะให้นักเรียนลงมือเขียน 2) ใช้วิธีการสอนแบบ Scaffolding ซึ่งเป็นการพัฒนาความสามารถในการเรียนรู้ให้แก่ผู้เรียนด้วยการสาธิต ทำให้อู การใช้คำถามกระตุ้น และการให้ข้อมูลย้อนกลับ 3) ใช้เทคโนโลยีมาประยุกต์ใช้ในการเรียนการสอน เช่น การเขียนบันทึกอิเล็กทรอนิกส์ ซึ่งจะทำให้ นักเรียนไม่ต้องกังวลเรื่องลายมือ และการเขียนสะกดคำ วิธีการนี้ยังช่วยเพิ่มพูนความรู้ด้านคำศัพท์ และยังได้รับข้อมูลย้อนกลับจากครูผู้สอน หรือการเขียนอภิปรายบนกระดานออนไลน์ ซึ่งวิธีการนี้

ทำให้นักเรียนได้สื่อสารทั้งกับเพื่อนและครู ได้รับข้อมูลย้อนกลับจากเพื่อน และฝึกทักษะการสนทนา 3) การเขียนบันทึกประจำวัน วิธีการนี้เป็นการสื่อสารด้วยการเขียนระหว่างครูกับนักเรียนผ่านสมุดบันทึก ซึ่งการเขียนบันทึกทุกวันช่วยให้ได้พัฒนาทักษะการเขียน ในขณะที่ครูก็ได้เห็นพัฒนาการด้านการอ่านและการเขียนของนักเรียนเช่นกัน

จะเห็นได้ว่าการพัฒนาทักษะการเขียนสามารถทำได้ด้วยการฝึกฝนการเขียนตามขั้นตอนของการเขียน การเขียนเชิงสร้างสรรค์หลากหลายรูปแบบ และต้องฝึกฝนเป็นประจำทุกวัน เพื่อให้เกิดความชำนาญในการเขียน

2.4.5 การเขียนสรุปความ

การเขียนสรุปความเป็นทักษะการเขียนที่จำเป็นในชีวิตประจำวัน โดยเฉพาะสำหรับนักเรียนที่ต้องใช้ในการเขียนสรุปความรู้ที่ได้จากการเรียนในห้องเรียน การอ่านหนังสือ หรือการค้นคว้าเพิ่มเติม เพื่อใช้เป็นข้อมูลในการทบทวนความรู้และตรวจสอบความเข้าใจของตนเอง ทั้งนี้ได้มีผู้ให้คำนิยามของการเขียนสรุปความไว้ในทำนองเดียวกันว่า การเขียนสรุปความ หมายถึง การเขียนเฉพาะประเด็นสำคัญ หรือสาระสำคัญของเนื้อเรื่องให้ครอบคลุมเนื้อหาทั้งหมด โดยเขียนให้กระชับ ชัดเจน และตรงประเด็นตามวัตถุประสงค์ของเนื้อเรื่องโดยใช้ภาษาของตนเอง (Bauer-Ramazani, 2015; Kearny, 2017) ในขณะที่ วรรณฤณ ล้อมเจริญสุข (2558) ได้กล่าวว่า การเขียนสรุปความ เป็นการจับใจความสำคัญจากเรื่องที่ฟัง ดู และอ่าน แล้วนำมาเขียนเรียบเรียงใหม่อย่างสั้นๆ ให้รู้ว่าเป็นเรื่องอะไร มีใครทำอะไร ที่ไหน เมื่อไร อย่างไร

2.5 วรรณคดีและวรรณกรรม

2.5.1 ความหมายของวรรณคดีและวรรณกรรม

วรรณคดีและวรรณกรรมเป็นสิ่งที่สะท้อนถึงความงดงามทางภาษา แสดงถึงเอกลักษณ์และวัฒนธรรมของชาติ นอกจากนี้ยังเป็นเครื่องมือในการบันทึกเรื่องราวสภาพสังคม ชีวิตความเป็นอยู่ ขนบธรรมเนียม ประเพณี ตลอดจนศิลปวัฒนธรรมที่ดีงามของไทย (ชลธิชา หอมฟุ้ง, 2558)

ทั้งนี้ราชบัณฑิตยสถาน (2554) ได้ให้ความหมายของวรรณคดีและวรรณกรรม ไว้ดังนี้ วรรณคดี หมายถึง วรรณกรรมที่ได้รับความนิยมยกย่องว่าแต่งดี มีคุณค่าเชิงวรรณศิลป์ ส่วนวรรณกรรม หมายถึง งานหนังสือทุกชนิด ทั้งที่เป็นร้อยแก้วและร้อยกรอง ในขณะที่เสนีย์ วัฒวรรณ และคณะ (ม.ป.ป.) ได้อธิบายความของวรรณคดีและวรรณกรรมไว้ว่า วรรณคดี หมายถึง หนังสือที่แต่งขึ้นเพื่อถ่ายทอดอารมณ์ ความรู้สึกนึกถึง และจินตนาการของผู้แต่งออกมาได้อย่างมีศิลปะและมีความงดงามทางภาษา สามารถเป็น ได้ทั้งร้อยแก้วและร้อยกรอง นอกจากนี้ยังต้องมีเนื้อหาที่ดี จรรโลงใจผู้อ่าน และสะท้อนความเป็นไปของสังคมในแต่ละยุคสมัย ส่วนวรรณกรรม หมายถึง งานเขียนทุกประเภทที่แต่งขึ้นเพื่อสื่อความหมายให้ผู้อ่านเข้าใจทั้งที่เป็นร้อยแก้วและร้อยกรอง ไม่นับเรื่องศิลปะในการแต่ง รวมถึงกรมศิลปากรได้อธิบายความหมายของวรรณกรรมไว้คือ วรรณคดีหรือศิลปะที่เป็นผลงานอันเกิดจากความคิดและจินตนาการ แล้วนำมาเรียบเรียงเพื่อบอกเล่า ด้วยกลวิธีต่างๆ ทั้งที่เป็นลายลักษณ์อักษร และไม่เป็นลายลักษณ์อักษร นอกจากนี้สำนักพิมพ์ประพันธ์สาส์น (2557) ยังได้อธิบายว่า วรรณกรรม หมายถึง หนังสือทุกชนิดที่แต่งขึ้น โดยไม่ได้รับการประเมินค่าแต่อย่างใด ส่วนวรรณคดี หมายถึง งานเขียนที่แต่งขึ้นอย่างมีศิลปะ มีความงดงามทางภาษา เนื้อหาสาระ และข้อคิดที่แฝงอยู่ในเนื้อเรื่อง

จากนิยามข้างต้นสามารถสรุปได้ว่า วรรณคดี หมายถึง หนังสือที่ได้รับการยกย่องว่าแต่งดี มีคุณค่าเชิงวรรณศิลป์ คือ มีศิลปะทางการใช้ภาษา ใช้ถ้อยคำอย่างประณีตและงดงาม มีความรู้และข้อคิดที่แฝงไว้้อย่างแหลมคมอันเป็นเครื่องประเทืองปัญญาแก่ผู้อ่าน มีทั้งร้อยแก้วและร้อยกรอง และมีการบันทึกไว้เป็นลายลักษณ์อักษร ส่วนวรรณกรรม หมายถึง งานเขียนทุกชนิดซึ่งเป็นผลงานอันเกิดจากการเรียบเรียงความคิด และจินตนาการสู่เรื่องราวที่นำมาบอกเล่า ด้วยกลวิธีต่างๆ ทั้งที่เป็นร้อยแก้วและร้อยกรอง โดยไม่เน้นศิลปะในการแต่ง

2.5.2 การสอนอ่านวรรณคดี

เนื่องจากวรรณคดีเป็นงานเขียนที่มีศิลปะ มีคุณค่าทางวรรณศิลป์ มีความงดงามทางภาษา มีการเลือกสรรใช้ถ้อยคำเพื่อสื่ออารมณ์ และความรู้สึกนึกคิดของผู้เขียนให้แก่ผู้อ่านผ่านการเรียบเรียงตัวอักษร การสอนอ่านวรรณคดีจึงเป็นเรื่องสำคัญเพื่อให้ทำผู้อ่านเข้าใจเนื้อเรื่องและจุดมุ่งหมายที่แท้จริงของผู้แต่ง

ทั้งนี้ วุฒิพงษ์ คำเนตร (2558) ได้กล่าวถึงการสอนวรรณคดีในศตวรรษที่ 21 ไว้ว่าครูต้องสอนวรรณคดีในฐานะประสบการณ์ชีวิต โดยครูต้องสอนเนื้อหาที่อยู่ในวรรณคดีให้เชื่อมโยงกับชีวิตประจำวันของนักเรียน ส่งเสริมให้นักเรียนตั้งแง่คิด วิเคราะห์ตัวละคร และสถานการณ์ ในแง่สังคมได้อย่างสมเหตุสมผล เพื่อให้นักเรียนเกิดประสบการณ์จากการเรียนรู้ที่แท้จริง ในขณะที่ด้วยกันครูต้องใช้วิธีการที่หลากหลายในการสอนวรรณคดีในฐานะมรดกทางวัฒนธรรม เพื่อให้นักเรียนสนใจเรียนรู้วรรณคดีอย่างเห็นคุณค่าและเห็นความงามของวรรณคดีไทย ในการสอนวรรณคดีควรเริ่มจากการตั้งคำถามเพื่อให้นักเรียนเกิดความกระตือรือร้นในการหาคำตอบ เพื่อให้เกิดการเรียนรู้ ด้วยการสืบค้นจากแหล่งข้อมูลต่างๆ แล้วให้นักเรียนนำข้อมูลที่ได้มา วิพากษ์วิจารณ์ความรู้ร่วมกันในแ่งมุมต่างๆ เพื่อหาข้อสรุปในการสร้างองค์ความรู้ให้แก่ตนเอง จากนั้นจึงให้นักเรียนสื่อสารและนำเสนอความรู้ที่ได้อย่างมีประสิทธิภาพด้วยการพูดหรือการเขียน แล้วเชื่อมโยงสู่การบริการสังคม เช่น การจัดนิทรรศการ หรือการแสดงหน้าเสาธงเพื่อให้นักเรียนเห็นคุณค่าในการเรียนวรรณคดีไทย

สอดคล้องกับ ชลธิชา หอมพุ่ม (2558) และกิตติพงษ์ คารักษ์ (2552) ที่กล่าวว่า การสอนวรรณคดีต้องเชื่อมโยงไปใช้ในวิถีชีวิตประจำวันด้วยการเชื่อมโยงประสบการณ์ที่ได้จากการอ่านวรรณคดีไปใช้ในชีวิตจริง ครูต้องหาวิธีการสอนที่ทำให้นักเรียนมองเห็นภาพและแนวคิดของผู้แต่งให้ได้มากที่สุด ส่งเสริมให้นักเรียนใช้ความคิดและสติปัญญาในการแก้ปัญหาโดยหยิบยกพฤติกรรมของตัวละครมาวิเคราะห์ เป็นการฝึกประสบการณ์ชีวิต รวมถึงการใช้หลักภาษามาอธิบายการเลือกสรรถ้อยคำและประโยคมาใช้ในวรรณคดีเพื่อทำให้นักเรียนเห็นความสามารถของนักประพันธ์และความงดงามของวรรณคดี

นอกจากนี้ ยุทธภูมิ สุวรรณเวช (2553) ได้กล่าวว่าในการสอนวรรณคดี ครูควรสอนถึงศิลปะในการใช้ภาษาโดยใช้ความรู้ทางหลักไวยากรณ์ในการอธิบายถึงการเลือกสรรใช้ถ้อยคำในวรรณคดี เพื่อให้นักเรียนเห็นสุนทรียะ และซาบซึ้งในรสคำและรสความที่ผู้แต่งบรรจงเลือกใช้ เพื่อให้ผู้อ่านสะท้อนใจ และมีอารมณ์ร่วมในการอ่านวรรณคดี

ดังนั้นในการสอนวรรณคดีในแง่ของคุณค่าทางวรรณศิลป์ ครูควรสอนเพื่อให้นักเรียนเห็นสุนทรียะในการเลือกสรรใช้ถ้อยคำของผู้แต่งเพื่อสะท้อนอารมณ์ ความรู้สึกนึกคิด และจินตนาการของผู้แต่ง ในแง่ของสาระและข้อคิดที่แทรกอยู่ในวรรณคดี ครูควรสอนวรรณคดีในฐานะ

ประสบการณ์เพื่อให้นักเรียนสามารถเชื่อมโยงกับชีวิตประจำวันเพื่อให้นักเรียนซาบซึ้งและเห็นคุณค่าที่แท้จริงของวรรณคดี

2.6 การจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิคการสอนแบบ SQ4R

2.6.1 ความหมายของเทคนิคการสอนแบบ SQ4R

เทคนิคการสอนแบบ SQ4R (Richardson & Morgan, 1997) เป็นเทคนิคการสอนเพื่อการสื่อสารที่ประกอบด้วยทักษะการฟัง พูด อ่าน และเขียน เป็นเทคนิคหนึ่งที่ได้รับการพิสูจน์ว่าเป็นเทคนิคที่มีประสิทธิภาพในการเรียนการสอน มี 6 ขั้นตอนประกอบด้วย ขั้นสำรวจ (Survey) ขั้นการตั้งถาม (Question) ขั้นการอ่าน (Read) ขั้นทำความเข้าใจด้วยตนเอง (Recite) ขั้นทบทวน (Review) และขั้นสะท้อนความคิด (Reflect) ซึ่งเทคนิคการสอนแบบ SQ4R เป็นเทคนิคการสอนที่เป็นระบบในการทำความเข้าใจและศึกษาบทอ่านด้วยตนเอง เพราะเป็นเทคนิคการสอนที่เน้นให้นักเรียนอ่านบทอ่านอย่างมีจุดประสงค์

2.6.2 ขั้นตอนของเทคนิคการสอนแบบ SQ4R

เทคนิคการสอนแบบ SQ4R มี 6 ขั้นตอน ประกอบด้วย

2.6.2.1 Survey (S) ขั้นสำรวจ เป็นการอ่านอย่างคร่าวๆ เพื่อให้ได้แนวคิดทั่วไปเกี่ยวกับเนื้อหา โครงสร้าง และองค์ประกอบของเนื้อเรื่อง ขั้นการสำรวจนี้ช่วยให้ผู้อ่านได้รับกรอบแนวคิดหลัก ซึ่งจะช่วยให้สามารถเชื่อมโยงรายละเอียดเข้าด้วยกันในภายหลัง ในขั้นตอนนี้ผู้อ่านสามารถอ่านชื่อเรื่อง และคำบรรยายเพื่อกำหนดหัวข้อ โดยเริ่มอ่านจากย่อหน้าแรก ทำความคุ้นเคยกับคำที่เป็นตัวหนาและตัวเอียง ค้นหาคำจำกัดความหรือความหมายของคำศัพท์จากอภิธานศัพท์ท้ายเล่ม หรือจากพจนานุกรม อ่านบันทึกย่อที่มี รูปภาพ แผนภูมิ กราฟและแผนที่ อ่านคำอธิบายได้ภาพ อ่านคำถามท้ายบท อ่านย่อหน้าสุดท้าย และข้อสรุปหรือสรุปท้ายบท

2.6.2.2 Question (Q) ขั้นการตั้งคำถาม เป็นการตั้งคำถามซึ่งอาจหาคำตอบได้จากเนื้อเรื่อง การให้ผู้เรียนตั้งคำถามก่อนที่จะอ่านทำให้ผู้เรียนมีจุดประสงค์ในการอ่าน และยังช่วยให้นักเรียนระลึกข้อมูลได้ ทำให้ผู้เรียนมีความพยายามในการตอบคำถาม โดยอิงจากข้อมูลที่ทราบอยู่แล้ว ขั้นตอนนี้ยังช่วยเพิ่มความตั้งใจและความสนใจขณะอ่าน รวมถึงยังช่วยเพิ่มความเข้าใจบทอ่าน

เนื่องจากจิตใจของผู้เรียนจดจ่ออยู่กับการหาคำตอบสำหรับคำถามที่ตั้งไว้ ก่อนที่จะเริ่มอ่าน ผู้เรียนควรเปลี่ยนชื่อเรื่องและคำบรรยายย่อให้เป็นคำถาม การทำเช่นนี้จะช่วยฝึกทักษะในการตั้งคำถามให้เกิดขึ้นโดยอัตโนมัติ

2.6.2.3 Read (R1) ขั้นการอ่าน เป็นการอ่านเนื้อเรื่องอย่างละเอียด การอ่านช่วยส่งเสริมการค้นหาคำตอบด้วยความกระตือรือร้นสำหรับคำถามที่นักเรียนตั้งไว้ ทำให้นักเรียนมีสมาธิในการอ่านและเข้าใจบทอ่านได้ดีขึ้น และช่วยเพิ่มความสนใจในการอ่านให้ยาวนานขึ้น นักเรียนควรอ่านแต่ละส่วนของเนื้อเรื่องเพื่อตอบคำถามที่ตั้งไว้ หากความหมายของคำไม่ชัดเจนให้อ่านซ้ำ หากยังไม่ชัดเจนอีกให้ขีดเส้นใต้คำหรือจุดไว้ และหาความหมายเมื่ออ่านเสร็จแล้ว ในขั้นตอนนี้ นักเรียนควรค้นหาข้อมูลที่สามารถตอบคำถามที่คาดการณ์ไว้ และจดบันทึกแนวคิดที่ไม่ได้คาดคิด โดยนักเรียนควรอ่านอย่างช้าๆ และควรขีดเส้นใต้แนวคิดหลักและรายละเอียดที่มาสสนับสนุนแนวคิดหลัก

2.6.2.4 Recite (R2) ขั้นทำความเข้าใจด้วยตนเอง เป็นการส่งเสริมให้นักเรียนใช้คำพูดของตนเองในการพูดบททวนหรือจดบันทึกโดยไม่ใช้การคัดลอกมาจากหนังสือ ซึ่งช่วยเพิ่มความจำและทำให้เข้าใจบทอ่านมากขึ้น หลังจากนักเรียนอ่านจบแล้วควรปิดหนังสือและเขียนคำตอบสำหรับคำถามที่ตั้งไว้ โดยเขียนคำตอบด้วยคำพูดของตัวเองโดยไม่คัดลอกมาจากบทอ่าน หากนักเรียนไม่สามารถตอบคำถามได้ ควรอ่านซ้ำ ในขณะเดียวกันนักเรียนควรจดบันทึกตัวอย่างสำคัญๆ ไว้ด้วยในการจดบันทึกย่อ หากนักเรียนยังคงไม่สามารถตอบคำถามได้อีก ก็จำเป็นต้องแก้ไขคำถามของตนเอง

2.6.2.5 Review (R3) ขั้นบททวน เป็นการเขียนสรุปใจความสำคัญโดยใช้ภาษาของตนเอง ในขั้นตอนนี้ นักเรียนควรอ่านโครงร่างและบันทึกย่อของตน และสามารถบอกสิ่งที่ได้อ่านด้วยคำพูดของตนเอง โดยพยายามดูความสัมพันธ์ภายในเนื้อหา และตรวจสอบความเข้าใจของตนเองด้วยการนึกถึงประเด็นหลักและประเด็นย่อยด้วยการอ่านบันทึกย่อของตนเอง เพื่อเป็นการทดสอบความเข้าใจของตนเอง

2.6.2.6 Reflect (R4) ขั้นสะท้อนความคิด เป็นการช่วยให้ความคิดชัดเจนขึ้นและเน้นความเข้าใจ ขั้นตอนนี้ช่วยให้ผู้เรียนคิดถึงสิ่งที่ได้เรียนรู้และยังไม่ได้เรียนรู้เกี่ยวกับหัวข้อที่เรียน ทำให้นักเรียนเข้าใจแนวความคิดได้ชัดเจนยิ่งขึ้นและเพิ่มความคงทนในการจำอีกด้วย การสะท้อนความคิดยังช่วยให้ผู้เรียนสามารถเชื่อมโยงสิ่งที่อ่านกับประสบการณ์ชีวิตของตนได้ หากนักเรียนกำลังอ่านหัวข้อที่ไม่คุ้นเคย ครูอาจต้องเริ่มต้นกระบวนการอ่านโดยการสร้างความรู้พื้นฐานให้แก่ผู้เรียน ซึ่งการเชื่อมโยงความคิดกับเรื่องที่อ่านให้แก่ผู้เรียนจะช่วยให้ผู้เรียนสามารถทำความเข้าใจบทอ่านได้ลึกซึ้งขึ้น

2.6.3 การจัดกิจกรรมการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิคการสอนแบบ SQ4R

จากการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิคการสอนอ่านแบบ SQ4R ผู้วิจัยจึงได้ประยุกต์ขั้นตอนของการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิคการสอนอ่านแบบ SQ4R ไว้ 3 ขั้นตอน ได้แก่ 1) ขั้นนำเข้าสู่บทเรียน 2) ขั้นการสอน และ 3) ขั้นสรุป โดยมีรายละเอียดของแต่ละขั้นตอน ดังนี้

ขั้นนำเข้าสู่บทเรียน

1) ครูทักทายนักเรียน พูดคุยและสอบถามนักเรียนเกี่ยวกับกิจกรรมประจำวัน และประสบการณ์ที่ผ่านมา

2) ครูถามคำถามที่เกี่ยวข้องกับเรื่องที่จะเรียนเพื่อให้นักเรียนตอบคำถาม

ขั้นการสอน

1) ครูอธิบายเทคนิคและขั้นตอนของการสอนแบบ SQ4R ที่จะช่วยพัฒนาทักษะการอ่านจับใจความและการเขียนสรุปความให้นักเรียน

2) ครูแจกบทอ่านให้นักเรียน และให้นักเรียนปฏิบัติตามขั้นตอนของเทคนิคการสอนแบบ SQ4R ดังนี้

ขั้นสำรวจ (Survey): ให้นักเรียนอ่านชื่อเรื่อง และอ่านสำรวจบทอ่านอย่างคร่าวๆ เพื่อให้ได้ภาพรวมของบทอ่าน

ขั้นตั้งคำถาม (Question): ให้นักเรียนตั้งคำถามเกี่ยวกับบทอ่านก่อนที่จะอ่านบทอ่านทั้งหมด ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการเรียนรู้ เพราะเป็นการกระตุ้นให้นักเรียนอยากมีส่วนร่วมในการเรียน

ขั้นการอ่าน (Read): ให้นักเรียนอ่านบทอ่านทั้งหมดอย่างละเอียด ขั้นตอนนี้ช่วยให้นักเรียนได้รับความรู้อย่างชัดเจนและความคิดใหม่ๆ เพื่อนำไปตอบคำถามที่ตั้งไว้

ขั้นทำความเข้าใจด้วยตนเอง (Recite): นักเรียนต้องจดจำบทอ่านให้ได้แล้วพูดบททวนหรือบันทึกย่อข้อมูลต่างๆ ด้วยสำนวนภาษาของตนเอง โดยไม่คัดลอกมาจากบทอ่านเพื่อนำไปตอบคำถามที่ตั้งไว้โดยใช้สำนวนภาษาของตนเอง และแลกเปลี่ยนความคิดร่วมกับเพื่อนๆ

ขั้นทบทวน (Review): นักเรียนอ่านบันทึกย่อของตนเองเพื่อจดจำสิ่งที่ได้เรียนรู้จากการอ่าน ซึ่งช่วยให้นักเรียนเข้าใจบทอ่านทั้งหมด ถ้าไม่เข้าใจตรงไหนให้กลับไปอ่านซ้ำ

ขั้นสะท้อนความคิด (Reflect): หลังจากอ่านบทอ่านทั้งหมดแล้ว นักเรียนต้องเชื่อมโยงข้อมูลที่ได้รับจากบทอ่านกับประสบการณ์ของตน เพื่อนำไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวัน

ขั้นสรุป

- 1) นักเรียนแลกเปลี่ยนความรู้และช่วยกันสรุปเนื้อหาบทอ่าน
- 2) ครูช่วยเสริมนักเรียนในการสรุปบทเรียน
- 3) นักเรียนร่วมกันแสดงความคิดเห็นและบอกข้อคิดที่ได้รับจากบทอ่าน

2.6.4 ประโยชน์ของการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิคการสอนแบบ SQ4R

เนื่องจากเทคนิคการสอนแบบ SQ4R เป็นการให้ผู้อ่านตั้งคำถามเกี่ยวกับเรื่องที่จะอ่าน และกระตุ้นให้ผู้อ่านใช้ความรู้และความคิดของตนเองเกี่ยวกับบทอ่านในการตอบคำถามที่ตั้งไว้ จึงเป็นเทคนิคการสอนที่เกี่ยวข้องกับทักษะการคิดที่สูงขึ้น เช่น ความคิดริเริ่ม และความคิดสร้างสรรค์ นอกจากนี้เทคนิคการสอนแบบ SQ4R ยังทำให้นักเรียนมีอิสระในการค้นหาคำตอบหรือการแก้ปัญหา จึงเป็นเทคนิคการสอนที่ท้าทายนักเรียนให้มีความกระตือรือร้นในการเรียนรู้ ทั้งนี้ Handoko (2017) ได้กล่าวถึงประโยชน์ของเทคนิคการสอนแบบ SQ4R ว่า ช่วยให้ผู้เรียนมีสมาธิในการอ่าน ช่วยเพิ่มประสิทธิภาพและความสนใจในการอ่าน รวมถึงช่วยเชื่อมโยงความรู้ใหม่เข้ากับความรู้เดิม และยังช่วยเพิ่มความมั่นใจด้านความสามารถในการตอบคำถามและการทำข้อสอบให้แก่ นักเรียน อีกทั้งนักเรียนยังใช้เวลาในการจดจำข้อเท็จจริงได้น้อยลง และใช้เวลาในการอ่านน้อยลงอีกด้วย

2.7 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

จากการศึกษาการใช้เทคนิค SQ4R ในการพัฒนาความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษ พบว่า การใช้เทคนิคการสอนแบบ SQ4R ร่วมกับแผนภูมิความหมาย และแผนภูมิรูปภาพสามารถเพิ่มความเข้าใจในการอ่านจับใจความของนักเรียนได้ และจากการศึกษาการใช้เทคนิคการสอน SQ4R ในการลดความวิตกกังวลในการสอบของนักเรียนด้วยการใช้กลวิธีความรู้ความเข้าใจและกลวิธีอภิปัญญา ร่วมกับเทคนิคการสอนแบบ SQ4R ผลการวิจัยพบว่า เทคนิคการสอนแบบ SQ4R สามารถลดความวิตกกังวลในการสอบ เพิ่มความสามารถในการเรียนรู้ของตนเอง และเพิ่ม

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน (Shahri, 2015; Yakupoglu, 2012) ในขณะที่ Rangkuti (2014) ได้ศึกษาเปรียบเทียบวิธีการสอนอ่านโดยใช้เทคนิค SPE และการสอนโดยใช้เทคนิค SQ4R ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนที่ได้รับการสอนโดยใช้เทคนิค SQ4R มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านการอ่านจับใจความสูงกว่านักเรียนที่ได้รับการสอนโดยใช้เทคนิค SPE ซึ่งผลการวิจัยสอดคล้องกับ Bulut (2017) ที่ได้ศึกษาการพัฒนาทักษะการอ่านจับใจความของนักเรียนเกรด 4 โดยใช้เทคนิคการสอนอ่านแบบ SQ3R เพื่อพัฒนาทักษะการอ่านจับใจความของนักเรียนซึ่งมีปัญหาด้านการอ่านจับใจความ ผลการวิจัยพบว่าเทคนิคการสอนอ่านแบบ SQ3R ช่วยเพิ่มทักษะในการอ่านจับใจความของนักเรียนให้ดีขึ้น โดยความสามารถในการวิเคราะห์ข้อความ ทักษะการคาดการณ์ และการจดบันทึกมีการพัฒนาขึ้น

ส่วนในวงการการศึกษาไทยได้มีการวิจัยโดยใช้เทคนิคการสอนแบบ SQ4R ในการพัฒนาทักษะการอ่านไว้หลากหลาย ดังนี้ กานต์ธิดา แก้วกาม (2557) ได้ศึกษาการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์การอ่านจับใจความของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่จัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิคการสอนแบบ SQ4R กับวิธีการสอนแบบปกติ ผลการทดลองแสดงให้เห็นว่า ผลสัมฤทธิ์การอ่านจับใจความของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิคการสอนแบบ SQ4R สูงกว่ากลุ่มที่ได้รับการสอนแบบปกติ และผลสัมฤทธิ์การอ่านจับใจความของนักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้ โดยใช้เทคนิคการสอนแบบ SQ4R หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน

นอกจากนี้ มัทธิดา ศิริदानนท์ (2559) และอมรรัตน์ จิตตะกาล (2556) ได้ศึกษาการพัฒนาความสามารถในการอ่านจับใจความ โดยใช้เทคนิคการสอนแบบ SQ4R ร่วมกับการใช้แผนผังความคิด ผลการวิจัยพบว่า ความสามารถในการอ่านจับใจความของนักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิคการสอนแบบ SQ4R ร่วมกับแผนผังความคิดหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน ซึ่งสอดคล้องกับจรรยา ศรีบัวหลวง (2559) ที่ศึกษาความสามารถในการอ่านเชิงวิเคราะห์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 จากการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิคการสอนแบบ SQ4R ร่วมกับแผนผังความคิด ผลการวิจัยพบว่า ความสามารถในการอ่านเชิงวิเคราะห์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 จากการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิคการสอนแบบ SQ4R ร่วมกับแผนผังความคิดหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน

รวมทั้งภูมินทร์ เหลลาอำนาจ (2556) ได้ศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจโดยใช้เทคนิคการสอนแบบ SQ4R ผลการวิจัยพบว่า ความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษ

เพื่อความเข้าใจของนักเรียน โดยใช้เทคนิคการสอนแบบ SQ4R หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน ซึ่งสอดคล้องกับมลทิชา จิตเจริญ (2556) ที่ศึกษาผลการเรียนแบบร่วมมือแบบแบ่งกลุ่มผลสัมฤทธิ์เสริมด้วยเทคนิคการสอนแบบ SQ4R ที่มีต่อความสามารถในการอ่านภาษาไทยเพื่อความเข้าใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนมีความสามารถในการอ่านภาษาไทยเพื่อความเข้าใจโดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือแบบแบ่งกลุ่มผลสัมฤทธิ์เสริมด้วยเทคนิคการสอนแบบ SQ4R มีคะแนนเฉลี่ยหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน

จากการศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้อง พบว่า การจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิคการสอนแบบ SQ4R สามารถพัฒนาทักษะการอ่านและการเขียนของนักเรียน ทำให้นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน จึงทำให้ผู้วิจัยมีความสนใจในการนำการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิคการสอนแบบ SQ4R มาพัฒนาการจัดการเรียนการสอนในกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น โดยมุ่งเน้นที่การพัฒนาทักษะการอ่านจับใจความและการเขียนสรุปความเป็นสำคัญ ผู้วิจัยจึงได้ทำการทดลองสอนโดยใช้เทคนิคการสอนแบบ SQ4R ในการสอนวรรณคดีและวรรณกรรมไทยสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนสองภาษาเอกชนแห่งหนึ่ง และเป็นแนวทางในการวางพื้นฐานที่ดีในการพัฒนาการเรียนรู้ภาษาไทยให้กับนักเรียนต่อไป

บทที่ 3

ระเบียบวิธีวิจัย

การวิจัยเรื่อง “การพัฒนาทักษะการอ่านและการเขียนภาษาไทยโดยใช้เทคนิค SQ4R: โรงเรียนสองภาษาเอกชน” ในครั้งนี้เป็นการออกแบบการวิจัยเชิงกึ่งทดลอง (Quasi-experimental Design) (ศิริชัย กาญจนวาสี, ทวีวัฒน์ ปิตยานนท์, และดิเรก ศรีสุโข, 2559) ซึ่งเป็นการออกแบบการทดลองที่มีกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม แต่ไม่มีการจัดดำเนินการแบบสุ่ม มีรูปแบบการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบวัดซ้ำ (Repeated Measures Designs) โดยใช้สถิติแบบพหุคูณ ค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน การวิเคราะห์ความแปรปรวนเมื่อมีการวัดซ้ำ Repeated Measures ANOVA และสถิติการวิเคราะห์ความแปรปรวนร่วมแบบทางเดียว One Way ANOVA (ศิริชัย กาญจนวาสี และคณะ, 2559) ในการวิเคราะห์ข้อมูล โดยมีขั้นตอน ดังนี้

3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

3.1.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

3.1.1.1 ประชากร คือ นักเรียนในโรงเรียนสองภาษาเอกชนแห่งหนึ่งที่จัดการเรียนการสอนตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ. 2551 ของกระทรวงศึกษาธิการ

3.1.1.2 กลุ่มตัวอย่าง ใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง (Purposive Sampling) เป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนสองภาษาเอกชนแห่งหนึ่ง ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2560 จำนวน 2 ห้องเรียน โดยห้องเรียนที่ 1 มีนักเรียน 21 คน ห้องเรียนที่ 2 มีนักเรียน 22 คน รวมเป็นจำนวน 43 คน โดยจัดให้ห้องเรียนที่ 1 เป็นกลุ่มทดลองที่ได้รับการสอนโดยใช้แผนการจัดการเรียนรู้ที่ใช้เทคนิค SQ4R และห้องเรียนที่ 2 เป็นกลุ่มควบคุมได้รับการสอนโดยใช้แผนการจัดการเรียนรู้ด้วยวิธีการสอนแบบปกติ

3.1.2 ตัวแปรที่ศึกษา

3.1.2.1 ตัวแปรต้น ได้แก่ การจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิคการสอนแบบ SQ4R

3.1.2.2 ตัวแปรตาม ได้แก่

- 1) ทักษะการอ่านจับใจความ
- 2) ทักษะการเขียนสรุปความ

3.1.3 ระยะเวลาในการวิจัย

ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2560 ระหว่างเดือนมิถุนายน – กันยายน โดยใช้เวลาในการทดลองตั้งแต่วันที่ 1 กันยายน - 6 ตุลาคม 2560 กลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมใช้เวลาในการทดลองเท่ากัน แต่ละกลุ่มใช้เวลาทดลองทั้งหมดจำนวน 5 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 2 ชั่วโมง รวมทั้งสิ้น 10 ชั่วโมง

3.2 เนื้อหาที่ใช้ในการวิจัย

บทอ่านที่ใช้ในการจัดแผนการเรียนรู้สำหรับการวิจัยในครั้งนี้ เป็นวรรณคดีและวรรณกรรมที่อยู่ในหนังสือเรียนภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 มีเนื้อหามุ่งส่งเสริมให้นักเรียนได้ศึกษาวรรณคดีที่กำหนดไว้ในประกาศกระทรวงศึกษาธิการ เรื่องวรรณคดีสำหรับการจัดการเรียนการสอนภาษาไทย ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 จำนวน 5 เรื่อง ซึ่งเป็นบทร้อยแก้ว 3 เรื่องและบทร้อยกรอง 2 เรื่อง ประกอบด้วย 1) นิทาน ไทย เรื่อง กระเช้าสีดา 2) นิทาน เทียบสุภามิต เรื่อง เห็นช้างเท่าหมู 3) นิทานพื้นบ้าน เรื่อง ไกรทอง 4) วรรณคดี เรื่อง ราชาริราช ตอน กำเนิดมะกะโท 5) บทละครนอก เรื่อง สังข์ทอง ตอน กำเนิดพระสังข์ โดยเรียงลำดับตามความยากของเนื้อหา ซึ่งการวัดความยากได้มาจากผลคะแนนของนักเรียนที่เคยทำแบบทดสอบท้ายบทเรียนในปีการศึกษาที่ผ่านมา (ปีการศึกษา 2559) โดยนำบทอ่านทั้ง 5 เรื่องมาจัดทำเป็นแผนการจัดการเรียนรู้ที่ใช้เทคนิคการสอนแบบ SQ4R จำนวน 5 แผน ซึ่งมีขั้นตอนในการจัดการเรียนรู้ 3 ขั้นตอน คือ 1) ขั้นนำเข้าสู่บทเรียน 2) ขั้นการสอน โดยใช้เทคนิคการสอนแบบ SQ4R ประกอบด้วย 6 ขั้นตอน ได้แก่ การสำรวจ (Survey) การตั้งถาม (Question) การอ่าน (Read) การทำความเข้าใจเนื้อหาด้วยตนเอง (Recite) การทบทวน (Review) การสะท้อนความคิด (Reflect) และ 3) ขั้นสรุป และแผนการจัดการเรียนรู้ด้วยวิธีการสอนแบบปกติ จำนวน 5 แผน ซึ่งมีขั้นตอนในการจัดการเรียนรู้ 3 ขั้นตอน คือ 1) ขั้นนำเข้าสู่บทเรียน 2) ขั้นการสอน และ 3) ขั้นสรุป

3.3 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ ประกอบด้วยเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ดังนี้

3.3.1 แบบทดสอบวัดทักษะการอ่านจับใจความ และการเขียนสรุปความ จำนวน 2 ฉบับ เป็นแบบทดสอบก่อนเรียน 1 ฉบับ และแบบทดสอบหลังเรียน 1 ฉบับ ลักษณะแบบทดสอบเป็นแบบปรนัย ชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือกจำนวน 14 ข้อ คะแนนเต็ม 14 คะแนน และแบบอัตนัยจำนวน 2 ข้อ คะแนนเต็ม 10 คะแนน มีค่าดัชนีความสอดคล้องเท่ากับ 1.0

3.3.2 แผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิคการสอนแบบ SQ4R ที่มีเนื้อหาเป็นวรรณคดีและวรรณกรรมไทยในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 จำนวน 5 แผน แผนละ 2 ชั่วโมง รวมทั้งสิ้น 10 ชั่วโมง มีค่าดัชนีความสอดคล้องเท่ากับ 1.0

3.3.3 แผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้วิธีการสอนแบบปกติที่มีเนื้อหาเป็นวรรณคดีและวรรณกรรมไทยในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 จำนวน 5 แผน แผนละ 2 ชั่วโมง รวมทั้งสิ้น 10 ชั่วโมง มีค่าดัชนีความสอดคล้องเท่ากับ 0.978

3.3.4 แบบสังเกตการเรียนการสอน ซึ่งเป็นแบบสังเกตการมีส่วนร่วมของนักเรียนในการจัดการเรียนการสอน แบ่งออกเป็น 3 ตอน ได้แก่ ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไป ตอนที่ 2 การสังเกตการเรียนการสอนตามสภาพจริง เป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ตามแบบของลิเคิร์ต (Likert Scale) จำนวน 15 ข้อ ซึ่งมีหลักเกณฑ์ ในการให้คะแนน 5 ระดับ คือ 5 = มากที่สุด 4 = มาก 3 = ปานกลาง 2 = น้อย และ 1 = น้อยที่สุด และตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะ มีค่าดัชนีความสอดคล้องเท่ากับ 1.00

3.4 การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

3.4.1 แบบทดสอบวัดทักษะการอ่านจับใจความ และการเขียนสรุปความภาษาไทย จำนวน 2 ฉบับ เป็นแบบทดสอบก่อนเรียน 1 ฉบับ และแบบทดสอบหลังเรียน 1 ฉบับ ลักษณะแบบทดสอบเป็นแบบปรนัย ชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือกจำนวน 14 ข้อ คะแนนเต็ม 14 คะแนน และแบบอัตนัยจำนวน 2 ข้อ คะแนนเต็ม 10 คะแนน โดยผู้วิจัยได้ดำเนินการสร้างแบบทดสอบตามขั้นตอน ดังต่อไปนี้

3.4.1.1 ศึกษาหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย สาระการอ่านและการเขียน เพื่อวิเคราะห์เนื้อหา ผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง

ตัวชี้วัด และสาระการเรียนรู้ในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 รวมถึงการทบทวนวรรณกรรมและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับการสร้างแบบทดสอบวัดทักษะการอ่านจับใจความและเขียนสรุปความ

3.4.1.2 แล้วจึงสร้างแบบทดสอบวัดทักษะการอ่านจับใจความแบบปรนัยชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือก จำนวน 14 ข้อ และแบบทดสอบวัดทักษะการเขียนสรุปความแบบอัตนัยจำนวน 2 ข้อ จากนั้นเสนอแบบทดสอบวัดทักษะการอ่านจับใจความและการเขียนสรุปความต่ออาจารย์ที่ปรึกษา เพื่อตรวจสอบความเหมาะสมของแบบทดสอบ การใช้ภาษา ความถูกต้องและความชัดเจนของข้อคำถาม

3.4.1.3 จากนั้นปรับปรุงและแก้ไขตามคำแนะนำของอาจารย์ที่ปรึกษา

3.4.1.4 แล้วนำแบบทดสอบวัดทักษะการอ่านจับใจความและการเขียนสรุปความที่ได้รับการแก้ไขปรับปรุงแล้วไปให้ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 ท่าน ได้แก่ ผู้เชี่ยวชาญด้านการสอนภาษาไทย ด้านกิจกรรมการเรียนรู้ และด้านการวัดและประเมินผลตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา การใช้ภาษา และความถูกต้องของข้อคำถาม (Content Validity) โดยให้ผู้เชี่ยวชาญพิจารณาว่าข้อคำถามแต่ละข้อมีความสอดคล้องกับวัตถุประสงค์หรือไม่ โดยใช้เกณฑ์กำหนดการให้คะแนนคือ ให้คะแนน +1 เห็นว่าสอดคล้อง ให้คะแนน 0 เห็นว่า ไม่แน่ใจ ให้คะแนน -1 เห็นว่า ไม่สอดคล้อง

3.4.1.5 จากนั้นบันทึกผลการพิจารณาของผู้เชี่ยวชาญแล้วนำไปหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (Index of Item Objective Congruence: IOC) โดยคัดเลือกข้อที่มีค่า IOC ตั้งแต่ 0.5 ขึ้นไปนำไปใช้ ส่วนข้อที่มีค่า IOC ต่ำกว่า 0.5 นำไปปรับปรุงแก้ไขตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญ ผลการวิเคราะห์ค่าดัชนีความสอดคล้อง พบว่า แบบทดสอบวัดทักษะการอ่านจับใจความและการเขียนสรุปความทุกข้อ มีค่าดัชนีความสอดคล้องที่ 1.00

3.4.1.6 แล้วจึงนำแบบทดสอบไปใช้จริงกับกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม

3.4.2 แผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิคการสอนแบบ SQ4R ที่มีเนื้อหาเป็นวรรณคดีและวรรณกรรมไทยในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 จำนวน 5 แผน แผนละ 2 ชั่วโมง รวมทั้งสิ้น 10 ชั่วโมง โดยผู้วิจัยได้ดำเนินการสร้างแผนการจัดการเรียนรู้ตามขั้นตอน ดังต่อไปนี้

3.4.2.1 ศึกษามาตรฐานการเรียนรู้และตัวชี้วัด กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 และเอกสารที่เกี่ยวข้องกับเทคนิคการสอนแบบ SQ4R

3.4.2.2 แล้วจึงดำเนินการสร้างแผนการจัดการเรียนรู้ตามลำดับขั้นตอนของ SQ4R โดยมีมาตรฐานการเรียนรู้และตัวชี้วัดเป็นเป้าหมาย ในแต่ละหน่วยการเรียนรู้ประกอบด้วย

มาตรฐานการเรียนรู้/ตัวชี้วัด จุดประสงค์การเรียนรู้ สาระสำคัญ สาระการเรียนรู้ ทักษะ/กระบวนการ กระบวนการจัดการเรียนรู้ตามขั้นตอนของการสอนแบบ SQ4R ประกอบด้วยกิจกรรม 6 ขั้นตอน ได้แก่ การสำรวจ (Survey) การตั้งถาม (Question) การอ่าน (Read) การทำความเข้าใจเนื้อหาด้วยตนเอง (Recite) การทบทวน (Review) และการสะท้อนความคิด (Reflect) การวัดและประเมินผล การเรียนรู้ สื่อการสอน/แหล่งการเรียนรู้ และบันทึกผลหลังกระบวนการจัดการเรียนรู้

3.4.2.3 จากนั้นเสนอแผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิคการสอนอ่านแบบ SQ4R ต่ออาจารย์ที่ปรึกษาเพื่อตรวจสอบความถูกต้อง

3.4.2.4 ปรับปรุงแก้ไขแผนการจัดการเรียนรู้ตามคำแนะนำของอาจารย์ที่ปรึกษา

3.4.2.5 แล้วจึงนำแผนการจัดการเรียนรู้ที่ได้รับการแก้ไขปรับปรุงแล้วไปให้ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 ท่าน ได้แก่ ผู้เชี่ยวชาญด้านการสอนภาษาไทย ด้านกิจกรรมการเรียนรู้ และด้านการวัดและประเมินผลตรวจสอบความถูกต้องและความเที่ยงตรงของเนื้อหา (Content Validity) โดยให้ผู้เชี่ยวชาญพิจารณาว่าแผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค SQ4R มีความสอดคล้องระหว่าง จุดประสงค์ เนื้อหา กิจกรรมการจัดการเรียนรู้ และการประเมินผลหรือไม่ โดยใช้เกณฑ์กำหนดการ ให้คะแนน คือ ให้คะแนน +1 เห็นว่า สอดคล้อง ให้คะแนน 0 เห็นว่า ไม่สอดคล้อง ให้คะแนน -1 เห็นว่า ไม่แน่ใจ จากนั้นบันทึกผลการพิจารณาของผู้เชี่ยวชาญ แล้วนำไปหาค่าดัชนีความสอดคล้อง ระหว่างจุดประสงค์ เนื้อหา และกิจกรรมการจัดการเรียนรู้ (Index of Item Objective Congruence : IOC) ค่าดัชนีความสอดคล้องที่ยอมรับได้ต้องมีค่าตั้งแต่ 0.5 ขึ้นไป

3.4.2.6 ปรับปรุงแก้ไขแผนการจัดการเรียนรู้ตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญ ผลการวิเคราะห์ค่าดัชนีความสอดคล้อง พบว่า แผนการสอนการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค SQ4R มีค่าดัชนีความสอดคล้องที่ 1.00

3.4.2.7 หลังจากนั้นนำแผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิคการสอนแบบ SQ4R ไปใช้กับกลุ่มทดลอง

3.4.3 แผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้วิธีการสอนแบบปกติ ที่มีเนื้อหาเป็นวรรณคดีและวรรณกรรมไทยในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 จำนวน 5 แผน แผนละ 2 ชั่วโมง รวมทั้งสิ้น 10 ชั่วโมง โดยผู้วิจัยได้ดำเนินการสร้างแผนการจัดการเรียนรู้ตามขั้นตอน ดังต่อไปนี้

3.4.3.1 ศึกษามาตรฐานการเรียนรู้และตัวชี้วัด กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2551

3.4.3.2 แล้วดำเนินการสร้างแผนการจัดการเรียนรู้ โดยมีมาตรฐานการเรียนรู้และตัวชี้วัดเป็นเป้าหมาย ในแต่ละหน่วยการเรียนรู้ประกอบด้วยมาตรฐานการเรียนรู้/ตัวชี้วัด

จุดประสงค์การเรียนรู้ สาระสำคัญ สาระการเรียนรู้ ทักษะ/กระบวนการ กระบวนการจัดการเรียนรู้ (ประกอบด้วย ขั้นนำเข้าสู่บทเรียน ขั้นการสอน และขั้นสรุป) การวัดและประเมินผลการเรียนรู้ สื่อการสอน/แหล่งการเรียนรู้ และบันทึกผลหลังกระบวนการจัดการเรียนรู้

3.4.3.3 จากนั้นเสนอแผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้วิธีการสอนแบบปกติต่ออาจารย์ที่ปรึกษาเพื่อตรวจสอบความถูกต้อง หลังจากปรับปรุงแก้ไขแผนการจัดการเรียนรู้ตามคำแนะนำของอาจารย์ที่ปรึกษาแล้ว จึงนำแผนการจัดการเรียนรู้ที่ได้รับการแก้ไขปรับปรุงไปให้ผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 ท่าน ได้แก่ ผู้เชี่ยวชาญด้านการสอนภาษาไทย ด้านกิจกรรมการเรียนรู้ และด้านการวัดและประเมินผล เพื่อตรวจสอบความถูกต้องและความเที่ยงตรงของเนื้อหา (Content Validity) โดยให้ผู้เชี่ยวชาญพิจารณาว่าแผนการจัดการเรียนรู้แบบปกติมีความสอดคล้องระหว่างจุดประสงค์ เนื้อหา กิจกรรมการจัดการเรียนรู้ และการประเมินผลหรือไม่ โดยใช้เกณฑ์กำหนดการให้คะแนน คือ ให้คะแนน +1 เห็นว่า สอดคล้อง ให้คะแนน 0 เห็นว่า ไม่สอดคล้อง ให้คะแนน -1 เห็นว่า ไม่แน่ใจ จากนั้นบันทึกผลการพิจารณาของผู้เชี่ยวชาญ แล้วนำไปหาค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างจุดประสงค์ เนื้อหา และกิจกรรมการเรียนรู้ (Index of Item Objective Congruence: IOC) โดยค่าดัชนีความสอดคล้องที่ยอมรับได้ต้องมีค่าตั้งแต่ 0.5 ขึ้นไป

3.4.3.4 แล้วปรับปรุงแก้ไขแผนการจัดการเรียนรู้ตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญ ผลการวิเคราะห์ค่าดัชนีความสอดคล้องพบว่า แผนการสอนการจัดการเรียนรู้ด้วยวิธีปกติ มีค่าดัชนีความสอดคล้องที่ 0.978

3.4.3.5 หลังจากนั้นนำแผนการจัดการเรียนรู้ด้วยวิธีการสอนแบบปกติ ไปใช้กับกลุ่มควบคุม

3.4.4 แบบสังเกตการเรียนการสอน ผู้วิจัยได้ดำเนินการสร้างแบบสังเกตการเรียนการสอนตามขั้นตอนดังนี้

3.4.4.1 ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องที่มีความใกล้เคียงกับเรื่องที่วิจัย กำหนดเครื่องมือที่ใช้รวบรวมข้อมูล และศึกษาวิธีการสร้างเครื่องมือที่จะใช้ในงานวิจัยจากเอกสารและงานวิจัยต่างๆ เพื่อใช้เป็นแนวทางในการสร้างแบบสังเกตการเรียนการสอน

3.4.4.2 แล้วจึงกำหนดวัตถุประสงค์ ระบุเนื้อหาและประเด็นหลักที่ต้องการสังเกตพฤติกรรมของครูและนักเรียนในชั้นเรียนให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์

3.4.4.3 ต่อจากนั้นจึงสร้างแบบสังเกตการเรียนการสอน ซึ่งเป็นแบบสังเกตการณ์มีส่วนร่วมของนักเรียนในการจัดการเรียนการสอน แบ่งออกเป็น 3 ตอน ได้แก่ ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไป ตอนที่ 2 การสังเกตการเรียนการสอนตามสภาพจริง เป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale)

ตามแบบของลิเคิร์ต (Likert Scale) จำนวน 15 ข้อ ซึ่งมีหลักเกณฑ์ในการให้คะแนน 5 ระดับ คือ 5 = มากที่สุด 4 = มาก 3 = ปานกลาง 2 = น้อย และ 1 = น้อยที่สุด และตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะ

3.4.4.4 แล้วจึงนำแบบสังเกตการเรียนการสอนเสนออาจารย์ที่ปรึกษา เพื่อพิจารณาตรวจสอบความถูกต้องและความเหมาะสมของข้อความ

3.4.4.5 ปรับปรุงแก้ไขตามคำแนะนำของอาจารย์ที่ปรึกษา

3.4.4.6 หลังจากนั้นนำแบบสังเกตการเรียนการสอนที่ได้ปรับปรุงแก้ไขแล้วเสนอผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 ท่าน ได้แก่ ผู้เชี่ยวชาญด้านการสอนภาษาไทย ด้านกิจกรรมการเรียนรู้ และด้านการวัดและประเมินผล เพื่อพิจารณาความเหมาะสมทางภาษา และมีเนื้อหาสอดคล้องกับจุดประสงค์โดยให้ผู้เชี่ยวชาญพิจารณาความสอดคล้องระหว่างรายการพฤติกรรมแต่ละข้อกับประเด็นที่กำหนดว่าสอดคล้องหรือไม่ โดย ให้คะแนน +1 เห็นว่า สอดคล้อง ให้คะแนน 0 เห็นว่า ไม่แน่ใจ ให้คะแนน -1 เห็นว่า ไม่สอดคล้อง

3.4.4.7 ต่อจากนั้นนำข้อมูลมาหาค่าเฉลี่ยแล้วปรับรายการพฤติกรรมตามข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญ ค่าดัชนีความสอดคล้องที่ยอมรับได้ต้องมีค่าตั้งแต่ 0.5 ขึ้นไป ผลการวิเคราะห์ค่าดัชนีความสอดคล้อง พบว่า แบบสังเกตการเรียนการสอนมีค่าดัชนีความสอดคล้องที่ 1.00

3.4.4.8 หลังจากนั้นจึงนำไปใช้เป็นเครื่องมือสังเกตการเรียนการสอนในชั้นเรียนสำหรับกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม

3.5 การเก็บรวบรวมข้อมูล

การวิจัยในครั้งนี้ได้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลตามเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ดังนี้

3.5.1 ทำจดหมายขออนุญาตอย่างเป็นทางการเพื่อทำการวิจัยจากคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยรังสิตถึงโรงเรียนเป้าหมาย ซึ่งเป็นโรงเรียนสองภาษา สังกัดเอกชนแห่งหนึ่ง ก่อตั้งขึ้นเมื่อปีพุทธศักราช 2547 ดำเนินการสอนตั้งแต่ระดับเตรียมอนุบาลถึงมัธยมศึกษาปีที่ 6 ห้องเรียนละไม่เกิน 30 คน และได้ดำเนินการทดลองดังที่กำหนดไว้ตามระยะเวลาในการทำวิจัย ทั้งนี้ผู้วิจัยในฐานะครูของโรงเรียนและเป็นผู้ดำเนินการทดลองด้วยตนเองได้ทำจดหมายขออนุญาตจากผู้บริหารโรงเรียนอย่างเป็นทางการ และได้รับการอนุมัติเป็นที่เรียบร้อยแล้ว

3.5.2 ทำจดหมายถึงผู้ปกครองนักเรียนทุกคนเพื่อขออนุญาตทำการวิจัย เพื่อให้ผู้ปกครองแสดงความยินยอม

3.5.3 ทำการทดสอบก่อนเรียน (Pretest) เพื่อทดสอบทักษะการอ่านจับใจความและการเขียนสรุปความภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ในโรงเรียนระบบสองภาษาเอกชนกับนักเรียนทั้ง 2 กลุ่ม โดยใช้แบบทดสอบก่อนเรียน ซึ่งเป็นแบบทดสอบวัดทักษะการอ่านจับใจความและการเขียนสรุปความที่ผ่านการตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ และแก้ไขปรับปรุงเรียบร้อยแล้ว มีลักษณะเป็นแบบทดสอบวัดทักษะการอ่านจับใจความแบบปรนัยชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือก ทั้งหมด 14 ข้อ คะแนนเต็ม 14 คะแนน และแบบทดสอบวัดทักษะการเขียนสรุปความแบบอัตนัย จำนวน 2 ข้อ คะแนนเต็ม 10 คะแนน ใช้เวลาในการทำแบบทดสอบ 1 ชั่วโมง นำมาตรวจให้คะแนนและบันทึกไว้เพื่อใช้เป็นคะแนนวัดระดับทักษะการอ่านจับใจความและการเขียนสรุปความ และเก็บรวบรวมเป็นผลการทดสอบก่อนเรียน

3.5.4 ดำเนินการทดลองโดยใช้แผนการจัดการเรียนรู้ที่ใช้เทคนิคการสอนแบบ SQ4R กับกลุ่มทดลอง และใช้แผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้วิธีการสอนแบบปกติกับกลุ่มควบคุม โดยผู้วิจัยเป็นผู้สอนเองทั้งสองกลุ่ม เมื่อนักเรียนเรียนจบในแต่ละครั้งมีการให้นักเรียนทำแบบทดสอบแต่ละท้ายหน่วยการเรียนรู้ เพื่อนำคะแนนที่ได้ไปวิเคราะห์เปรียบเทียบทักษะการอ่านจับใจความและการเขียนสรุปความภาษาไทยของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมในแต่ละครั้ง ในขณะการสอนมีครูผู้สอนภาษาไทย จำนวน 3 ท่าน เป็นผู้สังเกตการเรียนการสอน โดยให้ผู้สังเกตการสอนประเมินการมีส่วนร่วมของนักเรียนในการจัดการเรียนการสอน เพื่อเปรียบเทียบการมีส่วนร่วมในการจัดการเรียนการสอนของนักเรียนทั้งสองกลุ่ม โดยสอนกลุ่มละ 5 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 2 ชั่วโมง รวมทั้งสิ้น 10 ชั่วโมง ต่อกลุ่ม

3.5.5 และได้ทำการทดสอบหลังเรียน (Posttest) เพื่อเปรียบเทียบทักษะการอ่านจับใจความและการเขียนสรุปความภาษาไทย ก่อนและหลังการทดลองการสอนโดยใช้เทคนิคการสอนแบบ SQ4R และวิธีการสอนแบบปกติในการสอน วรรณคดีและวรรณกรรมไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ในโรงเรียนสองภาษาเอกชนแห่งหนึ่งกับนักเรียนทั้ง 2 กลุ่ม โดยใช้แบบทดสอบหลังเรียน ซึ่งเป็นแบบทดสอบวัดทักษะการอ่านจับใจความและการเขียนสรุปความที่ผ่านการตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือและแก้ไขปรับปรุงเรียบร้อยแล้ว มีลักษณะเป็นแบบทดสอบวัดทักษะการอ่านจับใจความแบบปรนัยชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือก ทั้งหมด 14 ข้อ คะแนนเต็ม 14 คะแนน และแบบทดสอบวัดทักษะการเขียนสรุปความแบบอัตนัย จำนวน 2 ข้อ คะแนนเต็ม 10 คะแนน ใช้เวลาในการทำแบบทดสอบ 1 ชั่วโมง นำมาตรวจให้คะแนนและบันทึกไว้เพื่อเก็บรวบรวมเป็นผลการทดสอบหลังเรียน

3.5.6 นำข้อมูลที่ได้จากการทำแบบทดสอบก่อนเรียน การทำแบบทดสอบแต่ละท้ายหน่วยการเรียนรู้ จำนวน 5 หน่วย และการทำแบบทดสอบหลังเรียน มาวิเคราะห์โดยใช้วิธีการทางสถิติเพื่อทดสอบสมมติฐานของการวิจัย และสรุปผลการวิจัย

3.6 การวิเคราะห์ข้อมูล

การทดลองในครั้งนี้ใช้สถิติแบบพรรณนา ค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน การวิเคราะห์ความแปรปรวนเมื่อมีการวัดซ้ำ Repeated Measures ANOVA และสถิติการวิเคราะห์ความแปรปรวนร่วมแบบทางเดียว One Way ANOVA ในการวิเคราะห์ข้อมูล

3.6.1 วิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณเพื่อประเมินระดับทักษะการอ่านและการเขียนก่อนการทดลองของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนสองภาษาเอกชนแห่งหนึ่ง ด้วยการใช้สถิติแบบพรรณนา คือ ค่าเฉลี่ย และจำแนกออกเป็น 3 ระดับ ได้แก่ ระดับสูง ระดับกลาง และระดับต่ำ ด้วยการวิเคราะห์ข้อมูลการแจกแจงความถี่ และค่าร้อยละ ซึ่งมีรายละเอียดดังนี้

3.6.1.1 วิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณจากคะแนนการทำแบบทดสอบก่อนเรียนด้านการอ่านเพื่อทดสอบทักษะการอ่านจับใจความ จากคะแนนเต็ม 14 คะแนน แบ่งออกเป็น 3 ระดับ คือ คะแนนระหว่าง 11-14 หมายถึง ระดับสูง คะแนนระหว่าง 6-10 หมายถึง ระดับกลาง และคะแนนระหว่าง 0-5 หมายถึง ระดับต่ำ

3.6.1.2 วิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณจากการทำแบบทดสอบก่อนเรียนด้านการเขียนเพื่อทดสอบทักษะการเขียนสรุปความ จากคะแนนเต็ม 10 คะแนน แบ่งออกเป็น 3 ระดับ คือ คะแนนระหว่าง 8-10 หมายถึง ระดับสูง คะแนนระหว่าง 4-7 หมายถึง ระดับกลาง และคะแนนระหว่าง 0-3 หมายถึง ระดับต่ำ

3.6.2 วิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณเพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยทักษะการอ่านจับใจความและการเขียนสรุปความจากการทำแบบทดสอบแต่ละท้ายหน่วยการเรียนรู้ ที่มีเนื้อหาเป็นวรรณคดีและวรรณกรรมไทยจากหน่วยการเรียนรู้ที่ 1-5 ของกลุ่มทดลองที่ใช้เทคนิคการสอนแบบ SQ4R และกลุ่มควบคุมที่ใช้วิธีการสอนแบบปกติ โดยใช้สถิติการวิเคราะห์ความแปรปรวนเมื่อมีการวัดซ้ำ Repeated Measures ANOVA (ศิริชัย กาญจนวาสี และคณะ, 2559)

3.6.3 วิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณเพื่อเปรียบเทียบทักษะการอ่านจับใจความและการเขียนสรุปความภาษาไทยของนักเรียนที่ใช้เทคนิคการสอนแบบ SQ4R กับวิธีการสอนแบบปกติ ด้วยการ ใช้สถิติแบบพรรณนา คือ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) และทดสอบความแตกต่างระหว่างคะแนนเฉลี่ยการอ่านจับใจความและการเขียนสรุปความภาษาไทยก่อนเรียนและหลังเรียนของทั้ง 2 กลุ่ม โดยใช้สถิติการวิเคราะห์ความแปรปรวนร่วมแบบทางเดียว One Way ANOVA (ศิริชัย กาญจนวาสี และคณะ, 2559)

3.6.4 วิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพจากแบบสังเกตการเรียนการสอนของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม โดยครูผู้สอนภาษาไทย จำนวน 3 ท่าน เพื่อประเมินการมีส่วนร่วมของผู้เรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ ด้วยการ ใช้สถิติแบบพรรณนา คือ ค่าเฉลี่ย การวิเคราะห์ครั้งนี้ ได้เลือกใช้เกณฑ์การวัดของเบสท์ (Best, 1977) ซึ่งมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

- 1) ค่าเฉลี่ยระหว่าง 4.50-5.00 หมายถึง ระดับมากที่สุด
- 2) ค่าเฉลี่ยระหว่าง 3.50-4.49 หมายถึง ระดับมาก
- 3) ค่าเฉลี่ยระหว่าง 2.50-3.49 หมายถึง ระดับปานกลาง
- 4) ค่าเฉลี่ยระหว่าง 1.50-2.49 หมายถึง ระดับน้อย
- 5) ค่าเฉลี่ยระหว่าง 1.00-1.49 หมายถึง ระดับน้อยที่สุด

บทที่ 4

ผลการวิจัย

การวิจัยเรื่อง “การพัฒนาทักษะการอ่านและการเขียนภาษาไทยโดยใช้เทคนิค SQ4R: โรงเรียนสองภาษาเอกชน” มุ่งศึกษาการพัฒนาทักษะการอ่านจับใจความและการเขียนสรุปความภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนสองภาษาเอกชนแห่งหนึ่ง โดยใช้เทคนิคการสอนแบบ SQ4R มีการวิเคราะห์ข้อมูล แบ่งออกเป็น 4 ตอน ดังต่อไปนี้

ตอนที่ 1 ผลการทดสอบทักษะการอ่านจับใจความและการเขียนสรุปความก่อนการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิคการสอนแบบ SQ4R และวิธีการสอนแบบปกติ

ตอนที่ 2 ผลการศึกษากการวิเคราะห์เปรียบเทียบทักษะการอ่านจับใจความและการเขียนสรุปความโดยใช้วรรณคดีและวรรณกรรมไทยในการจัดการเรียนรู้ หน่วยการเรียนรู้ที่ 1-5 โดยใช้เทคนิคการสอนแบบ SQ4R และวิธีการสอนแบบปกติ

ตอนที่ 3 ผลการศึกษากการวิเคราะห์เปรียบเทียบทักษะการอ่านจับใจความและการเขียนสรุปความภาษาไทย ก่อนการทดลองและหลังการทดลองการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิคการสอนแบบ SQ4R และวิธีการสอนแบบปกติ

ตอนที่ 4 ผลการสังเกตการมีส่วนร่วมในการจัดการเรียนการสอนหน่วยการเรียนรู้ที่ 1-5 ของกลุ่มทดลองที่ได้รับการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิคการสอนแบบ SQ4R และกลุ่มควบคุมที่ได้รับการจัดการเรียนรู้โดยใช้วิธีการสอนแบบปกติโดยครูผู้สอนภาษาไทยจำนวน 3 ท่าน

ตอนที่ 1 ผลการทดสอบทักษะการอ่านจับใจความและการเขียนสรุปความก่อนการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิคการสอนแบบ SQ4R และวิธีการสอนแบบปกติ

การศึกษานี้ได้ทำการทดสอบก่อนเรียน (Pretest) เพื่อประเมินทักษะการอ่านจับใจความและการเขียนสรุปความของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมก่อนการทดลอง โดยแบ่งออกเป็น 3 ระดับ ได้แก่ ระดับสูง ระดับกลาง และระดับต่ำ ซึ่งเป็นการประเมินความสามารถในการอ่านบทอ่านทั่วไป เช่น บทความ เรื่องสั้น นิทาน และความสามารถในการเขียนสรุปความจากเรื่องที่อ่านก่อนการจัดการเรียนรู้ โดยใช้บทอ่านที่มาจากวรรณคดีและวรรณกรรมไทย ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 จำนวน 5 หน่วยการเรียนรู้ ทดลองเก็บข้อมูลการวิจัยตั้งแต่วันที่ 1 กันยายน – 6 ตุลาคม 2560 โดยนำข้อมูลมาแสดงความถี่ (Frequency) และร้อยละ (Percentage) ตามตารางที่ 4.1-4.7 ดังต่อไปนี้

ตารางที่ 4.1 ความถี่ และร้อยละของผลการทดสอบทักษะการอ่านจับใจความภาษาไทย ก่อนการใช้เทคนิคการสอนแบบ SQ4R ของกลุ่มทดลอง

(n=21)

นักเรียนที่ได้ระดับคะแนน	ความถี่ (Frequency)	ร้อยละ (Percentage)
สูง	18	85.71
กลาง	3	14.29
ต่ำ	0	0
รวม	21	100

หมายเหตุ ระดับทักษะการอ่าน (คะแนนเต็ม 14)

11-14 คะแนน = ระดับสูง 6-10 คะแนน = ระดับกลาง 0-5 คะแนน = ระดับต่ำ

ตารางที่ 4.1 แสดงความถี่และร้อยละของผลการทดสอบทักษะการอ่านจับใจความภาษาไทยจากการทำแบบทดสอบก่อนเรียน (Pretest) ก่อนการใช้เทคนิคการสอนแบบ SQ4R ของกลุ่มทดลอง พบว่า กลุ่มทดลองมีระดับทักษะการอ่านจับใจความส่วนใหญ่อยู่ในระดับสูง คิดเป็นร้อยละ 85.71 และระดับกลาง คิดเป็นร้อยละ 14.29

ตารางที่ 4.2 ความถี่ และร้อยละของผลการทดสอบทักษะการอ่านจับใจความภาษาไทย ก่อนการใช้เทคนิคการสอนแบบ SQ4R ของกลุ่มควบคุม

(n=22)

นักเรียนที่ได้ระดับคะแนน	ความถี่ (Frequency)	ร้อยละ (Percentage)
สูง	18	81.82
กลาง	1	4.55
ต่ำ	3	13.63
รวม	22	100

หมายเหตุ ระดับทักษะการอ่าน (คะแนนเต็ม 14)

11-14 คะแนน = ระดับสูง 6-10 คะแนน = ระดับกลาง 0-5 คะแนน = ระดับต่ำ

ตารางที่ 4.2 แสดงความถี่และร้อยละของผลการทดสอบทักษะการอ่านจับใจความภาษาไทยจากการทำแบบทดสอบก่อนเรียน (Pretest) ก่อนการใช้เทคนิคการสอนแบบ SQ4R ของกลุ่มควบคุม พบว่า กลุ่มควบคุมมีระดับทักษะการอ่านส่วนใหญ่อยู่ในระดับสูง คิดเป็นร้อยละ 81.82 ระดับกลาง คิดเป็นร้อยละ 4.55 และระดับต่ำ คิดเป็นร้อยละ 13.63

ตารางที่ 4.3 ผลการเปรียบเทียบความถี่ และร้อยละของทักษะการอ่านจับใจความภาษาไทย ก่อนการใช้เทคนิคการสอนแบบ SQ4R ของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม

(n=43)

นักเรียนที่ได้ระดับคะแนน	ความถี่ (Frequency)		ร้อยละ (Percentage)	
	กลุ่มทดลอง	กลุ่มควบคุม	กลุ่มทดลอง	กลุ่มควบคุม
สูง	18	18	85.71	81.82
กลาง	3	1	14.29	4.55
ต่ำ	0	3	0	13.63
รวม	21	22	100	100

หมายเหตุ ระดับทักษะการอ่าน (คะแนนเต็ม 14)

11-14 คะแนน = ระดับสูง 6-10 คะแนน = ระดับกลาง 0-5 คะแนน = ระดับต่ำ

ตารางที่ 4.3 แสดงการเปรียบเทียบระดับทักษะการอ่านจับใจความภาษาไทย ก่อนการใช้เทคนิคการสอนแบบ SQ4R ของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม พบว่า กลุ่มทดลองมีระดับทักษะการอ่านจับ

ใจความส่วนใหญ่อยู่ในระดับสูง คิดเป็นร้อยละ 85.71 และระดับกลาง คิดเป็นร้อยละ 14.29 ในขณะที่กลุ่มควบคุมมีระดับทักษะการอ่านจับใจความระดับสูง คิดเป็นร้อยละ 81.82 ระดับกลาง คิดเป็นร้อยละ 4.55 และระดับต่ำ คิดเป็นร้อยละ 13.63

ตารางที่ 4.4 ความถี่ และร้อยละของผลการทดสอบทักษะการเขียนสรุปความภาษาไทย ก่อนการใช้เทคนิคการสอนแบบ SQ4R ของกลุ่มทดลอง

(n=21)

นักเรียนที่ได้ระดับคะแนน	ความถี่ (Frequency)	ร้อยละ (Percentage)
สูง	4	19.05
กลาง	16	76.19
ต่ำ	1	4.76
รวม	21	100

หมายเหตุ ระดับทักษะการเขียน (คะแนนเต็ม 10)
8-10 คะแนน = ระดับสูง 4-7 คะแนน = ระดับกลาง 0-3 คะแนน = ระดับต่ำ

ตารางที่ 4.4 แสดงความถี่และร้อยละของผลการทดสอบทักษะการเขียนสรุปความภาษาไทยจากการทำแบบทดสอบก่อนเรียน (Pretest) ก่อนการใช้เทคนิคการสอนแบบ SQ4R ของกลุ่มทดลองพบว่า กลุ่มทดลองมีระดับทักษะการเขียนสรุปความส่วนใหญ่อยู่ในระดับกลาง คิดเป็นร้อยละ 76.19 รองลงมาคือ ระดับสูง คิดเป็นร้อยละ 19.05 และระดับต่ำ คิดเป็นร้อยละ 4.76

ตารางที่ 4.5 ความถี่ และร้อยละของผลการทดสอบทักษะการเขียนสรุปความภาษาไทย ก่อนการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิคการสอนแบบ SQ4R ของกลุ่มควบคุม

(n=22)

นักเรียนที่ได้ระดับคะแนน	ความถี่ (Frequency)	ร้อยละ (Percentage)
สูง	1	4.55
กลาง	19	86.36
ต่ำ	2	9.09
รวม	22	100

หมายเหตุ ระดับทักษะการเขียน (คะแนนเต็ม 10)
8-10 คะแนน = ระดับสูง 4-7 คะแนน = ระดับกลาง 0-3 คะแนน = ระดับต่ำ

ตารางที่ 4.5 แสดงความถี่และร้อยละของผลการทดสอบทักษะการเขียนสรุปความภาษาไทย จากการทำแบบทดสอบก่อนเรียน (Pretest) ก่อนการใช้เทคนิคการสอนแบบ SQ4R ของกลุ่มควบคุม พบว่า กลุ่มควบคุมมีระดับทักษะการเขียนสรุปความส่วนใหญ่อยู่ในระดับกลาง คิดเป็นร้อยละ 86.36 รองลงมาคือ ระดับต่ำ คิดเป็นร้อยละ 9.09 และระดับสูง คิดเป็นร้อยละ 4.55

ตารางที่ 4.6 ผลการเปรียบเทียบความถี่ และร้อยละของทักษะการเขียนสรุปความภาษาไทย ก่อนการใช้เทคนิคการสอนแบบ SQ4R ของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม

(n=43)

นักเรียนที่ได้ ระดับคะแนน	ความถี่ (Frequency)		ร้อยละ (Percentage)	
	กลุ่มทดลอง	กลุ่มควบคุม	กลุ่มทดลอง	กลุ่มควบคุม
สูง	4	1	19.05	4.55
กลาง	16	19	76.19	86.36
ต่ำ	1	2	4.76	9.09
รวม	21	22	100	100

หมายเหตุ ระดับทักษะการเขียน (คะแนนเต็ม 10)

8-10 คะแนน = ระดับสูง 4-7 คะแนน = ระดับกลาง 0-3 คะแนน = ระดับต่ำ

ตารางที่ 4.6 แสดงการเปรียบเทียบระดับทักษะการเขียนสรุปความภาษาไทย ก่อนการใช้เทคนิคการสอนแบบ SQ4R ของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม พบว่า กลุ่มทดลองมีระดับทักษะการเขียนสรุปความส่วนใหญ่อยู่ในระดับกลาง คิดเป็นร้อยละ 76.19 รองลงมาคือ ระดับสูง คิดเป็นร้อยละ 19.05 และระดับต่ำ คิดเป็นร้อยละ 4.76 ตามลำดับ ในขณะที่กลุ่มควบคุมที่มีระดับทักษะการเขียนสรุปความส่วนใหญ่อยู่ในระดับกลาง คิดเป็นร้อยละ 86.36 รองลงมาคือระดับต่ำ คิดเป็นร้อยละ 9.09 และระดับสูง คิดเป็นร้อยละ 4.55 ตามลำดับ

ตารางที่ 4.7 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) ทักษะการอ่านจับใจความและการเขียนสรุปความ ภาษาไทย ก่อนการใช้เทคนิคการสอนแบบ SQ4R ของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม

ทักษะ	กลุ่มทดลอง		กลุ่มควบคุม	
	$\bar{X}$	ระดับ	$\bar{X}$	ระดับ
การอ่านจับใจความ	11.00	สูง	10.55	สูง
การเขียนสรุปความ	6.10	กลาง	5.45	กลาง

หมายเหตุ การอ่านจับใจความ คะแนนเต็ม 14 การเขียนสรุปความ คะแนนเต็ม 10

ตารางที่ 4.7 แสดงการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยการอ่านจับใจความ และค่าเฉลี่ยการเขียนสรุปความของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม ก่อนการใช้เทคนิคการสอนแบบ SQ4R พบว่า กลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมมีคะแนนค่าเฉลี่ยการอ่านจับใจความก่อนเรียน (Pretest) อยู่ในระดับสูง โดยกลุ่มทดลองมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 11.00 คะแนน และกลุ่มควบคุมมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 10.55 คะแนน จากคะแนนเต็ม 14 และมีคะแนนเฉลี่ยการเขียนสรุปความก่อนเรียน (Pretest) อยู่ในระดับกลาง โดยกลุ่มทดลองมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 6.10 คะแนน และกลุ่มควบคุมมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 5.45 คะแนน จากคะแนนเต็ม 10

ตอนที่ 2 ผลการศึกษาการวิเคราะห์เปรียบเทียบทักษะการอ่านจับใจความและการเขียนสรุปความโดยใช้วรรณคดีและวรรณกรรมไทยในการจัดการเรียนการสอน หน่วยการเรียนรู้ที่ 1-5 โดยใช้เทคนิคการสอนแบบ SQ4R และวิธีการสอนแบบปกติ

การศึกษานี้มุ่งศึกษาเปรียบเทียบทักษะการอ่านจับใจความและการเขียนสรุปความของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม โดยใช้วรรณคดีและวรรณกรรมไทยในการจัดการเรียนการสอน กลุ่มทดลองได้รับการสอนโดยใช้แผนการจัดการเรียนรู้ที่ใช้เทคนิคการสอนแบบ SQ4R และกลุ่มควบคุมได้รับการสอนโดยใช้แผนการจัดการเรียนรู้ด้วยวิธีการสอนแบบปกติ เนื้อหาที่ใช้ในแผนการจัดการเรียนรู้ในครั้งนี้เป็นวรรณคดีและวรรณกรรมไทยที่อยู่ในหนังสือเรียนภาษาไทย ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 จำนวน 5 หน่วยการเรียนรู้ ได้แก่ 1) กระเช้าสีดา 2) นิทานเทียบสุภาษิต เรื่องเห็นช้างเท่าหมู 3) ไกรทอง 4) ราชาราช ตอนกำเนิดมะกะโท 5) สังข์ทอง ตอนกำเนิดพระสังข์ ใช้เวลาในการทดลองระหว่างเดือนกันยายน – ตุลาคม 2560 กลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมใช้เวลาในการทดลองเท่ากัน แต่ละกลุ่มใช้เวลาทดลองทั้งหมดจำนวน 5 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 2 ชั่วโมง รวม

ทั้งสิ้น 10 ชั่วโมง สรุปข้อมูลจากการนำคะแนนที่ได้จากการทำแบบทดสอบแต่ละท้ายหน่วยการเรียนรู้ของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมมาวิเคราะห์โดยใช้สถิติการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบวัดซ้ำ (Repeated Measure ANOVA) แสดงข้อมูลตามตารางที่ 4.8-4.10 ดังต่อไปนี้

ตารางที่ 4.8 ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างทักษะการอ่านจับใจความโดยใช้วรรณคดีและวรรณกรรมไทยหน่วยการเรียนรู้ที่ 1-5 ของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมด้วยการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบวัดซ้ำ (Repeated Measure ANOVA)

หน่วยการเรียนรู้ที่	แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	Sig
1. กระเช้าสีดา	ระหว่างกลุ่ม	3.071	1	3.071	.853	.361
	ภายในกลุ่ม	147.673	41	3.602		
	รวม	150.744	42			
2. นิทานเทียบสุภาษิต เรื่องเห็นช้างเท่าหมู	ระหว่างกลุ่ม	9.657	1	9.657	2.102	.155
	ภายในกลุ่ม	188.390	41	4.595		
	รวม	198.047	42			
3. ไกรทอง	ระหว่างกลุ่ม	3.121	1	3.121	.893	.350
	ภายในกลุ่ม	143.344	41	3.496		
	รวม	146.465	42			
4. ราชาริราช ตอนกำเนิดมะกะโท	ระหว่างกลุ่ม	.390	1	.390	.124	.727
	ภายในกลุ่ม	129.238	41	3.152		
	รวม	129.628	42			
5. สังข์ทอง ตอนกำเนิดพระสังข์	ระหว่างกลุ่ม	.027	1	.027	.006	.937
	ภายในกลุ่ม	172.764	41	4.214		
	รวม	172.791	42			

หมายเหตุ * $p < .05$, ** $p < .01$, *** $p < .000$

ตารางที่ 4.8 แสดงผลการวิเคราะห์ความแตกต่างทักษะการอ่านจับใจความโดยใช้วรรณคดีและวรรณกรรมไทยหน่วยการเรียนรู้ที่ 1-5 ของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมด้วยการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบวัดซ้ำ (Repeated Measure ANOVA) จำแนกตามคะแนนการอ่านจับใจความของแต่ละ

ละหน่วยการเรียนรู้ สรุปได้ดังนี้ หน่วยการเรียนรู้ที่ 1 กระเช้าสีดามีค่า P เท่ากับ .361 หน่วยการเรียนรู้ที่ 2 นิทานเทียบสุภาษิต เรื่องเห็นช้างเท่าหมู มีค่า P เท่ากับ .155 หน่วยการเรียนรู้ที่ 3 ไกรทอง มีค่า P เท่ากับ .350 หน่วยการเรียนรู้ที่ 4 ราชาริราช ตอนกำเนิดมะกะโท มีค่า P เท่ากับ .727 หน่วยการเรียนรู้ที่ 5 สังข์ทอง ตอนกำเนิดมะกะโท มีค่า P เท่ากับ .937 แสดงว่า กลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมมีทักษะการอ่านจับใจความหน่วยการเรียนรู้ที่ 1-5 ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ตารางที่ 4.9 ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างทักษะการเขียนสรุปความโดยใช้วรรณคดีและวรรณกรรมไทยหน่วยการเรียนรู้ที่ 1-5 ของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมด้วยการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบวัดซ้ำ (Repeated Measure ANOVA)

หน่วยการเรียนรู้ที่	แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	Sig
1. กระเช้าสีดา	ระหว่างกลุ่ม	.589	1	.587	.792	.379
	ภายในกลุ่ม	30.390	41	.741		
	รวม	30.977	42			
2. นิทานเทียบสุภาษิต เรื่องเห็นช้างเท่าหมู	ระหว่างกลุ่ม	.314	1	.314	.299	.588
	ภายในกลุ่ม	43.128	41	1.052		
	รวม	43.442	42			
3. ไกรทอง	ระหว่างกลุ่ม	1.163	1	1.163	1.609	.212
	ภายในกลุ่ม	29.628	41	.723		
	รวม	30.791	42			
4. ราชาริราช ตอนกำเนิดมะกะโท	ระหว่างกลุ่ม	.111	1	.111	.150	.701
	ภายในกลุ่ม	30.400	41	.741		
	รวม	30.511	42			
5. สังข์ทอง ตอนกำเนิดพระสังข์	ระหว่างกลุ่ม	5.515	1	5.515	8.448	.006**
	ภายในกลุ่ม	26.764	41	.653		
	รวม	32.279	42			

หมายเหตุ * $p < .05$, ** $p < .01$, *** $p < .000$

ตารางที่ 4.9 แสดงผลการวิเคราะห์ความแตกต่างทักษะการเขียนสรุปความโดยใช้วรรณคดีและวรรณกรรมไทยหน่วยการเรียนรู้ที่ 1-5 ของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมด้วยการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบวัดซ้ำ (Repeated Measure ANOVA) จำแนกตามคะแนนการเขียนสรุปความของแต่ละหน่วยการเรียนรู้ สรุปได้ดังนี้ หน่วยการเรียนรู้ที่ 1 กระเช้าสีดา มีค่า P เท่ากับ .379 หน่วยการเรียนรู้ที่ 2 นิทานเทียบสุภาษิต เรื่องเห็นช้างเท่าหมู มีค่า P เท่ากับ .588 หน่วยการเรียนรู้ที่ 3 ไกรทอง มีค่า P เท่ากับ .212 หน่วยการเรียนรู้ที่ 4 ราชาริราช ตอนกำเนิดมะกะโท มีค่า P เท่ากับ .701 หน่วยการเรียนรู้ที่ 5 สังข์ทอง ตอนกำเนิดมะกะโท มีค่า P เท่ากับ .006** แสดงว่า กลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมมีทักษะการเขียนสรุปความหน่วยการเรียนรู้ที่ 5 แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ตารางที่ 4.10 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ทักษะการอ่านจับใจความและการเขียนสรุปความโดยใช้วรรณคดีและวรรณกรรมไทย หน่วยการเรียนรู้ที่ 1-5 ของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม

หน่วย การเรียนรู้ที่	ทักษะการอ่านจับใจความ				Sig	ทักษะการเขียนสรุปความ				Sig
	กลุ่มทดลอง		กลุ่มควบคุม			กลุ่มทดลอง		กลุ่มควบคุม		
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.		$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	
1. กระเช้าสีดา	7.24	1.81	7.77	1.97	.361	2.86	0.79	3.09	0.92	.379
2. นิทานเทียบ สุภาษิต เรื่อง เห็นช้างเท่าหมู	7.14	2.48	8.09	1.77	.155	3.24	1.14	3.41	0.91	.588
3. ไกรทอง	6.86	1.71	6.32	2.01	.350	2.76	0.83	3.09	0.87	.212
4. ราชาริราช ตอนกำเนิด มะกะโท	7.19	2.18	7.00	1.27	.727	2.76	0.77	2.86	0.94	.701
5. สังข์ทอง ตอนกำเนิด พระสังข์	7.10	2.26	7.05	1.84	.937	3.76	0.62	3.05	0.95	.006**

หมายเหตุ *p < .05, **p < .01, ***p < .000

ตารางที่ 4.10 แสดงผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ทักษะการอ่านจับใจความและการเขียนสรุปความโดยใช้วรรณคดีและวรรณกรรมไทย หน่วยการเรียนรู้ที่ 1-5 ของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม พบว่า

กลุ่มทดลองมีค่าเฉลี่ยการอ่านจับใจความหน่วยการเรียนรู้ที่ 3 หน่วยการเรียนรู้ที่ 4 และหน่วยการเรียนรู้ที่ 5 สูงกว่ากลุ่มควบคุม โดยหน่วยการเรียนรู้ที่ 3 ไกรทอง มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 6.86 (S.D.=1.71) หน่วยการเรียนรู้ที่ 4 ราชธิดา ตอนกำเนิดมะกะโท มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 7.19 (S.D.=2.18) และหน่วยการเรียนรู้ที่ 5 สังข์ทอง ตอนกำเนิดพระสังข์ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 7.10 (S.D.=2.26) จากคะแนนเต็ม 10 โดยหน่วยการเรียนรู้ที่มีคะแนนเฉลี่ยสูงสุดคือหน่วยการเรียนรู้ที่ 1 กระเช้าสีดา มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 7.24 (S.D.=1.81) และหน่วยการเรียนรู้ที่มีคะแนนเฉลี่ยต่ำสุดคือหน่วยการเรียนรู้ที่ 3 ไกรทอง มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 6.86 (S.D.=1.71)

ในขณะที่กลุ่มควบคุมมีค่าเฉลี่ยการอ่านจับใจความหน่วยการเรียนรู้ที่ 1 กระเช้าสีดา และหน่วยการเรียนรู้ที่ 2 นิทานเทียบสุภาษิต เรื่องเห็นช้างเท่าหมู สูงกว่ากลุ่มทดลอง โดยหน่วยการเรียนรู้ที่ 1 กระเช้าสีดา มีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 7.77 (S.D.=1.97) และหน่วยการเรียนรู้ที่ 2 นิทานเทียบสุภาษิต เรื่องเห็นช้างเท่าหมู มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 8.09 (S.D.=1.77) จากคะแนนเต็ม 10 โดยหน่วยการเรียนรู้ที่มีคะแนนเฉลี่ยสูงสุดคือหน่วยการเรียนรู้ที่ 2 นิทานเทียบสุภาษิต เรื่องเห็นช้างเท่าหมู มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 8.09 (S.D.=1.77) และหน่วยการเรียนรู้ที่มีคะแนนเฉลี่ยต่ำสุดคือหน่วยการเรียนรู้ที่ 3 ไกรทอง มีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 6.32 (S.D.=2.01)

เมื่อเปรียบเทียบทักษะการเขียนสรุปความของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม พบว่ากลุ่มทดลองมีค่าเฉลี่ยทักษะการเขียนสรุปความหน่วยการเรียนรู้ที่ 5 สังข์ทอง ตอนกำเนิดพระสังข์สูงกว่ากลุ่มควบคุม โดยมีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 3.76 (S.D.=0.62) จากคะแนนเต็ม 5 ในขณะที่กลุ่มควบคุมมีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 3.05 (S.D.=0.95) จากคะแนนเต็ม 5 และมีค่า P เท่ากับ .006** ซึ่งน้อยกว่า .01 แสดงว่า กลุ่มทดลองมีคะแนนเฉลี่ยทักษะการเขียนสรุปความหน่วยการเรียนรู้ที่ 5 สูงกว่ากลุ่มควบคุมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ตอนที่ 3 ผลการศึกษาการวิเคราะห์เปรียบเทียบทักษะการอ่านจับใจความและการเขียนสรุปความภาษาไทย ก่อนการทดลองและหลังการทดลองการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิคการสอนแบบ SQ4R และวิธีการสอนแบบปกติ

ผลการศึกษาครั้งนี้มุ่งเปรียบเทียบทักษะการอ่านจับใจความและการเขียนสรุปความก่อนการทดลองและหลังการทดลองการจัดการเรียนรู้ของกลุ่มที่ได้รับการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิคการสอนแบบ SQ4R และกลุ่มที่ได้รับการจัดการเรียนรู้ด้วยวิธีการสอนแบบปกติ และเพื่อเปรียบเทียบทักษะการอ่านจับใจความและการเขียนสรุปความระหว่างกลุ่มที่ได้รับการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิคการสอนแบบ SQ4R และกลุ่มที่ได้รับวิธีการสอนแบบปกติในการสอนวรรณคดีและวรรณกรรมไทย กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ในโรงเรียนสองภาษาเอกชน สรุปข้อมูลจากการนำคะแนนก่อนเรียน (Pretest) และหลังเรียน (Posttest) มาวิเคราะห์โดยใช้สถิติการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One Way ANOVA) พร้อมทั้งสามารถแสดงข้อมูลตามตารางที่ 4.11-4.12 ดังต่อไปนี้

ตารางที่ 4.11 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One Way ANOVA) ทักษะการอ่านจับใจความและการเขียนสรุปความก่อนการทดลองและหลังการทดลองการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิคการสอนแบบ SQ4R ระหว่างกลุ่ม (Between Group) และภายในกลุ่ม (Within Group)

ทักษะ	แหล่งความแปรผัน	SS	df	MS	F	Sig
การอ่านจับใจความ ก่อนเรียน	ระหว่างกลุ่ม	2.220	1	2.220	.525	.437
	ภายในกลุ่ม	173.455	41	4.231		
	รวม	175.674	42			
การอ่านจับใจความ หลังเรียน	ระหว่างกลุ่ม	10.239	1	10.239	2.071	.158
	ภายในกลุ่ม	202.738	41	4.495		
	รวม	212.977	42			
การเขียนสรุปความ ก่อนเรียน	ระหว่างกลุ่ม	4.410	1	4.410	1.822	.185
	ภายในกลุ่ม	99.264	41	2.421		
	รวม	103.674	42			

ตารางที่ 4.11 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One Way ANOVA) ทักษะการอ่านจับใจความและการเขียนสรุปความก่อนการทดลองและหลังการทดลองการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิคการสอนแบบ SQ4R ระหว่างกลุ่ม (Between Group) และภายในกลุ่ม (Within Group) (ต่อ)

ทักษะ	แหล่งความแปรผัน	SS	df	MS	F	Sig
การเขียนสรุปความ หลังเรียน	ระหว่างกลุ่ม	32.945	1	32.945	15.159	.000***
	ภายในกลุ่ม	89.102	41	2.173		
	รวม	122.047	42			

หมายเหตุ * $p < .05$, ** $p < .01$, *** $p < .000$

ตารางที่ 4.11 แสดงผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One Way ANOVA) เพื่อเปรียบเทียบทักษะการอ่านจับใจความและการเขียนสรุปความก่อนการทดลองและหลังการทดลองของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมระหว่างกลุ่ม (Between Group) และภายในกลุ่ม (Within Group) พบว่า ทักษะการอ่านจับใจความก่อนเรียนมีค่า P เท่ากับ .437 ทักษะการอ่านจับใจความหลังเรียนมีค่า P เท่ากับ .158 ทักษะการเขียนสรุปความก่อนเรียนมีค่า P เท่ากับ .185 และทักษะการเขียนสรุปความหลังเรียน มีค่า P เท่ากับ .000*** แสดงว่า กลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมมีทักษะการเขียนสรุปความหลังเรียนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .000

ตารางที่ 4.12 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ทักษะการอ่านจับใจความและการเขียนสรุปความภาษาไทยก่อนการทดลองและหลังการทดลองการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิคการสอนแบบ SQ4R ของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม

ทักษะ	$\bar{X}$		S.D.		Sig
	กลุ่มทดลอง	กลุ่มควบคุม	กลุ่มทดลอง	กลุ่มควบคุม	
การอ่านจับใจความก่อนเรียน	11.00	10.55	1.61	2.40	.473
การอ่านจับใจความหลังเรียน	12.48	11.50	1.86	2.52	.158
การเขียนสรุปความก่อนเรียน	6.10	5.45	1.51	1.60	.185
การเขียนสรุปความหลังเรียน	7.52	5.77	1.36	1.57	.000***

หมายเหตุ * $p < .05$, ** $p < .01$, *** $p < .000$

ตารางที่ 4.12 แสดงผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ทักษะการอ่านจับใจความและการเขียนสรุปความภาษาไทยก่อนการทดลองและหลังการทดลองการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิคการสอนแบบ SQ4R ของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม พบว่า

กลุ่มทดลองมีค่าเฉลี่ย ทักษะการอ่านจับใจความก่อนเรียน เท่ากับ 11.00 คะแนน (S.D. = 1.61) และมีค่าเฉลี่ยทักษะการอ่านจับใจความหลังเรียนเท่ากับ 12.48 คะแนน (S.D.=1.86) แสดงว่ากลุ่มทดลองมีค่าเฉลี่ยทักษะการอ่านจับใจความหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน

ในขณะที่กลุ่มควบคุมมีค่าเฉลี่ยทักษะการอ่านจับใจความก่อนเรียนเท่ากับ 10.55 คะแนน (S.D.=2.40) และมีค่าเฉลี่ยทักษะการอ่านจับใจความหลังเรียนเท่ากับ 11.50 คะแนน (S.D.=2.52) แสดงว่า กลุ่มควบคุมมีทักษะการอ่านจับใจความหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน

เมื่อเปรียบเทียบระหว่างกลุ่มพบว่า กลุ่มทดลองมีค่าเฉลี่ยการอ่านจับใจความหลังเรียนสูงกว่ากลุ่มควบคุม

สำหรับทักษะการเขียนสรุปความพบว่า กลุ่มควบคุมมีค่าเฉลี่ยการเขียนสรุปความก่อนเรียนเท่ากับ 6.10 คะแนน (S.D.=1.51) และมีค่าเฉลี่ยการเขียนสรุปความหลังเรียน เท่ากับ 7.52 คะแนน (S.D.=1.36) แสดงว่ากลุ่มทดลองมีค่าเฉลี่ยการเขียนสรุปความหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน

ในขณะที่กลุ่มควบคุมมีค่าเฉลี่ยทักษะการเขียนสรุปความก่อนเรียนเท่ากับ 5.45 คะแนน (S.D.=1.60) และมีค่าเฉลี่ยทักษะการเขียนสรุปความหลังเรียน เท่ากับ 5.77คะแนน (S.D.=1.57) แสดงว่ากลุ่มควบคุมมีค่าเฉลี่ยทักษะการเขียนสรุปความหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน

เมื่อเปรียบเทียบระหว่างกลุ่ม พบว่า กลุ่มทดลองมีค่าเฉลี่ยทักษะการเขียนสรุปความหลังเรียนสูงกว่ากลุ่มควบคุม และเมื่อพิจารณาค่า P พบว่า ทักษะการเขียนสรุปความหลังเรียนมีค่า P เท่ากับ .000*** แสดงว่า กลุ่มทดลองมีทักษะการเขียนสรุปความหลังเรียนสูงกว่ากลุ่มควบคุมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .000

ตอนที่ 4 ผลการสังเกตการมีส่วนร่วมในการจัดการเรียนการสอนหน่วยการเรียนรู้ที่ 1-5 ของกลุ่มทดลองที่ได้รับการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิคการสอนแบบ SQ4R และกลุ่มควบคุมที่ได้รับการจัดการเรียนรู้โดยใช้วิธีการสอนแบบปกติโดยครูผู้สอนภาษาไทย จำนวน 3 ท่าน

การศึกษาครั้งนี้ได้มีการสังเกตการมีส่วนร่วมในการจัดการเรียนการสอนของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมในระหว่างการดำเนินการทดลองทั้ง 5 ครั้ง โดยครูที่สอนวิชาภาษาไทยในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 และ 5 จำนวน 3 ท่านเป็นผู้สังเกตและประเมินผลในแบบสังเกตการเรียนการสอนจำนวน 15 ข้อ ซึ่งจำแนกออกเป็น 3 ด้าน ได้แก่

1) ด้านผู้สอน จากข้อที่ 1-4 คือ (1) การสอนในครั้งนี้ได้มีการแจ้งจุดประสงค์การเรียนรู้ให้ผู้เรียนรับทราบ (2) การสอนในครั้งนี้ได้มีการกระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดความสนใจเพื่อนำเข้าสู่บทเรียน (3) การสอนในครั้งนี้ได้มีการเปิดโอกาสให้ผู้เรียนซักถามข้อสงสัย (4) การสอนในครั้งนี้ส่งเสริมให้ผู้เรียนเกิดความพยายามในการเรียนรู้ทุกขั้นตอน (ขั้นนำเข้าสู่บทเรียน ขั้นการสอน ขั้นสรุป)

2) ด้านกิจกรรมการเรียนรู้ (แบ่งตามช่วงเวลาการสอน) จากข้อ 5-10 คือ (5) ใช้เวลาสอน 10 นาทีในขั้นสำรวจ : ผู้เรียนสามารถสำรวจบทอ่านเพื่อให้เห็นภาพรวมของเนื้อเรื่องได้ (ขั้น Survey) (6) ใช้เวลาสอน 10 นาทีต่อมาในขั้นตั้งคำถามด้วยตนเอง : ผู้เรียนต้องสามารถตั้งคำถามด้วยตนเองได้ครบ 5 ข้อ (ขั้น Question) (7) ใช้เวลาสอน 30 นาทีในขั้นอ่านเนื้อหาสาระ : ผู้เรียนต้องสามารถอ่านเนื้อเรื่องจนจบและตอบคำถามด้วยตนเองครบทั้ง 5 ข้อ (ขั้น Read) (8) ใช้เวลาสอน 10 นาทีในขั้นทำความเข้าใจเนื้อหา : ผู้เรียนต้องสามารถทำความเข้าใจเนื้อหาด้วยตนเองด้วยการเขียนบันทึกย่อ (ขั้น Recite) (9) ใช้เวลาสอน 10 นาทีสุดท้ายในขั้นสรุปความ : ผู้เรียนต้องสามารถเขียนสรุปความโดยใช้สำนวนของตนเองได้ (ขั้น Review) (10) ใช้เวลาสอน 10 นาทีสุดท้ายในขั้นสะท้อนความคิดของตนเอง : ผู้เรียนต้องสามารถเขียนข้อคิดที่ได้รับจากการอ่าน (ขั้น Reflect)

3) ด้านผู้เรียน จากข้อ 11-15 คือ (11) การสอนในครั้งนี้ผู้เรียนได้ร่วมกันแสดงความคิดเห็น (12) การสอนในครั้งนี้ผู้เรียนได้สรุปความรู้ร่วมกัน (13) การสอนในครั้งนี้ทำให้เกิดปฏิสัมพันธ์เชิงบวกระหว่างผู้เรียนกับผู้เรียน (14) การสอนในครั้งนี้ส่งเสริมให้ผู้เรียนฝึกทักษะการอ่านจับใจความ (15) การสอนในครั้งนี้ส่งเสริมให้ผู้เรียนฝึกทักษะการเขียนสรุปความ เพื่อสังเกตการมีส่วนร่วมของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนการสอน โดยใช้วรรณคดีและวรรณกรรมไทย หน่วยการเรียนรู้ที่ 1-5 โดยใช้เทคนิคการสอนแบบ SQ4R และวิธีการสอนปกติ สรุปข้อมูลและแสดงผลตามตารางที่ 4.13-4.18 ดังนี้

ตารางที่ 4.13 ผลการสังเกตการมีส่วนร่วมในการจัดการเรียนการสอนของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม โดยครูผู้สอนภาษาไทย จำนวน 3 ท่าน หน่วยการเรียนรู้ที่ 1 กระเช้าสีดา จำแนกเป็นรายด้าน

ผลการสังเกตการเรียนการสอน	กลุ่มทดลอง		กลุ่มควบคุม	
	รายด้าน	$\bar{X}$ ระดับ	$\bar{X}$ ระดับ	
ด้านผู้สอน		4.92 มากที่สุด	4.75 มากที่สุด	
ด้านกิจกรรมการเรียนรู้ (แบ่งตามช่วงเวลาการสอน)		4.89 มากที่สุด	3.17 ปานกลาง	
ด้านผู้เรียน		4.93 มากที่สุด	4.53 มากที่สุด	
ค่าเฉลี่ยรวม		4.91 มากที่สุด	4.05 มาก	
หมายเหตุ	ระดับการมีส่วนร่วม			
	4.50-5.00 = มากที่สุด	3.50-4.49 = มาก	2.50-3.49 = ปานกลาง	
	1.50-2.49 = น้อย	1.00-1.49 = น้อยที่สุด		

ตารางที่ 4.13 แสดงผลการสังเกตการมีส่วนร่วมในการจัดการเรียนการสอนของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม หน่วยการเรียนรู้ที่ 1 กระเช้าสีดา จำแนกเป็นรายด้าน สรุปได้ว่า กลุ่มทดลองมีค่าเฉลี่ยการมีส่วนร่วมในการจัดการเรียนการสอนด้านผู้เรียนสูงที่สุด ($\bar{X} = 4.93$) รองลงมาคือ ด้านผู้สอน ($\bar{X} = 4.92$) และด้านกิจกรรมการเรียนรู้ ($\bar{X} = 4.89$) ตามลำดับ ค่าเฉลี่ยรวมเท่ากับ 4.91 คะแนน จากคะแนนเต็ม 5 คะแนน อยู่ในระดับมากที่สุด

ส่วนกลุ่มควบคุมมีค่าเฉลี่ยการมีส่วนร่วมในการจัดการเรียนการสอนด้านผู้สอนสูงที่สุด ($\bar{X} = 4.75$) รองลงมาคือ ด้านผู้เรียน ($\bar{X} = 4.53$) และด้านกิจกรรมการเรียนรู้ ($\bar{X} = 3.17$) ตามลำดับ ค่าเฉลี่ยรวมเท่ากับ 4.05 คะแนน จากคะแนนเต็ม 5 คะแนน อยู่ในระดับมาก เมื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรวม พบว่ากลุ่มทดลองมีค่าเฉลี่ยการมีส่วนร่วมในการจัดการเรียนการสอนสูงกว่ากลุ่มควบคุม

ตารางที่ 4.14 ผลการสังเกตการเรียนการสอนโดยครูผู้สอนภาษาไทย จำนวน 3 ท่านในกลุ่มทดลอง และกลุ่มควบคุม หน่วยการเรียนรู้ที่ 2 นิทานเห็บสุภาพิต เรื่องเห็นช้างเท่าหมู จำแนกเป็นรายด้าน

ผลการสังเกตการเรียนการ		กลุ่มทดลอง		กลุ่มควบคุม	
สอนรายด้าน		$\bar{X}$	ระดับ	$\bar{X}$	ระดับ
ด้านผู้สอน		4.92	มากที่สุด	4.92	มากที่สุด
ด้านกิจกรรมการเรียนรู้ (แบ่งตามช่วงเวลาการสอน)		4.89	มากที่สุด	3.50	มาก
ด้านผู้เรียน		4.80	มากที่สุด	4.93	มากที่สุด
ค่าเฉลี่ยรวม		4.87	มากที่สุด	4.45	มาก
หมายเหตุ	ระดับการมีส่วนร่วม				
	4.50-5.00 = มากที่สุด		3.50-4.49 = มาก		2.50-3.49 = ปานกลาง
	1.50-2.49 = น้อย		1.00-1.49 = น้อยที่สุด		

ตารางที่ 4.14 แสดงผลการสังเกตการมีส่วนร่วมในการจัดการเรียนการสอนของกลุ่มทดลอง และกลุ่มควบคุม หน่วยการเรียนรู้ที่ 2 นิทานเห็บสุภาพิต เรื่องเห็นช้างเท่าหมู จำแนกเป็นรายด้าน สรุปได้ว่า กลุ่มทดลองมีค่าเฉลี่ยด้านผู้สอนสูงที่สุด ($\bar{X} = 4.92$) รองลงมาคือ ด้านกิจกรรมการเรียนรู้ ($\bar{X} = 4.89$) และด้านผู้เรียน ($\bar{X} = 4.80$) ตามลำดับ ค่าเฉลี่ยรวมเท่ากับ 4.87 คะแนน จากคะแนนเต็ม 5 คะแนน อยู่ในระดับมากที่สุด ส่วนกลุ่มควบคุมมีค่าเฉลี่ยด้านผู้เรียนสูงที่สุด ($\bar{X} = 4.93$) รองลงมาคือ ด้านผู้สอน ($\bar{X} = 4.92$) และด้านกิจกรรมการเรียนรู้ ($\bar{X} = 3.50$) ค่าเฉลี่ยรวมเท่ากับ 4.45 คะแนน จากคะแนนเต็ม 5 คะแนน อยู่ในระดับมาก เมื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรวม พบว่ากลุ่มทดลองมีค่าเฉลี่ยการมีส่วนร่วมในการจัดการเรียนการสอนสูงกว่ากลุ่มควบคุม

ตารางที่ 4.15 ผลการสังเกตการเรียนการสอนโดยครูผู้สอนภาษาไทย จำนวน 3 ท่านในกลุ่มทดลอง และกลุ่มควบคุม หน่วยการเรียนรู้ที่ 3 ไกรทอง จำแนกเป็นรายด้าน

ผลการสังเกตการเรียนการสอน		กลุ่มทดลอง		กลุ่มควบคุม	
รายด้าน		$\bar{X}$	ระดับ	$\bar{X}$	ระดับ
ด้านผู้สอน		4.75	มากที่สุด	4.67	มากที่สุด
ด้านกิจกรรมการเรียนรู้ (แบ่งตามช่วงเวลาการสอน)		5.00	มากที่สุด	4.11	มาก
ด้านผู้เรียน		5.00	มากที่สุด	4.87	มากที่สุด
ค่าเฉลี่ยรวม		4.92	มากที่สุด	4.55	มากที่สุด
หมายเหตุ	ระดับการมีส่วนร่วม				
	4.50-5.00 = มากที่สุด	3.50-4.49 = มาก	2.50-3.49 = ปานกลาง		
	1.50-2.49 = น้อย	1.00-1.49 = น้อยที่สุด			

ตารางที่ 4.15 แสดงผลการสังเกตการมีส่วนร่วมในการจัดการเรียนการสอนของกลุ่มทดลอง และกลุ่มควบคุม หน่วยการเรียนรู้ที่ 3 ไกรทอง จำแนกเป็นรายด้าน สรุปได้ว่า กลุ่มทดลองมีค่าเฉลี่ย ด้านกิจกรรมการเรียนรู้และด้านผู้เรียนสูงที่สุด ($\bar{X} = 5.00$) รองลงมาคือ ด้านผู้สอน ($\bar{X} = 4.75$) ค่าเฉลี่ยรวมเท่ากับ 4.92 คะแนน จากคะแนนเต็ม 5 คะแนน อยู่ในระดับมากที่สุด ส่วนกลุ่มควบคุมมี ค่าเฉลี่ยด้านผู้เรียนสูงที่สุด ($\bar{X} = 4.87$) รองลงมาคือ ด้านผู้สอน ($\bar{X} = 4.67$) และด้านกิจกรรมการ เรียนรู้ ($\bar{X} = 4.11$) ตามลำดับ ค่าเฉลี่ยรวมเท่ากับ 4.55 คะแนน จากคะแนนเต็ม 5 คะแนน อยู่ใน ระดับมากที่สุด เมื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรวม พบว่ากลุ่มทดลองมีค่าเฉลี่ยการมีส่วนร่วมในการจัดการ เรียนการสอนสูงกว่ากลุ่มควบคุม

ตารางที่ 4.16 ผลการสังเกตการมีส่วนร่วมในการจัดการเรียนการสอนของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมโดยครูผู้สอนภาษาไทย จำนวน 3 ท่าน หน่วยการเรียนรู้ที่ 4 ราชธานีราช ตอน กำเนิดมะกะโท จำแนกเป็นรายด้าน

ผลการสังเกตการเรียนการสอน	กลุ่มทดลอง		กลุ่มควบคุม	
	รายด้าน	ระดับ	ระดับ	ระดับ
ด้านผู้สอน	4.84	มากที่สุด	4.75	มากที่สุด
ด้านกิจกรรมการเรียนรู้ (แบ่งตามช่วงเวลาการสอน)	4.86	มากที่สุด	3.56	มาก
ด้านผู้เรียน	4.80	มากที่สุด	5.00	มากที่สุด
ค่าเฉลี่ยรวม	4.83	มากที่สุด	4.44	มาก
หมายเหตุ	ระดับการมีส่วนร่วม			
	4.50-5.00 = มากที่สุด	3.50-4.49 = มาก	2.50-3.49 = ปานกลาง	
	1.50-2.49 = น้อย	1.00-1.49 = น้อยที่สุด		

ตารางที่ 4.16 แสดงผลการสังเกตการมีส่วนร่วมในการจัดการเรียนการสอนของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม หน่วยการเรียนรู้ที่ 4 ราชธานีราช ตอน กำเนิดมะกะโท จำแนกเป็นรายด้าน สรุปได้ว่ากลุ่มทดลองมีค่าเฉลี่ยด้านกิจกรรมการเรียนรู้สูงที่สุด ($\bar{X} = 4.86$) รองลงมาคือ ด้านผู้สอน ($\bar{X} = 4.84$) และด้านผู้เรียน ($\bar{X} = 4.80$) ตามลำดับ ค่าเฉลี่ยรวมเท่ากับ 4.83 คะแนน จากคะแนนเต็ม 5 คะแนน อยู่ในระดับมากที่สุด ส่วนกลุ่มควบคุมมีค่าเฉลี่ยด้านผู้เรียนสูงที่สุด ($\bar{X} = 5.00$) รองลงมาคือ ด้านผู้สอน ($\bar{X} = 4.75$) และด้านกิจกรรมการเรียนรู้ ($\bar{X} = 3.56$) ตามลำดับ ค่าเฉลี่ยรวมเท่ากับ 4.44 คะแนน จากคะแนนเต็ม 5 คะแนน อยู่ในระดับมาก เมื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรวม พบว่ากลุ่มทดลองมีค่าเฉลี่ยการมีส่วนร่วมในการจัดการเรียนการสอนสูงกว่ากลุ่มควบคุม

ตารางที่ 4.17 ผลการสังเกตการมีส่วนร่วมในการจัดการเรียนการสอนของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม โดยครูผู้สอนภาษาไทย จำนวน 3 ท่าน หน่วยการเรียนรู้ที่ 5 สังข์ทอง ตอนกำเนิดพระสังข์ จำแนกเป็นรายด้าน

ผลการสังเกตการเรียนการสอน		กลุ่มทดลอง		กลุ่มควบคุม	
รายด้าน		$\bar{X}$	ระดับ	$\bar{X}$	ระดับ
ด้านผู้สอน		4.59	มากที่สุด	4.67	มากที่สุด
ด้านกิจกรรมการเรียนรู้ (แบ่งตามช่วงเวลาการสอน)		4.84	มากที่สุด	3.45	ปานกลาง
ด้านผู้เรียน		4.80	มากที่สุด	4.60	มากที่สุด
ค่าเฉลี่ยรวม		4.74	มากที่สุด	4.24	มาก
หมายเหตุ	ระดับการมีส่วนร่วม				
	4.50-5.00 = มากที่สุด	3.50-4.49 = มาก		2.50-3.49 = ปานกลาง	
	1.50-2.49 = น้อย	1.00-1.49 = น้อยที่สุด			

ตารางที่ 4.17 แสดงผลการสังเกตการมีส่วนร่วมในการจัดการเรียนการสอนของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม หน่วยการเรียนรู้ที่ 5 สังข์ทอง ตอนกำเนิดพระสังข์ จำแนกเป็นรายด้าน สรุปได้ว่ากลุ่มทดลองมีค่าเฉลี่ยการมีส่วนร่วมในการจัดการเรียนการสอนด้านกิจกรรมการเรียนรู้สูงที่สุด ($\bar{X} = 4.84$) รองลงมาคือ ด้านผู้เรียน ($\bar{X} = 4.80$) และด้านผู้สอน ($\bar{X} = 4.59$) ตามลำดับ ค่าเฉลี่ยรวมเท่ากับ 4.74 คะแนน จากคะแนนเต็ม 5 คะแนน อยู่ในระดับมากที่สุด

ส่วนกลุ่มควบคุมมีค่าเฉลี่ยการมีส่วนร่วมในการจัดการเรียนการสอนด้านผู้สอนสูงที่สุด ($\bar{X} = 4.67$) รองลงมาคือ ด้านผู้เรียน ($\bar{X} = 4.60$) และด้านกิจกรรมการเรียนรู้ ($\bar{X} = 3.45$) ตามลำดับ ค่าเฉลี่ยรวมเท่ากับ 4.24 คะแนน จากคะแนนเต็ม 5 คะแนน อยู่ในระดับมาก เมื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรวม พบว่ากลุ่มทดลองมีค่าเฉลี่ยการมีส่วนร่วมในการจัดการเรียนการสอนสูงกว่ากลุ่มควบคุม

ตารางที่ 4.18 ค่าเฉลี่ยรวม ($\bar{X}$) ผลการสังเกตการมีส่วนร่วมในการจัดการเรียนการสอนของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม โดยครูผู้สอนภาษาไทยจำนวน 3 ท่าน หน่วยการเรียนรู้ที่ 1-5

ค่าเฉลี่ยผลการสังเกตการเรียนการสอน โดยครูผู้สอนภาษาไทย จำนวน 3 ท่านในกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม หน่วยการเรียนรู้ที่ 1-5				
หน่วยการเรียนรู้ที่	กลุ่มทดลอง		กลุ่มควบคุม	
	$\bar{X}$	ระดับ	$\bar{X}$	ระดับ
1. กระเช้าสีดา	4.91	มากที่สุด	4.05	มาก
2. นิทานเทียบสุภาษิต เรื่องเห็นช้างเท่าหมู	4.87	มากที่สุด	4.45	มาก
3. ไกรทอง	4.92	มากที่สุด	4.55	มากที่สุด
4. ราชาราช ตอนกำเนิด มะกะโท	4.83	มากที่สุด	4.44	มาก
5. สังข์ทอง	4.74	มากที่สุด	4.24	มาก
หมายเหตุ ระดับการมีส่วนร่วม				
	4.50-5.00 = มากที่สุด	3.50-4.49 = มาก	2.50-3.49 = ปานกลาง	
	1.50-2.49 = น้อย	1.00-1.49 = น้อยที่สุด		

ตารางที่ 4.18 แสดงค่าเฉลี่ยรวมผลการสังเกตการมีส่วนร่วมในการจัดการเรียนการสอนของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม โดยครูผู้สอนภาษาไทย จำนวน 3 ท่าน หน่วยการเรียนรู้ที่ 1-5 สรุปได้ว่ากลุ่มทดลองมีค่าเฉลี่ยการมีส่วนร่วมในการจัดการเรียนการสอนอยู่ในระดับมากที่สุดทุกหน่วยการเรียนรู้ โดยหน่วยการเรียนรู้ที่ 3 ไกรทอง มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ($\bar{X} = 4.92$) รองลงมาคือ หน่วยการเรียนรู้ที่ 1 กระเช้าสีดา ($\bar{X} = 4.91$) ตามด้วยหน่วยการเรียนรู้ที่ 2 นิทานเทียบสุภาษิต เรื่องเห็นช้างเท่าหมู ($\bar{X} = 4.87$) หน่วยการเรียนรู้ที่ 4 ราชาราช ตอนกำเนิดมะกะโท ($\bar{X} = 4.83$) และหน่วยการเรียนรู้ที่ 5 สังข์ทอง ตอนกำเนิดพระสังข์ ($\bar{X} = 4.74$) ตามลำดับ

ในขณะที่กลุ่มควบคุมมีค่าเฉลี่ยการมีส่วนร่วมในการจัดการเรียนการสอนอยู่ในระดับมาก ยกเว้นหน่วยการเรียนรู้ที่ 3 ไกรทอง มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.55$) รองลงมาคือหน่วยการเรียนรู้ที่ 2 นิทานเทียบสุภาษิต เรื่องเห็นช้างเท่าหมู ($\bar{X} = 4.45$) หน่วยการเรียนรู้ที่ 4 ราชาราช ตอนกำเนิดมะกะโท ($\bar{X} = 4.44$) ตามด้วยหน่วยการเรียนรู้ที่ 5 สังข์ทอง ตอนกำเนิดพระสังข์ ($\bar{X} = 4.24$) และหน่วยการเรียนรู้ที่ 1 กระเช้าสีดา ($\bar{X} = 4.05$) ตามลำดับ

บทที่ 5

สรุปผลและข้อเสนอแนะ

การวิจัยเรื่อง “การพัฒนาทักษะการอ่านและการเขียนภาษาไทยโดยใช้เทคนิค SQ4R: โรงเรียนสองภาษาเอกชน” มีวัตถุประสงค์เพื่อ

- 1) ทดสอบทักษะการอ่านจับใจความและการเขียนสรุปความภาษาไทย ก่อนการทดลองการสอนโดยใช้เทคนิค SQ4R เพื่อพัฒนาทักษะการอ่านจับใจความและการเขียนสรุปความภาษาไทย ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ในโรงเรียนสองภาษาเอกชนแห่งหนึ่ง
- 2) ทดลองการสอนโดยใช้เทคนิค SQ4R เพื่อพัฒนาทักษะการอ่านจับใจความและการเขียนสรุปความภาษาไทย ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ในโรงเรียนสองภาษาเอกชนแห่งหนึ่ง
- 3) เปรียบเทียบทักษะการอ่านจับใจความและการเขียนสรุปความ ก่อนการทดลองและหลังการทดลองการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิคการสอนแบบ SQ4R และวิธีการสอนแบบปกติในการสอนวรรณคดีและวรรณกรรมไทย ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ในโรงเรียนสองภาษาเอกชน
- 4) สังเกตการมีส่วนร่วมของนักเรียนในการจัดการเรียนการสอนของกลุ่มที่ได้รับการทดลองการสอนแบบ SQ4R และกลุ่มที่ได้รับวิธีการสอนแบบปกติของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ในโรงเรียนสองภาษาเอกชน

การวิจัยในครั้งนี้มีการสรุปผลการวิจัย อภิปรายผลการวิจัย และข้อเสนอแนะตามลำดับดังต่อไปนี้

5.1 สรุปผลการวิจัย

การวิจัยเรื่อง “การพัฒนาทักษะการอ่านและการเขียนภาษาไทยโดยใช้เทคนิค SQ4R: โรงเรียนสองภาษาเอกชน” สามารถสรุปผลการวิจัยได้ 4 ประเด็น ดังนี้

5.1.1 ผลการทดสอบทักษะการอ่านจับใจความและการเขียนสรุปความก่อนการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิคการสอนแบบ SQ4R และวิธีการสอนแบบปกติ การวิจัยในครั้งนี้ได้ประเมิน

ทักษะการอ่านจับใจความและการเขียนสรุปความของนักเรียนออกเป็น 3 ระดับ ได้แก่ ระดับสูง ระดับกลาง และระดับต่ำ โดยนำคะแนนที่ได้จากการทำแบบทดสอบก่อนเรียน (Pretest) ที่มีลักษณะแบบทดสอบเป็นแบบปรนัย ชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือกจำนวน 14 ข้อ และแบบอัตนัยจำนวน 2 ข้อ มาวิเคราะห์ข้อมูลด้วยการใช้สถิติเชิงพรรณนา คือ ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) สรุปผลและวิเคราะห์ข้อมูลการแจกแจงความถี่ (Frequency) และค่าร้อยละ (Percentage) พบว่ากลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมมีระดับทักษะการอ่านจับใจความส่วนใหญ่อยู่ในระดับสูง และมีทักษะการเขียนสรุปความส่วนใหญ่อยู่ในระดับกลาง

5.1.2 ผลการศึกษาการวิเคราะห์เปรียบเทียบทักษะการอ่านจับใจความโดยใช้วรรณคดีและวรรณกรรมไทยหน่วยการเรียนรู้ที่ 1-5 ด้วยการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิคการสอนแบบ SQ4R และวิธีการสอนแบบปกติ ด้วยการนำข้อมูลจากการทำแบบทดสอบแต่ละท้ายหน่วยการเรียนรู้ จำนวน 5 หน่วย ของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมมาวิเคราะห์โดยใช้สถิติการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบวัดซ้ำ (Repeated Measure ANOVA) พบว่า กลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมมีทักษะการอ่านจับใจความหน่วยการเรียนรู้ที่ 1-5 ไม่แตกต่างกัน

5.1.3 ผลการศึกษาการวิเคราะห์เปรียบเทียบทักษะการเขียนสรุปความโดยใช้วรรณคดีและวรรณกรรมไทยหน่วยการเรียนรู้ที่ 1-5 ด้วยการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิคการสอนแบบ SQ4R และวิธีการสอนแบบปกติ ด้วยการนำข้อมูลจากการทำแบบทดสอบแต่ละท้ายหน่วยการเรียนรู้ จำนวน 5 หน่วย ของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมมาวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบวัดซ้ำ (Repeated Measure ANOVA) พบว่า กลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมมีทักษะการเขียนสรุปความหน่วยการเรียนรู้ที่ 5 แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.01

5.1.4 ผลการศึกษาการวิเคราะห์เปรียบเทียบทักษะการอ่านจับใจความและการเขียนสรุปความก่อนการทดลองและหลังการทดลองการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิคการสอนแบบ SQ4R และวิธีการสอนแบบปกติ ด้วยการนำข้อมูลมาวิเคราะห์ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One Way ANOVA) ของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมทั้งภายในกลุ่มและระหว่างกลุ่ม พบว่า กลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมมีทักษะการเขียนสรุปความหลังเรียนแตกต่างกัน โดยกลุ่มทดลองมีทักษะการเขียนสรุปความหลังเรียนสูงกว่ากลุ่มควบคุมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .000

5.1.5 ผลการสังเกตการมีส่วนร่วมในการจัดการเรียนการสอนของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม ซึ่งสรุปผลจากการสังเกตการมีส่วนร่วมของนักเรียนในการจัดการเรียนการสอนโดยใช้วรรณคดีและวรรณกรรมไทย หน่วยการเรียนรู้ที่ 1-5 โดยผู้ครูผู้สอนภาษาไทย จำนวน 3 ท่าน ในแบบสังเกตการเรียนการสอนของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมจำนวน 5 ครั้ง พบว่า กลุ่มทดลองที่

ได้รับการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิคการสอนแบบ SQ4R มีภาพรวมค่าเฉลี่ยการมีส่วนร่วมต่อการจัดการเรียนการสอนอยู่ในระดับมากที่สุดทุกหน่วยการเรียนรู้ ในขณะที่กลุ่มควบคุมที่ได้รับการจัดการเรียนรู้ด้วยวิธีการสอนแบบปกติมีภาพรวมค่าเฉลี่ยการมีส่วนร่วมต่อการจัดการเรียนการสอนอยู่ในระดับมาก ยกเว้นหน่วยการจัดการเรียนรู้ที่ 3 ที่มีภาพรวมค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุด

5.2 การอภิปรายผลการวิจัย

การวิจัยเรื่อง “การพัฒนาทักษะการอ่านและการเขียนภาษาไทยโดยใช้เทคนิค SQ4R: โรงเรียนสองภาษาเอกชน” สามารถแสดงผลการอภิปรายตามข้อค้นพบในประเด็นต่างๆ ได้ดังนี้

5.2.1 กลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมมีระดับทักษะการอ่านจับใจความก่อนการทดลองส่วนใหญ่อยู่ในระดับสูง ทั้งนี้เนื่องจากในห้องเรียนทั้งสองแบบมีการจัดการเรียนการสอนในลักษณะความสามารถในการเรียนรู้ โดยโรงเรียนระบบสองภาษาเอกชนแห่งนี้มีนโยบายในการจัดห้องเรียนแต่ละระดับชั้นให้ความสามารถของผู้เรียน โดยพิจารณาจากผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนปีการศึกษาที่ผ่านมา เพื่อให้ผู้เรียนในแต่ละห้องมีระดับความสามารถทางการเรียนรู้ที่ใกล้เคียงกัน เพื่อตอบสนองนโยบายการจัดการเรียนการสอนระบบสองภาษา ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ของกระทรวงศึกษาธิการ ที่กำหนดให้สถานศึกษานำการจัดกระบวนการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญด้วยเทคนิควิธีการที่หลากหลาย โดยมุ่งให้นักเรียนช่วยเหลือกันในการเรียนรู้ ทำงานร่วมกัน ลงมือปฏิบัติจริง และสรุปองค์ความรู้ได้ด้วยตนเอง (กระทรวงศึกษาธิการ สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน, 2558)

5.2.2 กลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมมีทักษะการอ่านจับใจความหน่วยการเรียนรู้ที่ 1-5 ไม่แตกต่างกัน อันเนื่องมาจาก

ประการแรก คือ เงื่อนไขของเวลาที่ใช้ในการทดลองสอนทั้งในกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมถูกจำกัดด้วยระยะเวลาที่ใช้สอนในเวลา 2 ชั่วโมงเท่ากัน โดยไม่สามารถเพิ่มหรือตัดทอนได้ ทั้งนี้เพื่อให้ครอบคลุมเนื้อหาสาระของการเรียนการสอนที่ถูกกำหนดไว้ในสาระวรรณคดีและวรรณกรรม ของหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กระทรวงศึกษาธิการ

ประการต่อมา คือ เนื้อหาสาระที่นำมาใช้ในการจัดแผนการเรียนรู้สำหรับการวิจัยครั้งนี้ เป็นวรรณคดีและวรรณกรรมที่อยู่ในหนังสือเรียน รายวิชาพื้นฐานภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ซึ่งจัดขึ้นตามหลักการ จุดมุ่งหมาย มาตรฐานการเรียนรู้และตัวชี้วัด กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยของหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ซึ่งมุ่งส่งเสริมให้ผู้เรียนได้ศึกษาวรรณคดีและวรรณกรรมที่น่าสนใจและเหมาะสมกับวัย ผู้เรียนจะได้เรียนรู้ความงามของภาษา ใช้กระบวนการคิดวิเคราะห์ เห็นคุณค่าของวรรณคดีและวรรณกรรมไทย ซึ่งเป็นวัฒนธรรมทางภาษาที่สะท้อนความเป็นไทย รวมทั้งสอดคล้องกับข้อคิดอันเป็นประโยชน์ในการดำเนินชีวิต (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551) วรรณคดีและวรรณกรรมที่นำมาจัดการเรียนรู้ มีจำนวน 5 เรื่อง ได้แก่ 1) กระเช้าสีดา 2) นิทานเทียบสุภาษิต เรื่อง เห็นช้างเท่าหมู 3) นิทานพื้นบ้าน เรื่อง ไกรทอง 4) ราชาริราช ตอนกำเนิดมะโท 5) สังข์ทอง ตอนกำเนิดพระสังข์ (สำนักพิมพ์วัฒนาพานิช, 2559) ซึ่งรูปแบบและเนื้อหาของแต่ละบทมีความแตกต่างกันอย่างเห็นได้ชัด เมื่อนำไปทดลองสอนทั้งในกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม พบว่าคะแนนเฉลี่ยของทั้งสองกลุ่มใกล้เคียงกันจนแทบไม่มีความแตกต่าง กล่าวคือ

หน่วยการเรียนรู้ที่ 1 กระเช้าสีดา มีลักษณะเป็นนิทานไทยที่มีเนื้อหามุ่งสอนคุณธรรมด้านความซื่อสัตย์ ไม่ละโมภะอยากได้สิ่งของของผู้อื่น และเป็นคนดีเชื่อฟังพ่อแม่ ซึ่งเนื้อหาและคำศัพท์ของบทอ่านนี้ไม่ยาก นักเรียนจึงสามารถทำความเข้าใจเนื้อหาได้ค่อนข้างดี กลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมจึงมีคะแนนเฉลี่ยการอ่านจับใจความใกล้เคียงกันจนแทบไม่มีความแตกต่าง ซึ่งสัมพันธ์กับพัฒนาการด้านการอ่านของเด็กวัยจบชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 อายุ 9 ปีขึ้นไป คือ สามารถอ่านเพื่อการเรียนรู้ เพื่อความบันเทิง หรือหาข้อมูลได้ (กิตติพงศ์ นาคเกษม และนิชรา เรื่องคารกานนท์, 2552)

หน่วยการเรียนรู้ที่ 2 นิทานเทียบสุภาษิต เรื่องเห็นช้างเท่าหมู แต่งขึ้นโดยพระยาสิทธิราช ฤทธิไกร มีลักษณะเป็นนิทานที่แต่งขึ้นเพื่ออธิบายความหมายของสุภาษิตเห็นช้างเท่าหมูให้ชัดเจนขึ้น โดยเริ่มต้นด้วยโคลงสี่สุภาพ จำนวน 1 บท เพื่ออธิบายความหมายของสุภาษิตเห็นช้างเท่าหมู และตามด้วยนิทานที่มีเนื้อหามุ่งให้ข้อคิดเกี่ยวกับการยับยั้งชั่งอารมณ์ เพื่อไม่ให้เกิดโทษขึ้นกับตัวเอง จะเห็นได้ว่าบทอ่านเรื่องนี้มีทั้งโครงสร้างของเรื่องที่เป็นโคลงสี่สุภาพซึ่งมีลักษณะเป็นคำประพันธ์ที่บังคับเอกโท และคำสุภาพไว้ที่จุด โดยโคลงที่ดีจะต้องประกอบไปด้วยรสคำและรสความ กลอนบทหนึ่งมี 30 คำเป็นหลัก โคลงสี่สุภาพใน 1 บท ประกอบด้วย 4 บาท แต่ละบาทประกอบด้วยสองวรรค คือวรรคหน้า 5 คำ และวรรคหลัง 2 คำ (ยกเว้นบาทที่ 4 ซึ่งวรรคหลังมี 4 คำ) ด้วยข้อบังคับของโคลงสี่สุภาพทั้งเสียงเอกโท และจำนวนคำ อาจทำให้ผู้เรียนไม่สามารถทำความเข้าใจความหมายของโคลงได้ดีมากนัก ซึ่งการสอนโคลงกลอนเป็นเรื่องที่ต้องใช้เวลาในการสอน

เพื่อให้ นักเรียน เข้าใจ แต่เนื่องจากเวลาที่ใช้ในการทดลองมีจำกัดเพียงแค่ 2 โมงอีกทั้งภาษาและคำศัพท์ที่ใช้ในนิทานเรื่องนี้ค่อนข้างยากเพราะเป็นภาษาเก่า จึงอาจมีผลต่อการทำความเข้าใจเนื้อหาบทอ่านด้วยตนเอง ทำให้คะแนนเฉลี่ยการอ่านจับใจความของทั้งสองกลุ่มใกล้เคียงกันจนแทบไม่มีความแตกต่าง

ทั้งนี้การสอนโคลงกลอนในวรรณคดีสำหรับเด็กสองภาษาเป็นเรื่องสำคัญที่ต้องควรพัฒนา โดยวุฒิพงษ์ คำเนตร (2558) ได้กล่าวถึงการสอนวรรณคดีในศตวรรษที่ 21 ไว้ว่าครูต้องสอนวรรณคดีในฐานะประสบการณ์ชีวิต โดยครูต้องสอนเนื้อหาที่อยู่ในวรรณคดีให้เชื่อมโยงกับชีวิตประจำวันของนักเรียน ส่งเสริมให้นักเรียนตั้งแง่คิด วิเคราะห์ตัวละคร และสถานการณ์ ในแง่สังคมได้อย่างสมเหตุสมผล เพื่อให้ นักเรียน เกิดประสบการณ์จากการเรียนรู้ที่แท้จริง ในขณะที่เดียวกันครูต้องใช้วิธีการที่หลากหลายในการสอนวรรณคดีในฐานะมรดกทางวัฒนธรรม เพื่อให้ นักเรียน สนใจเรียนรู้วรรณคดีอย่างเห็นคุณค่าและเห็นความงามของวรรณคดีไทย ในการสอนวรรณคดีควรเริ่มจากการตั้งคำถามเพื่อให้นักเรียนเกิดความกระตือรือร้นในการหาคำตอบ เพื่อให้เกิดการเรียนรู้ ด้วยการสืบค้นจากแหล่งข้อมูลต่างๆ แล้วให้นักเรียนนำข้อมูลที่ได้มาวิพากษ์วิจารณ์ความรู้ร่วมกันในแ่งมุมต่างๆ เพื่อหาข้อสรุปในการสร้างองค์ความรู้ให้แก่ตนเอง จากนั้นจึงให้นักเรียนสื่อสารและนำเสนอความรู้ที่ได้อย่างมีประสิทธิภาพด้วยการพูดหรือการเขียน แล้วเชื่อมโยงสู่การบริการสังคม เช่น การจัดนิทรรศการ หรือการแสดงหน้าเสาธงเพื่อให้นักเรียนเห็นคุณค่าในการเรียนวรรณคดีไทย

สอดคล้องกับ ชลธิชา หอมพุ่ม (2558) และกิตติพงศ์ ดารักษ์ (2552) ที่กล่าวว่า การสอนวรรณคดีต้องเชื่อมโยง ไปใช้ในชีวิตประจำวันด้วยการเชื่อมโยงประสบการณ์ที่ได้จากการอ่านวรรณคดีไปใช้ในชีวิตจริง ครูต้องหาวิธีการสอนที่ทำให้นักเรียนมองเห็นภาพและแนวคิดของผู้แต่งให้ได้มากที่สุด ส่งเสริมให้นักเรียนใช้ความคิดและสติปัญญาในการแก้ปัญหาโดยหยิบยกพฤติกรรมของตัวละครมาวิเคราะห์เป็นการฝึกประสบการณ์ชีวิต รวมถึงการใช้หลักภาษามาอธิบายการเลือกสรรถ้อยคำและประโยคมาใช้ในวรรณคดีเพื่อทำให้นักเรียนเห็นความสามารถของนักประพันธ์และความงดงามของวรรณคดี

หน่วยการเรียนรู้ที่ 3 ไกรทอง มีลักษณะเป็นนิทานพื้นบ้าน คือ นิทานที่เล่าต่อๆ กันมา จากคนรุ่นหนึ่งมาสู่คนอีกรุ่นหนึ่ง เป็นนิทานที่เล่าสู่กันฟังในหมู่บ้าน ในท้องถิ่น หรือในภาคต่างๆ ของประเทศไทยโดยไม่ทราบว่าเป็นผู้แต่ง ซึ่งนิทานพื้นบ้านเรื่องไกรทองเป็นนิทานพื้นบ้านของจังหวัดพิจิตร ข้อคิดของเรื่องคือ ผู้ที่ไม่มีศีลธรรม สร้างความเดือดร้อนให้แก่ผู้อื่นมักประสบความหายนะในภายหลัง ภาษาที่ใช้และคำศัพท์ของบทอ่านเรื่องนี้ไม่ซับซ้อน แต่มีตัวละครในเรื่องหลายตัว มีลักษณะนิสัย และการกระทำที่แตกต่างกัน ซึ่งผู้เรียนต้องสามารถวิเคราะห์

พฤติกรรมของตัวละครแต่ละตัวให้ได้เพื่อทราบจุดมุ่งหมายและวัตถุประสงค์ของบทอ่านนี้ ดังนั้น บทอ่านในหน่วยการเรียนรู้ที่ 3 นี้จึงไม่ใช่เพียงแค่การวัดทักษะการอ่านจับใจความของผู้เรียนเพียงอย่างเดียว แต่ยังเป็นการวัดทักษะการอ่านเชิงวิเคราะห์ร่วมอีกด้วย ซึ่งการอ่านวิเคราะห์ เป็นการอ่านที่ละเอียด เพื่อวิเคราะห์เนื้อหาว่า มีความหมายและความสำคัญอย่างไร รวมทั้งแสดงความคิดเห็นอย่างมีเหตุผลเกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน ทั้งนี้เพราะผู้เขียนอาจใช้ภาษาโดยตรงที่มีความชัดเจนเข้าใจง่าย หรือภาษาโดยนัยที่ต้องทำความเข้าใจ และภาษาที่มีความหมายตามอารมณ์และความรู้สึกของผู้เขียน ผู้อ่านที่มีความรู้เรื่องคำศัพท์และสำนวนภาษาที่ดี มีประสบการณ์ในการอ่านมาก และมีสมาธิที่ดีในการอ่าน ย่อมสามารถวิเคราะห์ได้ตรงความหมายที่ผู้เขียนต้องการสื่อ และสามารถเข้าใจเนื้อเรื่องที่อ่านได้ดี (ศรีสุตา จริยากุล, 2545; สอวศ์ ดำเนินสวัสดิ์ และคณะ, 2546; สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ห้องสมุดสำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา, 2551)

หน่วยการเรียนรู้ที่ 4 ราชาราช ตอนกำเนิดมะกะโท เป็นวรรณคดีที่รัชกาลที่ 1 โปรดเกล้าให้เจ้าพระยาพระคลัง (หน) แต่งจากพงศาวดารมอญ กล่าวถึงเมืองเมะตะมะ เป็นเรื่องราวของมอญหนุ่ม เข้ามาทำงานเป็นคนเลี้ยงช้างให้พระร่วง และรับราชการอยู่กรุงสุโขทัย พระร่วงเจ้าทรงชุบเลี้ยงให้ได้ดิบได้ดีเป็นถึงขุนวัง แต่งเป็นร้อยแก้ว มีถ้อยคำสำนวนไพเราะ ใช้ประโยคกะทัดรัด มีศัพท์บาลีสันสกฤตปนอยู่มาก ท้องเรื่องมีกลอุบายทางยุทธวิธี รวมทั้งการต่อสู้กันด้วยการใช้สติปัญญาในการแก้ปัญหา ซึ่งการสอนให้นักเรียนเข้าใจความหมายของคำศัพท์จึงเป็นสิ่งสำคัญของการสอนในหน่วยการเรียนรู้นี้ ดังที่ ยุทธภูมิ สุวรรณเวช (2553) ได้กล่าวว่า ในการสอนวรรณคดี ครูควรสอนถึงศิลปะในการใช้ภาษาโดยใช้ความรู้ทางหลักไวยากรณ์ในการอธิบายถึงการเลือกสรรใช้ถ้อยคำในวรรณคดี เพื่อให้นักเรียนเห็นสุนทรียะ และซาบซึ้งในรสคำและรสความ ที่ผู้แต่งบรรจงเลือกใช้เพื่อทำให้ผู้อ่านสะเทือนใจ และมีอารมณ์ร่วมในการอ่านวรรณคดี

หน่วยการเรียนรู้ที่ 5 สังข์ทอง ตอนกำเนิดพระสังข์ เป็นบทพระราชนิพนธ์ ในพระบาทสมเด็จพระพุทธเลิศหล้านภาลัย มีลักษณะของละครนอก แต่งเป็นกลอนบทละคร บทหนึ่ง มี 4 วรรค วรรคละ 6 คำ หนึ่งบทมี 2 บาท เรียกว่าบาทเอกและบาทโท 1 บาท เท่ากับ 1 คำกลอน กล่าวถึงความรักความผูกพันของแม่ที่มีต่อลูก ไม่ว่าลูกจะเป็นอย่างไร แม่ก็ยังรักลูกเสมอ ความกตัญญูของพระสังข์ที่มีต่อแม่ คอยช่วยเหลืองานบ้านเพื่อแบ่งเบาภาระของแม่ และความพยายามของนางจันทวีที่ไม่ยอมแพ้ต่ออุปสรรคแม้จะต้องลำบากมากเพียงใด ดำเนินเนื้อเรื่องได้อย่างสนุกสนาน น่าติดตาม ด้วยสาระสำคัญของเนื้อเรื่องที่เน้นความรักความผูกพันที่แม่มีต่อลูก จึงเป็นเรื่องใกล้ตัวนักเรียนและสามารถสัมผัสได้ รวมถึงผู้แต่งมีการเขียนเล่าเนื้อเรื่องด้วยร้อยแก้วต่อกจากบทกลอนเป็นช่วงๆ สลับกันไป ทำให้นักเรียนสามารถทำความเข้าใจเนื้อหาบทอ่านได้ดีขึ้น ทำให้กลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมมีค่าเฉลี่ยการอ่านจับใจความใกล้เคียงกันจนแทบไม่มีความแตกต่าง

ประการสุดท้าย คือ เทคนิคการสอนแบบ SQ4R เป็นเทคนิคการสอนการอ่านที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ทั้งนี้ขั้นตอนการสอนที่ชัดเจน มุ่งเน้นให้นักเรียนทำกิจกรรมไปทีละขั้นตอน ซึ่งประกอบด้วย การสำรวจ การตั้งคำถาม การอ่าน การทำความเข้าใจด้วยตนเอง การทบทวน และการสะท้อนความคิด ด้วยเหตุผลที่ว่าต้องการให้นักเรียนสามารถทำความเข้าใจทอ่าน และสรุปความรู้ได้ด้วยตนเอง ครูจึงมีบทบาทเพียงในฐานะผู้อำนวยความสะดวกในการเรียนรู้ และดูแลช่วยเหลือในกระบวนการเรียนรู้ โดยที่ธรรมชาติของการสอนในลักษณะนี้ครูไม่สามารถบอกคำตอบให้แก่ นักเรียนได้ ดังนั้นนักเรียนจึงต้องแสวงหาความรู้ด้วยการตั้งคำถาม การค้นคว้าหาคำตอบ วิเคราะห์ สังเคราะห์ เพื่อสรุปให้เกิดเป็นองค์ความรู้ด้วยตนเอง

เมื่อเป็นเช่นนั้นเทคนิคการสอนแบบ SQ4R จึงอาจมีความซับซ้อนเกินไปเมื่อนำไปประยุกต์ใช้ ในกระบวนการพัฒนาการอ่านของนักเรียนชั้นประถมศึกษาชั้นปีที่ 5 ซึ่งมีอายุ 10 – 11 ขวบ โดยเมื่อคำนึงถึงการพัฒนาการทักษะการอ่านของเด็ก (กิตติพงศ์ นาคเกษม และ นิหราร เรื่องการอ่าน, 2552) จะสรุปได้ว่าเด็กในช่วงวัยนี้ มีความสามารถในการอ่านเพื่อการเรียนรู้ เพื่อความบันเทิง หรือหาข้อมูลได้ แต่เทคนิค SQ4R ในขั้นตอนของการทบทวนและสะท้อนความคิดนั้น ได้มีกลวิธีของการคิดวิเคราะห์เข้ามาเกี่ยวข้อง จึงเป็นการยากสำหรับนักเรียนในวัยนี้จะสามารถพัฒนาทักษะนี้ได้ด้วยตนเอง เทคนิคนี้จึงเหมาะสมกับกระบวนการเรียนรู้และการคิดวิเคราะห์ในระดับสูงที่ต้องใช้ทั้งความรู้เดิมและประสบการณ์ ในชีวิตมาช่วยในการคิดวิเคราะห์เกี่ยวกับเรื่องนั้นๆ (Rodhi, 2015; Wahono, 2014)

5.2.3 กลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมมีทักษะการเขียนสรุปความหน่วยการเรียนรู้ที่ 5 แตกต่างกันอย่างเห็นได้ชัด โดยกลุ่มควบคุมมีคะแนนเฉลี่ยการอ่านจับใจความสูงกว่ากลุ่มควบคุม ทั้งนี้อาจเนื่องมาจาก เทคนิคการสอนแบบ SQ4R (Richardson and Morgan, 1997) เป็นเทคนิคการสอนที่มีขั้นตอนชัดเจน และเป็นระบบ 6 ขั้นตอน ประกอบด้วย ขั้นสำรวจ (Survey) ขั้นการตั้งถาม (Question) ขั้นการอ่าน (Read) ขั้นทำความเข้าใจด้วยตนเอง (Recite) ขั้นทบทวน (Review) และขั้นสะท้อนความคิด (Reflect) ซึ่งในขั้นตอนของขั้นทำความเข้าใจด้วยตนเอง ขั้นทบทวน และขั้นสะท้อนความคิด เป็นการส่งเสริมให้นักเรียนได้ฝึกปฏิบัติการเขียน โดยในขั้นทำความเข้าใจด้วยตนเอง (Recite) เป็นการสนับสนุนให้นักเรียนใช้คำพูดของตนเองในการท่องหรือจดบันทึกเพื่อทำความเข้าใจสิ่งที่อ่าน โดยไม่ใช่การคัดลอกมาจากหนังสือ สำหรับขั้นทบทวน (Review) เป็นการเขียนสรุปใจความสำคัญจากโครงร่างและบันทึกย่อที่นักเรียนเขียนไว้ในขั้นทำความเข้าใจด้วยตนเองโดยใช้ภาษาของตนเอง และขั้นสะท้อนความคิด (Reflect) เป็นการเขียนเชื่อมโยงความคิดสิ่งที่นักเรียนได้รับจากการอ่านกับประสบการณ์ชีวิตของตน ซึ่งการที่กลุ่มทดลอง

ได้ฝึกฝนทักษะการเขียนอย่างต่อเนื่องถึง 5 ครั้ง ทำให้นักเรียนกลุ่มทดลองมีทักษะการเขียนสรุปความสูงกว่ากลุ่มควบคุม ซึ่งสอดคล้องกับ Cole (2015) ที่กล่าวว่าการส่งเสริมให้นักเรียนได้ฝึกเขียนทุกวันจะช่วยพัฒนาทักษะการเขียนของนักเรียนให้ดีขึ้น และยังเป็นการกระตุ้นให้นักเรียนสามารถเขียนได้มากขึ้นและยาวขึ้น ซึ่งเป็นไปในทิศทางเดียวกับแนวคิดของ Muslim (2014) ที่กล่าวว่าการให้นักเรียนได้ฝึกฝนการเขียนบ่อยๆ ด้วยการมอบหมายการบ้านหรือแบบฝึกหัดเพื่อให้นักเรียนทำทุกวันเป็นสิ่งที่สำคัญในการพัฒนาทักษะการเขียนของนักเรียนให้ดีขึ้น รวมถึง Pawliczak (2015) ที่กล่าวว่า การให้นักเรียนได้ฝึกการเขียนเชิงสร้างสรรค์เป็นประจำมีส่วนสำคัญยิ่งในการพัฒนาทักษะการเขียนของนักเรียนให้ดีขึ้น

5.2.4 กลุ่มทดลองมีทักษะการเขียนสรุปความหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนและสูงกว่ากลุ่มควบคุม อย่างเห็นได้ชัด อาจเนื่องมาจากเทคนิคการสอนแบบ SQ4R เป็นเทคนิคการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญด้วยขั้นตอนแต่ละขั้นตอนเน้นนักเรียนเป็นศูนย์กลาง อันประกอบ ขึ้นการสำรวจ ขึ้นการตั้งคำถาม ขึ้นการอ่าน ขึ้นทำความเข้าใจด้วยตนเอง ขึ้นทบทวน และขึ้นสะท้อนความคิด ซึ่งเป็นขั้นตอนการสอนที่เป็นระบบและชัดเจน มุ่งเน้นให้นักเรียนได้ลงมือปฏิบัติกิจกรรมด้วยตนเอง และมุ่งแสวงหาความรู้ด้วยตนเอง เป็นเทคนิคที่ช่วยฝึกทักษะการเขียนผ่านขั้นตอนการทำความเข้าใจบทอ่านด้วยตนเองด้วยการบันทึกย่อสิ่งที่อ่าน ขึ้นการเขียนทบทวนด้วยการเขียนสรุปใจความสำคัญจากสิ่งที่บันทึกไว้ และขึ้นเขียนสะท้อนความคิด ด้วยการเขียนเชื่อมโยงความรู้ที่ได้รับจากการอ่านให้เข้ากับประสบการณ์เดิมของนักเรียนโดยใช้ภาษาของตนเอง สิ่งเหล่านี้ล้วนทำให้เกิดทักษะการเรียนรู้ที่นำไปสู่การสร้างองค์ความรู้ด้วยตนเอง (กาญจนภรณ์ คำแก้ว, 2560) ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ จุฑารัตน์ หมวกพิรุณ (2558) ที่กล่าวว่า เทคนิคการสอนแบบ SQ4R ทำให้นักเรียนได้ฝึกฝนขั้นตอนต่างๆ อย่างเป็นลำดับ จากขั้นตอนของการตั้งคำถามมาสู่การอ่านเพื่อหาคำตอบด้วยตนเอง และทำความเข้าใจเนื้อหาด้วยการเขียนสรุปใจความสำคัญในสิ่งที่อ่าน จึงทำให้นักเรียนจดจำเรื่องราว และสามารถเขียนสรุปความได้อย่างมีประสิทธิภาพ

นอกจากนี้เทคนิคการสอนแบบ SQ4R ยังช่วยกระตุ้นให้นักเรียนกล้าแสดงความคิดเห็น และช่วยเพิ่มความมั่นใจในการทำแบบทดสอบให้แก่ นักเรียน โดยที่นักเรียนไม่จำเป็นต้องกลับไปอ่านทบทวนอีกครั้ง เพราะได้มีการเขียนบันทึกไว้แล้ว (Handoko, 2017) ยิ่งไปกว่านั้นเทคนิคการสอนแบบ SQ4R เป็นกระบวนการที่ส่งเสริมให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้ด้วยตนเองอย่างมีประสิทธิภาพ ทำให้เนื้อหาที่นักเรียนได้เรียนรู้คงอยู่กับนักเรียนยาวนาน และเมื่อนักเรียนเข้าใจเนื้อหาบทอ่านเป็นอย่างดีย่อมทำให้นักเรียนสามารถเขียนสรุปความได้ชัดเจน และครอบคลุมรายละเอียดทั้งหมดของเรื่อง เพราะการเขียนสรุปความเป็นการสะท้อนความเข้าใจของนักเรียนจาก

สิ่งที่อ่าน นอกจากนี้ยังสามารถนำความรู้ที่ได้ไปประยุกต์ใช้ให้เกิดประโยชน์ในชีวิตประจำวัน (ณัฐสิทธิ์ สัมฤทธิ์ผล, 2556; สิทธิพงศ์ วัฒนานนท์สกุล, 2558)

5.2.5 กลุ่มทดลองที่ได้รับการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิคการสอนแบบ SQ4R มีภาพรวมค่าเฉลี่ยการมีส่วนร่วมต่อการจัดการเรียนการสอนอยู่ในระดับมากที่สุดทุกหน่วยการเรียนรู้ ในขณะที่กลุ่มควบคุมที่ได้รับการจัดการเรียนรู้ด้วยวิธีการสอนแบบปกติมีภาพรวมค่าเฉลี่ยการมีส่วนร่วมต่อการจัดการเรียนการสอนอยู่ในระดับมาก ยกเว้นหน่วยการจัดการเรียนรู้ที่ 3 ที่มีภาพรวมค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุด เนื่องจาก

ประการแรก คือ เทคนิคการสอนแบบ SQ4R มีขั้นตอนในการจัดการเรียนรู้ที่ชัดเจน 6 ขั้นตอน ประกอบด้วย 1) ขั้นสำรวจ (Survey) 2) ขั้นตั้งคำถาม (Question) 3) ขั้นการอ่าน (Read) 4) ขั้นทำความเข้าใจด้วยตนเอง (Recite) 5) ขั้นทบทวน (Review) 6) ขั้นสะท้อนความคิด (Reflect) ในการศึกษาครั้งนี้ได้มีการกำหนดเวลาสำหรับการทำกิจกรรมในแต่ละขั้นตอนของเทคนิคการสอนแบบ SQ4R อย่างชัดเจนในการสร้างแผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิคการสอนแบบ SQ4R ทั้ง 5 แผน และได้ดำเนินการทดลองตามแผนการจัดการเรียนรู้ที่สร้างไว้กับกลุ่มทดลองตามเวลาที่กำหนดจนครบทุกขั้นตอน ทำให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการจัดการเรียนรู้ตลอดเวลา ซึ่งสอดคล้องกับ กานต์ธิดา แก้วกาม (2557) และมยุรี นางาม (2556) ที่กล่าวว่าเทคนิคการสอนแบบ SQ4R เป็นเทคนิคการสอนที่เป็นระบบ มีขั้นตอนที่ชัดเจนซึ่งช่วยส่งเสริมให้ผู้เรียนมีแรงจูงใจในการทำกิจกรรม และเข้าใจสิ่งที่อ่านด้วยตนเอง จึงทำให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการเรียนรู้

ประการต่อมา คือ ในขั้นตอนของการตั้งคำถาม (Question) จากสิ่งที่ได้สำรวจบทอ่านของเทคนิคการสอนแบบ SQ4R เป็นการกระตุ้นให้ผู้เรียนใช้ความคิดและพยายามหาคำตอบด้วยตนเอง ทำให้ผู้เรียนมีจุดหมายในการอ่านที่ชัดเจน และสามารถทำความเข้าใจเนื้อหาที่อ่านได้ดี จึงส่งผลให้นักเรียนมีส่วนร่วมในการทำกิจกรรมได้ครบทุกขั้นตอน

ประการสุดท้าย คือ ผู้เรียนต้องทำแบบทดสอบการอ่านจับใจความและการเขียนสรุปแต่ละท้ายหน่วยการเรียนรู้ ทำให้ผู้เรียนพยายามมีส่วนร่วมในการทำกิจกรรมแต่ละขั้นตอนให้สำเร็จ เพื่อให้เกิดความเข้าใจบทอ่านที่แท้จริง เพื่อจะได้ประสบความสำเร็จในการทำแบบทดสอบท้ายหน่วยการเรียนรู้ในแต่ละหน่วย สอดคล้องกับ เมฆลา ลือโสภา (2556) ที่กล่าวว่าเทคนิคการสอนแบบ SQ4R เป็นเทคนิคการสอนที่คล้ายกับการขึ้นบันได โดยเริ่มจากขั้นที่ง่ายไปสู่ขั้นที่ยาก ทำให้

ผู้เรียนสนุกและเพลิดเพลินไปกับสิ่งที่เรียน และเมื่อเรียนจบในแต่ละหน่วยแล้ว ผู้เรียนจะต้องทำแบบฝึกทักษะการอ่านจับใจความเพิ่มเติม จึงทำให้ผู้เรียนเกิดความพึงพอใจในการเรียนรู้ สามารถพัฒนาการอ่านจับใจความได้ดีและมีความพึงพอใจในภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด

ทั้งนี้จากการสังเกตการเรียนการสอนนักเรียนทั้งกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม โดยครูจำนวน 3 ท่าน ซึ่งผู้วิจัยเป็นผู้ดำเนินการสอนเองทั้งสองกลุ่ม พบว่ากลุ่มทดลองมีคะแนนค่าเฉลี่ยการมีส่วนร่วมในการจัดการเรียนการสอนอยู่ในระดับสูงที่สุดทุกหน่วยการเรียนรู้ ส่วนกลุ่มควบคุมมีคะแนนค่าเฉลี่ยการมีส่วนร่วมในการเรียนการสอนอยู่ในระดับสูง ยกเว้นหน่วยการเรียนรู้ที่ 3 ที่อยู่ในระดับสูงที่สุด แสดงให้เห็นว่าเทคนิค SQ4R เป็นเทคนิคการสอนที่สามารถช่วยเพิ่มประสิทธิภาพและประสิทธิผลในการพัฒนาทักษะการอ่านจับใจความและทักษะการเขียนสรุปความของนักเรียนให้ดีขึ้น สอดคล้องกับ Handoko (2017) ที่กล่าวว่า เทคนิค SQ4R มีประโยชน์สำหรับนักเรียนในการเพิ่มสมาธิในการอ่าน เพิ่มประสิทธิภาพและความสนใจในการอ่าน รวมถึงช่วยเชื่อมโยงความรู้ใหม่เข้ากับความรู้เดิม และช่วยสร้างความมั่นใจในการทำความเข้าใจบทเรียนด้วยตนเอง

ในขณะที่วิธีการสอนแบบปกติซึ่งเป็นวิธีที่ใช้สอนในโรงเรียนสองภาษาเอกชนแห่งนี้ก็เป็นวิธีการสอนที่ดีที่สามารถพัฒนาทักษะการอ่านและการเขียนของนักเรียนได้คืออยู่แล้ว ด้วยเหตุนี้เทคนิคการสอนแบบ SQ4R จึงมีความเหมาะสมในการนำมาประยุกต์ใช้ในการสอนควบคู่หรือใช้สอนร่วมกับวิธีการสอนแบบปกติเพื่อพัฒนาทักษะการอ่านจับใจความและการเขียนสรุปความของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนสองภาษาเอกชนแห่งนี้สำหรับคนที่คืออยู่แล้วให้ดียิ่งขึ้น และเพื่อพัฒนาทักษะการอ่านจับใจความและการเขียนสรุปความของนักเรียนคนที่ยังไม่ดีมากนักให้ดีขึ้นต่อไป

5.3 ข้อเสนอแนะ

5.3.1 สำหรับการทบทวนในครั้งต่อไป ควรมีการทดลองการใช้เทคนิคการสอนแบบ SQ4R ในการพัฒนาทักษะการอ่านและการเขียนให้มากกว่า 5 ครั้งขึ้นไป เพราะข้อมูลที่ได้จากการทบทวนในครั้งนี้พบว่าทักษะการอ่านจับใจความและการเขียนสรุปความมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นไปในทิศทางที่ดีขึ้น

5.3.2 ควรมีเทคนิคเพิ่มเติมที่ได้นำเอาขั้นตอนทั้ง 6 ของเทคนิค SQ4R มาประยุกต์ใช้ให้เกิดประโยชน์อย่างสูงสุดในการฝึกทักษะด้านอื่นของนักเรียนเพิ่มเติม นอกเหนือจากทักษะการอ่านจับ

ใจความและการเขียนสรุปความ เช่น การนำเสนอหน้าชั้นเรียน การพูดสรุปข้อคิดที่ได้จากการเรียนในแต่ละครั้ง หรือการเสนอข้อคิดต่างๆ ที่ได้ต่อเพื่อนร่วมชั้น เพื่อฝึกทักษะการพูด

5.3.3 เนื่องจากการวิจัยในครั้งนี้เป็นการใช้เทคนิคการสอนแบบ SQ4R โดยเฉพาะในการสอนวรรณคดีและวรรณกรรมไทย ซึ่งเทคนิคการสอนแบบ SQ4R เป็นเทคนิคการสอนที่เน้นผู้เรียนสำคัญ มุ่งให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้ด้วยตนเองโดยการทำกิจกรรมที่เป็นระบบชัดเจน 6 ขั้นตอน ครูเป็นเพียงผู้อำนวยความสะดวกในการจัดการเรียนรู้ นักเรียนต้องมุ่งแสวงหาคำตอบด้วยตนเอง ทั้งนี้การที่นักเรียนต้องศึกษาวรรณคดีและวรรณกรรมด้วยตนเองจึงเป็นเรื่องค่อนข้าง ทั้งความซับซ้อนของโครงสร้างทางภาษาและคำศัพท์ ดังนั้นในการทำวิจัยครั้งต่อไป จึงควรมีการนำสื่อเทคโนโลยีมาใช้เป็นเครื่องมือในการค้นหาข้อมูลและความรู้เพิ่มเติมด้านคำศัพท์เพื่อช่วยให้นักเรียนสามารถทำความเข้าใจในเนื้อหาบทอ่านได้ดีขึ้น และสอดคล้องกับห้องเรียนในศตวรรษที่ 21 ที่นักเรียนต้องมีความสามารถในการใช้เทคโนโลยีในการแสวงหาความรู้ด้วยตนเอง

5.3.4 ควรมีการเลือกบทอ่านที่นำไปใช้ในการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค SQ4R ตามความสนใจของนักเรียน เพื่อช่วยให้นักเรียนมีความสนใจ และกระตือรือร้นในการเรียน เพราะการจัดการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 นักเรียนควรมีส่วนร่วมในการจัดการเรียนรู้ และเลือกเรียนรู้ตามความสนใจของตน

5.3.5 จากการสังเกตการเรียนการสอนโดยครูผู้สอนภาษาไทย จำนวน 3 ท่าน มีข้อเสนอแนะว่าควรทำการทดลองในช่วงเช้าซึ่งนักเรียนยังรู้สึกสดชื่น และไม่เหนื่อยล้าเกินไปจากการเรียนวิชาอื่นมาก่อนที่จะทำการทดลอง เนื่องจากการวิจัยในครั้งนี้ใช้เวลาในการทดลองครั้งละ 2 ชั่วโมง ถ้านักเรียนเหนื่อยล้าเกินไป อาจทำให้ไม่มีสมาธิและความตั้งใจในการทำการทดลองดีเท่าที่ควร

5.4 ข้อจำกัด

5.4.1 เนื่องจากการทดลองในครั้งนี้เป็นการทดลองที่ใช้กับโรงเรียนสองภาษาเอกชนแบบเต็มรูปแบบที่มีการจัดการเรียนการสอนตามหลักสูตรกระทรวงศึกษาธิการเป็นภาษาอังกฤษตั้งแต่ระดับเตรียมอนุบาล ประถมศึกษา และมัธยมศึกษา ดังนั้นการขยายผลและการนำผลการวิจัยไปใช้ควรคำนึงถึงข้อจำกัดดังกล่าว เพราะผลการวิจัยอาจจะครอบคลุมเพียงสถานศึกษาที่มีลักษณะใกล้เคียงกันเท่านั้น

5.4.2 เนื่องจากการทดลองในครั้งนี้เป็นการศึกษากับสถานศึกษาเอกชน ทำให้การขยายผลไปยังสถานศึกษาอื่นๆ เช่น สถานศึกษาสังกัดรัฐบาล จึงควรเป็นไปอย่างระมัดระวังและคำนึงถึงข้อจำกัดดังกล่าว เพราะระบบบริหารและการจัดการเรียนการสอนในสถานศึกษาแต่ละประเภทมีความแตกต่างกัน

5.4.3 เนื่องจากการทดลองในครั้งนี้มุ่งศึกษากลุ่มตัวอย่างที่เป็น นักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 จึงอาจทำให้การขยายผลครอบคลุมเพียงกลุ่มประชากรที่เป็นนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาตอนปลายเท่านั้น ดังนั้นการนำผลวิจัยไปใช้จึงควรคำนึงถึงข้อจำกัดดังกล่าว

บรรณานุกรม

- กรมศิลปากร. (ม.ป.ป.). *รู้เรื่องวรรณกรรม*. สืบค้นจาก <http://www.finearts.go.th/fad15/parameters/km/item/>
- กรมวิชาการ. (2545). *เอกสารประกอบหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 การวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน*. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว.
- กระทรวงศึกษาธิการ. (2551). *หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551*. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย.
- กระทรวงศึกษาธิการ. (2552). *รักการอ่าน นำชีวิตสู่ความสำเร็จ*. สืบค้นจาก <http://www.moe.go.th/moe/th/news/detail.php?NewsID=10504&Key=hotnews>
- กระทรวงศึกษาธิการ สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. (2558). *รายงานประจำปี 2558 สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน กระทรวงศึกษาธิการ*. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทยจำกัด.
- กระทรวงศึกษาธิการ สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา. (2554). *ข้อเสนอการปฏิรูปการศึกษาในทศวรรษที่สอง (พ.ศ.2552–2561)*. กรุงเทพฯ: บริษัทพริกหวานกราฟฟิค จำกัด.
- กองทัพเรือพลเรือเอก. (2542). *การใช้ภาษาไทย*. กรุงเทพฯ: โอเดียนสโตร์.
- กาญจนาภรณ์ คำแก้ว. (2560). การเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่าน การเขียนศัพท์ และแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 วิชาภาษาอังกฤษ ระหว่างการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดสมองเป็นฐานและการจัดการเรียนรู้แบบ SQ4R. *วารสารการวัดผลการศึกษา มหาวิทยาลัยมหาสารคาม*, 23(ฉบับพิเศษ), 3-15.
- กานต์ธิดา แก้วกาม. (2557). การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์การอ่านจับใจความของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่จัดการเรียนรู้โดยวิธีสอนแบบ SQ4R กับ วิธีสอนแบบปกติ. *วารสารวิชาการ Veridian E-Journal ฉบับมนุษยศาสตร์ สังคมศาสตร์ และศิลปะ*, 7(3), 43-56.
- กิตติพงศ์ ดารักษ์. (2552). *การสอนวรรณคดียุคปฏิรูปการศึกษาไทยครู*. สืบค้นจาก http://www.mcu.ac.th/site/articlecontent_desc.php?article_id=584&articlegroup_id=134
- กิตติพงศ์ นาคเกษม, และนิชรา เรืองคารกานนท์. (2552). ทักษะการอ่านในเด็ก. *วารสารกุมารเวชศาสตร์*, 48, 11-18.

บรรณานุกรม (ต่อ)

- เกษม วัฒนชัย. (2549, 12 มิถุนายน). พระบรมราโชวาทในหลวง “หนังสือคือธนาคารความรู้”, หนังสือพิมพ์คม ชัด ลึก [Web log message]. สืบค้นจาก <http://www.bloggang.com/mainblog.php?id=passepartout&month=13-07-2007&group=1&gblog=31>
- จรรยา ศรีบัวหลวง. (2559). การศึกษาความสามารถในการอ่านเชิงวิเคราะห์ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 จากการจัดการเรียนรู้แบบ SQ4R ร่วมกับแผนผังความคิด. ใน การประชุมวิชาการและเสนอผลงานวิจัยระดับชาติ ครั้งที่ 3 ก้าวสู่ทศวรรษที่ 2 : บูรณาการงานวิจัย ใช้องค์ความรู้ สู่ความยั่งยืน (น. 346-354). นครราชสีมา: วิทยาลัยนครราชสีมา.
- จิรวัดน์ เพชรรัตน์, และอัมพร ทองใบ. (2555). ภาษาไทยเพื่อการสื่อสาร. กรุงเทพฯ: โอเดียนสโตร์.
- จิราภรณ์ บุญณรงค์. (2554). การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์การอ่านจับใจความของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่ได้รับการสอนด้วยเทคนิค KWL กับวิธีสอนแบบปกติ (Unpublished Master's thesis) มหาวิทยาลัยศิลปากร, กรุงเทพฯ.
- จิราภรณ์ นวลไย. (2556, 12 เมษายน). การอ่านในชีวิตประจำวัน [Web log message]. สืบค้นจาก <http://jira56.blogspot.com/2013/04/blog-post.html>
- จุฑารัตน์ หมวกพิบูล. (2558). ผลการสอนอ่านภาษาอังกฤษด้วยวิธี เอส คิว ที อาร์ ที่มีต่อความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5. วารสารวิชาการและวิจัยสังคมศาสตร์, 10(30), 143-156.
- จุไรรัตน์ ลักษณะศิริ. (2547). การอ่านจับใจความ. สืบค้นจาก <https://kunkrunongkran.wordpress.com>
- ฉวีวรรณ คูหาภินันท์. (2542). การอ่านและส่งเสริมการอ่าน. กรุงเทพฯ: ศิลปบรรณาการ.
- เฉลิมลาภ ทองอาจ. (2557). การรู้หนังสือ (literacy): เริ่มต้นที่การอ่าน. สืบค้นจาก <https://thailanguageinstruction.wordpress.com/2014/10/26>
- เฉลิมลาภ ทองอาจ. (2557) ปัญหาอ่านไม่ออก เขียนไม่ได้: แนวทางแก้ไขอย่างเป็นรูปธรรม. สืบค้นจาก <https://www.gotoknow.org/posts/579593>
- ชนิดา ภูมิสถิตย์. (ม.ป.ป.). ทักษะการเขียน. สืบค้นจาก https://www.baanjommyut.com/library_2/writing_skills/

บรรณานุกรม (ต่อ)

- ชลธิชา หอมฟุ้ง. (2558). การพัฒนารูปแบบการสอนวรรณคดีไทยโดยประยุกต์ใช้วิธีสัจสี่เพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณและการแก้ปัญหาเชิงสร้างสรรค์ของนักศึกษาระดับปริญญาบัณฑิต. *ฉบับภาษาไทย สาขามนุษยศาสตร์ สังคมศาสตร์ และศิลปะ*, 8(2), 1313-1326.
- จิตติภมณต์ จันทโกศล. (2556). การเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านจับใจความระหว่างการจัดการเรียนรู้โดยใช้ SQ4R กับการจัดการเรียนรู้โดยใช้ผังมโนทัศน์กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยของนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4. ใน *การประชุมภาคใหญ่วิชาการ ครั้งที่ 4 เรื่อง “การวิจัยเพื่อพัฒนาสังคมไทย”* (น. 180-195). หาดใหญ่: ม.ป.ท.
- ณัฐสินี สัมฤทธิ์ผล. (2556). การพัฒนาความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ด้วยกระบวนการอ่านแบบ PQRS. *วารสารศึกษาศาสตร์ ฉบับวิจัยบัณฑิตศึกษา มหาวิทยาลัยขอนแก่น*, 7(3), 16-23.
- ทรูปlookปัญญา. (2552). การอ่านจับใจความสำคัญ. สืบค้นจาก http://www.truelookpanya.com/new/cms_detail/knowledge/1655-00/
- ทัศนีย์ สุกเมธิ. (2542). *พฤติกรรมการสอนวิชาภาษาไทยระดับมัธยมศึกษา*. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์สถาบันราชกัญญนบุรี.
- ธิดา บุษามสาย. (2559). การพัฒนาทักษะการอ่านจับใจความด้วยเทคนิคการเรียนรู้แบบ SQ4R โดยใช้ข้อมูลท้องถิ่น จังหวัดกาญจนบุรี ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5. *Veridian E-Journal, Silpakorn University ฉบับภาษาไทย สาขามนุษยศาสตร์ สังคมศาสตร์ และศิลปะ*, 9(3), 191-204.
- บงกช สิงห์กุล. (2556). การอ่านและการเขียนให้อะไรกับชีวิต. สืบค้นจาก <http://sk.nfe.go.th/stp/?name=knowledge&file=readknowledge&id=30>
- เพลินพิศ สุพัตกุล. (2554). การอ่านจับใจความสำคัญ. สืบค้นจาก <http://www.sahavicha.com/?name=knowledge&file=readknowledge&id=3624>
- ภาทิพ ศรีสุทธิ. (ม.ป.ป.). การอ่านจับใจความสำคัญและการอ่านวิเคราะห์. สืบค้นจาก <http://www.st.ac.th/bhatips/tip49/reading1.html>
- ภูมินทร์ เหลลาอำนาจ. (2556). การศึกษาผลสัมฤทธิ์การอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจโดยใช้วิธีสอนแบบ SQ4R ของนักศึกษาวิชาเอกภาษาอังกฤษชั้นปีที่ 2 ของมหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์. *ราชภัฏเพชรบูรณ์สาร*, 15(2), 71-76.

บรรณานุกรม (ต่อ)

- มยุรี นางาม. (2556). ผลของการเรียนรู้แบบ เอส คิว โฟร์ อาร์ เสริมด้วยแผนผังความคิด ต่อความสามารถในการอ่าน ภาษาไทยเพื่อความเข้าใจและการคิดวิเคราะห์ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2. สืบค้นจาก <https://gsbooks.gs.kku.ac.th/56/grc14/files/hmo18.pdf>
- มลทิชา จิตเจริญ. (2556). ผลการเรียนรู้แบบร่วมมือแบบแบ่งกลุ่มผลสัมฤทธิ์เสริมด้วยวิธีสอน เอส คิว โฟร์ อาร์ ต่อความสามารถ ในการอ่านภาษาไทยเพื่อความเข้าใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2. สืบค้นจาก <https://gsbooks.gs.kku.ac.th/56/grc14/files/hmp14.pdf>
- มีเดีย จุฬา. (2549). รักการอ่าน นำชีวิตสู่ความสำเร็จ. สืบค้นจาก <http://www.moe.go.th/moe/th/news/detail.php?NewsID=10504&Key=hotnews>
- มัทธิดา ศิริदानนท์. (2559). การศึกษาความสามารถในการอ่านภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 จากการจัดการเรียนรู้แบบ SQ4R ร่วมกับแผนผังความคิด. วารสารราชพฤกษ์, 14(3), 95-99.
- เมขลา ลือโสภณ. (2556). การพัฒนาการอ่านจับใจความด้วยวิธีการสอนแบบ SQ4R กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1. ว.มรม.(มนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์), 7(1), 107-116.
- ไมตรี พงศาปาน. (2011, 13 มิถุนายน). ความหมายของการอ่าน [Web log message]. สืบค้นจาก http://maintree4.blogspot.com/p/blog-page_6013.html
- ยุทธภูมิ สุวรรณเวช. (2553). สอนวรรณคดีไทยอย่างไรในยุคปฏิรูปการศึกษา. สืบค้นจาก <http://poem.rmutp.ac.th/>
- ราชบัณฑิตยสถาน. (2554). พจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2554. สืบค้นจาก <http://www.royin.go.th/dictionary/>
- วนิดา สุวรรณศิลป์. (2557). การศึกษาความสามารถด้านทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โดยใช้เทคนิคการสอนแบบเอส คิว โฟร์ อาร์ พลัส. วารสารศึกษาศาสตร์ มสธ, 7(1), 128-134.
- วรินทร์ เจริญแล้ว. (2551). การฟัง. สืบค้นจาก <http://www.thaigoodview.com/node/17263>
- วรรษยา สำราญรัมย์. (2558). การศึกษาความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจและการคิดวิเคราะห์ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ด้วยการใช้การจัดการเรียนรู้แบบ SQ4R ร่วมกับเทคนิคแผนผังความคิด. วารสารศึกษาศาสตร์ ฉบับวิจัยบัณฑิตศึกษา มหาวิทยาลัยขอนแก่น, 9(4), 146-156.

บรรณานุกรม (ต่อ)

- วรัญญู ล้อมเจริญสุข. (2558). *การสรุปความจากการฟังและการดู*. สืบค้นจาก <https://sites.google.com/site/rtech51152/bth-thi-1/bth-thi-2-kar-srup-khwam-cak-kar-fang-laea-kar-du>
- วิจารณ์ พานิช. (2555). *วิธีสร้างการเรียนรู้เพื่อศิษย์ในศตวรรษที่ 21*. กรุงเทพฯ: มูลนิธิสดศรี-สฤษดิ์วงศ์.
- วิภา ตันทุลพงศ์. (2554, 1 กรกฎาคม). พัฒนาการด้านการเขียนของเด็กปฐมวัย [Web log message]. สืบค้นจาก <http://wipatantun-wi.blogspot.com/2011/07/blog-post.html>
- วุฒิพงษ์ คำเนตร. (2558, 13 มิถุนายน). การสอนภาษาไทยในศตวรรษที่ 21 [Web log message]. สืบค้นจาก <http://wutthiphongkhamnet.blogspot.com/2015/06/five-steps-for-student-development.html>
- ศรีสุตา จริยากุล. (2545). ความเข้าใจทั่วไปเกี่ยวกับการอ่าน. ใน *เอกสารการสอน ชุดวิชา ภาษาไทย 5 – การอ่าน* (หน่วยที่ 1-5). นนทบุรี: มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.
- ศิริชัย กาญจนวาสี, ทวีวัฒน์ ปิตยานนท์, และดิเรก ศรีสุโข. (2559). *การเลือกใช้สถิติที่เหมาะสมสำหรับการวิจัย* (พิมพ์ครั้งที่ 7). กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สอังกค์ ดำเนินสวัสดิ์ และคณะ. (2546). *หนังสือเรียนสาระการเรียนรู้พื้นฐาน ภาษาไทย ม.4* กรุงเทพฯ: พัฒนาคุณภาพวิชาการ (พว.).
- สิทธิพงษ์ วัฒนานนท์สกุล. (2558). การพัฒนาทักษะการเรียนรู้โดยการเป็นผู้เรียนแบบบริเฟล็กทีฟ. *วารสารพฤติกรรมศาสตร์เพื่อการพัฒนา*, 7(1), 1-14.
- สุทธิชัย ปัญญโรจน์. (2555ข, 28 กรกฎาคม). คุณประโยชน์ของการอ่าน คือหน้าต่างแห่งโลกกว้าง [Web log message]. สืบค้นจาก <http://www.oknation.net/blog/markandtony/2012/07/28/entry-1>
- สุทธิชัย ปัญญโรจน์. (2555ค, 9 สิงหาคม). การพัฒนาทักษะการเขียน [Web log message]. สืบค้นจาก <http://oknation.nationtv.tv/blog/print.php?id=752909>
- สุรพงศ์ อำพันวงษ์. (2557). *พัฒนาการทางภาษาของเด็กปฐมวัย*. สืบค้นจาก <https://www.dailynews.co.th/article/280900>
- เสนีย์ วิลาวรรณ และคณะ. (ม.ป.ป). *ภาษาไทย ม.3 เล่ม 2 วรรณคดีและวรรณกรรม*. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์วัฒนาพานิช จำกัด.

บรรณานุกรม (ต่อ)

- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน สถาบันภาษาอังกฤษ. (2558). *แนวทางการดำเนินการโครงการจัดการเรียนการสอนตามหลักสูตรกระทรวงศึกษาธิการเป็นภาษาอังกฤษ (English Program/ Mini English Program)* ฉบับปรับปรุง. กรุงเทพฯ: ห้างหุ้นส่วนจำกัด โรงพิมพ์อักษรไทย (น.ส.พ. พ้าเมืองไทย).
- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ห้องสมุดสำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา. (2551). *เทคนิคการอ่าน*. สืบค้นจาก <http://210.1.20.27/portal/node/22/>
- สำนักพิมพ์ประพันธ์สาส์น. (2557). *ความแตกต่างระหว่างวรรณกรรมและวรรณคดี*. สืบค้นจาก <http://www.praphansarn.com/home/content/867>
- สำนักพิมพ์วัฒนาพานิช. (2559). *หนังสือเรียน รายวิชาพื้นฐาน ภาษาไทย ป.5*. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์วัฒนาพานิช จำกัด.
- อมรรัตน์ จิตตะกาล. (2556). การพัฒนาความสามารถในการอ่านจับใจความ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยโดยใช้วิธีสอนแบบ SQ4R ร่วมกับการใช้ผังกราฟิก สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2. ใน *การประชุมมหาดใหญ่วิชาการ ครั้งที่ 4* เรื่อง “การวิจัยเพื่อพัฒนาสังคมไทย” (น. 320-331). หาดใหญ่: ม.ป.ท.
- Anderson, R. C., et al. (1985). *Becoming a Nation of Readers: The Report of the Commission on Reading*. Washington, D.C: The United States Postal Service.
- Aydogan, H. (2014). The Four Basic Language Skills, Whole Language & Intergrated Skill Approach in Mainstream University Classrooms in Turkey. *Mediterranean Journal of Social Sciences, MCSER Publishing, Rome-Italy*, 5(9), 672-680.
- Basar, M. (2017). Effect of the SQ4R Technique on the Reading Comprehension of Elementary School 4th Grade Elementary School Students. *International Journal of Instruction*, 10(2), 131-144.
- Bashir, I., & Mattoo, N. H. (2012). A Study on Study Habits and Academic Performance Among Adolescents (14-19) years. *International Journal of Social Science Tomorrow*, 1(5), 1-5.
- Bauer-Ramazani, C. (2015). *Guidelines for writing a SUMMARY with IN-TEXT CITATIONS*. Retrieved from <http://academics.smcvt.edu/cbauer-ramazani/AEP/EN104/summary.htm>
- Beatrice, S. M. (2008). *Teaching Reading in a Second Language*. England: Pearson Education, Inc.

บรรณานุกรม (ต่อ)

- Best, J. W. (1977). *Research in Education* (3rd ed.). Englewood Cliffs. New Jersey: Prentice Hall, Inc.
- Brown, J. (2008). Student-centered instruction: *Involving students in their own education*. *Music Educators Journal*, 94(5), 30-35.
- Bulut, A. (2017). Improving 4th Grade Primary School Students' Reading Comprehension Skills. *Universal Journal of Educational Research*, 5(1), 23-30.
- Cambria, J. (2010). Motivating and engaging students in reading. *Feature Articles: The NERA Journal*, 46(1), 16-29.
- Cole, J. (2015). Effective Strategies for Improving Writing Skills of Elementary English Language Learners. *Chinese American Educational Research and Development Association Annual Conference, in Chicago, IL*, 1-25.
- Cook, V. (2008). *Second Language Learning and Language Teaching*. Oxford: Oxford University Press.
- Fitriyani, N. (2015). *Increasing Students' Reading Comprehension Ability by Using Pre-Questioning in Personal Recount Text of the Tenth Grade Students at SMAN2 Bandari Lampung*. Retrieved from <http://digilib.unila.ac.id/21407/107/SKRIPSI%20TANPA%20BAB%20PEMBAHASAN.pdf>
- Foley, P. J. (2013). *Student center learning*. Retrieved from <http://sclthailand.org/Th/2012/07/what-should-be-taught-to-our-children-in-the-21st-century-a-student-centered-learning-approach-by-peter-j-foley-ed-d/>
- Gillis, G. (2013). *The Importance of Speaking Skills*. Retrieved from <http://www.geraldgillis.com/importance-speaking-skills/>
- Glenn, D. (2014). *Why Is Reading Important?* Retrieved from <http://www.learn-to-read-prince-george.com/why-is-reading-important.html>
- Goodman, K. S. (1967). Reading: A Psycholinguistic Guessing Game. *Journal of Reading Abspecialis*, 4(6), 126-135.

บรรณานุกรม (ต่อ)

- Handoko, D. H. (2017). *The Concept of SQ4R (Survey, Question, Read, Recite, Review, and Reflect)*. Retrieved from <http://iqrometro.co.id/the-concept-of-sq4r-survey-question-read-recite-review-and-reflect.html>
- Hansen, J. E. (2016). *Reading Comprehension*. Retrieved from <https://www.scribd.com/document/360040287/16-00400-21-Masteravhandling-Reading-Comprehension-Elin-Jorde-Hansen-docx-267995-1-1>
- Holden, J. (2004). *Creative Reading*. London: Demos.
- Kearney, V. (2017). *How to Write a Summary of an Article*. Retrieved from <https://owlcation.com/academia/How-to-Write-a-Summary>
- Kittipanan. (2011). *ความสำคัญของการอ่าน*. Retrieved from <http://www.thaihealth.or.th/Content/9414-ความสำคัญของการอ่าน.html>
- Lenz, K. (n.d.) *Reading Comprehension*. Retrieved from [http://www.specialconnections.ku.edu/?q=instruction/reading comprehension](http://www.specialconnections.ku.edu/?q=instruction/reading%20comprehension)
- Marcia, E. S. (1981). Theories of Reading and Implications for Teachers. *Reading Horizons* 22(1), 66-71
- Marquette University. (2011). *What Makes Writing So Important?* Retrieved from <http://www.marquette.edu/wac/WhatMakesWritingSoImportant.shtml>
- McCombs, B., & Miller, L. (2007). *Learner-centered classroom practices and assessments*. Thousand Oaks, CA: Corwin Press.
- McCarthy, D. T. (2016). *The Importance of Writing Skills for Students*. Retrieved from <https://qualityplanners.com/importance-writing-skills-students/>
- Momypedia. (n.d.). *ฝึกเขียน...พัฒนาการสำคัญที่ไม่ควรมองข้าม*. Retrieved from <http://www.rakluke.com/article/24/128/3191>
- Moris, A. (n.d.). *Writing Skills: What to Expect at Different Ages*. Retrieved from <https://www.understood.org/en/learning-attention-issues/signs-symptoms/age-by-age-learning-skills/writing-skills-what-to-expect-at-different-ages>
- Muslim, M. I. (2014). Helping EFL Students Improve their Writing. *International Journal of Humanities and Social Science*, 4(2), 105-111.

บรรณานุกรม (ต่อ)

- National EFA Report-SINGAPORE. (2015). *Education for All 2015 National Review Report: Singapore*. Retrieved from <http://unesdoc.unesco.org/images/0022/002298/229877E.pdf>
- Nordquist, R. (2017). *Writing is a system of graphic symbols that can be used to convey meaning*. Retrieved from <https://www.thoughtco.com/writing-definition-1692616>
- Nunan, D. (1999). *Second Language Teaching & Learning*. Boston: Heinle & Heinle.
- Palani, K. K. (2012). Promising Reading Habits and Creating Literate Social. *International Reference Research Journal*, 2(1), 91.
- Pawliczak, J. (2015). Creative Writing as a Best Way to Improve Writing Skills of Students. *Sino-US English Teaching*, 12(5), 347-352.
- Rangkuti, S. B. (2014). The Effect of Teaching Reading Methods and Learning Motivation on the Student's Achievement in Reading Comprehension. *Journal Linguistik Terapan Pascasarjana Unimed*, 11(2), 136- 143.
- Richardson, J., & Morgan, R. (1997). *Reading to learn in the content areas*. Belmont, CA: Wadsworth Publishing Company.
- Rizvi, F. Z. (2011). *Why is Reading Important in Today's Society?* Retrieved from <http://www.knowswwhy.com/why-is-reading-important>
- Rodhi, M. (2015). Applying PQ4R Strategy for Teaching Reading. *Indonesian EFL Journal*, 1(1), 31-41.
- Roe, A. (2014). *Lesedidaktikk – etter den forste leseopplæringen*. Oslo: Universitetsforlaget.
- Sajin, K. (2015). การเขียนหมายถึงอะไร. Retrieved from <http://www.truelookpanya.com/new/asktruelookpanya/questiondetail/12784>
- Shahri, N. (2015). Effectiveness of Cognitive and Metacognitive Strategies and SQ4R Methods in Reducing Test Anxiety in Students. *Fundamental Journals. International Journal of Fundamental Psychology and Social Sciences (IJFPSS)*, 5(4), 41-45.
doi:10.14331/ijfpss.2015.330054
- Sheridan, M. E. (1981). Theories of Reading and Implications for Teachers. *Reading Horizon*, 22(1), 66-71.

บรรณานุกรม (ต่อ)

- Teaching Excellence in Adult Literacy. (2010). Student-Centered Learning. *TEAL Center Fact Sheet No.6*, 22(1), 1-3.
- Tyagi, B. (2013). Listening: An Important Skill and Its Various Aspects. *The Criterion An International Journal in English*, 12, 1-8.
- Wahono, S. S. (2014). Using PQ4R to Increase the Students' Reading Comprehension at Al-Bidayah Islamic Boarding School Jember. *FENOMENA*, 13(2), 121-132.
- Woolley, G. (2011). *Reading Comprehension: Assisting Children with Learning Difficulties*. Retrieved from file:///C:/Users/u/Downloads/9789400711730-c1%20(4).pdf
- Yakupoglu, F. (2012). The Effects of Cognitive and Metacognitive Strategy Training on the Reading Performance of Turkish Students. *Practice and Theory in Systems of Education*, 7(3), 353-358.
- Ylvisaker, M. (2016). *WHAT IS READING COMPREHENSION?* Retrieved from http://www.projectlearnnet.org/tutorials/reading_comprehension.html

The background of the page features a large, faint watermark of the Rangsit University logo. The logo is circular, with a stylized flame or sunburst design at the top. Below the design, the text "มหาวิทยาลัยรังสิต" (Mahavithayalai Rangsit) is written in Thai script, and "Rangsit University" is written in English. The entire watermark is in a light pink or beige color.

ภาคผนวก ก

รายนามผู้เชี่ยวชาญการตรวจสอบและรับรองคุณภาพเครื่องมือวิจัย

หนังสือเชิญผู้เชี่ยวชาญ

รายนามผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบและรับรองคุณภาพเครื่องมือวิจัย

1. ผศ.ดร.ปริญญ์ มีสุข

คุณวุฒิ: ปริญญาเอก ครุศาสตรดุษฎีบัณฑิต (ค.ด.) สาขาวิธีวิทยาการวิจัยการศึกษา
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ความเชี่ยวชาญ ด้านวิธีวิทยาการวิจัยการศึกษาและสถิติวิเคราะห์

ปัจจุบันดำรงตำแหน่ง อาจารย์ประจำสาขาวิชาเทคนิคศึกษา คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี

2. ดร. อรรถกฤษฎาญ์ ชัยวัฒน์จตุพร

คุณวุฒิ: ปริญญาเอก ศึกษาศาสตรดุษฎีบัณฑิต (ศษ.ด.) สาขาวิชาการศึกษา มหาวิทยาลัยรังสิต

ความเชี่ยวชาญ ระเบียบวิธีวิจัย หลักสูตรและการสอน

ปัจจุบันดำรงตำแหน่ง กรรมการควบคุมดูแลการเลี้ยงและการใช้สัตว์เพื่องานทางวิทยาศาสตร์
หน้าที่เกี่ยวข้องกับการเรียนการสอน การวิจัย การทดลองของ
คณะทันตแพทยศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

3. ผศ. พรอมา พิษะสุนทร

คุณวุฒิ: ปริญญาโท ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต (ศศ.ม.) สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน
เอกการสอนภาษาไทย มหาวิทยาลัยศิลปากร

ความเชี่ยวชาญ การสอนวิชาภาษาไทย การตีความทางภาษาไทย แต่งร้อยกรองและอ่าน
ร้อยกรอง

ปัจจุบันดำรงตำแหน่ง เกษียณอายุราชการจากโรงเรียนสาธิตแห่งมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์
วิทยาเขตกำแพงแสน ศูนย์วิจัยและพัฒนาการศึกษา

 มหาวิทยาลัยรังสิต RAKASIT UNIVERSITY		มหาวิทยาลัยรังสิต เมืองเอก รังสิต จ.ปทุมธานี ปทุมธานี 12000 Rangsit University Bangkok-Alex. Road, Rangsit Rd. Pathumthani 12000, Thailand T. (06) 2797 2200-30 F. (06) 2791 5157 E. info@rsu.ac.th
--	---	--

ศึกษาศาสตร์

ที่ ศษ 4800/2260.1

16 สิงหาคม 2560

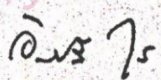
เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบเครื่องมือในการวิจัย
เรียน ผศ.ดร.ปริญญา มีสุข

สิ่งที่แนบมาด้วย 1. แบบทดสอบก่อนเรียน	จำนวน 1 ชุด
2. แบบทดสอบหลังเรียน	จำนวน 1 ชุด
3. แผนการจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค SQ4R	จำนวน 5 แผน
4. แผนการจัดการเรียนรู้ด้วยวิธีปกติ	จำนวน 5 แผน
5. แบบสังเกตการสอน	จำนวน 1 ฉบับ

เนื่องด้วยนางกันตรัตน์ สุจิตวนิช รหัส 5709959 นักศึกษาปริญญาเอก หลักสูตรศึกษาศาสตร
ดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาการศึกษาคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยรังสิต กำลังศึกษาและทำดุษฎีนิพนธ์
เรื่อง “การพัฒนาทักษะการอ่านและการเขียนภาษาไทยโดยใช้เทคนิค SQ4R” กรณีศึกษา โรงเรียนสอง
ภาษาเอกชน” โดยมีอาจารย์ที่ปรึกษาชื่อ ดร.พิมพ์อุไร ลิ้มปัทม์

คณะศึกษาศาสตร์ ได้พิจารณาเห็นว่าท่าน เป็นผู้มีความรู้ความสามารถในเรื่องนี้โดยเฉพาะ และ
คำแนะนำของท่านจะเป็นประโยชน์ ต่อการสร้างเครื่องมือวิจัยของนักศึกษา ในการนี้คณะศึกษาศาสตร์
มหาวิทยาลัยรังสิต ใคร่ขอความอนุเคราะห์ท่าน เป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบเครื่องมือวิจัย ให้นักศึกษา
ดังกล่าว

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาอนุเคราะห์ในการตรวจสอบเครื่องมือในการวิจัย จักเป็นพระคุณยิ่ง

 (ผศ.ดร.อณูชิต ชยานุวัชร)
 คณบดีคณะศึกษาศาสตร์

เบอร์ติดต่อผู้ประสานงานหลักสูตร 02 997 2222 ต่อ 1275
เบอร์ติดต่อผู้วิจัย 089 919 1833

มหาวิทยาลัยรังสิต Rangsit University
เมืองเอก ถนนพหลโยธิน
จ.ปทุมธานี 12000 Pothongthai Rd.
Pothongthani 12000 Thailand E. info@rsu.ac.th

ศึกษาศาสตร์

ที่ ศษ 4800/2260.3

16 สิงหาคม 2560

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบเครื่องมือในการวิจัย

เรียน ดร.อภิทรภาณุจน์ ชัยวัฒน์จิตฺพร

สิ่งที่แนบมาด้วย 1. แบบทดสอบก่อนเรียน	จำนวน 1 ชุด
2. แบบทดสอบหลังเรียน	จำนวน 1 ชุด
3. แผนการจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค SQ4R	จำนวน 5 แผน
4. แผนการจัดการเรียนรู้ด้วยวิธีปฏิบัติ	จำนวน 5 แผน
5. แบบสังเกตการสอน	จำนวน 1 ฉบับ

เนื่องด้วยนางกันตรัตน์ สัจจิตวนิช รหัส 5709959 นักศึกษาปริญญาเอก หลักสูตรศึกษาศาสตรดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยรังสิต กำลังศึกษาและทำดุษฎีนิพนธ์เรื่อง “การพัฒนาทักษะการอ่านและการเขียนภาษาไทยโดยใช้เทคนิค SQ4R; กรณีศึกษา โรงเรียนสองภาษาเอกชน” โดยมีอาจารย์ที่ปรึกษาคือ ดร.พิมพ์อุไร ลิ้มพัทธ์

คณะศึกษาศาสตร์ ได้พิจารณาเห็นว่าท่าน เป็นผู้มีความรู้ความสามารถในเรื่องนี้โดยเฉพาะ และคำแนะนำของท่านจะเป็นประโยชน์ ต่อการสร้างเครื่องมือวิจัยของนักศึกษา ในการนี้คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยรังสิต ขอความอนุเคราะห์ท่าน เป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบเครื่องมือวิจัย ให้นักศึกษาดังกล่าว

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาอนุเคราะห์ในการตรวจสอบเครื่องมือในการวิจัย จักเป็นพระคุณยิ่ง

อริส ๗

(ผศ.ดร.อัญชลี ชยานุวัชร)

คณบดีคณะศึกษาศาสตร์

เบอร์ติดต่อผู้ประสานงานหลักสูตร 02 997 2222 ต่อ 1275

เบอร์ติดต่อผู้วิจัย 089 919 1833

ศึกษาศาสตร์

ที่ ศษ 4800/2260.2

16 สิงหาคม 2560

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบเครื่องมือในการวิจัย
เรียน ผศ.พรอมา พิษยะสุนทร

สิ่งที่แนบมาด้วย 1. แบบทดสอบก่อนเรียน	จำนวน 1 ชุด
2. แบบทดสอบหลังเรียน	จำนวน 1 ชุด
3. แผนการจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค SQ4R	จำนวน 5 แผน
4. แผนการจัดการเรียนรู้ด้วยวิธีปกติ	จำนวน 5 แผน
5. แบบสังเกตการสอน	จำนวน 1 ฉบับ

เนื่องด้วยนางกัณทรรัตน์ สุจิตวนิช รหัส 5709959 นักศึกษาปริญญาเอก หลักสูตรศึกษาศาสตร
ดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยรังสิต กำลังศึกษาและทำดุษฎีนิพนธ์
เรื่อง "การพัฒนาทักษะการอ่านและการเขียนภาษาไทยโดยใช้เทคนิค SQ4R กรณีศึกษา โรงเรียนสอง
ภาษาเอกชน" โดยมีอาจารย์ที่ปรึกษาคือ ดร.พิมพ์อุไร ลิ้มปัทม์

คณะศึกษาศาสตร์ ได้พิจารณาเห็นว่าท่าน เป็นผู้มีความรู้ความสามารถในเรื่องนี้โดยเฉพาะ และ
คำแนะนำของท่านจะเป็นประโยชน์ ต่อการสร้างเครื่องมือวิจัยของนักศึกษา ในครั้งนี้คณะศึกษาศาสตร์
มหาวิทยาลัยรังสิต ใคร่ขอความอนุเคราะห์ท่าน เป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบเครื่องมือวิจัย ให้นักศึกษา
ดังกล่าว

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาอนุเคราะห์ในการตรวจสอบเครื่องมือในการวิจัย จักเป็นพระคุณยิ่ง

อริสรา งาม

(ผศ.ดร.อัญชลี ชยานุวัชร)

คณบดีคณะศึกษาศาสตร์

เบอร์ติดต่อผู้ประสานงานหลักสูตร 02 997 2222 ต่อ 1275

เบอร์ติดต่อผู้วิจัย 089 919 1833

The logo of Rangsit University is a circular emblem. At the top is a stylized flame or sunburst. Below it, a series of radiating lines form a semi-circle. The text "มหาวิทยาลัยรังสิต" is written in Thai script along the bottom arc, and "Rangsit University" is written in English along the bottom arc.

ภาคผนวก ข

เอกสารแสดงความยินยอมของผู้เข้าร่วมโครงการวิจัย
จดหมายขอความอนุเคราะห์ในการทดลองงานวิจัย

เอกสารแสดงความยินยอม
ของผู้เข้าร่วมโครงการวิจัย (Consent Form)
(สำหรับผู้ที่อายุตั้งแต่ 7 ปี แต่ไม่ถึง 12 ปี)

รหัสวิชา : EDU 799

การวิจัยเรื่อง : การพัฒนาทักษะการอ่านและการเขียนภาษาไทยโดยใช้เทคนิค SQ4R: กรณีศึกษา

โรงเรียนสองภาษาเอกชน

ให้คำยินยอม วันที่..... เดือน..... พ.ศ.

ก่อนที่ข้าพเจ้าจะลงชื่อในเอกสารแสดงความยินยอมของผู้เข้าร่วมโครงการวิจัยนี้ ข้าพเจ้าได้รับการอธิบายถึงข้อมูลที่เกี่ยวข้องสำหรับผู้เข้าร่วมโครงการวิจัย ซึ่งผู้วิจัยได้ให้ไว้แก่ข้าพเจ้า และข้าพเจ้าเข้าใจคำอธิบายดังกล่าวครบถ้วนเป็นอย่างดีแล้ว และผู้วิจัยรับรองว่าจะตอบคำถามต่างๆ ที่ข้าพเจ้าสงสัยเกี่ยวกับการวิจัยนี้ด้วยความเต็มใจ และไม่ปิดบังซ่อนเร้นจนข้าพเจ้าพอใจ

ก่อนที่ข้าพเจ้าจะเข้าร่วมโครงการวิจัยนี้ด้วยความสมัครใจ และมีสิทธิที่จะบอกเลิกการเข้าร่วมโครงการวิจัยนี้ เมื่อใดก็ได้ การบอกเลิกการเข้าร่วมการวิจัยนั้น ไม่มีผลกระทบต่อผลการเรียนใดๆทั้งสิ้น ที่ข้าพเจ้าจะพึงได้รับต่อไป

ผู้วิจัยรับรองว่าจะเก็บข้อมูลเกี่ยวกับตัวข้าพเจ้าเป็นความลับ จะเปิดเผยได้เฉพาะในส่วนที่เป็นสรุปผลการวิจัย การเปิดเผยข้อมูลของข้าพเจ้าต่อหน่วยงานต่างๆ ที่เกี่ยวข้องต้องได้รับอนุญาตจากข้าพเจ้า

ข้าพเจ้าได้อ่านข้อความข้างต้นแล้วมีความเข้าใจดีทุกประการ และได้ลงนามในเอกสารแสดงความยินยอมนี้ด้วยความเต็มใจ

ลงนาม ผู้ยินยอม
 (.....)

ข้าพเจ้า.....บิดา/มารดาหรือผู้ปกครอง
ยินยอมให้.....เข้าร่วมโครงการวิจัยนี้

กรณีที่ข้าพเจ้าไม่สามารถอ่านหรือเขียนหนังสือได้ ผู้วิจัยได้อ่านข้อความในเอกสารแสดง
ความยินยอมให้แก่ข้าพเจ้าฟังจนเข้าใจดีแล้ว ข้าพเจ้าจึงลงนามหรือประทับลายนิ้วแม่่มือของ
ข้าพเจ้าในเอกสารแสดงความยินยอมนี้ด้วยความเต็มใจ

ลงนาม
(.....)

บิดา/มารดาหรือผู้ปกครอง

ลงนาม พยาน
(.....)

มหาวิทยาลัยรังสิต Rangsit University

52/347 ถ.พหลโยธิน ต.หลักหก

อ.เมือง จ.ปทุมธานี 12000

15 มิถุนายน 2560

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์ในการทดลองงานวิจัย

เรียน ผู้ช่วยผู้อำนวยการฝ่ายวิชาการ โรงเรียนสาธิตแห่งมหาวิทยาลัยรังสิต

ด้วยข้าพเจ้านางกันตรัตน์ สุจิตวนิช นักศึกษาหลักสูตรศึกษาศาสตรดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาการศึกษารหัส 5709959 คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยรังสิต กำลังดำเนินการวิจัยเรื่อง "การพัฒนาทักษะการอ่านและการเขียนภาษาไทยโดยใช้เทคนิค SQ4R: กรณีศึกษา โรงเรียนสองภาษาเอกชน" งานวิจัยนี้เป็นส่วนหนึ่งของรายวิชา EDU 799 ดุษฎีนิพนธ์ โดยมีอาจารย์ที่ปรึกษา คือ ดร.พิมพ์อุไร ลิ้มปัทม์

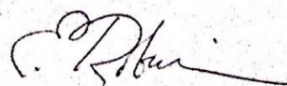
ขณะนี้อยู่ในระหว่างขั้นตอนการทดลองเครื่องมือและการทดลองงานวิจัย เพื่อให้การดำเนินการเป็นไปด้วยความเรียบร้อยและมีประสิทธิภาพ จึงใคร่ขอความอนุเคราะห์จากท่านอนุญาตให้ข้าพเจ้า นางกันตรัตน์ สุจิตวนิช ดำเนินการทดลองงานวิจัยกับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ปีการศึกษา 2560 โรงเรียนสาธิตแห่งมหาวิทยาลัยรังสิต จำนวน 2 ห้องเรียน ตั้งแต่เดือนสิงหาคม 2560 เป็นต้นไป โดยข้าพเจ้าเป็นผู้ดำเนินการทดลองงานวิจัยด้วยตนเองกับนักเรียนทั้ง 2 ห้อง จำนวน 5 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 2 ชั่วโมง รวมทั้งสิ้น 10 ชั่วโมงต่อห้องเรียน

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์จากท่านอนุญาตให้ข้าพเจ้าทดลองงานวิจัย และขอขอบพระคุณท่านมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

กันตรัตน์

(นางกันตรัตน์ สุจิตวนิช)

 approved.

 มหาวิทยาลัยรังสิต RANGSIT UNIVERSITY		มหาวิทยาลัยรังสิต 401 หมู่ 4 ถนนพหลโยธิน ปทุมธานี 12000	Rangsit University 401, Moo 4, Phayathai Rd. Pathumthani 12000, Thailand	T. 061 2797 2200-30 F. (66) 2 751 5757 E. info@rsu.ac.th
--	---	---	--	--

คณะศึกษาศาสตร์
ที่ ศษ.4800/2254

15 สิงหาคม 2560

SD. Office
เลขที่รับ 41
วันที่ 16.08.17
เวลา 14.30

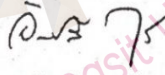
เรื่อง ขอความอนุเคราะห์ในการทดลองงานวิจัย

เรียน ผู้ช่วยผู้อำนวยการฝ่ายวิชาการ โรงเรียนสาธิตแห่งมหาวิทยาลัยรังสิต

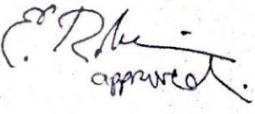
เนื่องด้วย นางสาวกันตรัตน์ สัจจิตวนิช นักศึกษาหลักสูตรศึกษาศาสตรดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาการศึกษา รหัส 5709959 คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยรังสิต กำลังดำเนินการวิจัย เรื่อง "การพัฒนาทักษะการอ่านและการเขียนภาษาไทยโดยใช้เทคนิค SQ4R:กรณีศึกษาโรงเรียนสองภาษาเอกชน" งานวิจัยนี้เป็นส่วนหนึ่งของรายวิชา EDU 799 ดุษฎีนิพนธ์ โดยมีอาจารย์ที่ปรึกษา คือ ดร.พิมพ์อุไร ลิ้มปัทม์

ขณะนี้ข้าพเจ้าอยู่ในระหว่างขั้นตอน การทดลองเครื่องมือและการทดลองการวิจัย เพื่อให้การดำเนินการเป็นไปด้วยความเรียบร้อย และมีประสิทธิภาพ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยรังสิตจึงใคร่ขอความอนุเคราะห์ จากท่านให้ นางสาวกันตรัตน์ สัจจิตวนิช ดำเนินการทดลองการวิจัย กับนักเรียนชั้นประถมศึกษา ปีที่ 5 โรงเรียนสาธิตแห่งมหาวิทยาลัยรังสิต จำนวน 2 ห้อง ตั้งแต่เดือน สิงหาคม - ตุลาคม 2560

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์จากท่าน ให้นักศึกษาทดลองการวิจัย และคณะฯ ขอขอบพระคุณท่านมา ณ โอกาสนี้

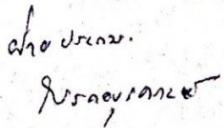

(ผศ. ดร.อัญชลี ชยานุวัชร)
คณบดีคณะศึกษาศาสตร์

approved

ผู้ประสานงาน : คุณสวภัทร ชินสระน้อย
โทร.02-9972222 ต่อ 1275

Sw
15 ส.ค. 60

ที่ ศธ 0283.0056/064

52/347 เมืองเอก ถ.พหลโยธิน

ต.หลักหก อ.เมือง จ.ปทุมธานี 12000

28 สิงหาคม 2560

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์ในการทดลองงานวิจัย

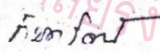
เรียน ผู้ปกครอง

เนื่องด้วยดิฉัน นางกันตรัตน์ สัจจิตวนิช คุณครูประจำชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ห้อง B กำลังศึกษาหลักสูตรศึกษาศาสตรดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาการศึกษา รหัส 5709959 คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยรังสิต และกำลังดำเนินการวิจัยเรื่อง "การพัฒนาทักษะการอ่านและการเขียนภาษาไทยโดยใช้เทคนิค SQ4R: กรณีศึกษาโรงเรียนสองภาษาเอกชน"

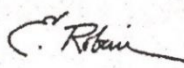
งานวิจัยนี้เป็นส่วนหนึ่งของรายวิชา EDU 799 ดุษฎีนิพนธ์ โดยมีอาจารย์ที่ปรึกษา คือ ดร.พิมพ์อุไร ลิ้มปัทม์ ซึ่งงานวิจัยเรื่องนี้ได้รับการอนุมัติจากผู้ทรงคุณวุฒิ คณะศึกษาศาสตร์ และผู้อำนวยการโรงเรียนสาธิตแห่งมหาวิทยาลัยรังสิตว่าการวิจัยครั้งนี้จะเป็นประโยชน์อย่างยิ่งกับเด็กนักเรียนระบบสองภาษา ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โดยเฉพาะการอ่านจับใจความและการเขียนสรุปความ ทั้งนี้ผลจากการวิจัยจะเป็นประโยชน์ในการนำไปพัฒนาการเรียนการสอนทักษะการอ่านจับใจความและทักษะการเขียนสรุปความสำหรับโรงเรียนระบบสองภาษาต่อไป

ขณะนี้ดิฉันอยู่ในระหว่างขั้นตอนการทดลองการวิจัย โดยดิฉันเป็นผู้ดำเนินการทดลองงานวิจัยทั้งห้อง ป.5A และ ป. 5B ดังนั้นเพื่อให้การดำเนินการวิจัยเป็นไปด้วยความเรียบร้อยและมีประสิทธิภาพ จึงใคร่ขอความอนุเคราะห์จากท่านผู้ปกครองในการอนุญาตให้ดิฉันดำเนินการทดลองงานวิจัยกับนักเรียนในความปกครองของท่าน ตั้งแต่เดือนกันยายน-ตุลาคม 2560

จึงเรียนมาเพื่อโปรดอนุญาต จักเป็นพระคุณยิ่ง และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

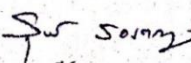

(นางกันตรัตน์ สัจจิตวนิช)

ผู้วิจัย

(Mr. Edward Robinson)

ผู้อำนวยการ

รองผู้อำนวยการ ฝ่ายวิชาการ

ดร.สุนีย์ สอนตระกูล

ผู้อำนวยการโรงเรียน

ผู้อำนวยการโรงเรียน

ภาคผนวก ค

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ผลการตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือของผู้เชี่ยวชาญ

มหาวิทยาลัยรังสิต Rangsit University

แบบทดสอบวัดทักษะการอ่านจับใจความและการเขียนสรุปความภาษาไทย
(แบบทดสอบก่อนเรียน)

คำชี้แจง

1. แบบทดสอบฉบับนี้เป็นแบบทดสอบที่ใช้วัดทักษะการอ่านจับใจความและการเขียนสรุปความก่อนการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิคการสอนแบบ SQ4R และวิธีการสอนแบบปกติ
2. แบบทดสอบฉบับนี้มีจำนวน 16 ข้อ คะแนนเต็ม 24 คะแนน มีรูปแบบ
รูปแบบที่ 1 แบบปรนัย (ในแต่ละข้อมีคำตอบ 4 ตัวเลือก) : ให้นักเรียนเลือกคำตอบที่ถูกต้องที่สุดเพียงคำตอบเดียว จำนวน 14 ข้อ ข้อละ 1 คะแนน รวม 14 คะแนน
รูปแบบที่ 2 แบบอัตนัย : ให้นักเรียนเขียนสรุปความเนื้อเรื่องที่อ่าน จำนวน 2 ข้อ ข้อละ 5 คะแนน รวม 10 คะแนน

เกณฑ์การประเมินการเขียนสรุปความ

คำอธิบายคะแนน				
5 คะแนน	4 คะแนน	3 คะแนน	2 คะแนน	1 คะแนน
นักเรียนสามารถเขียนสรุปใจความสำคัญของเรื่องได้ถูกต้อง ชัดเจน ไม่วกวน โดยใช้จำนวนของตนเองทั้งหมด	นักเรียนสามารถเขียนสรุปใจความสำคัญของเรื่องได้ถูกต้อง ค่อนข้างชัดเจน โดยมีการคัดลอกมาจากเนื้อเรื่องที่อ่านเพียงเล็กน้อย	นักเรียนสามารถเขียนสรุปใจความสำคัญของเรื่องได้ถูกต้อง พอสมควร ข้อมูลยังไม่ชัดเจนมากนัก มีการคัดลอกมาจากเนื้อเรื่องที่อ่านบางส่วน	นักเรียนสามารถเขียนสรุปใจความสำคัญของเรื่องได้ถูกต้องเล็กน้อย ข้อมูลขาดหายไปหลายส่วน	นักเรียนเขียนสรุปใจความสำคัญของเรื่องไม่ถูกต้อง และไม่เกี่ยวข้องกับเนื้อเรื่องที่อ่าน

3. ให้อ่านแบบทดสอบภายใน 60 นาที

แบบทดสอบก่อนเรียน

ให้นักเรียนอ่านข้อความต่อไปนี้แล้วตอบคำถามข้อ 1-8

แป้งโดว์ สารพัดนึก

ในปี ค.ศ.1933 คุณ โนอาห์ แมควิกเกอร์ (Noah McVicker) สร้างมันขึ้นมาจาก แป้ง น้ำ และเกลือ แต่ไม่ได้สร้างเพื่อเป็นของเล่นนะ เพราะแรกเริ่มมันถูกสร้างขึ้นเพื่อใช้เป็นผลิตภัณฑ์ทำความสะอาดผนัง แต่ด้วยความยืดหยุ่นของตัวมัน เด็กๆ เลยชอบนำมันไปใช้ในงานศิลปะ เพราะปั้นได้ง่าย และไม่มีสารพิษ ต่อมาคุณ โจ แมควิกเกอร์ (Joe Mcvicker) หลานชายของ โนอาห์จึงได้พัฒนามันให้เป็นของเล่นเต็มตัว ด้วยการใส่กลิ่นหอมและเพิ่มสีสันทันให้สดใส ตั้งแต่นั้นมามันก็เป็นที่รู้จักในฐานะของเล่น ชื่อ “เพลย์โดว์ (Play-Doh)” และถูกวางจำหน่ายตั้งแต่ปี ค.ศ.1956 มาจนถึงปัจจุบัน

นอกจากความสนุกในการปั้นแล้ว มันยังช่วยเสริมสร้างพัฒนาการกล้ามเนื้อมือ และการใช้ความคิดสร้างสรรค์ด้วยนะ ถ้าใครอยากสร้างตัวมันขึ้นมาเอง ก็ทำได้ไม่ยาก เพียงแค่นำแป้งอเนกประสงค์มาผสมกับน้ำอุ่น เกลือ และน้ำมันพืช แล้วนวดให้จับตัวเป็นก้อน จากนั้นใส่สีผสมอาหาร แล้วนวดให้เข้ากันอีกที ก็จะได้ตัวมันไว้ปั้นเล่นกันแล้ว!

หลังจากเล่นมันเสร็จอย่าลืมเก็บใส่ภาชนะที่มีฝาปิดทุกครั้ง เพื่อให้ตัวมันนุ่มอยู่เสมอ และที่สำคัญห้ามทิ้งมันไว้ตามซอกมุมอับในบ้านเด็ดขาด ไม่อย่างนั้นตัวมันอาจจะแฉ่งและมีจุดสีขาวๆ หรือที่เรียกว่า “รา” ขึ้นตามตัว จนทำให้เล่นไม่ได้อีกเลยนะ!

ที่มา ซูเปอร์จิว แมกกาซีน ปีที่ 3 ฉบับที่ 28 พฤษภาคม 2559

1. แป้งโดว์ เมื่อเริ่มแรกถูกสร้างขึ้นเพื่อวัตถุประสงค์ใด

ก. เป็นของเล่น	ข. ใช้ในงานศิลปะ
ค. ใช้เสริมสร้างพัฒนาการของเด็ก	ง. ใช้เป็นผลิตภัณฑ์ทำความสะอาดผนัง
2. โจ แมควิกเกอร์ พัฒนาแป้งโดว์เพื่อให้เป็นของเล่นด้วยวิธีการใด

ก. ใส่ น้ำมันพืช	ข. ใส่ แป้งอเนกประสงค์และน้ำอุ่น
ค. ใส่กลิ่นหอมและเพิ่มสีสันทัน	ง. ใส่ แป้งอเนกประสงค์และเกลือ
3. ข้อใดไม่ใช่ประโยชน์ของการเล่นแป้งโดว์

ก. ใช้ขึงเป็นเพื่อความแม่นยำ	ข. ได้รับความสนุกจากการปั้น
ค. พัฒนาการใช้ความคิดสร้างสรรค์	ง. ช่วยเสริมสร้างพัฒนาการกล้ามเนื้อมือ

4. ถ้าต้องการทำแป้งโดว์ด้วยตนเองต้องมีส่วนผสมใดบ้าง

ก. แป้ง น้ำ และเกลือ

ข. แป้งอเนกประสงค์ น้ำอุ่น เกลือ

ค. แป้งอเนกประสงค์ น้ำอุ่น เกลือ น้ำมันพืช

ง. แป้งอเนกประสงค์ น้ำอุ่น เกลือ น้ำมันพืช สีผสมอาหาร

5. ข้อใดเป็นวิธีเก็บรักษาแป้งโดว์ที่ถูกต้อง

ก. เก็บไว้ในตู้เย็น

ข. เก็บใส่ภาชนะที่มีฝาปิดทุกครั้ง

ค. วางไว้ตามซอกมุมของบ้าน

ง. วางไว้ที่อากาศปลอดโปร่ง แสงแดดส่องถึง

6. ของเล่นเพลย์โดว์ถูกวางจำหน่ายมาเป็นระยะเวลากี่ปีจนถึงปัจจุบัน

ก. 61 ปี

ข. 62 ปี

ค. 84 ปี

ง. 85 ปี

7. ข้อใดที่แสดงว่าแป้งโดว์เสียและไม่สามารถเล่นได้อีกต่อไป

ก. อ่อนนุ่ม

ข. จับตัวเป็นก้อน

ค. แข็ง มีราขึ้น

ง. มีสีมันสดใส

8. ให้นักเรียนเขียนสรุปความเนื้อเรื่อง แป้งโดว์ สารพัดนึก ให้ชัดเจน ความยาวไม่เกิน 3 บรรทัด

.....

.....

.....

.....

.....

ให้นักเรียนอ่านนิทานต่อไปนี้แล้วตอบคำถามข้อ 9-16

โลกมหาลาภ

กาลครั้งหนึ่งนานมาแล้ว พระโพธิสัตว์ได้เกิดเป็นพราหมณ์ตระกูลหนึ่ง มีภรรยาและได้ลูกสาว 3 คน ชื่อ นันทา นันทวดี และสุนันทา พอลูกสาวทั้ง 3 ได้แต่งงานแล้วทุกคน พราหมณ์ก็ได้เสียชีวิต และไปเกิดเป็นหงส์ทองคำสามารถทะลิกชาติได้

วันหนึ่งได้เห็นความลำบากของนางพราหมณ์และลูกสาวของตนที่ต้องทำงานรับจ้างคนอื่น เลี้ยงชีพ จึงเกิดความสงสาร ได้โฉบบินไปจับที่บ้านนางพราหมณ์แล้วเล่าเรื่องราวในอดีตของตนให้แก่นางพราหมณ์และลูกสาวฟัง และยังได้สละตนให้แก่พวกเขาเหล่านั้นคนละหนึ่งเส้นขน แล้วก็บินจากไป หงส์ทองคำได้มาหาเป็นระยะๆ มาครั้งใดก็สละตนให้ครั้งละหนึ่งเส้นขน นางพราหมณ์และลูกๆ จึงนำเส้นขนที่ได้มาไปขาย ด้วยเหตุนี้นางพราหมณ์และลูกสาวจึงร่ำรวยและมีความสุขไปตามๆ กัน

ต่อมาวันหนึ่งนางพราหมณ์ได้บังเกิดความโลภขึ้น จึงปรึกษากับลูกๆ ว่า ” ถ้าหงส์ทองคำมาในครั้งนี้ พวกเราจะจับตอนขนเสียให้หมด เพื่อจะได้มีทรัพย์สมบัติมากมาย” พวกลูกๆ ไม่เห็นดีด้วย แต่นางพราหมณ์ไม่สนใจ ครั้นวันหนึ่งพญาหงส์ทองคำมาอีก นางก็ได้จับตอนขนเสียจนหมด ขนเหล่านั้นกลายเป็นขนนกธรรมดาไป เพราะพญาหงส์ทองคำมิได้ให้ด้วยความสมัครใจ นางพราหมณ์ได้เลี้ยงหงส์ทองคำนั้นจนขนงอกขึ้นใหม่เต็มตัว หงส์ก็ได้บินหนีออกไปโดยไม่มาหานางพราหมณ์และลูกๆ อีกเลย ทำให้นางพราหมณ์และลูกทั้งสามจากที่กำลังร่ำรวยเป็นเศรษฐีก็เริ่มมีชีวิตตกต่ำกลับมารับจ้างผู้อื่นเช่นเดิม

ที่มา <http://www.nithan.in.th/โลกมหาลาภ>

9. นิทานเรื่องนี้ เป็นอดีตชาติของใคร

ก. นางนันทวดี

ข. พระพุทธเจ้า

ค. นางสุนันทา

ง. นางพราหมณ์

10. หลังจากที่พราหมณ์เสียชีวิตแล้ว ได้ไปเกิดเป็นอะไร

ก. ห่านทองคำ

ข. ไก่ทองคำ

ค. นกหงส์หยก

ง. หงส์ทองคำ

11. หลังจากที่พราหมณ์ได้เสียชีวิตไปแล้ว สภาพความเป็นอยู่ของนางพราหมณ์และลูกๆ เป็นเช่นไร

ก. มีทรัพย์สินมากมาย

ข. มีความสุขสบาย

ค. มีความลำบาก

ง. มีฐานะร่ำรวย

12. นางพราหมณ์มีลักษณะนิสัยเช่นไร

ก. โลภมาก

ข. มีเมตตา

ค. มีเหตุผล

ง. ขยันหมั่นเพียร

13. เหตุใดชนของพญาหงส์ทองที่ถูกนางพราหมณ์จับถอนจึงกลายเป็นชนธรรมา

ก. เพราะพญาหงส์ทองมีชนธรรมา

ข. เพราะพญาหงส์ทองมิได้ให้ด้วยความสมัครใจ

ค. เพราะเป็นชนที่งอกขึ้นมาใหม่ของพญาหงส์ทอง

ง. เพราะพญาหงส์ทองตกใจขณะถูกจับถอนชน

14. ทำไมนางพราหมณ์และลูกทั้งสามจึงต้องกลับมาทำงานรับจ้างผู้อื่นเช่นเดิม

ก. เพราะเป็นคนขยันหมั่นเพียร

ข. เพราะสามีของลูกทั้งสามเสียชีวิต

ค. เพราะมีความพอใจกับสภาพชีวิตที่เป็นอยู่

ง. เพราะพญาหงส์ทองไม่ได้กลับมาหาอีกเลย

15. ข้อคิดที่ได้จากนิทานเรื่องนี้ คืออะไร

ก. จงรู้จักพึงพาตนเอง

ข. จงรู้จักเก็บออม

ค. โลภมาก มักลาภหาย

ง. อย่าเห็นแก่ประโยชน์ส่วนตน

16. ให้นักเรียนเขียนสรุปความนิทานเรื่อง โลภมากลาภหาย ให้ชัดเจน ความยาวไม่เกิน 3 บรรทัด

.....

.....

.....

.....

.....

แบบทดสอบวัดทักษะการอ่านจับใจความและการเขียนสรุปความภาษาไทย
(แบบทดสอบหลังเรียน)

คำชี้แจง

1. แบบทดสอบฉบับนี้เป็นแบบทดสอบที่ใช้วัดทักษะการอ่านจับใจความและการเขียนสรุปความหลังการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิคการสอนแบบ SQ4R และวิธีการสอนแบบปกติ
2. แบบทดสอบฉบับนี้มีจำนวน 16 ข้อ คะแนนเต็ม 24 คะแนน มี 2 รูปแบบ
 รูปแบบที่ 1 แบบปรนัย (ในแต่ละข้อมีคำตอบ 4 ตัวเลือก) : ให้นักเรียนเลือกคำตอบที่ถูกต้องที่สุดเพียงคำตอบเดียว จำนวน 14 ข้อ ข้อละ 1 คะแนน รวม 14 คะแนน
 รูปแบบที่ 2 แบบอัตนัย : ให้นักเรียนเขียนสรุปความเนื้อเรื่องที่อ่าน จำนวน 2 ข้อ ข้อละ 5 คะแนน รวม 10 คะแนน

เกณฑ์การประเมินการเขียนสรุปความ

คำอธิบายคะแนน				
5 คะแนน	4 คะแนน	3 คะแนน	2 คะแนน	1 คะแนน
นักเรียนสามารถเขียนสรุปใจความสำคัญของเรื่องได้ถูกต้อง ชัดเจน ไม่วกวน โดยใช้สำนวนของตนเองทั้งหมด	นักเรียนสามารถเขียนสรุปใจความสำคัญของเรื่องได้ถูกต้อง ค่อนข้างชัดเจน โดยมีการคัดลอกมาจากเนื้อเรื่องที่อ่านเพียงเล็กน้อย	นักเรียนสามารถเขียนสรุปใจความสำคัญของเรื่องได้ถูกต้อง พอสมควร ข้อมูลยังไม่ชัดเจนมากนัก มีการคัดลอกมาจากเนื้อเรื่องที่อ่านบางส่วน	นักเรียนสามารถเขียนสรุปใจความสำคัญของเรื่องได้ถูกต้องเล็กน้อย ข้อมูลขาดหายไปหลายส่วน	นักเรียนเขียนสรุปใจความสำคัญของเรื่อง ไม่ถูกต้อง และไม่เกี่ยวข้องกับเนื้อเรื่องที่อ่าน

3. ให้เวลาทำแบบทดสอบภายใน 60 นาที

แบบทดสอบหลังเรียน

ให้นักเรียนอ่านข้อความต่อไปนี้แล้วตอบคำถามข้อ 1-8

ขนมพื้นบ้าน “ข้าวต้มมัด” ภูมิปัญญาไทย

ข้าวต้มมัด ขนมพื้นบ้านที่คุ้นเคยเป็นที่รู้จักกันมาช้านาน ขนมพื้นบ้านดังกล่าว นอกเหนือจากคุณค่าด้านโภชนาการแล้ว ยังแสดงให้เห็น ถึงภูมิปัญญาไทยที่มีเอกลักษณ์โดดเด่น ทรงคุณค่า อีกทั้งยังมีเรื่องชวนรู้ ชวนศึกษาอีกหลายด้าน

ขนมดังกล่าวจัดอยู่ในเครื่องไทยทานถวายพระภิกษุในเทศกาลตักบาตรเทโวและเทศกาลออกพรรษา เป็นหนึ่งในขนมที่นิยมทำกันทั่วทุกภูมิภาคของประเทศ โดยมีชื่อเรียกต่างกันไป รวมถึงมีส่วนประกอบและวิธีการทำที่แตกต่างกันบ้างเล็กน้อย แต่อย่างไรก็ตามยังคงเอกลักษณ์โดดเด่นซึ่งได้แก่ ข้าวเหนียว กล้วยน้ำว่า น้ำตาล เกลือเล็กน้อยและวัสดุที่นำมาใช้ห่อ คือ ใบตองและวัสดุธรรมชาติในท้องถิ่น

ข้าวต้มมัดหรือข้าวต้มมัด ในภาคกลางจะเรียกตามกรรมวิธีการทำ ขณะที่ข้าวต้มมัดในภาคตะวันออกเฉียงเหนือบางแห่งเรียก ข้าวต้มกล้วย ซึ่งทำได้สองลักษณะคล้ายกับทางภาคกลางแต่ไม่ใส่กะทิ

ส่วนทางภาคเหนือเรียก ข้าวต้ม ซึ่งการทำไม่แตกต่างจากทางภาคอีสาน ข้าวต้มของคนล้านนาจะใส่กล้วยน้ำว่าผ่าสุกครึ่งหนึ่งเรียกว่า ข้าวต้มกล้วย

ข้าวต้มถั่วดิน บ้างเรียก ข้าวต้มหัวหงอก ส่วนทางภาคใต้จะคล้ายคลึงกับทางภาคกลางเรียกว่า เหนียวห่อกล้วย คือข้าวเหนียวขาวห่อกล้วยไว้โดยรอบ ห่อด้วยใบตอง ใช้เชือกพันมัดหัวท้ายให้แน่น

ในคุณค่าทางโภชนาการข้าวต้มมัดที่ได้รับการยอมรับเป็นอาหารว่างหรือขนมไทยที่ให้สารอาหารครบห้าหมู่ในห่อเดียวกัน ได้แก่ คาร์โบไฮเดรตจากข้าวเหนียว วิตามิน และแร่ธาตุจากกล้วย โปรตีนจากถั่วดำ ไขมันจากกะทิ อีกทั้งยังเป็นอาหารที่สามารถพกพาไปในที่ต่างๆ ได้โดยสะดวก ทานง่ายไม่ต้องใช้ภาชนะ ซึ่งเหมาะแก่การเป็นเสบียงอาหารในเวลาเดินทาง ทั้งยังเป็นอาหารในยามเกิดภัยพิบัติที่อาหารหลักขาดแคลนเข้าถึงยาก และที่โดดเด่นคือแสดงถึงภูมิปัญญาแบบยลของคนโบราณไว้อย่างสมบูรณ์

ที่มา : สำนักงานกองทุนสนับสนุนการสร้างเสริมสุขภาพ

1. ข้าวต้มมัดเกี่ยวข้องกับพระพุทธศาสนาในเทศกาลใด

ก. วันออกพรรษา

ข. วันเข้าพรรษา

ค. วันอาสาฬหบูชา

ง. วันวิสาขบูชา

2. เอกลักษณ์โคดเด่นที่เป็นส่วนประกอบหลักของข้าวต้มมัดที่เหมือนกันในแต่ละภูมิภาค คืออะไร
 ก. ข้าวเหนียว ถั่วดำ ถั่วเขียว ถั่วลิสง ข. ข้าวเหนียว ถั่วเขียว ถั่วลิสง ถั่วฝักยาว
 ค. ข้าวเหนียว ถั่วเขียว ถั่วลิสง ถั่วฝักยาว ง. ข้าวเหนียว ถั่วเขียว ถั่วลิสง ถั่วฝักยาว ถั่วฝักยาว
3. ความแตกต่างของข้าวต้มมัดภาคกลางและภาคตะวันออกเฉียงเหนือคืออะไร
 ก. ข้าวต้มมัดภาคกลางไม่ใส่กะทิ ข. ข้าวต้มมัดภาคอีสานไม่ใส่กะทิ
 ค. ข้าวต้มมัดภาคกลางไม่ใส่ถั่วลิสง ง. ข้าวต้มมัดภาคอีสานไม่ใส่กะทิ
4. ข้าวต้มมัดภาคเหนือและภาคอีสาน มีชื่อเรียกที่เหมือนกัน คืออะไร
 ก. ข้าวต้มมัด ข. ข้าวต้มกล้วย
 ค. ข้าวต้มผัด ง. ข้าวต้มหัวหงอก
5. คุณค่าทางโภชนาการของข้าวต้มมัด คืออะไร
 ก. ให้พลังงานแก่ร่างกาย ข. ช่วยให้ร่างกายแข็งแรง
 ค. ให้สารอาหารครบ 5 หมู่ ง. เสริมสร้างภูมิคุ้มกัน
6. เหตุใดข้าวต้มมัดจึงเป็นอาหารที่เหมาะสมแก่การเป็นเสบียงในเวลาเดินทาง
 ก. มีน้ำหนักเบา ข. ใช้วัตถุดิบธรรมชาติในการห่อ
 ค. เพราะคนส่วนใหญ่นิยมบริโภค ง. เพราะรับประทานง่าย ไม่ต้องใช้ภาชนะ
7. ข้าวต้มมัดแสดงถึงเอกลักษณ์ที่โดดเด่นด้านใด
 ก. ภูมิปัญญาไทย ข. ประเพณีไทย
 ค. วัฒนธรรมไทย ง. เทศกาลของไทย
8. ให้นักเรียนเขียนสรุปความเนื้อเรื่อง ขนบพื้นบ้าน “ข้าวต้มมัด” ภูมิปัญญาไทย ให้ชัดเจน ความยาวไม่เกิน 3 บรรทัด

.....

.....

.....

.....

.....

ให้นักเรียนอ่านข้อความต่อไปนี้แล้วตอบคำถามข้อ 9-16

แมวกับคนใจคด

กาลครั้งหนึ่งนานมาแล้ว มีหญิงชราคนหนึ่งไม่มีลูกหลาน อาศัยอยู่ในบ้านเพียงลำพัง บ้านของเธอนั้นใหญ่โตกว้างขวางมากจนหญิงชราไม่สามารถดูแลได้อย่างทั่วถึง กระทั่งพวกหนูมากัดทำลายข้าวของจนเสียหายทุกวัน หญิงชราทนความรำคาญไม่ไหวจึงไปขอร้องแมวดัวหนึ่งให้มาอยู่ด้วย และสัญญากับแมวว่า ถ้าแมวช่วยจับหนูให้หมดบ้าน นางจะให้แมวยู่ด้วยจนชั่วชีวิต แมวนั้นดีใจมาก มันจึงออกจับหนูทุกวัน ไม่ได้หยุด จนกระทั่งหนูออกไปจากบ้านหญิงชราจนหมด วันหนึ่งขณะที่แมวกำลังนอนหลับอย่างสบายอารมณ์อยู่นั้น มันก็ต้องสะดุ้งสุดตัวเพราะหญิงชราได้หวดไม้เรียวลงมาบนตัวของมันอย่างแรง “เจ้าจับหนูหมดแล้ว ก็ไม่มีประโยชน์กับข้าอีกต่อไป ออกไปจากบ้านของข้าได้แล้วเจ้าแมวขี้เกียจ” หญิงชราตวาดแมว

แมวจำใจออกจากบ้านของหญิงชรา ด้วยความเจ็บแค้น เมื่อพวกหนูรู้ว่าบ้านของหญิงชราไม่มีแมวแล้วก็พากันอพยพกลับมาใหม่ หญิงชราจึงออกไปหาแมวและพูดอ่อนหวานให้แมวกลับมาอยู่อีก “พอที! นางใจร้าย ข้าจะไม่ยอมช่วยเหลือคนที่ไม่มีสัจจะอย่างเจ้าอีกแล้ว”

นิทานเรื่องนี้สอนให้รู้ว่า ผู้ที่ไร้สัจจะแม้แต่สัตว์เดรัจฉานก็ยังไม่อยากเป็นมิตรด้วย

9. เหตุใดหนูจึงมากัดทำลายข้าวของในบ้านหญิงชรา

ก. เพราะหญิงชราไม่มีลูกหลาน

ข. เพราะหญิงชราอาศัยอยู่ในบ้านคนเดียว

ค. เพราะหญิงชราไม่สามารถดูแลบ้านได้ทั่วถึง

ง. เพราะบ้านของหญิงชราใหญ่โตกว้างขวางมาก

10. หญิงชราหาทางกำจัดหนูด้วยวิธีใด

ก. ขอร้องให้คนมาช่วยทำความสะอาด

ข. จัดบ้านให้เป็นระเบียบ

ค. หากาวมาดักหนู

ง. ขอร้องแมวดัวหนึ่งให้มาอยู่ด้วย

11. จากเนื้อเรื่อง มีสัตว์กี่ชนิด

ก. 1 ชนิด

ข. 2 ชนิด

ค. 3 ชนิด

ง. 4 ชนิด

12. หญิงชรามีลักษณะนิสัยเช่นไร

ก. ขี้เกียจ

ข. รักษาสัญญา

ค. ไม่มีสัจจะ

ง. เมตตาสัตว์

13. เหตุใดแมวจึงออกจับหนูทุกวัน ไม่ได้หยุด

ก. เพราะหวังว่าจะได้อยู่ในบ้านหญิงชราจนชั่วชีวิต

ข. เพราะแมวมีนิสัยชอบจับหนู

ค. เพราะหญิงชรายังคับแมวให้จับหนูทุกวัน

ง. เพราะแมวไม่มีอาหารอื่นให้กิน

14. ทำไมหญิงชราจึงไล่แมวออกจากบ้าน

ก. เพราะแมวจี้เกียจ

ข. เพราะหญิงชราไม่รักแมว

ค. เพราะแมวไม่ยอมจับหนู

ง. เพราะไม่มีหนูในบ้านหญิงชราอีกแล้ว

15. ข้อคิดที่ได้จากนิทานเรื่องนี้คืออะไร

ก. คนมีสัจจะย่อมเป็นที่รักของทุกคน

ข. คนไม่มีสัจจะย่อมไม่มีใครอยากเป็นมิตร

ค. คนพูดจาไพเราะย่อมเป็นที่รักของทุกคน

ง. มนุษย์ควรมีความเมตตา กรุณาต่อสัตว์

16. ให้นักเรียนเขียนสรุปความนิทานเรื่อง แมวกับคนใจคด ให้ชัดเจน ความยาวไม่เกิน 3 บรรทัด

.....

.....

.....

.....

.....

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1 (เทคนิค SQ4R)

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย

ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5

เรื่อง : กระเช้าสีดา

ระยะเวลาเรียน : 2 ชั่วโมง (120 นาที)

ช่วงเวลา : 8.30-10.30 น.

ผู้ดำเนินการสอน : นางกัณทรรัตน์ สุจิตวนิช (ผู้วิจัย)

มาตรฐานการเรียนรู้/ตัวชี้วัด

มาตรฐานการเรียนรู้

มาตรฐานการเรียนรู้ ท.1.1 ใช้กระบวนการอ่านสร้างความรู้และความคิด เพื่อนำไปใช้

ตัดสินใจแก้ปัญหาในการดำเนินชีวิต และมีนิสัยรักการอ่าน

ตัวชี้วัด

ท 1.1 ป.5/1 อ่านออกเสียงบทร้อยแก้วและบทร้อยกรองได้

ท 1.1 ป.5/5 วิเคราะห์และแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องที่อ่านเพื่อนำไปใช้ในการดำเนิน

ชีวิต

ท 1.1 ป.5/8 มีมารยาทในการอ่าน

ท 2.1 ป.5/4 เขียนย่อความจากเรื่องที่อ่าน

ท 2.1 ป.5/6 เขียนแสดงความรู้สึกละความคิดเห็นได้ตรงตามเจตนา

ท 3.1 ป.5/1 พุจฉะแสดงความรู้ ความคิด และความรู้สึกละความคิดเห็นจากเรื่องที่ฟังและดู

ท 3.1 ป.5/2 ตั้งคำถามและตอบคำถามเชิงเหตุผลจากเรื่องที่ฟังและดู

ท 5.1 ป.5/1 สรุปเรื่องจากวรรณคดีหรือวรรณกรรมที่อ่าน

ท 5.1 ป.5/2 ระบุนิยามและข้อคิดจากการอ่านวรรณคดีและวรรณกรรมที่สามารถนำไปใช้

ในชีวิตจริง

จุดประสงค์การเรียนรู้

1. วิเคราะห์และแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องที่อ่านและนำไปใช้ในการดำเนินชีวิตได้
2. จับใจความสำคัญจากเรื่องที่อ่านได้
3. แสดงความรู้สึกละความคิดเห็นจากเรื่องที่อ่านได้
4. ตั้งคำถามและตอบคำถามจากเรื่องที่อ่านได้
5. เขียนสรุปความ และระบุนิยามข้อคิดจากการอ่านเนื้อเรื่องได้

สาระสำคัญ/ความคิดรวบยอด

การอ่าน เป็นการแสวงหาความรู้ที่สำคัญ ผู้ที่ฝึกอ่านบ่อย ๆ จะเข้าใจเรื่องที่อ่านและสามารถจับใจความสำคัญ สรุปสาระสำคัญของเรื่องที่อ่านได้อย่างรวดเร็ว การอ่านเรื่อง กระเช้าสีดา นักเรียนจะได้แนวคิดสำคัญที่นำไปประยุกต์ใช้ในชีวิตจริงได้

สาระการเรียนรู้

การอ่านนิทาน เรื่อง กระเช้าสีดา

ทักษะ/กระบวนการ

1. ทักษะการอ่านแบบ SQ4R
2. ทักษะการอ่านจับใจความ
3. ทักษะการเขียนสรุปความ
4. ทักษะกระบวนการคิดวิเคราะห์

กระบวนการจัดการเรียนรู้

ขั้นนำเข้าสู่บทเรียน (10 นาที)

1. เพื่อนำนักเรียนเข้าสู่เนื้อเรื่องกระเช้าสีดาให้รู้จักกระเช้าสีดาอย่างเป็นรูปธรรม โดยครูใช้ไอแพดแสดงภาพต้น ผล และดอกของต้นกระเช้าสีดามาให้นักเรียนดู แล้วซักถามนักเรียนว่า มีใครเคยเห็นต้นกระเช้าสีดาบ้าง หลังจากนั้นครูนำเสนอเกี่ยวกับลักษณะลำต้น การดูดซึมอาหารด้วยการย่อยสลายแมลง การปลูก และการเลี้ยงดูต้นกระเช้าสีดา แล้วพุดโยงเข้าสู่เนื้อเรื่อง (10 นาที)

ขั้นการสอน (80 นาที)

ครูดำเนินการสอนตามขั้นตอนของการสอนแบบ SQ4R ที่ประกอบด้วย 6 ขั้นตอน ดังนี้

1. ขั้นสำรวจ (Survey) (10 นาที)

ให้นักเรียนเปิดหนังสือเรียนรายวิชาพื้นฐาน ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 สำนักพิมพ์วัฒนาพานิช หน่วยการเรียนรู้ กระเช้าสีดา และให้นักเรียนสำรวจชื่อเรื่อง ภาพประกอบ และอ่านเนื้อเรื่องอย่างคร่าวๆ เพื่อให้ได้ภาพรวมของเนื้อเรื่อง และเขียนคำตอบในใบงานกิจกรรมที่ 1

2. ขั้นตั้งคำถาม (Question) (10 นาที)

ให้นักเรียนตั้งคำถามเกี่ยวกับเนื้อเรื่อง กระเช้าสีดา ก่อนที่จะอ่านเนื้อเรื่องทั้งหมด จำนวน 5 คำถาม โดยครูอธิบายว่าคำที่ใช้ในการตั้งคำถามประกอบด้วย ใคร อะไร ที่ไหน เมื่อไร อย่างไร ทำไม และให้นักเรียนเขียนคำถามในใบงานกิจกรรมที่ 2

3. ขั้นการอ่าน (Read) (30 นาที)

ให้นักเรียนอ่านเนื้อเรื่องทั้งหมดอย่างละเอียด เพื่อหาคำตอบของคำถามที่ตั้งไว้ และเขียนคำตอบโดยใช้สำนวนของตนเองในใบงานกิจกรรมที่ 3

4. ขั้นทำความเข้าใจเนื้อหาด้วยตนเอง (Recite) (10 นาที)

ให้นักเรียนเขียนบันทึกย่อการทำความเข้าใจเนื้อเรื่อง โดยใช้สำนวนของตนเอง ภายในเวลา 10 นาที โดยเขียนในใบงานกิจกรรมที่ 4 เพื่อนำไปเป็นข้อมูลในการเขียนสรุปความในขั้นที่ 5

5. ขั้นทบทวน (Review) (10 นาที)

ให้นักเรียนเขียนสรุปความจากการเขียนบันทึกการทำความเข้าใจเนื้อเรื่องจากขั้นตอนที่ 4 โดยใช้สำนวนของตนเอง เพื่อจดจำสิ่งที่ได้เรียนรู้จากการอ่าน ซึ่งช่วยให้นักเรียนเข้าใจบทอ่านทั้งหมด ถ้าไม่เข้าใจตรงไหนให้กลับไปอ่านซ้ำ แล้วเขียนสรุปความในใบงานกิจกรรมที่ 5

6. ขั้นสะท้อนความคิด (Reflect) (10 นาที)

ให้นักเรียนเขียนข้อคิดที่ได้รับจากการอ่านเนื้อเรื่อง กระเช้าสีดา เพื่อสะท้อนความคิดของตนเองที่มีต่อเนื้อหาจากการอ่าน และสามารถนำไปประยุกต์ใช้ให้เกิดประโยชน์ในชีวิตประจำวันจำนวน 1 ประโยค โดยเขียนคำตอบลงในใบงานกิจกรรมที่ 6

ขั้นสรุป (30 นาที)

1. นักเรียนและครูร่วมกันสนทนาสรุปเนื้อเรื่องกระเช้าสีดา ภายในเวลา 10 นาที
2. นักเรียนแลกเปลี่ยนข้อคิดที่ได้รับจากการอ่านเนื้อเรื่องกระเช้าสีดา ภายในเวลา 10 นาที
3. ทำให้นักเรียนทำแบบทดสอบท้ายบทเรียนเรื่องกระเช้าสีดา ภายในเวลา 10 นาที

การวัดและประเมินผลการเรียนรู้

1. สังเกตการตอบคำถาม และแสดงความคิดเห็น
2. สังเกตทักษะการอ่านจับใจความ
3. สังเกตพฤติกรรมในการทำงานเป็นรายบุคคล
4. ตรวจใบงาน
5. ตรวจแบบทดสอบท้ายบทเรียน

สื่อการสอน/ แหล่งการเรียนรู้

1. รูปภาพจาก power point
2. ใบงาน
3. หนังสือเรียน รายวิชาพื้นฐาน ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๕ สำนักพิมพ์ วัฒนาพานิช จำกัด

บันทึกผลหลังกระบวนการจัดการเรียนรู้

ความสำเร็จในการจัดการเรียนรู้

.....

.....

ปัญหา/อุปสรรค

.....
]

ข้อเสนอแนะ/แนวทางแก้ไข

.....
]

ลงชื่อผู้วิจัย

(นางกัณทรรัตน์ สุจิตวานิช)

ชื่อชั้น.....เลขที่.....

ใบงานเรื่อง กระเช้าสีดา

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5

กิจกรรมที่ 1 ขั้นสำรวจ (Survey) การอ่านเนื้อเรื่องอย่างคร่าวๆเพื่อให้ได้ภาพรวมของเรื่อง

คำชี้แจง อ่านเนื้อเรื่องอย่างคร่าวๆ แล้วตอบคำถามต่อไปนี้

1. ชื่อ

เรื่อง.....

2. ผู้แต่ง

.....

3. เหตุการณ์ของเรื่องจบลงอย่างไร

.....

.....

กิจกรรมที่ 2 ขั้นตั้งคำถาม (Question)

คำชี้แจง ตั้งคำถามให้ครอบคลุมเนื้อเรื่องกระเช้าสีดา จำนวน 5 ข้อ

คำถามที่ 1

.....

คำถามที่ 2

.....

คำถามที่ 3

.....

คำถามที่ 4

.....

คำถามที่ 5

.....

กิจกรรมที่ 3 ขั้นการอ่าน (Read) การอ่านอย่างละเอียดเพื่อหาคำตอบของคำถามที่ตั้งไว้

คำชี้แจง อ่านเนื้อเรื่องกระเช้าสีดาอย่างละเอียด และตอบคำถามที่ตั้งไว้จากกิจกรรมที่ 2

คำตอบที่ 1

.....

.....

คำตอบที่ 2

.....

.....

คำตอบที่ 3

.....

.....

คำตอบที่ 4

.....

.....

คำตอบที่ 5

.....

.....

กิจกรรมที่ 4 ขั้นทำความเข้าใจเนื้อหาด้วยตนเอง (Recite)

คำชี้แจง เขียนบันทึกย่อการทำความเข้าใจเนื้อเรื่องกระเช้าสีดา โดยใช้สำนวนของตนเอง

.....

.....

.....

.....

.....

กิจกรรมที่ 5 ขั้นทบทวน (Review)

คำชี้แจง เขียนสรุปความจากการเขียนบันทึกการทำความเข้าใจเนื้อเรื่องจากขั้นตอนที่ 4 โดยใช้สำนวนของตนเอง

.....

.....

.....

.....

ขั้นกิจกรรมที่ 6 สะท้อนความคิด (Reflect)

คำชี้แจง เขียนข้อคิดที่ได้จากการอ่านเนื้อเรื่องกระเช้าสีดา เพื่อนำไปใช้ให้เกิดประโยชน์ใน

ชีวิตประจำวัน จำนวน 1 ประโยค

.....

.....

.....

ชื่อ ชั้น เลขที่

แบบทดสอบท้ายบทเรียน

หน่วยการเรียนรู้ที่ 1 เรื่องกระเช้าสีดา

คำชี้แจง เลือกคำตอบที่ถูกต้องที่สุดเพียงคำตอบเดียว

1. ที่มาของชื่อ กระเช้าสีดา มาจากวรรณคดีเรื่องอะไร

ก. รามเกียรติ์

ข. ไกรทอง

ค. สังข์ทอง

ง. อิเหนา

2. เหตุใดขันทองจึงได้มองเห็นพรายน้ำ

ก. ได้รับพรวิเศษ

ข. เป็นคืนวันเพ็ญ

ค. เป็นเด็กซื่อสัตย์มีน้ำใจ

ง. ขันทองร้องเพลงเพราะมาก

3. ข้อใดไม่ใช่ลักษณะนิสัยของขันทอง

ก. มีความซื่อสัตย์

ข. รู้จักเกรงใจผู้อื่น

ค. ไม่อยากได้สิ่งของที่เจ้าของไม่อนุญาต

ง. ชอบหนีออกไปเที่ยวนอกบ้าน

4. พรายน้ำกับพรายไม่มีนิสัยอย่างไร

ก. คุร้าย ชอบทำร้ายชาวบ้าน

ข. รักความสุข ชอบเล่นและร้องเพลง

ค. ชุกชน ชอบกลั่นแกล้งผู้คนที่ผ่านมา

ง. ถูกทุกข้อ

5. “ภูตเพศหญิง” ข้อความนี้สัมพันธ์กับตัวละครในข้อใด

ก. พรายน้ำ

ข. พรายไม้

ค. นางสีดา

ง. นางฟ้า

6. “พรายน้ำบอกให้หนูน้อยขันทองหยิบกระเช้าสีดาเป็นที่ระลึก” คำว่า “กระเช้าสีดา” ในที่นี้หมายถึงสิ่งใด

ก. ตะกร้า

ข. กระบุง

ค. ไม้เถาชนิดหนึ่ง

ง. ผลไม้ชนิดหนึ่ง

7. “ไม้เถา” มีความหมายตรงกับข้อใด

ก. กิ่งไม้ที่แห้งตาย

ข. ใบไม้ที่ร่วงหล่น

ค. ต้นไม้ที่เขียวแห้ง

ง. ลำต้นของไม้เลื้อย

8. “หนูน้อยชั้นทองนั่งมองด้วยความสนใจ ใครเก็บเอาไปเล่นบ้าง แต่ก็ไม่กล้าหยิบฉวยเอาตามอำเภอใจ” ข้อความนี้แสดงว่าชั้นทองเป็นคนเช่นไร

ก. สุจริต

ข. ไม่โลภมาก

ค. ชอบช่วยเหลือผู้อื่น

ง. ไม่หยิบสิ่งของก่อนเจ้าของอนุญาต

9. เรื่องกระเช้าสีดา ให้ความรู้เกี่ยวกับอะไร

ก. ประวัตินางสีดา

ข. ประวัติต้นกระเช้าสีดา

ค. ประวัติเรื่องรามเกียรติ์

ง. ประวัติของกูดพรายไม้และพรายน้ำ

10. ข้อใดไม่ใช่จุดมุ่งหมายในการสอนเรื่อง กระเช้าสีดา

ก. ให้ความเชื่อศรัทธาสุจริต

ข. ให้เป็นคนดีเชื่อฟังพ่อแม่

ค. ให้มีมารยาทดีงาม ไม่ลักขโมยของผู้อื่น

ง. ให้มีความกล้าหาญ กล้าแสดงออก

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 2 (เทคนิค SQ4R)

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย

ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5

เรื่อง : นิทานเทียบสุภาษิตเรื่องเห็นช้างเท่าหมู

ระยะเวลาเรียน : 2 ชั่วโมง (120 นาที) ช่วงเวลา : 8.30-10.30 น.

ผู้ดำเนินการสอน : นางกนกวรรณ สุจิตวนิช (ผู้วิจัย)

มาตรฐานการเรียนรู้/ตัวชี้วัด

มาตรฐานการเรียนรู้

มาตรฐานการเรียนรู้ ท1.1 ใช้กระบวนการอ่านสร้างความรู้และความคิด เพื่อนำไปใช้

ตัดสินใจแก้ปัญหาในการดำเนินชีวิต และมีนิสัยรักการอ่าน

ตัวชี้วัด

ท 1.1 ป.5/1 อ่านออกเสียงบทร้อยแก้วและบทร้อยกรองได้

ท 1.1 ป.5/3 อธิบายความหมายโดยนัยจากเรื่องที่อ่านอย่างหลากหลาย

ท 1.1 ป.5/5 วิเคราะห์และแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องที่อ่านเพื่อนำไปใช้ในการดำเนิน

ชีวิต

ท 2.1 ป.5/6 เขียนแสดงความรู้สึกและความคิดเห็นได้ตรงตามเจตนา

ท 3.1 ป. 5/1 พูดย่อแสดงความรู้ ความคิดเห็น และความรู้สึกจากเรื่องที่ฟังและดู

ท 3.1 ป.5/2 ตั้งคำถามและตอบคำถามเชิงเหตุผลจากเรื่องที่ฟังและดู

ท 5.1 ป. 5/1 สรุปเรื่องจากวรรณคดีหรือวรรณกรรมที่อ่าน

ท 5.1 ป.5/2 ระบุความรู้และข้อคิดจากการอ่านวรรณคดีและวรรณกรรมที่สามารถนำไปใช้

ในชีวิตจริง

จุดประสงค์การเรียนรู้

1. วิเคราะห์และแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องที่อ่านและนำไปใช้ในการดำเนินชีวิตได้
2. จับใจความสำคัญจากเรื่องที่อ่านได้
3. แสดงความรู้สึกและความคิดเห็นจากเรื่องที่อ่านได้
4. ตั้งคำถามและตอบคำถามจากเรื่องที่อ่านได้
5. เขียนสรุปความ และระบุข้อคิดจากการอ่านเนื้อเรื่องได้

สาระสำคัญ/ความคิดรวบยอด

การอ่านเรื่องราวต่าง ๆ จะต้องจับใจความสำคัญ สรุปความ แสดงความคิดเห็น บอกข้อคิดของเรื่องที่อ่าน และเข้าใจความหมายของคำศัพท์ จะทำให้เข้าใจได้ดียิ่งขึ้น การอ่านนิทานเทียบ

สุภายิตเรื่อง เห็นช้างเท่าหมู ทำให้ได้ข้อคิดเกี่ยวกับการขยับยั้งชั่งอารมณ์ เพื่อไม่ให้เกิดโทษขึ้นกับตัวเอง ซึ่งสามารถนำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้

สาระการเรียนรู้

การอ่านนิทานเทียบสุภายิต เรื่อง เห็นช้างเท่าหมู

ทักษะ/กระบวนการ

1. ทักษะการอ่านแบบ SQ4R
2. ทักษะการอ่านจับใจความ
3. ทักษะการเขียนสรุปความ
4. ทักษะกระบวนการคิดวิเคราะห์

กระบวนการจัดการเรียนรู้

ขั้นนำเข้าสู่บทเรียน (10 นาที)

1. ครูนำเข้าสู่เนื้อหาโดยให้นักเรียนร่วมกันร้องเพลง ช้าง และเคลื่อนไหวท่าทางประกอบเพลง แล้วร่วมกันสนทนาเกี่ยวกับลักษณะของช้าง (5 นาที)
2. ครูแสดงภาพของหมู และช้าง แล้วให้นักเรียนช่วยกันบอกลักษณะ ความแตกต่างของสัตว์ทั้งสองชนิด (5 นาที)

ขั้นการสอน (80 นาที)

ครูดำเนินการสอนตามขั้นตอนของการสอนแบบ SQ4R ที่ประกอบด้วย 6 ขั้นตอน ดังนี้

1. ขั้นสำรวจ (Survey) (10 นาที)

ให้นักเรียนเปิดหนังสือเรียนรายวิชาพื้นฐาน ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 สำนักพิมพ์วัฒนาพานิช หน่วยการเรียนรู้ที่ ๓ เทียบสุภายิต เรื่อง เห็นช้างเท่าหมู และให้นักเรียนสำรวจชื่อเรื่อง ภาพประกอบ และอ่านเนื้อเรื่องอย่างคร่าวๆ เพื่อให้ได้ภาพรวมของเนื้อเรื่อง และเขียนคำตอบในใบงานกิจกรรมที่ 1

2. ขั้นตั้งคำถาม (Question) (10 นาที)

ให้นักเรียนตั้งคำถามเกี่ยวกับเนื้อเรื่องเห็นช้างเท่าหมูก่อนที่จะอ่านเนื้อเรื่องทั้งหมด จำนวน 5 คำถาม โดยเขียนคำถามในใบงานกิจกรรมที่ 2

3. ขั้นการอ่าน (Read) (30 นาที)

ให้นักเรียนอ่านเนื้อเรื่องทั้งหมดอย่างละเอียด เพื่อหาคำตอบของคำถามที่ตั้งไว้ และเขียนคำตอบโดยใช้ภาษาของตนเองในใบงานกิจกรรมที่ 3

4. ขั้นทำความเข้าใจเนื้อหาด้วยตนเอง (Recite) (10 นาที)

ให้นักเรียนเขียนบันทึกย่อการทำความเข้าใจเนื้อเรื่อง โดยใช้สำนวนของตนเอง ภายในเวลา 10 นาที โดยเขียนในใบงานกิจกรรมที่ 4 เพื่อนำไปเป็นข้อมูลในการเขียนสรุปความในขั้นที่ 5

5. ขั้นทบทวน (Review) (10 นาที)

ให้นักเรียนเขียนสรุปความจากการเขียนบันทึกย่อการทำความเข้าใจเนื้อเรื่องจากขั้นตอนที่ 4 โดยใช้สำนวนของตนเอง เพื่อจดจำสิ่งที่ได้เรียนรู้จากการอ่าน ซึ่งช่วยให้นักเรียนเข้าใจบทอ่านทั้งหมด ถ้าไม่เข้าใจตรงไหนให้กลับไปอ่านซ้ำ แล้วเขียนสรุปใจความในใบงานกิจกรรมที่ 5

6. ขั้นสะท้อนความคิด (Reflect) (10 นาที)

ให้นักเรียนเขียนข้อคิดที่ได้รับจากการอ่านนิทานเทียบสุภาษิต เรื่อง เห็นช้างเท่าหมู เพื่อสะท้อนความคิดของตนเองที่มีต่อเนื้อหาจากการอ่าน และสามารถนำไปประยุกต์ใช้ให้เกิดประโยชน์ในชีวิตประจำวัน จำนวน 1 ประโยค โดยเขียนคำตอบลงในใบงานกิจกรรมที่ 6

ขั้นสรุป (30 นาที)

1. นักเรียนและครูร่วมกันสนทนาสรุปนิทานเทียบสุภาษิต เรื่อง เห็นช้างเท่าหมู ภายในเวลา 10 นาที

2. นักเรียนแลกเปลี่ยนข้อคิดที่ได้รับจากการอ่านนิทานเทียบสุภาษิต เรื่อง เห็นช้างเท่าหมู ภายในเวลา 10 นาที

3. นักเรียนทำแบบทดสอบท้ายบทเรียนนิทานเทียบสุภาษิต เรื่อง เห็นช้างเท่าหมู ภายในเวลา 10 นาที

การวัดและประเมินผลการเรียนรู้

1. สังเกตการตอบคำถาม และแสดงความคิดเห็น
2. สังเกตทักษะการอ่านจับใจความ
3. สังเกตพฤติกรรมในการทำงานเป็นรายบุคคล
4. ตรวจผลการทำกิจกรรม
5. ตรวจแบบทดสอบท้ายบทเรียน

สื่อการสอน/ แหล่งการเรียนรู้

1. รูปภาพ
2. ใบงาน
3. หนังสือเรียน รายวิชาพื้นฐาน ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๕ สำนักพิมพ์ วัฒนาพานิช

บันทึกผลหลังกระบวนการจัดการเรียนรู้

ความสำเร็จในการจัดการเรียนรู้

.....

.....

.....

ปัญหา/อุปสรรค

.....

.....

.....

ข้อเสนอแนะ/แนวทางแก้ไข

.....

.....

.....

ลงชื่อผู้วิจัย

(นางกัณต์รัตน์ สุจิตวนิช)

มหาวิทยาลัยรังสิต Rangsit University

ชื่อชั้น.....เลขที่.....

ใบงานนิทานเทียบสุภาษิตเรื่อง เห็นช้างเท่าหมู

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย

ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5

กิจกรรมที่ 1 ขั้นสำรวจ (Survey) การอ่านเนื้อเรื่องอย่างคร่าวๆเพื่อให้ได้ภาพรวมของเรื่อง

คำชี้แจง อ่านเนื้อเรื่องอย่างคร่าวๆ แล้วตอบคำถามต่อไปนี้

1. ชื่อ

เรื่อง.....

2. ผู้แต่ง

.....

3. เหตุการณ์ของเรื่องจบลงอย่างไร

.....

.....

กิจกรรมที่ 2 ขั้นตั้งคำถาม (Question)

คำชี้แจง ตั้งคำถามให้ครอบคลุมนิทานเทียบสุภาษิตเรื่อง เห็นช้างเท่าหมู จำนวน 5 ข้อ

คำถามที่ 1

.....

คำถามที่ 2

.....

คำถามที่ 3

.....

คำถามที่ 4

.....

คำถามที่ 5

.....

กิจกรรมที่ 3 ขั้นการอ่าน (Read) การอ่านอย่างละเอียดเพื่อหาคำตอบของคำถามที่ตั้งไว้

คำชี้แจง อ่านนิทานเทียบสุภาษิตเรื่อง เห็นช้างเท่าหมู อย่างละเอียด และตอบคำถามที่ตั้งไว้จาก

กิจกรรมที่ 2

คำตอบที่ 1

.....

.....

คำตอบที่ 2

.....

.....

คำตอบที่ 3

.....

.....

คำตอบที่ 4

.....

.....

คำตอบที่ 5

.....

.....

กิจกรรมที่ 4 ขั้นทำความเข้าใจเนื้อหาด้วยตนเอง (Recite)

คำชี้แจง เขียนบันทึกย่อการทำความเข้าใจเนื้อเรื่องนิทานเทียบสุภาษิต เรื่องเห็นช้างเท่าหมู โดยใช้

สำนวนของตนเอง

.....

.....

.....

.....

.....

กิจกรรมที่ 5 ขั้นทบทวน (Review)

คำชี้แจง เขียนสรุปความจากการเขียนบันทึกการทำความเข้าใจเนื้อเรื่องจากขั้นตอนที่ 4 โดยใช้
จำนวนของตนเอง

.....

.....

.....

.....

กิจกรรมที่ 6 ขั้นสะท้อนความคิด (Reflect)

คำชี้แจง เขียนข้อคิดที่ได้จากการอ่านเนื้อเรื่องนิทานเทียบสุภาษิต เรื่องเห็นช้างเท่าหมู เพื่อนำไปใช้
ให้เกิดประโยชน์ในชีวิตประจำวัน จำนวน 1 ประโยค

.....

.....

.....

ชื่อ.....ชั้น..... เลขที่.....

แบบทดสอบท้ายบทเรียน

หน่วยการเรียนรู้ที่ 2 นิทานเทียบสุภาษิตเรื่อง เห็นช้างเท่าหมู

คำชี้แจง เลือกคำตอบที่ถูกต้องที่สุดเพียงคำตอบเดียว

1. เพราะอะไรปูจึงบอกว่าช้างตัวโตกว่าปูเพียงเล็กน้อย

ก. เพราะความหิว

ข. เพราะความโกรธ

ค. เพราะความหลง

ง. เพราะความโลภ

2. ผลที่เกิดขึ้นหลังจากมีอารมณ์โกรธคือข้อใด

ก. ขาดสติ

ข. เสียสติ

ค. หลงงมงาย

ง. มีความอาย

3. “โกรธนักมักฉิบหาย เทียงแท้” ข้อใดสัมพันธ์กับบทร้อยกรองนี้

ก. แม่ดูลูกที่ไม่ยอมช่วยเหลืองานบ้าน

ข. ยายดักเตือนหลานที่ไม่ยอมฟังคำสอนของยาย

ค. พี่ตำหนิน้องที่ไม่ยอมเก็บของเล่นให้เรียบร้อย

ง. น้องโกรธครูที่ตำหนิตน จึงไม่ยอมเข้าสอบ ทำให้สอบตก

4. ข้อใดไม่ใช่โทษของความโกรธ

ก. ทำให้บาดเจ็บ

ข. ทำให้เสียทรัพย์สิน

ค. ทำให้มีความรู้สึกที่ไม่ดีต่อกัน

ง. ทำให้ได้ระบายอารมณ์

5. “คิดแต่จักสู้ไว้ ไปรู้หนักเบา” คำที่พิมพ์ตัวหนามีความหมายว่าอย่างไร

ก. มี

ข. ดี

ค. ไม่

ง. ไป

6. คำว่า “หนึบ” มีความหมายตรงตามข้อใด

ก. รองให้สูงขึ้น

ข. การใช้แรงจับแน่นๆ

ค. การใช้แรงกดลงเบาๆ

ง. คีบหรือบีบแรงๆให้แน่นด้วยของที่

เป็นงาม

7. ข้อใดมีความหมายสัมพันธ์กับคำว่า “โมโหโทโส”

ก. ใจเขลา

ข. โกรธเคือง

ค. ขาดสติ

ง. หงุดหงิด

8. “เห็นช้างเท่าหมู” สำนวนนี้มีความหมายว่าอย่างไร

- ก. หิวจนหน้ามืดตาลาย
- ข. เห็นสิ่งที่ไม่ดีเป็นสิ่งที่ดี
- ค. เห็นคนอื่นดีกว่าพวกพ้องของตน

ง. โกรธจนขาดสติ จึงไม่เกรงกลัวผู้ที่มีอำนาจเหนือกว่า

9. “ยังมีปูอยู่ตัวหนึ่งเป็นปูลูอำนาจแก่ความโกรธ” ข้อความที่พิมพ์ตัวหนา หมายความว่าอย่างไร

- ก. ปราศจากความโกรธเคือง
- ข. ตกอยู่ในอำนาจของความโกรธ
- ค. หลุดพ้นจากความโกรธ
- ง. สามารถเอาชนะความโกรธได้

10. “ท่านมีความบังอาจมาเหยียบเอาเรา จนตัวเราจมลงดิน ไปดังนี้ ตัวเจ้าเห็นดีและอวดดีอย่างไร ”

ข้อความนี้ผู้พูดมีความรู้สึกอย่างไร

- ก. โกรธเคือง
- ข. ระวัง
- ค. ผิดหวัง
- ง. เสรีาโศก

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 3 (เทคนิค SQ4R)

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย

ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5

เรื่อง : ไกรทอง

ระยะเวลาเรียน : 2 ชั่วโมง (120 นาที)

ช่วงเวลา : 8.30-10.30

น.

ผู้ดำเนินการสอน : นางกันตรัตน์ สุจิตวนิช (ผู้วิจัย)

มาตรฐานการเรียนรู้/ตัวชี้วัด

มาตรฐานการเรียนรู้

มาตรฐานการเรียนรู้ ท1.1 ใช้กระบวนการอ่านสร้างความรู้และความคิด เพื่อนำไปใช้

ตัดสินใจแก้ปัญหาในการดำเนินชีวิต และมีนิสัยรักการอ่าน

ตัวชี้วัด

ท 1.1 ป.5/1 อ่านออกเสียงบทร้อยแก้วและบทร้อยกรองได้

ท 1.1 ป.5/5 วิเคราะห์และแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องที่อ่านเพื่อนำไปใช้ในการดำเนิน

ชีวิต

ท 2.1 ป.5/4 เขียนย่อความจากเรื่องที่อ่าน

ท 2.1 ป.5/6 เขียนแสดงความรู้สึกละและความคิดเห็นได้ตรงตามเจตนา

ท 3.1 ป.5/1 พุดแสดงความรู้ ความคิด และความรู้สึกละจากเรื่องที่ฟังและดู

ท 3.1 ป.5/2 ตั้งคำถามและตอบคำถามเชิงเหตุผลจากเรื่องที่ฟังและดู

ท 5.1 ป. 5/1 สรุปเรื่องจากวรรณคดีหรือวรรณกรรมที่อ่าน

ท 5.1 ป.5/2 ระบุความรู้และข้อคิดจากการอ่านวรรณคดีและวรรณกรรมที่สามารถนำไปใช้

ในชีวิตจริง

จุดประสงค์การเรียนรู้

1. วิเคราะห์และแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องที่อ่านและนำไปใช้ในการดำเนินชีวิตได้
2. จับใจความสำคัญจากเรื่องที่อ่านได้
3. แสดงความรู้สึกละและความคิดเห็นจากเรื่องที่อ่านได้
4. ตั้งคำถามและตอบคำถามจากเรื่องที่อ่านได้
5. เขียนสรุปความ และระบุข้อคิดจากการอ่านเนื้อเรื่องได้

สาระสำคัญ/ความคิดรวบยอด

นิทานพื้นบ้าน เป็นภูมิปัญญาทางภาษาที่มีคุณค่าและความงดงาม ควรค่าแก่การศึกษาหาความรู้ เพราะเป็นเรื่องราวที่ให้ความสนุกสนาน ข้อคิด และคติสอนใจ สามารถนำไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวัน ได้จึงต้องช่วยกันอนุรักษ์ รักษาสืบทอดให้คงอยู่ตลอดไป

สาระการเรียนรู้

การอ่านนิทานพื้นบ้าน เรื่อง ไกรทอง

ทักษะ/กระบวนการ

1. ทักษะการอ่านแบบ SQ4R
2. ทักษะการอ่านจับใจความ
3. ทักษะการเขียนสรุปความ
4. ทักษะกระบวนการคิดวิเคราะห์

กระบวนการจัดการเรียนรู้

ขั้นนำเข้าสู่บทเรียน (10 นาที)

1. ครูตั้งคำถามถามนักเรียนว่ารู้จักนิทานหรือไม่ แล้วให้นักเรียนเขียนชื่อนิทานที่นักเรียนรู้จักให้มากที่สุดภายในเวลา 3 นาที แล้วช่วยกันตรวจสอบรายชื่อและหาผู้ชนะ (5 นาที)
2. ครูนำรายชื่อนิทานที่นักเรียนเขียนมาถามเพื่อให้นักเรียนช่วยกันแสดงความคิดเห็นว่าเป็นนิทานประเภทใด และนำเสนอเนื้อหาเข้าสู่เรื่อง นิทานพื้นบ้าน และอธิบายที่มาของนิทานพื้นบ้านเพื่อเสริมความรู้ให้แก่ นักเรียน (5 นาที)

ขั้นการสอน (80 นาที)

ครูดำเนินการสอนตามขั้นตอนของการสอนแบบ SQ4R ที่ประกอบด้วย 6 ขั้นตอน ดังนี้

1. ขั้นสำรวจ (Survey) (10 นาที)

ให้นักเรียนเปิดหนังสือเรียนรายวิชาพื้นฐาน ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 สำนักพิมพ์วัฒนาพานิช หน่วยการเรียนรู้ นิทานพื้นบ้าน และให้นักเรียนสำรวจชื่อเรื่อง ภาพประกอบ และอ่านเนื้อเรื่องอย่างคร่าวๆ เพื่อให้ได้ภาพรวมของเนื้อเรื่อง และเขียนคำตอบในใบงานกิจกรรมที่ 1

2. ขั้นตั้งคำถาม (Question) (10 นาที)

ให้นักเรียนตั้งคำถามเกี่ยวกับเนื้อเรื่องไกรทอง ก่อนที่จะอ่านเนื้อเรื่องทั้งหมด จำนวน 5 คำถาม โดยเขียนคำถามในใบงานกิจกรรมที่ 2

3. ขั้นการอ่าน (Read) (30 นาที)

ให้นักเรียนอ่านเนื้อเรื่องทั้งหมดอย่างละเอียด เพื่อหาคำตอบของคำถามที่ตั้งไว้ และเขียนคำตอบโดยใช้ภาษาของตนเองในใบงานกิจกรรมที่ 3

4. ขั้นทำความเข้าใจเนื้อหาด้วยตนเอง (Recite) (10 นาที)

ให้นักเรียนเขียนบันทึกย่อการทำความเข้าใจเนื้อเรื่อง โดยใช้สำนวนของตนเอง ภายในเวลา 10 นาที โดยเขียนในใบงานกิจกรรมที่ 4 เพื่อนำไปเป็นข้อมูลในการเขียนสรุปความในขั้นที่ 5

5. ขั้นทบทวน (Review) (10 นาที)

ให้นักเรียนเขียนสรุปความจากการเขียนบันทึกการทำความเข้าใจเนื้อเรื่องจากขั้นตอนที่ 4 โดยใช้สำนวนของตนเอง เพื่อจดจำสิ่งที่ได้เรียนรู้จากการอ่าน ซึ่งช่วยให้นักเรียนเข้าใจบทอ่านทั้งหมด ถ้าไม่เข้าใจตรงไหนให้กลับไปอ่านซ้ำ แล้วเขียนสรุปใจความในใบงานกิจกรรมที่ 5

6. ขั้นสะท้อนความคิด (Reflect) (10 นาที)

ให้นักเรียนเขียนข้อคิดที่ได้รับจากการอ่านเนื้อเรื่อง ไกรทอง เพื่อสะท้อนความคิดของตนเองที่มีต่อเนื้อหาจากการอ่าน และสามารถนำไปประยุกต์ใช้ให้เกิดประโยชน์ในชีวิตประจำวัน จำนวน 1 ประโยค โดยเขียนคำตอบลงในใบงานกิจกรรมที่ 6

ขั้นสรุป (30 นาที)

1. นักเรียนและครูร่วมกันสนทนาสรุปเนื้อเรื่อง ไกรทอง ภายในเวลา 10 นาที
2. นักเรียนแลกเปลี่ยนข้อคิดที่ได้รับจากการอ่านเนื้อเรื่อง ไกรทอง ภายในเวลา 10 นาที
3. นักเรียนทำแบบทดสอบท้ายบทเรียนเรื่อง ไกรทอง ภายในเวลา 10 นาที

การวัดและประเมินผลการเรียนรู้

1. สังเกตการตอบคำถาม และแสดงความคิดเห็น
2. สังเกตทักษะการอ่านจับใจความ
3. สังเกตพฤติกรรมในการทำงานเป็นรายบุคคล
4. ตรวจผลการทำกิจกรรม
5. ตรวจแบบทดสอบท้ายบทเรียน

สื่อการสอน/ แหล่งการเรียนรู้

1. ใบงาน
2. หนังสือเรียน รายวิชาพื้นฐาน ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๕ สำนักพิมพ์ วัฒนาพานิช

บันทึกผลหลังกระบวนการจัดการเรียนรู้

ความสำเร็จในการจัดการเรียนรู้

.....

.....

ปัญหา/อุปสรรค

.....

.....

ข้อเสนอแนะ/แนวทางแก้ไข

.....
.....

ลงชื่อผู้วิจัย
(นางกัณต์รัตน์ สัจจิตวนิช)

ชื่อชั้น.....เลขที่.....

ใบงานเรื่อง ไกรทอง

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5

กิจกรรมที่ 1 ขั้นสำรวจ (Survey) การอ่านเนื้อเรื่องอย่างคร่าวๆเพื่อให้ได้ภาพรวมของเรื่อง

คำชี้แจง อ่านเนื้อเรื่องอย่างคร่าวๆ แล้วตอบคำถามต่อไปนี้

1. ชื่อ
เรื่อง.....
2. ผู้แต่ง
.....
3. เหตุการณ์ของเรื่องจบลงอย่างไร
.....
.....

กิจกรรมที่ 2 ขั้นตั้งคำถาม (Question)

คำชี้แจง ตั้งคำถามให้ครอบคลุมเนื้อเรื่องไกรทอง จำนวน 5 ข้อ

- คำถามที่ 1
.....
- คำถามที่ 2
.....
- คำถามที่ 3
.....
- คำถามที่ 4
.....
- คำถามที่ 5
.....

กิจกรรมที่ 3 ขั้นการอ่าน (Read) การอ่านอย่างละเอียดเพื่อหาคำตอบของคำถามที่ตั้งไว้

คำชี้แจง อ่านเนื้อเรื่องไกรทองอย่างละเอียด และตอบคำถามที่ตั้งไว้จากกิจกรรมที่ 2

- คำตอบที่ 1
.....
.....

คำตอบที่ 2

.....

.....

คำตอบที่ 3

.....

.....

คำตอบที่ 4

.....

.....

.....

คำตอบที่ 5

.....

.....

กิจกรรมที่ 4 ขั้นทำความเข้าใจเนื้อหาด้วยตนเอง (Recite)

คำชี้แจง เขียนบันทึกย่อการทำความเข้าใจเนื้อเรื่องไกรทอง โดยใช้จำนวนของตนเอง

.....

.....

.....

.....

.....

กิจกรรมที่ 5 ขั้นทบทวน (Review)

คำชี้แจง เขียนสรุปความจากการเขียนบันทึกการทำความเข้าใจเนื้อเรื่องจากขั้นตอนที่ 4 โดยใช้จำนวนของตนเอง

.....

.....

.....

.....

กิจกรรมที่ 6 ขั้นสะท้อนความคิด (Reflect)

คำชี้แจง เขียนข้อคิดที่ได้จากการอ่านเนื้อเรื่องไกรทองเพื่อนำไปใช้ให้เกิดประโยชน์ใน

ชีวิตประจำวัน จำนวน 1 ประโยค

.....

.....

.....

ชื่อ ชั้น เลขที่

แบบทดสอบท้ายบทเรียน

หน่วยการเรียนรู้ที่ 3 เรื่อง ไกรทอง

คำชี้แจง เลือกคำตอบที่ถูกต้องที่สุดเพียงคำตอบเดียว

- นิทานเรื่อง ไกรทอง เป็นนิทานประเภทใด
 - นิทานสอนใจ
 - นิทานพื้นบ้าน
 - นิทานชาดก
 - นิทานจักร ๆ วงศ์ ๆ
- นิทานพื้นบ้านมีลักษณะตามข้อใด
 - เป็นเรื่องที่สมมุติขึ้นมาเท่านั้น
 - เป็นเรื่องที่ได้จากการศึกษาค้นคว้า
 - เป็นเรื่องที่เล่าสืบทอดกันมาหลายชั่วอายุคน
 - เป็นเรื่องที่มาจากประสบการณ์จริงของผู้เขียน
- ข้อใดไม่ใช่ลักษณะสำคัญของนิทานพื้นบ้าน
 - ให้คิดเตือนใจ
 - ให้ข้อมูลที่เป็นจริง
 - ให้ข้อคิดในการดำเนินชีวิต
 - ให้ความสนุกสนานเพลิดเพลิน
- ข้อใดไม่ควรปฏิบัติในขณะที่เล่านิทาน
 - คิดเนื้อเรื่องขึ้นเอง
 - เลียนเสียงตามตัวละครที่ปรากฏในเรื่อง
 - ใช้ท่าทางประกอบการเล่า
 - ใช้ภาษาเขียนหรือภาษาที่เป็นทางการในการเล่า
- ผู้ฟังได้รับสิ่งใดจากการฟังนิทาน
 - ข้อมูลที่เป็นจริง
 - ความจริงของสังคม
 - ความสนุกสนาน
 - ความเป็นมาของบรรพบุรุษ
- นิทานเรื่อง ไกรทอง เป็นนิทานประจำจังหวัดใด
 - พิจิตร
 - นนทบุรี
 - อ่างทอง
 - ชัยนาท
- เหตุใดไกรทอง จึงอาสาไปปราบชาลวัน
 - มีอาชีพเป็นผู้คุมเรือสินค้า
 - มีวิชาและคาถาอาคมด้านการปราบจระเข้
 - อยากได้นางตะเภาแก้วและทรัพย์เงินทองเป็นรางวัล
 - มีความโกรธแค้นที่ชาลวันมักแอบขึ้นไปจับมนุษย์กินอยู่เสมอ

8. ข้อใดไม่ใช่ลักษณะนิสัยของชาลวัน

ก. เป็นผู้อยู่ในศีลในธรรมอยู่เสมอ

ค. เจ้าชู้ มีภรรยาหลายคน

ข. ประพฤติตนเป็นอันธพาล

ง. มีความชั่วร้าย กัดกินมนุษย์เป็นจำนวนมาก

9. อาวุธที่ไกรทองใช้ฆ่าชาลวันคืออะไร

ก. เทียนระเบิดน้ำ

ค. มีดหมอปลุกเสก

ข. แผ่นยันต์

ง. หอกสกัดโลหะ

10. ข้อคิดที่ได้จากนิทานเรื่องไกรทอง คืออะไร

ก. เมื่อต้องการสิ่งใดขอให้พยายามทำด้วยความมุ่งมั่น

ข. ผู้ที่ตั้งอยู่ในศีลในธรรมมักประสบความสุข ความเจริญ

ค. ผู้ที่มีสติปัญญาสามารถช่วยเหลือตนเองและผู้อื่นให้รอดพ้นจากอันตรายได้

ง. ผู้ที่ไม่มีศีลธรรม สร้างความเดือดร้อนให้แก่ผู้อื่นมักประสบความหายนะในภายหลัง

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 4 (เทคนิค SQ4R)

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย

ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5

เรื่อง : ราชาราช ตอนกำเนิดมะกะโท ระยะเวลาเรียน : 2 ชั่วโมง (120 นาที) ช่วงเวลา : 8.30-10.30 น.

ผู้ดำเนินการสอน : นางกัณทรรัตน์ สุจิตวนิช (ผู้วิจัย)

มาตรฐานการเรียนรู้/ตัวชี้วัด

มาตรฐานการเรียนรู้

มาตรฐานการเรียนรู้ ท1.1 ใช้กระบวนการอ่านสร้างความรู้และความคิด เพื่อนำไปใช้ตัดสินใจแก้ปัญหาในการดำเนินชีวิต และมีนิสัยรักการอ่าน

ตัวชี้วัด

ท 1.1 ป.5/1 อ่านออกเสียงบทร้อยแก้วและบทร้อยกรองได้

ท 1.1 ป.5/2 อธิบายความหมายของคำ ประโยค และข้อความที่เป็นการบรรยายเหตุการณ์

พรรณนา

ท 1.1 ป.5/5 วิเคราะห์และแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องที่อ่านเพื่อนำไปใช้ในการดำเนิน

ชีวิต

ท 2.1 ป.5/6 เขียนแสดงความรู้สึกและความคิดเห็นได้ตรงตามเจตนา

ท 3.1 ป.5/2 ตั้งคำถามและตอบคำถามเชิงเหตุผลจากเรื่องที่ฟังและดู

ท 5.1 ป. 5/1 สรุปเรื่องจากวรรณคดีหรือวรรณกรรมที่อ่าน

ท 5.1 ป.5/2 ระบุความรู้และข้อคิดจากการอ่านวรรณคดีและวรรณกรรมที่สามารถนำไปใช้

ในชีวิตจริง

จุดประสงค์การเรียนรู้

1. วิเคราะห์และแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องที่อ่านและนำไปใช้ในการดำเนินชีวิตได้
2. จับใจความสำคัญจากเรื่องที่อ่านได้
3. แสดงความรู้สึกและความคิดเห็นจากเรื่องที่อ่านได้
4. ตั้งคำถามและตอบคำถามจากเรื่องที่อ่านได้
5. เขียนสรุปความ และระบุข้อคิดจากการอ่านเนื้อเรื่องได้

สาระสำคัญ/ความคิดรวบยอด

วรรณคดีมีคุณค่าทางด้านปัญญา มีคติสอนใจให้ผู้อ่านนำไปเป็นแนวคิดในการดำเนินชีวิต การศึกษาวรรณคดีเรื่อง ราชาราช ตอน กำเนิดมะกะโทถึงมะกะโทเป็นขุนวัง นักเรียนจะได้แนวคิดที่สามารถนำไปประยุกต์ใช้ให้เป็นประโยชน์ในชีวิตประจำวันได้

สาระการเรียนรู้

การอ่านเรื่อง ราชาริราช ตอน กำเนิดมะกะโท

ทักษะ/กระบวนการ

1. ทักษะการอ่านแบบ SQ4R
2. ทักษะการอ่านจับใจความ
3. ทักษะการเขียนสรุปความ
4. ทักษะกระบวนการคิดวิเคราะห์

กระบวนการจัดการเรียนรู้

ขั้นนำเข้าสู่บทเรียน (10 นาที)

1. ครูให้นักเรียนสนทนาว่า หากนักเรียนพบเงินตกอยู่ระหว่างทางเดิน 1 บาท นักเรียนจะนำไปทำอะไรให้เกิดประโยชน์สูงสุด ให้นักเรียนตอบทีละคน (5 นาที)
2. ครูนำเสนอโยงเข้าเรื่อง ราชาริราช ตอน กำเนิดมะกะโท โดยอธิบายให้นักเรียนรู้ว่า เรื่อง ราชาริราช มีเค้าโครงมาจากพงศาวดารมอญ ซึ่งเป็นชนชาติหนึ่งในประเทศเมียนมาร์ (5 นาที)

ขั้นการสอน (80 นาที)

ครูดำเนินการสอนตามขั้นตอนของการสอนแบบ SQ4R ที่ประกอบด้วย 6 ขั้นตอน ดังนี้

1. ขั้นสำรวจ (Survey) (10 นาที)

ให้นักเรียนเปิดหนังสือเรียนรายวิชาพื้นฐาน ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 สำนักพิมพ์วัฒนาพานิช หน่วยการเรียนรู้ ราชาริราช ตอน กำเนิดมะกะโท และให้นักเรียนสำรวจชื่อเรื่อง ภาพประกอบ และอ่านเนื้อเรื่องอย่างคร่าวๆ เพื่อให้ได้ภาพรวมของเนื้อเรื่อง และเขียนคำตอบในใบงานกิจกรรมที่ 1

2. ขั้นตั้งคำถาม (Question) (10 นาที)

ให้นักเรียนตั้งคำถามเกี่ยวกับเนื้อเรื่องราชาริราช ตอน กำเนิดมะกะโท ก่อนที่จะอ่านเนื้อเรื่องทั้งหมด จำนวน 10 คำถาม โดยเขียนคำถามในใบงานกิจกรรมที่ 2

3. ขั้นการอ่าน (Read) (30 นาที)

ให้นักเรียนอ่านเนื้อเรื่องทั้งหมดอย่างละเอียด เพื่อหาคำตอบของคำถามที่ตั้งไว้ และเขียนคำตอบโดยใช้ภาษาของตนเองในใบงานกิจกรรมที่ 3

4. ขั้นทำความเข้าใจเนื้อหาด้วยตนเอง (Recite) (10 นาที)

ให้นักเรียนเขียนบันทึกย่อการทำความเข้าใจเนื้อเรื่อง โดยใช้สำนวนของตนเอง ภายในเวลา 10 นาที โดยเขียนในใบงานกิจกรรมที่ 4 เพื่อนำไปเป็นข้อมูลในการเขียนสรุปความในขั้นที่ 5

5. ขั้นทบทวน (Review) (10 นาที)

ให้นักเรียนเขียนสรุปความจากการเขียนบันทึกการทำความเข้าใจเนื้อเรื่องจากขั้นตอนที่ 4 โดยใช้สำนวนของตนเอง เพื่อจดจำสิ่งที่ได้เรียนรู้จากการอ่าน ซึ่งช่วยให้นักเรียนเข้าใจบทอ่านทั้งหมด ถ้าไม่เข้าใจตรงไหนให้กลับไปอ่านซ้ำ แล้วเขียนสรุปใจความในใบงานกิจกรรมที่ 5

6. ขั้นสะท้อนความคิด (Reflect) (10 นาที)

ให้นักเรียนเขียนข้อคิดที่ได้รับจากการอ่านเนื้อเรื่อง ราชาริราช ตอน กำเนิดมะกะโท เพื่อสะท้อนความคิดของตนเองที่มีต่อเนื้อหาจากการอ่าน และสามารถนำไปประยุกต์ใช้ให้เกิดประโยชน์ในชีวิตประจำวัน จำนวน 1 ประโยค โดยเขียนคำตอบลงในใบงานกิจกรรมที่ 6

ขั้นสรุป (30 นาที)

1. นักเรียนและครูร่วมกันสนทนาสรุปเรื่องมะกะโท ตอน กำเนิดมะกะโท ภายในเวลา 10 นาที
2. นักเรียนแลกเปลี่ยนข้อคิดที่ได้รับจากการอ่านเนื้อเรื่องราชาริราช ตอนกำเนิดมะกะโท ภายในเวลา 10 นาที
3. นักเรียนทำแบบทดสอบท้ายบทเรียน เรื่องราชาริราช ตอนกำเนิดมะกะโท ภายในเวลา 10 นาที

การวัดและประเมินผลการเรียนรู้

6. สังเกตการตอบคำถาม และแสดงความคิดเห็น
7. สังเกตทักษะการอ่านจับใจความ
8. สังเกตพฤติกรรมในการทำงานเป็นรายบุคคล
9. ตรวจสอบการทำกิจกรรม
10. ตรวจสอบแบบทดสอบท้ายบทเรียน

สื่อการสอน/ แหล่งการเรียนรู้

1. ใบงาน
2. หนังสือเรียน รายวิชาพื้นฐาน ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๕ สำนักพิมพ์ วัฒนาพานิช

บันทึกผลหลังกระบวนการจัดการเรียนรู้

ความสำเร็จของการจัดการเรียนรู้

.....

.....

ปัญหา/อุปสรรค

.....
.....

ข้อเสนอแนะ/แนวทางแก้ไข

.....
.....

ลงชื่อผู้วิจัย

(นางกัณต์รัตน์ สุจิตวนิช)

ชื่อ ชั้น เลขที่

ใบงานเรื่องราชาธิราช ตอน กำเนิดมะกะโท

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย

ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5

กิจกรรมที่ 1 ขั้นสำรวจ (Survey) การอ่านเนื้อเรื่องอย่างคร่าวๆ เพื่อให้ได้ภาพรวมของเรื่อง

คำชี้แจง อ่านเนื้อเรื่องอย่างคร่าวๆ แล้วตอบคำถามต่อไปนี้

1. ชื่อ

เรื่อง.....

2. ผู้แต่ง

.....

3. เหตุการณ์ของเรื่องจบลงอย่างไร

.....

.....

กิจกรรมที่ 2 ขั้นตั้งคำถาม (Question)

คำชี้แจง ตั้งคำถามให้ครอบคลุมเนื้อเรื่องราชาธิราช ตอน กำเนิดมะกะโท จำนวน 5 ข้อ

คำถามที่ 1

.....

คำถามที่ 2

.....

คำถามที่ 3

.....

คำถามที่ 4

.....

คำถามที่ 5

.....

กิจกรรมที่ 3 ขั้นการอ่าน (Read) การอ่านอย่างละเอียดเพื่อหาคำตอบของคำถามที่ตั้งไว้

คำชี้แจง อ่านเนื้อเรื่องราชาธิราช ตอน กำเนิดมะกะโทอย่างละเอียด และตอบคำถามที่ตั้งไว้จาก

กิจกรรมที่ 2

คำตอบที่ 1

.....

.....

คำตอบที่ 2

.....

.....

คำตอบที่ 3

.....

.....

คำตอบที่ 4

.....

.....

.....

คำตอบที่ 5

.....

.....

กิจกรรมที่ 4 ขั้นทำความเข้าใจเนื้อหาด้วยตนเอง (Recite)

คำชี้แจง เขียนบันทึกย่อการทำความเข้าใจเนื้อเรื่อง ราชาธิราช ตอน กำเนิดมะกะโท โดยใช้สำนวนของตนเอง

.....

.....

.....

.....

.....

กิจกรรมที่ 5 ขั้นทบทวน (Review)

คำชี้แจง เขียนสรุปความจากการเขียนบันทึกการทำความเข้าใจเนื้อเรื่องจากขั้นตอนที่ 4 โดยใช้
จำนวนของตนเอง

.....

.....

.....

.....

กิจกรรมที่ 6 ขั้นสะท้อนความคิด (Reflect)

คำชี้แจง เขียนข้อคิดที่ได้จากการอ่านเนื้อเรื่องราชาธิราช ตอน กำเนิดมะกะโทเพื่อนำไปใช้ให้เกิด
ประโยชน์ในชีวิตประจำวัน จำนวน 1 ประโยค

.....

.....

.....

ชื่อ.....ชั้น.....เลขที่.....

แบบทดสอบท้ายบทเรียน

หน่วยการเรียนรู้ที่ 4 เรื่องราชาธิราช ตอนกำเนิดมะกะโท

คำชี้แจง เลือกคำตอบที่ถูกต้องที่สุดเพียงคำตอบเดียว

1. “ราชาธิราช” แต่งขึ้นในรัชสมัยใด

ก. พระบาทสมเด็จพระพุทธยอดฟ้าจุฬาโลกมหาราช

ข. พระบาทสมเด็จพระพุทธเลิศหล้านภาลัย

ค. พระบาทสมเด็จพระนั่งเกล้าเจ้าอยู่หัว

ง. พระบาทสมเด็จพระจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว

2. ผู้แต่งเรื่อง “ราชาธิราช” คือใคร

ก. สุนทรภู่

ข. ศรีปราชญ์

ค. กรมพระยาดำรงราชานุภาพ

ง. เจ้าพระยาพระคลัง (หน)

3. ถ้าหากมะกะโทยึดอาชีพพ่อค้าต่อไป นักเรียนคิดว่าเขาจะประสบความสำเร็จหรือไม่ เพราะอะไร

ก. ประสบความสำเร็จ เพราะมะกะโทมีความซื่อสัตย์

ข. ประสบความสำเร็จ เพราะมะกะโทเป็นคนที่มีมานะ อุตสาหะ และเฉลียวฉลาด

ค. ไม่ประสบความสำเร็จ เพราะมะกะโทไม่ชอบคบหาสมาคมกับผู้อื่น

ง. ไม่ประสบความสำเร็จ เพราะมะกะโทไม่ได้ชอบอาชีพนี้มาแต่แรก

4. “พอมะกะโทเห็นจอมปลวกอันหนึ่งอยู่ในที่สูงเทียมศิรชะ จึงเอาเงินตราสามสิบบาทวางขึ้นบนจอมปลวก กระทำการสักการบูชา แล้วบอกให้บัณฑิตทำนายนิมิตมหัศจรรย์ให้” การกระทำของมะกะโทแสดงลักษณะนิสัยใดได้ชัดเจนที่สุด

ก. ความเฉลียวฉลาด

ข. ความมานะพยายาม

ค. ความขยันหมั่นเพียร

ง. ความมีไหวพริบไหวพริบ

5. “สมเด็จพระร่วงเจ้าทอดพระเนตรช้างอยู่นั้น จึงกายพระสลาออก แล้วบ้วนพระโอษฐ์ลงเหนือแผ่นดิน” คำว่า “พระสลา” หมายถึงอะไร

ก. ชานอ้อย

ข. กากผลไม้

ค. ชานหมาก

ง. ขนมหวาน

6. “เบี้ย” หมายถึงข้อใด

ก. เงิน

ข. เพชร

ค. ทองคำ

ง. ทองแดง

7. เรื่อง “ราชาธิราช ตอน กำเนิดมะกะโทถึงมะกะโทเป็นขุนวัง” ให้ข้อคิดในเรื่องใด
ก. ความมีน้ำใจ	ข. ความสามัคคี
ค. ความประหยัด	ง. ความพากเพียร
8. “แต่นี้สืบไปเมื่อหน้า” ข้อความนี้เปลี่ยนเป็นภาษาปัจจุบันได้ตามข้อใด
ก. ในวันพรุ่งนี้	ข. ต่อไปข้างหน้า
ค. ตั้งแต่นี้เป็นต้นไป	ง. เมื่อถึงวันข้างหน้า
9. “นานไปจะได้เป็นผู้ดีมั่นคง” ข้อความนี้มีความหมายว่าอย่างไร
ก. ต่อไปจะเป็นคนดี	ข. ต่อไปจะได้เป็นผู้ดี
ค. ต่อไปจะเจริญรุ่งเรือง	ง. ต่อไปจะได้ทำงานที่มั่นคง
10. “สมเด็จพระร่วงเจ้าทรงพระเมตตาหนักดูหนึ่งบุตรในอุทร” ข้อความนี้กล่าวถึงสมเด็จพระร่วงเจ้าทรงมีพระเมตตาต่อผู้ใด
ก. มะกะโท	ข. นายช้าง
ค. มั๊กกะตา	ง. บัณฑิต

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 5 (เทคนิค SQ4R)

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย

ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5

เรื่อง : สังข์ทอง ตอนกำเนิดพระสังข์ ระยะเวลาเรียน : 2 ชั่วโมง (120 นาที) ช่วงเวลา : 8.30-10.30 น.

ผู้ดำเนินการสอน : นางกัณทรรัตน์ สุจิตวนิช (ผู้วิจัย)

มาตรฐานการเรียนรู้/ตัวชี้วัด

มาตรฐานการเรียนรู้

มาตรฐานการเรียนรู้ ท1.1 ใช้กระบวนการอ่านสร้างความรู้และความคิด เพื่อนำไปใช้ตัดสินใจแก้ปัญหาในการดำเนินชีวิต และมีนิสัยรักการอ่าน

ตัวชี้วัด

ท 1.1 ป.5/1 อ่านออกเสียงบทร้อยแก้วและบทร้อยกรองได้

ท 1.1 ป.5/2 อธิบายความหมายของคำ ประโยค และข้อความที่เป็นการบรรยายเหตุการณ์

พรรณนา

ท 1.1 ป.5/5 วิเคราะห์และแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องที่อ่านเพื่อนำไปใช้ในการดำเนิน

ชีวิต

ท 2.1 ป.5/6 เขียนแสดงความรู้สึกและความคิดเห็นได้ตรงตามเจตนา

ท 3.1 ป.5/2 ตั้งคำถามและตอบคำถามเชิงเหตุผลจากเรื่องที่ฟังและดู

ท 5.1 ป. 5/1 สรุปเรื่องจากวรรณคดีหรือวรรณกรรมที่อ่าน

ท 5.1 ป.5/2 ระบุความรู้และข้อคิดจากการอ่านวรรณคดีและวรรณกรรมที่สามารถนำไปใช้

ในชีวิตจริง

จุดประสงค์การเรียนรู้

1. วิเคราะห์และแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องที่อ่านและนำไปใช้ในการดำเนินชีวิตได้
2. จับใจความสำคัญจากเรื่องที่อ่านได้
3. เขียนแสดงความรู้สึกและความคิดเห็นจากเรื่องที่อ่านได้
4. ตั้งคำถามและตอบคำถามจากเรื่องที่อ่านได้
5. เขียนสรุปความ และระบุข้อคิดจากการอ่านเนื้อเรื่องได้

สาระสำคัญ/ความคิดรวบยอด

สังข์ทองเป็นวรรณคดีที่มีคุณค่าทางด้านปัญญา อารมณ์ และภาษา การศึกษาและพิจารณา

เรื่อง สังข์ทอง ตอน กำเนิดพระสังข์ จะทำให้นักเรียนได้เห็นความงดงามของวรรณคดีไทย และได้ซาบซึ้งในแนวคิดเกี่ยวกับความรักที่แม่และลูกมีต่อกัน

สาระการเรียนรู้

บทละครนอก เรื่องสังข์ทอง ตอนกำเนิดพระสังข์

ทักษะ/กระบวนการ

1. ทักษะการอ่านแบบ SQ4R
2. ทักษะการอ่านจับใจความ
3. ทักษะการเขียนสรุปความ
4. ทักษะกระบวนการคิดวิเคราะห์

กระบวนการจัดการเรียนรู้

ขั้นนำเข้าสู่บทเรียน (10 นาที)

ครูกระตุ้นความสนใจของนักเรียนเพื่อนำเข้าสู่บทละครนอก เรื่องสังข์ทอง ดังนี้

1. ครูนำภาพหอยสังข์ชนิดต่าง ๆ มาให้นักเรียนดู แล้วนำเสนอเกี่ยวกับลักษณะของหอยสังข์ (5 นาที)

2. ครูเล่าเรื่อง สังข์ทอง ให้นักเรียนฟังตั้งแต่ต้นจนจบอย่างคร่าวๆ (5 นาที)

ขั้นการสอน (80 นาที)

ครูดำเนินการสอนตามขั้นตอนของการสอนแบบ SQ4R ที่ประกอบด้วย 6 ขั้นตอน ดังนี้

1. ขั้นสำรวจ (Survey) (10 นาที)

ให้นักเรียนเปิดหนังสือเรียนรายวิชาพื้นฐาน ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 สำนักพิมพ์วัฒนาพานิช หน่วยการเรียนรู้ บทละครนอกเรื่องสังข์ทอง ตอนกำเนิดพระสังข์ และให้นักเรียนสำรวจชื่อเรื่อง ภาพประกอบ และอ่านเนื้อเรื่องอย่างคร่าวๆ เพื่อให้ได้ภาพรวมของเนื้อเรื่อง และเขียนคำตอบในใบงานกิจกรรมที่ 1

2. ขั้นตั้งคำถาม (Question) (10 นาที)

ให้นักเรียนตั้งคำถามเกี่ยวกับเนื้อเรื่องสังข์ทอง ตอนกำเนิดพระสังข์ ก่อนที่จะอ่านเนื้อเรื่องทั้งหมด จำนวน 5 คำถาม โดยเขียนคำถามในใบงานกิจกรรมที่ 2

3. ขั้นการอ่าน (Read) (30 นาที)

ให้นักเรียนอ่านเนื้อเรื่องทั้งหมดอย่างละเอียด เพื่อหาคำตอบของคำถามที่ตั้งไว้ และเขียนคำตอบโดยใช้ภาษาของตนเองในใบงานกิจกรรมที่ 3

4. ขั้นทำความเข้าใจเนื้อหาด้วยตนเอง (Recite) (10 นาที)

ให้นักเรียนเขียนบันทึกย่อการทำความเข้าใจเนื้อเรื่อง โดยใช้สำนวนของตนเอง ภายในเวลา 10 นาที โดยเขียนในใบงานกิจกรรมที่ 4 เพื่อนำไปเป็นข้อมูลในการเขียนสรุปความในขั้นที่ 5

5. ขั้นทบทวน (Review) (10 นาที)

ให้นักเรียนเขียนสรุปความจากการเขียนบันทึกย่อการทำความเข้าใจเนื้อเรื่องจากขั้นตอนที่ 4 โดยใช้สำนวนของตนเอง เพื่อจดจำสิ่งที่ได้เรียนรู้จากการอ่าน ซึ่งช่วยให้นักเรียนเข้าใจบทอ่านทั้งหมด ถ้าไม่เข้าใจตรงไหนให้กลับไปอ่านซ้ำ แล้วเขียนสรุปใจความในใบงานกิจกรรมที่ 5

6. ขั้นสะท้อนความคิด (Reflect) (10 นาที)

ให้นักเรียนเขียนข้อคิดที่ได้รับจากการอ่านเนื้อเรื่องสังข์ทอง ตอนกำเนิดพระสังข์ เพื่อสะท้อนความคิดของตนเองที่มีต่อเนื้อหาจากการอ่าน และสามารถนำไปประยุกต์ใช้ให้เกิดประโยชน์ในชีวิตประจำวัน จำนวน 1 ประโยค โดยเขียนคำตอบลงในใบงานกิจกรรมที่ 6

ขั้นสรุป (30 นาที)

1. นักเรียนและครูร่วมกันสนทนาสรุปบทละครนอกเรื่อง สังข์ทอง ตอน กำเนิดพระสังข์ ภายในเวลา 10 นาที
2. นักเรียนแลกเปลี่ยนข้อคิดที่ได้รับจากการอ่านเนื้อเรื่องสังข์ทอง ตอน กำเนิดพระสังข์ ภายในเวลา 10 นาที
3. นักเรียนทำแบบทดสอบท้ายบทเรียนเรื่องสังข์ทอง ตอน กำเนิดพระสังข์ ภายในเวลา 10 นาที

การวัดและประเมินผลการเรียนรู้

1. สังเกตการตอบคำถาม และแสดงความคิดเห็น
2. สังเกตทักษะการอ่านจับใจความ
3. สังเกตพฤติกรรมในการทำงานเป็นรายบุคคล
4. ตรวจผลการทำกิจกรรม
5. ตรวจแบบทดสอบหลังเรียน

สื่อการสอน/แหล่งการเรียนรู้

1. ภาพตัวละคร
2. ใบงาน
3. หนังสือเรียน รายวิชาพื้นฐาน ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 สำนักพิมพ์ วัฒนาพานิช

บันทึกผลหลังกระบวนการจัดการเรียนรู้
ความสำเร็จในการจัดการเรียนรู้

.....

ปัญหา/อุปสรรค

.....

ข้อเสนอแนะ/แนวทางแก้ไข

.....

ลงชื่อผู้วิจัย
 (นางกัณต์รัตน์ สุจิตวนิช)

ชื่อ.....ชั้น.....เลขที่.....

ใบงานเรื่อง สังข์ทอง ตอนกำเนิดพระสังข์

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5

กิจกรรมที่ 1 ขั้นสำรวจ (Survey) การอ่านเนื้อเรื่องอย่างคร่าวๆเพื่อให้ได้ภาพรวมของเรื่อง

คำชี้แจง อ่านเนื้อเรื่องอย่างคร่าวๆ แล้วตอบคำถามต่อไปนี้

1. ชื่อ

เรื่อง.....

2. ผู้แต่ง

.....

3. เหตุการณ์ของเรื่องจบลงอย่างไร

.....

.....

กิจกรรมที่ 2 ขั้นตั้งคำถาม (Question)

คำชี้แจง ตั้งคำถามให้ครอบคลุมเนื้อเรื่องสังข์ทอง ตอนกำเนิดพระสังข์ จำนวน 5 ข้อ

คำถามที่ 1

.....

คำถามที่ 2

.....

คำถามที่ 3

.....

คำถามที่ 4

.....

คำถามที่ 5

.....

กิจกรรมที่ 3 ขั้นการอ่าน (Read) การอ่านอย่างละเอียดเพื่อหาคำตอบของคำถามที่ตั้งไว้

คำชี้แจง อ่านเนื้อเรื่องสังข์ทอง ตอนกำเนิดพระสังข์อย่างละเอียด และตอบคำถามที่ตั้งไว้จาก

กิจกรรมที่ 2

คำตอบที่ 1

.....

.....

คำตอบที่ 2

.....

.....

คำตอบที่ 3

.....

.....

คำตอบที่ 4

.....

.....

คำตอบที่ 5

.....

.....

กิจกรรมที่ 4 ขั้นทำความเข้าใจเนื้อหาด้วยตนเอง (Recite)

คำชี้แจง เขียนบันทึกย่อการทำความเข้าใจเนื้อเรื่องสังข์ทอง ตอนกำเนิดพระสังข์ โดยใช้สำนวนของตนเอง

.....

.....

.....

.....

.....

กิจกรรมที่ 5 ขั้นทบทวน (Review)

คำชี้แจง เขียนสรุปความจากการเขียนบันทึกการทำความเข้าใจเนื้อเรื่องจากขั้นตอนที่ 4 โดยใช้
จำนวนของตนเอง

.....

.....

.....

.....

กิจกรรมที่ 6 ขั้นสะท้อนความคิด (Reflect)

คำชี้แจง เขียนข้อคิดที่ได้จากการอ่านเนื้อเรื่องสังข์ทอง ตอนกำเนิดพระสังข์ เพื่อนำไปใช้ให้เกิด
ประโยชน์ในชีวิตประจำวัน จำนวน 1 ประโยค

.....

.....

.....

ชื่อ.....ชั้น.....เลขที่.....

แบบทดสอบหลังเรียน

หน่วยการเรียนรู้ที่ 5 เรื่องสังข์ทอง ตอนกำเนิดพระสังข์

คำชี้แจง เลือกคำตอบที่ถูกต้องที่สุดเพียงคำตอบเดียว

1. “เทพบุตรจุติมาบังเกิด” คำว่า จุติ มีความหมายว่าอย่างไร

ก. เกิด

ข. เจ็บ

ค. แก่

ง. ตาย

2. “ตกในกองกุนท์ไม้สุญชื้อ” มีความหมายตรงกับสุภาษิตข้อใด

ก. หัวเราะทีหลังดังกว่า

ข. กว่าถั่วจะสุกกากก็ไหม้

ค. ตคน้ำไม่ไหล ตกไฟไม่ไหม้

ง. ธรรมย่อมรักษาผู้ประพฤติธรรม

3. จากข้อความในข้อ 2 กล่าวถึงใคร

ก. พระสังข์

ข. ท้าวสวิมล

ค. นางจันทา

ง. นางจันทน์เทวี

4. เพราะเหตุใดนางจันทน์เทวีและลูกจึงถูกเนรเทศออกจากวัง

ก. เพราะนางจันทน์เทวีทำความผิดร้ายแรง

ข. เพราะนางจันทน์เทวีคลอดลูกออกมาเป็นหอยสังข์

ค. เพราะท้าวสวิมลหมั้นรักนางจันทน์เทวี

ง. เพราะท้าวสวิมลไม่ได้ลูกสาวตามที่ต้องการ

5. ข้อใดไม่ใช่ลักษณะนิสัยของนางจันทน์เทวี

ก. มีความมานะอดทน

ข. รักลูก เลี้ยงดูลูกอย่างดี

ค. มีความอาฆาตพยาบาท

ง. เชื่อฟังสวามีแม้ถูกขบไล่

อ่านบทร้อยกรองแล้วตอบคำถามข้อ 6

“ตานี้ดีร้ายจะไม่ตรง

มันคงถูกคิดหาผิดไม่

นัดแนะกันมาหรือว่าไร

ตาเอาใจออกนอกกัน”

6. ข้อความที่พิมพ์ตัวหนา มีความหมายตรงกับข้อใด

ก. ดูเลเอาใจใส่

ข. ตีตัวออกห่าง

ค. เห็นอกเห็นใจกัน

ง. แกล้งทำเป็นไม่รู้ไม่เห็น

7. ข้อความที่พิมพ์ตัวหนา ตรงกับสำนวนใด

ก. เอาอกเอาใจ

ข. เอาใจออกห่าง

ค. เอาใจเขามาใส่ใจเรา

ง. เอาหูไปนา เอาตาไปไร่

8. นางจันทน์เทวีพักอาศัยอยู่กับใคร

ก. นางจันทน์

ข. โหรหลวง

ค. ตาและยาย

ง. ท้าวศวิมล

9. เพราะเหตุใดพระสังข์จึงออกจากเปลือกหอยมาไล่ไก่ที่ขี้เขี้ยวของมารดา

ก. มีน้ำใจ

ข. มีความเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่

ค. มีความรอบคอบ

ง. มีความกตัญญู

อ่านบทร้อยกรองและตอบคำถามข้อ 10

“สวมสอศกอกบาทพระมารดา	ชบเกศาพลงทางร้องไห้
แม่ต้อยหอยสังข์แตกแหลกไป	รำไรเสียดายไม่วายคิด
เหมือนแม่ฆ่าลูกให้ม้วยมรณ์	มารดรไม่รักแต่สักนิด
พระแม่ต้อยหอยสังข์คังชีวิต	จะชมชิดลูกนี้สักกี่วัน”

10. บทร้อยกรองนี้ แสดงให้เห็นความรู้สึกเช่นไรของตัวละคร

ก. เศร้าโศกเสียใจ

ข. โกรธแค้น

ค. ตกใจ

ง. มีความสุข

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1 (วิธีการสอนปกติ)

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย

ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5

เรื่อง กระเช้าสีดา

ระยะเวลาเรียน 2 ชั่วโมง (120 นาที)

ช่วงเวลา 8.30-10.30

น.

ผู้ดำเนินการสอน นางกนกวรรณ สุจิตวนิช (ผู้วิจัย)

มาตรฐานการเรียนรู้/ตัวชี้วัด

มาตรฐานการเรียนรู้

มาตรฐานการเรียนรู้ ท1.1 ใช้กระบวนการอ่านสร้างความรู้และความคิด เพื่อนำไปใช้ตัดสินใจแก้ปัญหาในการดำเนินชีวิต และมีนิสัยรักการอ่าน

ตัวชี้วัด

ท 1.1 ป.5/1 อ่านออกเสียงบทร้อยแก้วและบทร้อยกรองได้

ท 1.1 ป.5/2 อธิบายความหมายของคำ ประโยค และข้อความที่เป็นการบรรยายและการพรรณนา

ท 1.1 ป. 5/5 วิเคราะห์และแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องที่อ่านเพื่อนำไปใช้ในการดำเนินชีวิต

ท 2.1 ป.5/4 เขียนย่อความจากเรื่องที่อ่าน

ท 3.1 ป. 5/1 พุดแสดงความรู้ ความคิด และความรู้สึกจากเรื่องที่ฟังและดู

ท 5.1 ป. 5/1 สรุปเรื่องจากวรรณคดีหรือวรรณกรรมที่อ่าน

ท 5.1 ป.5/2 ระบุความรู้และข้อคิดจากการอ่านวรรณคดีและวรรณกรรมที่สามารถนำไปใช้ในชีวิตจริง

จุดประสงค์การเรียนรู้

1. อ่านออกเสียงคำและข้อความได้ถูกต้อง
2. จับใจความสำคัญจากเรื่องที่อ่านได้
3. พุดและเขียนแสดงความรู้ ความคิด เห็น และความรู้สึกจากเรื่องที่อ่านได้
4. เขียนสรุปความจากเรื่องที่อ่านได้
5. ระบุข้อคิดที่ได้จากการอ่านที่สามารถนำไปใช้ในการดำเนินชีวิตได้

สาระสำคัญ/ความคิดรวบยอด

การอ่าน เป็นการแสวงหาความรู้ที่สำคัญ ผู้ที่ฝึกอ่านบ่อย ๆ จะเข้าใจเรื่องที่อ่านและสามารถจับใจความสำคัญ สรุปสาระสำคัญของเรื่องที่อ่านได้อย่างรวดเร็ว การอ่านเรื่อง กระเช้าสีดา นักเรียนจะได้แนวคิดสำคัญที่นำไปประยุกต์ใช้ในชีวิตจริงได้

สาระการเรียนรู้

การอ่านนิทาน เรื่อง กระเช้าสีดา

ทักษะ/กระบวนการ

1. ทักษะการอ่านออกเสียง
2. ทักษะการคิดวิเคราะห์
3. ทักษะการเขียนสรุปความ
4. ทักษะการทำงานกลุ่ม

กระบวนการจัดการเรียนรู้

ขั้นนำเข้าสู่บทเรียน (15 นาที)

1. เพื่อนำนักเรียนเข้าสู่เนื้อเรื่องกระเช้าสีดาให้รู้จักกระเช้าสีดาอย่างเป็นรูปธรรม โดยครูใช้ไอแพดแสดงภาพต้น ผล และดอกของต้นกระเช้าสีดามาให้นักเรียนดู แล้วซักถามนักเรียนว่า มีใครเคยเห็นต้นกระเช้าสีดาบ้าง หลังจากนั้นครูนำเสนอเกี่ยวกับลักษณะลำต้น การดูดซึมอาหารด้วยการย่อยสลายแมลง การปลูก และการเลี้ยงดูต้นกระเช้าสีดา แล้วพุดโยงเข้าสู่เนื้อเรื่อง

ขั้นการสอน (80 นาที)

1. ให้นักเรียนอ่านออกเสียงคำใหม่ในบทเรียนพร้อมกัน ถ้ามีคำศัพท์ที่นักเรียนอ่านไม่ถูกต้อง ครูอ่านให้นักเรียนฟัง และให้นักเรียนอ่านตาม หลังจากนั้นครูกระตุ้นให้นักเรียนร่วมกันอธิบายถึงความหมายของคำศัพท์เพื่อเพิ่มพูนความรู้ด้านคำศัพท์ (10 นาที)

2. ให้นักเรียนทุกคนอ่านออกเสียง เรื่อง กระเช้าสีดา ในหนังสือเรียน/สื่อการเรียนรู้ภาษาไทย สมบูรณ์แบบ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 พร้อมกัน โดยเมื่ออ่านจบ 1 ย่อหน้า ครูและนักเรียนร่วมกันอธิบาย ซักถามเพิ่มเติมเกี่ยวกับเนื้อหาในย่อหน้านั้นจนจบเรื่อง เพื่อฝึกทักษะการอ่านออกเสียง การสรุปใจความสำคัญ และการแสดงความรู้ ความคิดเห็นจากเรื่องที่อ่าน (20 นาที)

3. ให้นักเรียนช่วยกันบอกลักษณะนิสัยของตัวละครที่เป็นแบบอย่างที่ดีที่ควรปฏิบัติตาม แล้วร่วมกันสนทนาแสดงความคิดเห็น (10 นาที)

4. ให้นักเรียนจับกลุ่มกันเองตามความสมัครใจกลุ่มละ 5 คน เพื่อวิเคราะห์คุณค่าที่ได้รับจากการอ่านเรื่องกระเช้าสีดา โดยเขียนเป็นแผนภาพความคิด แล้วส่งตัวแทนกลุ่มนำเสนอผลงานหน้าชั้นเรียน (20 นาที)

5. ให้นักเรียนทำแบบฝึกหัดเกี่ยวกับเนื้อเรื่อง กระเช้าสีดา ในหนังสือแบบฝึกหัดรายวิชาพื้นฐาน ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 หลังจากนั้นทั้งครูและนักเรียนช่วยกันเฉลยคำตอบ (20 นาที)

6. ให้นักเรียนเขียนสรุปใจความสำคัญของเนื้อเรื่องและข้อคิดที่ได้รับจากการอ่านเรื่อง กระเช้าสีดาด้วยสำนวนของตนเองในใบงาน (10 นาที)

ขั้นสรุป (25 นาที)

1. นักเรียนและครูสนทนาร่วมกันและสรุปข้อคิดจากเรื่องกระเช้าสีดา (10 นาที)
2. ให้นักเรียนทำแบบทดสอบท้ายบทเรียน เรื่องกระเช้าสีดา (10 นาที)
3. ให้นักเรียนตรวจทาน ตำรา และเก็บอุปกรณ์การเรียนให้เรียบร้อย (5 นาที)

การวัดและประเมินผลการเรียนรู้

1. สังเกตการตอบคำถาม และแสดงความคิดเห็น
2. สังเกตพฤติกรรมในการทำงานเป็นรายบุคคล และการทำงานกลุ่ม
3. ตรวจผลการทำกิจกรรมและใบงาน
4. ตรวจแบบทดสอบท้ายบทเรียน

สื่อการสอน/ แหล่งการเรียนรู้

1. ภาพต้น ผล และดอกกระเช้าสีดาจากไอแพด
2. ใบงาน
3. นิทานเรื่องกระเช้าสีดา จากหนังสือเรียน รายวิชาพื้นฐาน ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 บริษัท สำนักพิมพ์ วัฒนาพานิช จำกัด
4. แบบฝึกหัด รายวิชาพื้นฐาน ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 บริษัท สำนักพิมพ์ วัฒนาพานิช จำกัด

บันทึกผลหลังกระบวนการจัดการเรียนรู้

ความสำเร็จในการจัดการเรียนรู้

.....

.....

.....

.....

ปัญหา/อุปสรรค

.....

.....

.....

.....

ข้อเสนอแนะ/แนวทางแก้ไข

.....

.....

.....

.....

ลงชื่อผู้วิจัย
(นางกัณต์รัตน์ สุจิตวนิช)

ชื่อ.....ชั้น.....เลขที่.....

ใบงาน

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1 เรื่อง กระเช้าสีดา

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5

ให้นักเรียนเขียนสรุปใจความสำคัญของเรื่องกระเช้าสีดาจากหนังสือเรียน รายวิชาพื้นฐาน ภาษาไทย
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 บริษัท สำนักพิมพ์ วัฒนาพานิช จำกัด โดยใช้สำนวนของตนเอง

.....

.....

.....

.....

ให้นักเรียนเขียนข้อคิดที่ได้รับจากการอ่านเรื่องกระเช้าสีดา

.....

.....

.....

ชื่อ.....ชั้น.....เลขที่.....

แบบทดสอบท้ายบทเรียน

หน่วยการเรียนรู้ที่ 1 เรื่อง กระเช้าสีดา

คำชี้แจง ให้นักเรียนเลือกคำตอบที่ถูกต้องที่สุดเพียงคำตอบเดียว

1. ที่มาของชื่อ กระเช้าสีดา มาจากวรรณคดีเรื่องอะไร

ก. รามเกียรติ์

ข. ไกรทอง

ค. สังข์ทอง

ง. อิเหนา

2. เหตุใดขันทองจึงได้มองเห็นพรายน้ำ

ก. ได้รับพรวิเศษ

ข. เป็นคืนวันเพ็ญ

ค. เป็นเด็กซื่อสัตย์ มีน้ำใจ

ง. ขันทองร้องเพลงเพราะมาก

3. ข้อใดไม่ใช่ลักษณะนิสัยของขันทอง

ก. มีความซื่อสัตย์

ข. รู้จักเกรงใจผู้อื่น

ค. ไม่อยากได้สิ่งของที่เจ้าของไม่อนุญาต

ง. ชอบหนีออกไปเที่ยวนอกบ้าน

4. พรายน้ำกับพรายไม่มีนิสัยอย่างไร

ก. ครूर้าย ชอบทำร้ายชาวบ้าน

ข. รักความสุข ชอบเล่นและร้องเพลง

ค. ชุกช่น ชอบกลั่นแกล้งผู้คนที่ผ่านมา

ง. ถูกทุกข้อ

5. “ภูตเพศหญิง” ข้อความนี้สัมพันธ์กับตัวละครในข้อใด

ก. พรายน้ำ

ข. พรายไม้

ค. นางสีดา

ง. นางฟ้า

6. “พรายน้ำบอกให้หนูน้อยขันทองหยิบกระเช้าสีดาเป็นที่ระลึก” คำว่า “กระเช้าสีดา” ในที่นี้หมายถึงสิ่งใด

ก. ตะกร้า

ข. กระบุง

ค. ไม้เถาชนิดหนึ่ง

ง. ผลไม้ชนิดหนึ่ง

7. “ไม้เถา” มีความหมายตรงกับข้อใด

ก. กิ่งไม้ที่แห้งตาย

ข. ใบไม้ที่ร่วงหล่น

ค. ต้นไม้ที่เหี่ยวแห้ง

ง. ลำต้นของไม้เลื้อย

8. “หนูน้อยขันทองนั่งมองด้วยความสนใจ ใครเก็บเอาไปเล่นบ้าง แต่ก็ไม่กล้าหยิบฉวยเอาตามอำเภอใจ” ข้อความนี้แสดงว่าขันทองเป็นคนเช่นไร

ก. ซื่อสัตย์สุจริต

ข. ไม่โลภมาก

ค. ชอบช่วยเหลือผู้อื่น

ง. ไม่หยิบสิ่งของก่อนเจ้าของอนุญาต

9. เรื่องกระเช้าสีดา ให้ความรู้เกี่ยวกับอะไร

ก. ประวัตินางสีดา

ค. ประวัติเรื่องรามเกียรติ์

ข. ประวัติต้นกระเช้าสีดา

ง. ประวัติของกษัตริย์พราหมณ์และพราหมณ์

10. ข้อใดไม่ใช่จุดมุ่งหมายในการสอนเรื่อง กระเช้าสีดา

ก. ให้ความรู้ข้อเท็จจริง

ค. ให้มีมารยาทงาม ไม่ลักขโมยของผู้อื่น

ข. ให้เป็นคนดีเชื่อฟังพ่อแม่

ง. ให้ความกล้าหาญ กล้าแสดงออก

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 2 (วิธีการสอนปกติ)

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย

ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5

นิทานเทียบสุภาษิต เรื่องเห็นช้างเท่าหมู ระยะเวลาเรียน 2 ชั่วโมง (120 นาที) ช่วงเวลา 8.30-10.30

ผู้ดำเนินการสอน นางกนกวรรณ สุจิตวนิช (ผู้วิจัย)

มาตรฐานการเรียนรู้/ตัวชี้วัด

มาตรฐานการเรียนรู้

มาตรฐานการเรียนรู้ ท1.1 ใช้กระบวนการอ่านสร้างความรู้และความคิด เพื่อนำไปใช้ตัดสินใจแก้ปัญหาในการดำเนินชีวิต และมีนิสัยรักการอ่าน

ตัวชี้วัด

ท 1.1 ป.5/1 อ่านออกเสียงบทร้อยแก้วและบทร้อยกรองได้

ท 1.1 ป.5/2 อธิบายความหมายของคำ ประโยค และข้อความที่เป็นการบรรยายและการพรรณนา

ท 1.1 ป.5/5 วิเคราะห์และแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องที่อ่านเพื่อนำไปใช้ในการดำเนินชีวิต

ท 2.1 ป.5/4 เขียนย่อความจากเรื่องที่อ่าน

ท 3.1 ป. 5/1 พุดแสดงความรู้ ความคิดเห็น และความรู้สึกจากเรื่องที่ฟังและดู

ท 5.1 ป. 5/1 สรุปเรื่องจากวรรณคดีหรือวรรณกรรมที่อ่าน

ท 5.1 ป.5/2 ระบุความรู้และข้อคิดจากการอ่านวรรณคดีและวรรณกรรมที่สามารถนำไปใช้ในชีวิตจริง

จุดประสงค์การเรียนรู้

1. อ่านออกเสียงคำและข้อความได้ถูกต้อง
2. จับใจความสำคัญจากเรื่องที่อ่านได้
3. พุดและเขียนแสดงความรู้ ความคิดเห็น และความรู้สึกจากเรื่องที่อ่านได้
4. เขียนสรุปความจากเรื่องที่อ่านได้
5. ระบุข้อคิดที่ได้จากการอ่านที่สามารถนำไปใช้ในการดำเนินชีวิตได้

สาระสำคัญ/ความคิดรวบยอด

การอ่านเรื่องราวต่าง ๆ จะต้องจับใจความสำคัญ สรุปความ แสดงความคิดเห็น บอกข้อคิดของเรื่องที่อ่าน และเข้าใจความหมายของคำศัพท์ จะทำให้เข้าใจได้ดียิ่งขึ้น การอ่านนิทานเทียบ

สุภาษิตเรื่อง เห็นช้างเท่าหมู ทำให้ได้ข้อคิดเกี่ยวกับการยับยั้งชั่งอารมณ์ เพื่อไม่ให้เกิดโทษขึ้นกับตัวเอง ซึ่งสามารถนำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้

สาระการเรียนรู้

การอ่านนิทานเทียบสุภาษิต เรื่อง เห็นช้างเท่าหมู

ทักษะ/กระบวนการ

1. ทักษะการอ่านจับใจความ
2. ทักษะการคิดวิเคราะห์
3. ทักษะการเขียนสรุปความ
4. ทักษะการทำงานกลุ่ม

กระบวนการจัดการเรียนรู้

ขั้นนำเข้าสู่บทเรียน (15 นาที)

1. ครูนำเข้าสู่เนื้อหาโดยให้นักเรียนร่วมกันร้องเพลง ช้าง และเคลื่อนไหวท่าทางประกอบเพลง แล้วร่วมกันสนทนาเกี่ยวกับลักษณะของช้าง (10 นาที)

2. ครูแสดงภาพของหมู และช้าง แล้วให้นักเรียนช่วยกันบอกลักษณะ ความแตกต่างของสัตว์ทั้งสองชนิด (5 นาที)

ขั้นการสอน (80 นาที)

1. ครูแบ่งนักเรียนออกเป็น 5 กลุ่ม แล้วให้นักเรียนแต่ละกลุ่มอ่านในจินตนาเทียบสุภาษิตเรื่อง เห็นช้างเท่าหมู ในหนังสือเรียนสื่อการเรียนรู้ภาษาไทย สมบูรณ์แบบ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ทีละย่อหน้า แล้วให้นักเรียนในกลุ่มช่วยกันสรุปเนื้อหาในแต่ละย่อหน้า และส่งตัวแทนในแต่ละกลุ่มสรุปเนื้อเรื่องให้เพื่อนในห้องเรียนฟัง ทำเช่นนี้จนจบเนื้อเรื่อง พร้อมทั้งให้นักเรียนสำรวจคำศัพท์ที่อ่านไม่ออกในแต่ละย่อหน้าโดยการขีดเส้นใต้หรือวงกลมล้อมรอบคำศัพท์นั้น (20 นาที)

2. ให้นักเรียนเขียนคำศัพท์ที่ช่วยกันสำรวจบนกระดาน หลังจากนั้นให้นักเรียนอ่านพร้อมกันจนคล่อง แล้วให้นักเรียนเปิดหาความหมายของคำศัพท์จากพจนานุกรมหรือจากคำอธิบายความหมายของคำศัพท์ท้ายบทเรียน (10 นาที)

3. ครูเปิดสื่อการเรียนรู้ Power Point ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 หน่วยการเรียนรู้ นิทานเทียบสุภาษิต เรื่องเห็นช้างเท่าหมู กิจกรรมเกี่ยวกับคำศัพท์ โดยให้นักเรียนจับคู่กลุ่มคำศัพท์กับความหมาย หลังจากนั้นครูและนักเรียนร่วมกันเฉลยคำตอบ (10 นาที)

4. ให้นักเรียนแต่ละกลุ่มจับสลากทำกิจกรรมจากใบงานที่ 1 เรื่อง อ่านดี มีข้อคิด เสร็จแล้วออกมานำเสนอผลงานหน้าชั้นเรียน (15 นาที)

5. ให้นักเรียนทำแบบฝึกหัดเกี่ยวกับเนื้อเรื่องนิทานเทียบสุภาษิตเรื่อง เห็นช้างเท่าหมู ในหนังสือแบบฝึกหัดรายวิชาพื้นฐาน ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 หลังจากนั้นทั้งครูและนักเรียนช่วยกันเฉลยคำตอบ (10 นาที)

6. ให้นักเรียนเขียนสรุปใจความสำคัญของเนื้อเรื่องและข้อคิดที่ได้รับจากการอ่านนิทานเทียบสุภาษิต เรื่อง เห็นช้างเท่าหมูในใบงานที่ 2 (10 นาที)

ขั้นสรุป (25 นาที)

1. ให้นักเรียนช่วยกันสรุปข้อคิดจากนิทานเทียบสุภาษิตเรื่อง เห็นช้างเท่าหมู และแนวทางในการปฏิบัติตนไม่ให้เป็นผู้มีความโลภ โกรธ หลง (10 นาที)

2. ให้นักเรียนทำแบบทดสอบท้ายบทเรียนนิทานเทียบสุภาษิตเรื่อง เห็นช้างเท่าหมู (10 นาที)

3. ให้นักเรียนตรวจทาน ตำรวจ และเก็บอุปกรณ์การเรียนรู้ให้เรียบร้อย (5 นาที)

การวัดและประเมินผลการเรียนรู้

1. สังเกตการตอบคำถาม และแสดงความคิดเห็น
2. สังเกตพฤติกรรมในการทำงานเป็นรายบุคคล และการทำงานกลุ่ม
3. ตรวจผลการทำกิจกรรมและใบงาน
4. ตรวจแบบทดสอบท้ายบทเรียน

สื่อการสอน/ แหล่งการเรียนรู้

1. รูปภาพ
2. Power Point
3. ใบงานที่ 1 เรื่อง อ่านดี มีข้อคิด
4. นิทานเทียบสุภาษิตเรื่อง เห็นช้างเท่าหมู จากหนังสือเรียน รายวิชาพื้นฐาน ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 สำนักพิมพ์ วัฒนาพานิช
5. แบบฝึกหัด รายวิชาพื้นฐาน ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 บริษัท สำนักพิมพ์วัฒนาพานิชจำกัด

บันทึกผลหลังกระบวนการจัดการเรียนรู้

ความสำเร็จในการจัดการเรียนรู้

.....

.....

.....

ปัญหา/อุปสรรค

.....

.....

.....

ข้อเสนอแนะ/แนวทางแก้ไข

.....

.....

.....

ลงชื่อผู้วิจัย
(นางกัณต์รัตน์ สุจิตวนิช)

ชื่อ.....ชั้น.....เลขที่.....

ใบงานที่ 1 เรื่อง อ่านดี มีข้อคิด

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 2 นิทานเทียบสุภาษิตเรื่อง เห็นช้างเท่าหมู

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5

คำชี้แจง ให้นักเรียนจับสลากเพื่อทำกิจกรรมข้อใดข้อหนึ่งดังนี้

กลุ่มที่ 1 ให้นักเรียนอ่านบทร้อยกรอง แล้วสรุปใจความสำคัญ และบอกข้อคิดที่ได้

คนโกรธมากแล้วปิด

ประตู

ยอมเห็นช้างเท่าหมู

ว่าได้

ไปเห็นโทษเช่นนี้

อ้าววด ก้ามแฮ

คิดแต่จักสู้ไว้

ไปรู้หนักเบา

ใจความสำคัญ.....

.....

ข้อคิดที่ได้.....

.....

กลุ่มที่ 2 ให้นักเรียนอ่านบทร้อยกรอง แล้วสรุปใจความสำคัญ และบอกข้อคิดที่ได้

โลกนักมักจะได้	ความอาย
โกรธนักมักฉิบหาย	เพียงแท้
หลงนักมักมลาย	เสียเลื่อม ยศนา
โลกโกรธหลงส่งแม่	ชีพม้วยมรณา

ใจความสำคัญ _____

ข้อคิดที่ได้ _____

ชื่อ.....ชั้น.....เลขที่.....

ใบงานที่ 2

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 2 นิทานเทียบสุภาษิตเรื่อง เห็นช้างเท่าหมู
กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5

ให้นักเรียนเขียนสรุปใจความสำคัญของนิทานเทียบสุภาษิต เรื่อง เห็นช้างเท่าหมู จากหนังสือเรียน รายวิชาพื้นฐาน ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 บริษัท สำนักพิมพ์วัฒนาพานิช จำกัด โดยใช้สำนวนภาษาของตนเอง

.....

.....

.....

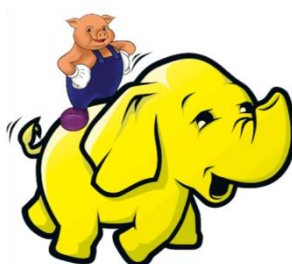
.....

ให้นักเรียนเขียนข้อคิดที่ได้รับจากการอ่านนิทานเทียบสุภาษิต เรื่อง เห็นช้างเท่าหมู

.....

.....

.....

ชื่อ.....ชั้น.....เลขที่.....

แบบทดสอบท้ายบทเรียน

หน่วยการเรียนรู้ที่ 2 นิทานเทียบสุภาษิต เรื่องเห็นช้างเท้าหมู

คำชี้แจง ให้นักเรียนเลือกคำตอบที่ถูกต้องที่สุดเพียงคำตอบเดียว

1. เพราะอะไรปูจึงบอกว่าช้างตัวโตกว่าปูเพียงเล็กน้อย

ก. เพราะความหิว	ข. เพราะความโกรธ
ค. เพราะความหลง	ง. เพราะความโลภ
2. ผลที่เกิดขึ้นหลังจากมีอารมณ์โกรธคือข้อใด

ก. ขาดสติ	ข. เสียสติ
ค. หลงมกมาย	ง. มีความอาย
3. “โกรธนักมักฉิบหาย เทียงแท้” ข้อใดสัมพันธ์กับบทร้อยกรองนี้

ก. แม่ดูลูกที่ไม่ยอมช่วยเหลืองานบ้าน
ข. ชายดักเดือนหลานที่ไม่ยอมฟังคำสอนของยาย
ค. พี่ตำหนิน้องที่ไม่ยอมเก็บของเล่นให้เรียบร้อย
ง. น้องโกรธครูที่ตำหนิตน จึงไม่ยอมเข้าสอบ ทำให้สอบตก
4. ข้อใดไม่ใช่โทษของความโกรธ

ก. ทำให้บาดเจ็บ	ข. ทำให้เสียทรัพย์สิน
ค. ทำให้มีความรู้สึกที่ไม่ดีต่อกัน	ง. ทำให้ได้ระบายอารมณ์
5. “คิดแต่จักสู้ไว้ ไปรู้หนักเบา” คำที่พิมพ์ตัวหนามีความหมายว่าอย่างไร

ก. มี	ข. ดี
ค. ไม่	ง. ไป
6. คำว่า “หนัก” มีความหมายตรงตามข้อใด

ก. รองให้สูงขึ้น	ข. การใช้แรงจับแน่นๆ
ค. การใช้แรงกดลงเบาๆ	ง. คีบหรือบีบแรงๆ ให้แน่นด้วยของที่

เป็นงาม

7. ข้อใดมีความหมายสัมพันธ์กับคำว่า “โมโหโทโส”

ก. โง่เขลา

ข. โกรธเคือง

ค. ขาดสติ

ง. หงุดหงิด

8. “เห็นช้างเท่าหมู” สำนวนนี้มีความหมายว่าอย่างไร

ก. หิวจนหน้ามืดตาตาย

ข. เห็นสิ่งที่ไม่ดีเป็นสิ่งที่ดี

ค. เห็นคนอื่นดีกว่าพวกพ้องของตน

ง. โกรธจนขาดสติ จึงไม่เกรงกลัวผู้ที่มิอำนาจเหนือกว่า

9. “ยังมีปูอยู่ตัวหนึ่งเป็นปูอำนาจแก่ความโกรธ” ข้อความที่พิมพ์ตัวหนา หมายความว่าอย่างไร

ก. ปราศจากความโกรธเคือง

ข. ตกอยู่ในอำนาจของความโกรธ

ค. หลุดพ้นจากความโกรธ

ง. สามารถเอาชนะความโกรธได้

10. “ท่านมีความบังอาจมาเหยียบเอาเรา จนตัวเรากลมลงดินไปดังนี้ ตัวเจ้าเห็นดีและอวดดีอย่างไร”

ข้อความนี้ผู้พูดมีความรู้สึกอย่างไร

ก. โกรธเคือง

ข. ระแวง

ค. ผิดหวัง

ง. เสรีาโศก

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 3 (วิธีการสอนปกติ)

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย

ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5

เรื่อง ไกรทอง

ระยะเวลาเรียน 2 ชั่วโมง (120 นาที)

ช่วงเวลา 8.30-10.30

น.

ผู้ดำเนินการสอน นางกนกรัตน์ สุจิตวนิช (ผู้วิจัย)

มาตรฐานการเรียนรู้/ตัวชี้วัด

มาตรฐานการเรียนรู้

มาตรฐานการเรียนรู้ ท1.1 ใช้กระบวนการอ่านสร้างความรู้และความคิด เพื่อนำไปใช้

ตัดสินใจแก้ปัญหาในการดำเนินชีวิต และมีนิสัยรักการอ่าน

ตัวชี้วัด

ท 1.1 ป.5/1 อ่านออกเสียงบทร้อยแก้วและบทร้อยกรองได้

ท 1.1 ป.5/2 อธิบายความหมายของคำ ประโยค และข้อความที่เป็นการบรรยายและการ

พรรณนา

ท 1.1 ป. 5/5 วิเคราะห์และแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องที่อ่านเพื่อนำไปใช้ในการดำเนิน

ชีวิต

ท 2.1 ป.5/4 เขียนย่อความจากเรื่องที่อ่าน

ท 3.1 ป. 5/1 พุดแสดงความรู้ ความคิด และความรู้สึกจากเรื่องที่ฟังและดู

ท 5.1 ป. 5/1 สรุปเรื่องจากวรรณคดีหรือวรรณกรรมที่อ่าน

ท 5.1 ป.5/2 ระบุความรู้และข้อคิดจากการอ่านวรรณคดีและวรรณกรรมที่สามารถนำไปใช้

ในชีวิตจริง

จุดประสงค์การเรียนรู้

1. อ่านออกเสียงคำและข้อความได้ถูกต้อง
2. จับใจความสำคัญจากเรื่องที่อ่านได้
3. พุดและเขียนแสดงความรู้ ความคิดเห็น และความรู้สึกจากเรื่องที่อ่านได้
4. เขียนสรุปความจากเรื่องที่อ่านได้
5. ระบุข้อคิดที่ได้จากการอ่านที่สามารถนำไปใช้ในการดำเนินชีวิตได้

สาระสำคัญ/ความคิดรวบยอด

นิทานพื้นบ้าน เป็นภูมิปัญญาทางภาษาที่มีคุณค่าและความงดงาม ควรค่าแก่การศึกษาหาความรู้ เพราะเป็นเรื่องราวที่ให้ความสนุกสนาน ข้อคิด และคติสอนใจ สามารถนำไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันได้ จึงต้องช่วยกันอนุรักษ์ รักษาสืบทอดให้คงอยู่ตลอดไป

สาระการเรียนรู้

การอ่านนิทานพื้นบ้าน เรื่อง ไกรทอง

ทักษะ/กระบวนการ

1. ทักษะการอ่านจับใจความ
2. ทักษะการคิดวิเคราะห์
3. ทักษะการเขียนสรุปความ
4. ทักษะการทำงานกลุ่ม

กระบวนการจัดการเรียนรู้

ขั้นนำเข้าสู่บทเรียน (15 นาที)

1. ครูตั้งคำถามถามนักเรียนว่ารู้จักนิทานหรือไม่ แล้วให้นักเรียนเขียนชื่อนิทานที่นักเรียนรู้จักให้มากที่สุดภายในเวลา 5 นาที แล้วช่วยกันตรวจสอบรายชื่อและหาผู้ชนะ (10 นาที)
2. ครูนำรายชื่อนิทานที่นักเรียนเขียนมาถามเพื่อให้นักเรียนช่วยกันแสดงความคิดเห็นว่าเป็นนิทานประเภทใด และนำเสนอสนทนาโยงเข้าสู่เรื่อง นิทานพื้นบ้าน และอธิบายที่มาของนิทานพื้นบ้านเพื่อเสริมความรู้ให้แก่ นักเรียน (5 นาที)

ขั้นการสอน (80 นาที)

1. ให้นักเรียนอ่านในใจนิทานพื้นบ้านเรื่อง ไกรทอง ครูกำชับให้นักเรียนตั้งใจอ่าน ในระหว่างการอ่านให้นักเรียนศึกษาความหมายของคำศัพท์เพิ่มเติมจากคำอธิบายคำศัพท์ท้ายเล่ม เมื่ออ่านจบให้นักเรียนตั้งคำถามคนละ 1 ข้อ และนี่คือเพื่อนที่นักเรียนจะเรียกตอบคำถาม 1 คน โดยไม่ให้เพื่อนคนนั้นรู้ตัว (20 นาที)
2. ครูสุ่มเรียกชื่อนักเรียนอ่านคำถาม แล้วให้นักเรียนเรียกชื่อเพื่อนที่คิดว่าให้ตอบคำถาม โดยเพื่อนในชั้นเรียนและครูร่วมกันพิจารณาคำตอบ (10 นาที)
3. ครูถามคำถามเพื่อให้นักเรียนร่วมกันสรุปเนื้อเรื่องไกรทอง หลังจากนั้นครูอธิบายที่มาของเรื่อง ไกรทองเพื่อเสริมความรู้ให้แก่ นักเรียนนอกเหนือจากความรู้ในบทเรียน ให้นักเรียนมีความรู้มากขึ้น (10 นาที)
4. ครูถามคำถามให้นักเรียนร่วมกันแสดงความรู้ ความคิดเห็น และความรู้สึกเกี่ยวกับเรื่อง ไกรทอง (10 นาที)
5. ครูและนักเรียนร่วมกันเล่นเกมนิทานของเรา ครูชี้แจงวิธีเล่น โดยให้นักเรียนฟังนิทานที่ครูจะเล่า แล้วนักเรียนทุกคนช่วยกันต่อเรื่องให้จบ นักเรียนคิดจินตนาการได้ตามอิสระ โดยมีข้อจำกัดว่านักเรียนสามารถพูดได้เพียง 1 ประโยคเท่านั้น และเรื่องที่พูดจะต้องต่อเนื่องเชื่อมโยงกับ

ประโยคที่เพื่อนพูดไว้ก่อนหน้านี้แล้ว ครูเป็นผู้สุ่มเลือกให้นักเรียนเป็นผู้เล่าหรือแต่งต่อจากเพื่อน
นักเรียนคนสุดท้ายต้องเป็นคนจบเรื่อง (15 นาที)

6. ให้นักเรียนช่วยกันตั้งชื่อเรื่องนิทานที่ช่วยกันเล่า (5 นาที)

7. ให้นักเรียนเขียนสรุปเนื้อเรื่องและข้อคิดที่ได้รับจากการอ่านนิทานพื้นบ้านเรื่อง ไกรทอง
ด้วยจำนวนของตนเองในใบงาน (10 นาที)

ขั้นสรุป (25 นาที)

1. นักเรียนและครูสนทนาร่วมกันและสรุปข้อคิดที่ได้จากเรื่อง ไกรทอง (10 นาที)

2. ให้นักเรียนทำแบบทดสอบท้ายบทเรียนนิทานพื้นบ้าน เรื่อง ไกรทอง (10 นาที)

3. ให้นักเรียนตรวจทาน สังเกต และเก็บอุปกรณ์การเรียนให้เรียบร้อย (5 นาที)

การวัดและประเมินผลการเรียนรู้

1. สังเกตการตอบคำถาม และแสดงความคิดเห็น

2. สังเกตพฤติกรรมในการทำงานเป็นรายบุคคล

3. ตรวจผลการทำกิจกรรม

4. ตรวจแบบทดสอบท้ายบทเรียน

สื่อการสอน/ แหล่งการเรียนรู้

1. หนังสือเรียน รายวิชาพื้นฐาน ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 บริษัท สำนักพิมพ์ วัฒนา

พานิช

จำกัด

2. ไอแพด

3. ใบงาน

บันทึกผลหลังกระบวนการจัดการเรียนรู้

ความสำเร็จในการจัดการเรียนรู้

.....
.....
.....

ปัญหา/อุปสรรค

.....
.....
.....

ข้อเสนอแนะ/แนวทางแก้ไข

.....

.....

.....

ลงชื่อผู้วิจัย

(นางกัณต์รัตน์ สุจิตวนิช)

ชื่อชั้น.....เลขที่

ใบงาน

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 3 เรื่อง ไกรทอง

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5

ให้นักเรียนเขียนสรุปใจความสำคัญของเรื่อง ไกรทอง โดยใช้สำนวนของตนเอง

.....

.....

.....

.....

.....

ให้นักเรียนเขียนข้อคิดที่ได้จากเรื่อง ไกรทอง

.....

.....

.....

ชื่อ ชั้น เลขที่

แบบทดสอบท้ายบทเรียน

หน่วยการเรียนรู้ที่ 3 เรื่อง ไกรทอง

คำชี้แจง ให้นักเรียนเลือกคำตอบที่ถูกต้องที่สุดเพียงคำตอบเดียว

1. นิทานเรื่อง ไกรทอง เป็นนิทานประเภทใด
 - ก. นิทานสอนใจ
 - ข. นิทานพื้นบ้าน
 - ค. นิทานชาดก
 - ง. นิทานจักร ๆ วงศ์ ๆ
2. นิทานพื้นบ้านมีลักษณะตามข้อใด
 - ก. เป็นเรื่องที่สมมุติขึ้นมาเท่านั้น
 - ข. เป็นเรื่องที่ได้จากการศึกษาค้นคว้า
 - ค. เป็นเรื่องที่เล่าสืบทอดกันมาหลายชั่วอายุคน
 - ง. เป็นเรื่องที่มาจากประสบการณ์จริงของผู้เขียน
3. ข้อใดไม่ใช่ลักษณะสำคัญของนิทานพื้นบ้าน
 - ก. ให้คิดเตือนใจ
 - ข. ให้ข้อมูลที่เป็นจริง
 - ค. ให้ข้อคิดในการดำเนินชีวิต
 - ง. ให้ความสนุกสนานเพลิดเพลิน
4. ข้อใดไม่ควรปฏิบัติในขณะที่เล่านิทาน
 - ก. คิดเนื้อเรื่องขึ้นเอง
 - ข. เลียนเสียงตามตัวละครที่ปรากฏในเรื่อง
 - ค. ใช้ท่าทางประกอบการเล่า
 - ง. ใช้ภาษาเขียนหรือภาษาที่เป็นทางการในการเล่า
5. ผู้ฟังได้รับสิ่งใดจากการฟังนิทาน
 - ก. ข้อมูลที่เป็นจริง
 - ข. ความจริงของสังคม
 - ค. ความสนุกสนาน
 - ง. ความเป็นมาของบรรพบุรุษ

6. นิทานเรื่อง ไกรทอง เป็นนิทานประจำจังหวัดใด

ก. พิจิตร

ข. นนทบุรี

ค. อ่างทอง

ง. ชัยนาท

7. เหตุใดไกรทอง จึงอาสาไปปราบชาลวัน

ก. มีอาชีพเป็นผู้คุมเรือสินค้า

ข. มีวิชาและคาถาอาคมด้านการปราบจระเข้

ค. อยากได้นางตะเกาแก้วและทรัพย์เงินทองเป็นรางวัล

ง. มีความโกรธแค้นที่ชาลวันมักแอบขึ้นไปจับมนุษย์กินอยู่เสมอ

8. ข้อใดไม่ใช่ลักษณะนิสัยของชาลวัน

ก. เป็นผู้อยู่ในศีลในธรรมอยู่เสมอ

ข. ประพฤติตนเป็นอันธพาล

ค. เจ้าชู้ มีภรรยาหลายคน

ง. มีความดุร้าย กัดกินมนุษย์เป็นจำนวน

มาก

9. อาวุธที่ไกรทองใช้ฆ่าชาลวันคืออะไร

ก. เทียนระเบิดน้ำ

ข. แผ่นยันต์

ค. มีดหมอปลุกเสก

ง. หอกสกัดโลหะ

10. ข้อคิดที่ได้จากนิทานเรื่องไกรทอง คืออะไร

ก. เมื่อต้องการสิ่งใดขอให้พยายามทำด้วยความมุ่งมั่น

ข. ผู้ที่ตั้งอยู่ในศีลในธรรมมักประสบความสุข ความเจริญ

ค. ผู้ที่มีสติปัญญาสามารถช่วยเหลือตนเองและผู้อื่นให้รอดพ้นจากอันตรายได้

ง. ผู้ที่ไม่มีศีลธรรม สร้างความเดือดร้อนให้แก่ผู้อื่นมักประสบความพินาศในภายหลัง

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 4 (วิธีการสอนปกติ)

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย

ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5

เรื่อง ราชาราช ตอนกำเนิดมะกะโท ระยะเวลาเรียน 2 ชั่วโมง (120 นาที) ช่วงเวลา 8.30-10.30 น.
ผู้ดำเนินการสอน นางกันตรัตน์ สุจิตวนิช (ผู้วิจัย)

มาตรฐานการเรียนรู้/ตัวชี้วัด

มาตรฐานการเรียนรู้

มาตรฐานการเรียนรู้ ท1.1 ใช้กระบวนการอ่านสร้างความรู้และความคิด เพื่อนำไปใช้
ตัดสินใจแก้ปัญหาในการดำเนินชีวิต และมีนิสัยรักการอ่าน

ตัวชี้วัด

ท 1.1 ป.5/1 อ่านออกเสียงบทร้อยแก้วและบทร้อยกรองได้

ท 1.1 ป.5/2 อธิบายความหมายของคำ ประโยค และข้อความที่เป็นการบรรยายและการ
พรรณนา

ท 1.1 ป. 5/5 วิเคราะห์และแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องที่อ่านเพื่อนำไปใช้ในการดำเนิน
ชีวิต

ท 2.1 ป.5/4 เขียนย่อความจากเรื่องที่อ่าน

ท 3.1 ป. 5/1 พูดย่อความรู้ ความคิด และความรู้สึกจากเรื่องที่ฟังและดู

ท 5.1 ป. 5/1 สรุปเรื่องจากวรรณคดีหรือวรรณกรรมที่อ่าน

ท 5.1 ป.5/2 ระบุนิยามและข้อคิดจากการอ่านวรรณคดีและวรรณกรรมที่สามารถนำไปใช้
ในชีวิตจริง

จุดประสงค์การเรียนรู้

1. อ่านออกเสียงคำและข้อความได้ถูกต้อง
2. จับใจความสำคัญจากเรื่องที่อ่านได้
3. พูดย่อและเขียนแสดงความรู้ ความคิดเห็น และความรู้สึกจากเรื่องที่อ่านได้
4. เขียนสรุปความจากเรื่องที่อ่านได้
5. ระบุนิยามข้อคิดที่ได้จากการอ่านที่สามารถนำไปใช้ในการดำเนินชีวิตได้

สาระสำคัญ/ความคิดรวบยอด

วรรณคดีมีคุณค่าทางด้านปัญญา มีคติสอนใจให้ผู้อ่านนำไปเป็นแนวคิดในการดำเนินชีวิต
การศึกษาวรรณคดีเรื่อง ราชาราช ตอน กำเนิดมะกะโท นักเรียนจะได้แนวคิดที่สามารถนำไป
ประยุกต์ใช้ให้เป็นประโยชน์ในชีวิตประจำวันได้

สาระการเรียนรู้

การอ่านเรื่อง ราชธิดา ตอน กำเนิดมะกะโท

ทักษะ/กระบวนการ

1. ทักษะการอ่านออกเสียง
2. ทักษะการคิดวิเคราะห์
3. ทักษะการเขียนสรุปความ
4. ทักษะกระบวนการกลุ่ม

กระบวนการจัดการเรียนรู้

ขั้นนำเข้าสู่บทเรียน (15 นาที)

1. ครูนำนักเรียนสนทนาว่า หากนักเรียนพบเงินตกอยู่ระหว่างทางเดิน 1 บาท นักเรียนจะนำไปทำอะไรให้เกิดประโยชน์สูงสุด ให้นักเรียนตอบทีละคน (10 นาที)
2. ครูนำสนทนาโยงเข้าสู่เรื่อง ราชธิดา ตอน กำเนิดมะกะโท โดยอธิบายให้นักเรียนรู้ว่า เรื่อง ราชธิดา มีเค้าโครงมาจากพงศาวดารมอญ ซึ่งเป็นชนชาติหนึ่งในประเทศเมียนมาร์ (5 นาที)

ขั้นการสอน (80 นาที)

1. ให้นักเรียนอ่านออกเสียงเรื่อง ราชธิดา ตอน กำเนิดมะกะโทถึงมะกะโทเป็นขุนวัง ในหนังสือเรียน/สื่อการเรียนรู้ ภาษาไทย สมบูรณ์แบบ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 เป็นรายบุคคล คนละ 3 บรรทัด โดยให้นักเรียนออกเสียงอักขระให้ชัดเจน ครูช่วยแก้ไขถ้านักเรียนออกเสียงไม่ถูกต้อง (20 นาที)
2. เมื่ออ่านจบ ครูตั้งคำถามให้นักเรียนตอบคำถามจากเนื้อเรื่องที่อ่านเพื่อเป็นการจับใจความสำคัญและสรุปเนื้อเรื่องร่วมกัน (10 นาที)
3. นักเรียนและครูร่วมกันสนทนาถึงความหมายของคำยาก แล้วนักเรียนช่วยกันบอกคำศัพท์ที่ไม่ทราบความหมาย โดยนักเรียนสามารถหาความหมายของคำศัพท์จากคำอธิบายคำสำคัญเพิ่มเติมจากคำศัพท์ท้ายเล่ม (10 นาที)
4. หลังจากนั้นให้นักเรียนทำกิจกรรมใบงานที่ 1 เรื่อง รู้ความหมายของคำ โดยให้นักเรียนเขียนคำศัพท์ที่ไม่รู้ความหมาย และให้นักเรียนช่วยกันหาความหมายของคำศัพท์จากพจนานุกรม (15 นาที)
5. ให้นักเรียนจับกลุ่มกันเองตามความสมัครใจกลุ่มละ 5 คน แล้วให้นักเรียนในกลุ่มช่วยกันวิเคราะห์ลักษณะนิสัยของมะกะโทว่าเป็นอย่างไร และลักษณะนิสัยดังกล่าวนี้ลักษณะใดเป็นข้อดี และเป็นข้อเสียอย่างไร และลักษณะนิสัยใดเป็นข้อเสีย และเป็นข้อเสียอย่างไร หลังจากนั้นให้นักเรียนแต่ละกลุ่มนำเสนอผลงาน (15 นาที)

6. ให้นักเรียนเขียนสรุปใจความสำคัญของเนื้อเรื่องและข้อคิดที่ได้รับจากการอ่านวรรณคดีเรื่องราชาธิราช ตอนกำเนิดมะกะโทด้วยสำนวนของตนเองในใบงาน (10 นาที)

ขั้นสรุป (25 นาที)

1. นักเรียนและครูร่วมกันสนทนาสรุปข้อคิดที่ได้จากเรื่อง ราชาธิราช ตอน กำเนิดมะกะโท (10 นาที)

2. ให้นักเรียนทำแบบทดสอบท้ายบทเรียนเรื่องราชาธิราช ตอนกำเนิดมะกะโท (10 นาที)

3. ให้นักเรียนตรวจทาน สำรวจ และเก็บอุปกรณ์การเรียนให้เรียบร้อย (5 นาที)

การวัดและประเมินผลการเรียนรู้

- 1 สังเกตการตอบคำถาม และแสดงความคิดเห็น
- 2 สังเกตพฤติกรรมในการทำงานเป็นรายบุคคล
- 3 สังเกตการปฏิบัติงานกลุ่ม
- 4 ตรวจผลการทำกิจกรรม
- 5 ตรวจแบบทดสอบท้ายบทเรียน

สื่อการสอน/ แหล่งการเรียนรู้

1. วรรณคดีเรื่อง ราชาธิราชจากหนังสือเรียน รายวิชาพื้นฐาน ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 บริษัท สำนักพิมพ์ วัฒนาพานิช จำกัด
2. พจนานุกรม
3. ใบงาน

บันทึกผลหลังกระบวนการจัดการเรียนรู้

ความสำเร็จในการจัดการเรียนรู้

.....

.....

.....

ปัญหา/อุปสรรค

.....

.....

.....

ข้อเสนอแนะ/แนวทางแก้ไข

.....

.....

.....

ลงชื่อผู้วิจัย

(นางกัณต์รัตน์ สุจิตวนิช)

ชื่อ ชั้น เลขที่

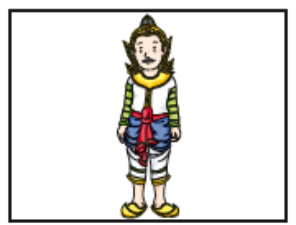
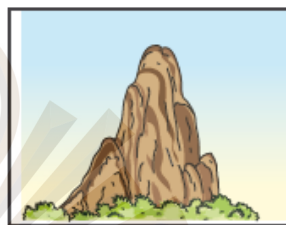
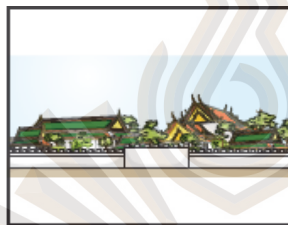
ใบงานที่ 1 เรื่อง รู้ความหมายของคำ
แผนการจัดการเรียนรู้ เรื่อง ราชาธิราช ตอน กำเนิดมะกะโท

คำชี้แจง

1. เลือกคำไปเขียนลงใต้ภาพให้มีความหมายตรงกับภาพ แล้วตรวจคำตอบกับเพื่อนๆ

มอญ อสนี ราชวัง คาน นิมิต

จอมปลวก ตวง กษัตริย์

2. หาคำราชาศัพท์จากเนื้อเรื่อง แล้วเปิดหาความหมายจากพจนานุกรม

ชื่อ ชั้น เลขที่

ใบงานที่ 2

แผนการจัดการเรียนรู้ เรื่อง ราชาราช ตอน กำเนิดมะกะโท

ให้นักเรียนเขียนสรุปใจความสำคัญของเรื่องราชาราช ตอน กำเนิดมะกะโทโดยใช้สำนวนของตนเอง

.....

.....

.....

.....

ให้นักเรียนเขียนแผนภาพความคิดเกี่ยวกับข้อคิดที่ได้รับจากการอ่านเรื่องราชาราช ตอน กำเนิดมะกะโท

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

ชื่อ.....ชั้น.....เลขที่.....

แบบทดสอบท้ายบทเรียน

หน่วยการเรียนรู้ที่ 4 เรื่องราชาธิราช ตอนกำเนิดมะกะโท

คำชี้แจง ให้นักเรียนเลือกคำตอบที่ถูกต้องที่สุดเพียงคำตอบเดียว

1. “ราชาธิราช” แต่งขึ้นในรัชสมัยใด

ก. พระบาทสมเด็จพระพุทธยอดฟ้าจุฬาโลกมหาราช

ข. พระบาทสมเด็จพระพุทธเลิศหล้านภาลัย

ค. พระบาทสมเด็จพระนั่งเกล้าเจ้าอยู่หัว

ง. พระบาทสมเด็จพระจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว

2. ผู้แต่งเรื่อง “ราชาธิราช” คือใคร

ก. สุนทรภู่

ข. ศรีปราชญ์

ค. กรมพระยาดำรงราชานุภาพ

ง. เจ้าพระยาพระคลัง (หน)

3. ถ้าหากมะกะโทยึดอาชีพพ่อค้าต่อไป นักเรียนคิดว่าเขาจะประสบความสำเร็จหรือไม่ เพราะอะไร

ก. ประสบความสำเร็จ เพราะมะกะโทมีความซื่อสัตย์

ข. ประสบความสำเร็จ เพราะมะกะโทเป็นคนที่มีมานะ อุตสาหะ และเฉลียวฉลาด

ค. ไม่ประสบความสำเร็จ เพราะมะกะโทไม่ชอบคบหาสมาคมกับผู้อื่น

ง. ไม่ประสบความสำเร็จ เพราะมะกะโทไม่ได้ชอบอาชีพนี้มาแต่แรก

4. “พอมะกะโทเห็นจอมปลวกอันหนึ่งอยู่ในที่สูงเทียมศิรชะ จึงเอาเงินตราสามสิบบาทวางขึ้นบนจอมปลวก กระทำการสักการบูชา แล้วบอกให้บัณฑิตทำนายนิมิตมหัศจรรย์ให้” การกระทำของมะกะโทแสดงลักษณะนิสัยใดได้ชัดเจนที่สุด

ก. ความเฉลียวฉลาด

ข. ความมานะพยายาม

ค. ความขยันหมั่นเพียร

ง. ความมีไหวพริบไหวพริบ

5. “สมเด็จพระร่วงเจ้าทอดพระเนตรช้างอยู่นั้น จึงกายพระสลาออก แล้วบ้วนพระโอษฐ์ลงเหนือแผ่นดิน” คำว่า “พระสลา” หมายถึงอะไร

ก. ชานอ้อย

ข. กากผลไม้

ค. ชานหมาก

ง. ขนมหวาน

6. “เบี้ย” หมายถึงข้อใด

ก. เงิน

ข. เพชร

ค. ทองคำ

ง. ทองแดง

7. เรื่อง “ราชาธิราช ตอน กำเนิดมะกะโทถึงมะกะโทเป็นขุนวัง” ให้ข้อคิดในเรื่องใด

ก. ความมีน้ำใจ

ข. ความสามัคคี

ค. ความประหยัด

ง. ความพากเพียร

8. “แต่นี้สืบไปเมื่อหน้า” ข้อความนี้เปลี่ยนเป็นภาษาปัจจุบันได้ตามข้อใด

ก. ในวันพรุ่งนี้

ข. ต่อไปข้างหน้า

ค. ตั้งแต่นี้เป็นต้นไป

ง. เมื่อถึงวันข้างหน้า

9. “นานไปจะได้เป็นผู้ดีมั่นคง” ข้อความนี้มีความหมายว่าอย่างไร

ก. ต่อไปจะเป็นคนดี

ข. ต่อไปจะได้เป็นผู้ดี

ค. ต่อไปจะเจริญรุ่งเรือง

ง. ต่อไปจะได้ทำงานที่มั่นคง

10. “สมเด็จพระร่วงเจ้าทรงพระเมตตาหนักคหะหนึ่งบุตรในอุทร” ข้อความนี้กล่าวถึงสมเด็จพระร่วงเจ้าทรงมีพระเมตตาต่อผู้ใด

ก. มะกะโท

ข. นายช้าง

ค. มั๊กกะตา

ง. บัณฑิต

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 5 (วิธีการสอนปกติ)

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย

ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5

เรื่อง สังข์ทอง ตอนกำเนิดพระสังข์ ระยะเวลาเรียน 2 ชั่วโมง (120 นาที) ช่วงเวลา 8.30-10.30 น.
ผู้ดำเนินการสอน นางกนกวรรณ สุจิตวนิช (ผู้วิจัย)

มาตรฐานการเรียนรู้/ตัวชี้วัด

มาตรฐานการเรียนรู้

มาตรฐานการเรียนรู้ ท1.1 ใช้กระบวนการอ่านสร้างความรู้และความคิด เพื่อนำไปใช้
ตัดสินใจแก้ปัญหาในการดำเนินชีวิต และมีนิสัยรักการอ่าน

ตัวชี้วัด

ท 1.1 ป.5/1 อ่านออกเสียงบทร้อยแก้วและบทร้อยกรองได้

ท 1.1 ป.5/2 อธิบายความหมายของคำ ประโยค และข้อความที่เป็นการบรรยายและการ
พรรณนา

ท 1.1 ป. 5/5 วิเคราะห์และแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องที่อ่านเพื่อนำไปใช้ในการดำเนิน
ชีวิต

ท 2.1 ป.5/4 เขียนย่อความจากเรื่องที่อ่าน

ท 3.1 ป. 5/1 พูดย่อความรู้ ความคิด และความรู้สึกจากเรื่องที่ฟังและดู

ท 5.1 ป. 5/1 สรุปเรื่องจากวรรณคดีหรือวรรณกรรมที่อ่าน

ท 5.1 ป.5/2 ระบุความรู้และข้อคิดจากการอ่านวรรณคดีและวรรณกรรมที่สามารถนำไปใช้
ในชีวิตจริง

จุดประสงค์การเรียนรู้

1. อ่านออกเสียงคำและข้อความได้ถูกต้อง
2. จับใจความสำคัญจากเรื่องที่อ่านได้
3. พูดย่อและเขียนแสดงความรู้ ความคิดเห็น และความรู้สึกจากเรื่องที่อ่านได้
4. เขียนสรุปความจากเรื่องที่อ่านได้
5. ระบุข้อคิดที่ได้จากการอ่านที่สามารถนำไปใช้ในการดำเนินชีวิตได้

สาระสำคัญ/ความคิดรวบยอด

สังข์ทองเป็นวรรณคดีที่มีคุณค่าทางด้านปัญญา อารมณ์ และภาษา การศึกษาและพิจารณา
เรื่อง สังข์ทอง ตอน กำเนิดพระสังข์ จะทำให้นักเรียนได้เห็นความงดงามของวรรณคดีไทย และได้
ซาบซึ้งในแนวคิดเกี่ยวกับความรักที่แม่และลูกมีต่อกัน

สาระการเรียนรู้

บทละครนอก เรื่องสังข์ทอง ตอนกำเนิดพระสังข์

ทักษะ/กระบวนการ

1. ทักษะการอ่านออกเสียง
2. ทักษะการคิดวิเคราะห์
3. ทักษะการเขียนสรุปความ
4. ทักษะการทำงานกลุ่ม

กระบวนการจัดการเรียนรู้

ขั้นนำเข้าสู่บทเรียน (15 นาที)

1. ครูนำภาพหอยสังข์ชนิดต่าง ๆ มาให้นักเรียนดู แล้วนำเสนอเกี่ยวกับลักษณะของหอยสังข์ (5 นาที)
2. ครูสนทนาเพื่อนำเข้าสู่เนื้อเรื่องสังข์ทอง ตอนกำเนิดพระสังข์ และเล่าเรื่องสังข์ทองตอนกำเนิดพระสังข์อย่างย่อๆ (10 นาที)

ขั้นการสอน (80 นาที)

1. ให้นักเรียนอ่านในใจเรื่อง สังข์ทอง ตอน กำเนิดพระสังข์ ส่วนบทนำในหนังสือเรียนภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 สำนักพิมพ์วัฒนาพานิช แล้วสนทนาเกี่ยวกับความเป็นมาของเรื่อง (10 นาที)
2. ครูอ่านบทละครนอกเรื่อง สังข์ทอง ตอน กำเนิดพระสังข์เป็นทำนองธรรมดา (ร้อยแก้ว) ให้นักเรียนฟังเป็นตัวอย่างจำนวน 2 บท และอธิบายการแบ่งวรรคตอนในการอ่านให้นักเรียนฟัง หลังจากนั้นให้นักเรียนอ่านออกเสียงเนื้อเรื่องสังข์ทองเป็นทำนองธรรมดาพร้อมกันทั้งชั้น โดยครูสังเกตการแบ่งวรรคตอน ให้นักเรียนอ่านโดยเว้นวรรคตอนให้ถูกต้อง เมื่ออ่านจบ 1 ย่อหน้า นักเรียนและครูร่วมกันสนทนาเกี่ยวกับเนื้อหาและคำยากในย่อหน้านั้น ทำเช่นนี้จนจบเนื้อเรื่อง (30 นาที)
3. ครูอ่านทำนองเสนาะเรื่อง สังข์ทอง ตอน กำเนิดพระสังข์ ให้นักเรียนฟัง แล้วให้นักเรียนอ่านตามเพื่อฝึกการอ่านออกเสียงร้อยกรองแบบทำนองเสนาะ (10 นาที)
4. ครูแจกกระดาษให้นักเรียนคนละ 1 แผ่น แล้วให้นักเรียนเลือกบทร้อยกรองที่ประทับใจจากเรื่อง คนละ 2 บท แล้วเขียนสรุปเนื้อหาของบทร้อยกรองนั้น หลังจากนั้นให้เขียนแสดงเหตุผลว่าชอบบทร้อยกรองนี้เพราะอะไร (10 นาที)
5. ให้นักเรียนนำเสนอผลงานหน้าชั้นเรียน เพื่อแลกเปลี่ยนความคิดเห็นร่วมกัน จากนั้นนำผลงานของนักเรียนทุกคนติดแสดงไว้ในห้องเรียน (10 นาที)

6. ให้นักเรียนเขียนสรุปใจความสำคัญของเนื้อเรื่องและข้อคิดที่ได้รับจากการอ่านเรื่องสังข์ทองด้วยสำนวนของตนเองในใบงาน (10 นาที)

ขั้นสรุป (25 นาที)

1. นักเรียนและครูร่วมกันสนทนาสรุปข้อคิดจากเรื่องสังข์ทอง ตอนกำเนิดพระสังข์ (10 นาที)
2. ให้นักเรียนทำแบบทดสอบท้ายบทเรียนเรื่อง สังข์ทอง (10 นาที)
3. ให้นักเรียนตรวจทาน สำรวจ และเก็บอุปกรณ์การเรียนให้เรียบร้อย (5 นาที)

การวัดและประเมินผลการเรียนรู้

1. สังเกตการตอบคำถาม และแสดงความคิดเห็น
2. สังเกตพฤติกรรมในการทำงานเป็นรายบุคคล
3. ตรวจผลการทำกิจกรรม
4. ตรวจแบบทดสอบท้ายบทเรียน

สื่อการสอน/ แหล่งการเรียนรู้

1. รูปภาพหอยสังข์
2. กระดาษสำหรับเขียนบทร้อยกรองและวาดภาพประกอบ
3. บทละครนอกเรื่องสังข์ทอง จากหนังสือเรียน รายวิชาพื้นฐาน ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 สำนักพิมพ์ วัฒนาพานิช
4. ใบงาน
5. แบบทดสอบท้ายบทเรียน

บันทึกผลหลังกระบวนการจัดการเรียนรู้

ความสำเร็จในการจัดการเรียนรู้

.....

.....

.....

ปัญหา/อุปสรรค

.....

.....

.....

ข้อเสนอแนะ/แนวทางแก้ไข

.....

.....

.....

ลงชื่อผู้วิจัย

(นางกัณต์รัตน์ สุจิตวนิช)

ชื่อ.....ชั้น.....เลขที่.....

ใบงาน

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 5 เรื่อง สังข์ทอง ตอนกำเนิดพระสังข์ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5

ให้นักเรียนเขียนสรุปใจความสำคัญของเรื่องสังข์ทอง ตอนกำเนิดพระสังข์ โดยใช้สำนวนของตนเอง

.....

.....

.....

.....

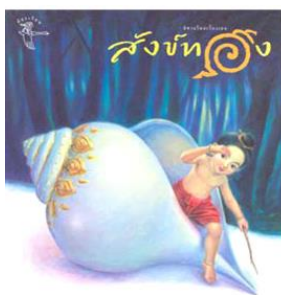
ให้นักเรียนเขียนข้อคิดที่ได้รับจากการอ่านเรื่องสังข์ทอง ตอนกำเนิดพระสังข์

.....

.....

.....

ชื่อ.....ชั้น.....เลขที่.....

แบบทดสอบหลังเรียน

หน่วยการเรียนรู้ที่ 5

เรื่องสังข์ทอง ตอนกำเนิดพระสังข์

คำชี้แจง ให้นักเรียน เลือกคำตอบที่ถูกต้องที่สุดเพียงคำตอบเดียว

1. “เทพบุตรจตุมาบังเกิด” คำว่า จตุ มีความหมายว่าอย่างไร

ข. เกิด

ข. เจ็บ

ค. แก่

ง. ตาย

2. “ตกในกองกฐนที่ไม่สูญชื่อ” มีความหมายตรงกับสุภาษิตข้อใด

ก. หัวเราะทีหลังดังกว่า

ข. กว่าถั่วจะสุกกากี้ไหม้

ค. ตกน้ำไม่ไหล ตกไฟไม่ไหม้

ง. ธรรมย่อมรักษาผู้ประพฤติธรรม

3. จากข้อความในข้อ 2 กล่าวถึงใคร

ก. พระสังข์

ข. ท้าวศวิมล

ค. นางจันทา

ง. นางจันทน์เทวี

4. เพราะเหตุใดนางจันทน์เทวีและลูกจึงถูกเนรเทศออกจากวัง

ก. เพราะนางจันทน์เทวีทำความผิดร้ายแรง

ข. เพราะนางจันทน์เทวีคลอดลูกออกมาเป็นหอยสังข์

ค. เพราะท้าวศวิมลหมดรักนางจันทน์เทวี

ง. เพราะท้าวศวิมลไม่ได้ลูกสาวตามที่ต้องการ

5. ข้อใดไม่ใช่ลักษณะนิสัยของนางจันทน์เทวี

ก. มีความมานะอดทน

ข. รักลูก เลี้ยงดูลูกอย่างดี

ค. มีความอาฆาตพยาบาท

ง. เชื่อฟังสามีแม้ถูกขบได้

อ่านบทร้อยกรองแล้วตอบคำถามข้อ 6

“ตานี้ดีร้ายจะไม่ตรง มันคงถูกคิดหาผิดไม่
นัดแนะกันมาหรือว่าไร ตาเอาใจออกนอกกัน”

6. ข้อความที่พิมพ์ตัวหนา มีความหมายตรงกับข้อใด

ก. คูแฉเอาใจใส่

ข. ดีตัวออกห่าง

ค. เห็นนอกเห็นใจกัน

ง. แกล้งทำเป็นไม่รู้ไม่เห็น

7. ข้อความที่พิมพ์ตัวหนา ตรงกับสำนวนใด

ก. เอาอกเอาใจ

ข. เอาใจออกห่าง

ค. เอาใจเขามาใส่ใจเรา

ง. เอาหูไปนา เอาตาไปไร่

8. นางจันทน์เทวีพักอาศัยอยู่กับใคร

ก. นางจันทน์

ข. โหรหลวง

ค. ตาและยาย

ง. ท้าวสวิมล

9. เพราะเหตุใดพระสังข์จึงออกจากเปลือกหอยมาไล่ไก่ที่ขี้เขี้ยวของมารดา

ก. มีน้ำใจ

ข. มีความเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่

ค. มีความรอบคอบ

ง. มีความกตัญญู

อ่านบทร้อยกรองและตอบคำถามข้อ 10

“สวมสอคกอดบาทพระมารดา ชบเกศาพลงทางร้องไห้
แม่ต้อยหอยสังข์แตกแหลกไป ไร้ไรเสียคายไม่วายคิด
เหมือนแม่ฆ่าลูกให้ม้วยมรณ มารดรไม่รักแต่สักนิด
พระแม่ต้อยหอยสังข์คังชีวิต จะชมชิดลูกนี้สักกี่วัน”

10. บทร้อยกรองนี้ แสดงให้เห็นความรู้สึกเช่นไรของตัวละคร

ก. เศร้าโศกเสียใจ

ข. โกรธแค้น

ค. ตกใจ

ง. มีความสุข

แบบสังเกตการเรียนการสอน

คำชี้แจง

แบบสังเกตการสอนนี้เป็นเครื่องมือที่ใช้สังเกตการสอนของผู้วิจัยในการสอนเรื่องการอ่านรายวิชาภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 เพื่อประเมินประสิทธิภาพการจัดการเรียนการสอนของผู้วิจัยในแต่ละครั้ง

ขอความกรุณาให้ผู้สังเกตการณ์บันทึกข้อมูลจากการสังเกตการสอนของผู้วิจัยในแต่ละด้านและทำเครื่องหมาย ✓ ในแบบประเมินในแต่ละข้อตามสภาพที่เกิดขึ้นจริงในระหว่างการเรียนการสอน

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไป

ชื่อผู้สอน วัน / เดือน / ปี

ชื่อหน่วยการเรียนรู้..... ☐ กลุ่มทดลอง ☐ กลุ่มควบคุม เวลาเรียน.....

ชื่อผู้สังเกตการณ์.....สอนวิชา..... ระดับชั้น.....

ตอนที่ 2 การสังเกตการเรียนการสอนตามสภาพจริง

5 = มากที่สุด 4 = มาก 3 = ปานกลาง 2 = น้อย 1 = น้อยที่สุด

การประเมินการสังเกตการเรียนการสอนตามสภาพจริง	ระดับการประเมิน				
	5	4	3	2	1
ด้านผู้สอน					
1. การสอนในครั้งนี้ได้มีการแจ้งจุดประสงค์การเรียนรู้ให้ผู้เรียนรับทราบ					
2. การสอนในครั้งนี้ได้มีการกระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดความสนใจเพื่อนำเข้าสู่บทเรียน					
3. การสอนในครั้งนี้ได้มีการเปิดโอกาสให้ผู้เรียนซักถามข้อสงสัย					
4. การสอนในครั้งนี้ส่งเสริมให้ผู้เรียนเกิดความพยายามในการเรียนรู้ทุกขั้นตอน (จึ้นนำเข้าสู่บทเรียน ขึ้นการสอน ขึ้นสรุป)					
ด้านกิจกรรมการเรียนรู้ (แบ่งตามช่วงเวลาการสอน)					
5. ใช้เวลาสอน 10 นาทีในขั้นสำรวจ : ผู้เรียนสามารถในการสำรวจบทอ่านเพื่อให้เห็นภาพรวมของเนื้อเรื่องได้ (ขั้น Survey)					

การประเมินการสังเกตการเรียนการสอนตามสภาพจริง	ระดับการประเมิน				
	5	4	3	2	1
6. ใช้เวลาสอน 10 นาทีต่อมาในขั้นตั้งคำถามด้วยตนเอง : ผู้เรียนต้องสามารถตั้งคำถามด้วยตนเองได้ครบ 5 ข้อ (ขั้น Question)					
7. ใช้เวลาสอน 30 นาทีในขั้นอ่านเนื้อหาสาระ : ผู้เรียนต้องสามารถอ่านเนื้อเรื่องจนจบและตอบคำถามด้วยตนเองครบทั้ง 5 ข้อ (ขั้น Read)					
8. ใช้เวลาสอน 10 นาทีในขั้นทำความเข้าใจเนื้อหา: ผู้เรียนต้องสามารถทำความเข้าใจเนื้อหาด้วยตนเองด้วยการเขียนบันทึกย่อ (ขั้น Recite)					
9. ใช้เวลาสอน 10 นาทีสุดท้าย ในขั้นสรุปความ: ผู้เรียนต้องสามารถเขียนสรุปความโดยใช้สำนวนของตนเองได้ (ขั้น Review)					
10. ใช้เวลาสอน 10 นาทีสุดท้ายในขั้นสะท้อนความคิดของตนเอง : ผู้เรียนต้องสามารถเขียนข้อคิดที่ได้รับจากการอ่าน (ขั้น Reflect)					
ด้านผู้เรียน (พฤติกรรมผู้เรียน)					
11. การสอนในครั้งนี้ผู้เรียนได้ร่วมกันแสดงความคิดเห็น					
12. การสอนในครั้งนี้ผู้เรียนได้สรุปความรู้ร่วมกัน					
13. การสอนในครั้งนี้ทำให้เกิดปฏิสัมพันธ์เชิงบวกระหว่างผู้เรียนกับผู้เรียน					
14. การสอนในครั้งนี้ส่งเสริมให้ผู้เรียนฝึกทักษะการอ่านจับใจความ					
15. การสอนในครั้งนี้ส่งเสริมให้ผู้เรียนฝึกทักษะการเขียนสรุปความ					

ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะ

.....

.....

ลงชื่อ.....ผู้สังเกต

(.....)

ตารางประเมินคุณภาพของเครื่องมือวิจัยของแบบทดสอบก่อนเรียน (Pretest)

ข้อที่	คะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ			รวม	ค่า IOC	สรุปผล
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3			
1	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
2	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
3	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
4	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
5	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
6	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
7	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
8	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
9	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
10	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
11	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
12	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
13	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
14	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
15	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
16	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
รวม					1.00	ใช้ได้

หมายเหตุ

1. เกณฑ์การให้คะแนน คือ

- +1 หมายถึง แน่ใจว่าข้อคำถามตรงตามประเด็นการถามข้อนั้น
- 0 หมายถึง ไม่แน่ใจว่าข้อคำถามตรงตามประเด็นการถามข้อนั้นหรือไม่
- 1 หมายถึง แน่ใจว่าข้อคำถามไม่ตรงตามประเด็นการถามข้อนั้น

2. เกณฑ์การตัดสินค่า IOC ถ้ามีค่า 0.50 ขึ้นไป แสดงว่า ข้อคำถามนั้นวัดได้ตรงจุดประสงค์หรือตรงตามเนื้อหานั้น แสดงว่า ข้อคำถามข้อนั้นใช้ได้

ตารางประเมินคุณภาพของเครื่องมือวิจัยของแบบทดสอบหลังเรียน (Posttest)

ข้อที่	คะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ			รวม	ค่า IOC	สรุปผล
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3			
1	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
2	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
3	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
4	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
5	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
6	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
7	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
8	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
9	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
10	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
11	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
12	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
13	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
14	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
15	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
16	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
รวม	16	16	16	48	1.00	ใช้ได้

หมายเหตุ

1. เกณฑ์การให้คะแนน คือ

- +1 หมายถึง แน่ใจว่าข้อคำถามตรงตามประเด็นการถามข้อนั้น
- 0 หมายถึง ไม่แน่ใจว่าข้อคำถามตรงตามประเด็นการถามข้อนั้นหรือไม่
- 1 หมายถึง แน่ใจว่าข้อคำถามไม่ตรงตามประเด็นการถามข้อนั้น

2. เกณฑ์การตัดสินค่า IOC ถ้ามีค่า 0.50 ขึ้นไป แสดงว่า ข้อคำถามนั้นวัดได้ตรงจุดประสงค์หรือตรงตามเนื่อหานั้น แสดงว่า ข้อคำถามข้อนั้นใช้ได้

ตารางประเมินคุณภาพของเครื่องมือวิจัยของแผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค SQ4R

รายการประเมิน	คะแนนความคิดเห็นของ ผู้เชี่ยวชาญ			รวม	ค่า IOC	สรุปผล
	คนที่1	คนที่2	คนที่3			
1. แผนการจัดการเรียนรู้มีองค์ประกอบครบถ้วน สมบูรณ์ทั้ง 9 องค์ประกอบ	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
2. การจัดลำดับขั้นตอนของแผนการจัดการเรียนรู้เป็นไปอย่างเหมาะสม	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
3. เนื้อหาสาระในแผนการจัดการเรียนรู้มีความถูกต้องตามหลักวิชาการ	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
4. จุดประสงค์การเรียนรู้มีความสอดคล้องกับตัวชี้วัด	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
5. สาระสำคัญในแผนการจัดการเรียนรู้มีความสอดคล้องกับตัวชี้วัด	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
6. สาระการเรียนรู้สอดคล้องกับตัวชี้วัด	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
7. กระบวนการจัดการเรียนรู้สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
8. กิจกรรมในแผนการจัดการเรียนรู้ส่งเสริมให้ผู้เรียนเกิดทักษะ/กระบวนการที่ระบุในจุดประสงค์การเรียนรู้	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
9. การวัดผลและประเมินผลมีความสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
10. สื่อที่ใช้ในการสอนมีความเหมาะสมสอดคล้องกับกิจกรรมการเรียนการสอน	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
11. บันทึกผลหลังการจัดการเรียนรู้นำเสนอข้อมูลที่น่าสู่การพัฒนาแผนการจัดการเรียนรู้	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้

รายการประเมิน	คะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ			รวม	ค่า IOC	สรุปผล
	คนที่1	คนที่2	คนที่3			
ขั้นตอนการจัดกิจกรรมตามเทคนิคการ สอนแบบ SQ4						
12. เทคนิค SQ4R เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
13. ขั้นตอนในการสอนของเทคนิค SQ4R มีความเหมาะสมกับเวลาที่กำหนด	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
14. ในขั้นสำรวจของเทคนิค SQ4R ช่วยให้ผู้เรียนเห็นภาพรวมของเนื้อเรื่อง	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
15. ในขั้นตั้งคำถามของเทคนิค SQ4R ช่วยให้ผู้เรียนมีเป้าหมายในการอ่าน	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
16. ในขั้นการอ่านของเทคนิค SQ4R ช่วยให้ผู้เรียนสามารถทำความเข้าใจเนื้อเรื่องและสามารถตอบคำถามที่ตั้งไว้ในขั้นตั้งคำถามทั้ง 5 ข้อ	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
17. ในขั้นทำความเข้าใจเนื้อหาด้วยตนเองช่วยให้ผู้เรียนสามารถจดจำเนื้อเรื่องและเข้าใจบทอ่านมากขึ้น	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
18. ในขั้นทบทวนช่วยให้ผู้เรียนสามารถเขียนสรุปความได้	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
19. ในขั้นสะท้อนความคิดช่วยให้ผู้เรียนสามารถนำข้อคิดที่ได้จากการอ่านไปประยุกต์ใช้ให้เกิดประโยชน์ในชีวิตประจำวัน	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
รวม					1.00	ใช้ได้

หมายเหตุ

1. เกณฑ์การให้คะแนน คือ

+1 หมายถึง แน่ใจว่าข้อความตรงตามประเด็นการถามข้อนั้น

0 หมายถึง ไม่แน่ใจว่าข้อความตรงตามประเด็นการถามข้อนั้นหรือไม่

-1 หมายถึง แน่ใจว่าข้อความไม่ตรงตามประเด็นการถามข้อนั้น

2. เกณฑ์การตัดสินค่า IOC ถ้ามีค่า 0.50 ขึ้นไป แสดงว่า ข้อคำถามนั้นวัดได้ตรงจุดประสงค์ หรือตรงตามเนื่อหานั้น แสดงว่า ข้อคำถามข้อนั้นใช้ได้

ตารางประเมินคุณภาพของเครื่องมือวิจัยของแผนการจัดการเรียนรู้ด้วยวิธีการสอนแบบปกติ

รายการประเมิน	คะแนนความคิดเห็นของ ผู้เชี่ยวชาญ			รวม	ค่า IOC	สรุปผล
	คนที่1	คนที่2	คนที่3			
1. แผนการจัดการเรียนรู้มีองค์ประกอบครบถ้วน สมบูรณ์ทั้ง 9 องค์ประกอบ	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
2. การจัดลำดับขั้นตอนของแผนการจัดการเรียนรู้เป็นไปอย่างเหมาะสม	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
3. เนื้อหาสาระในแผนการจัดการเรียนรู้มีความถูกต้องตามหลักวิชาการ	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
4. ปริมาณของเนื้อหาในแต่ละแผนการจัดการเรียนรู้มีความเหมาะสม	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
5. จุดประสงค์การเรียนรู้มีความสอดคล้องกับตัวชี้วัด	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
6. สาระสำคัญในแผนการจัดการเรียนรู้มีความสอดคล้องกับตัวชี้วัด	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
7. สาระการเรียนรู้สอดคล้องกับตัวชี้วัด	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
8. กระบวนการจัดการเรียนรู้สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
9. กิจกรรมในแผนการจัดการเรียนรู้ส่งเสริมให้ผู้เรียนเกิดทักษะ/กระบวนการที่ระบุในจุดประสงค์การเรียนรู้	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้

รายการประเมิน	คะแนนความคิดเห็นของ ผู้เชี่ยวชาญ			รวม	ค่า IOC	สรุปผล
	คนที่1	คนที่2	คนที่3			
10. กิจกรรมในแผนการจัดการเรียนรู้เป็นกิจกรรมที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
11. กิจกรรมในแผนการจัดการเรียนรู้มีประสิทธิภาพที่จะนำไปใช้ในการเรียนการสอน	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
12. กิจกรรมในแผนการจัดการเรียนรู้มีความเหมาะสมกับเวลาที่กำหนด	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
13. การวัดผลและประเมินผลมีความสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
14. สื่อที่ใช้ในการสอนมีความเหมาะสมสอดคล้องกับกิจกรรมการเรียนการสอน	0	+1	+1	2	0.67	ใช้ได้
15. บันทึกผลหลังการจัดการเรียนรู้นำเสนอข้อมูลที่น่าสู่การจัดการเรียนรู้ในครั้งต่อไป	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
รวม					0.978	ใช้ได้

หมายเหตุ

1. เกณฑ์การให้คะแนน คือ

+1 หมายถึง แน่ใจว่าข้อความตรงตามประเด็นคำถามข้อนั้น

0 หมายถึง ไม่แน่ใจว่าข้อความตรงตามประเด็นคำถามข้อนั้นหรือไม่

-1 หมายถึง แน่ใจว่าข้อความไม่ตรงตามประเด็นคำถามข้อนั้น

2. เกณฑ์การตัดสินค่า IOC ถ้ามีค่า 0.50 ขึ้นไป แสดงว่า ข้อคำถามนั้นวัดได้ตรงจุดประสงค์ หรือตรงตามเนื่อหานั้น แสดงว่า ข้อคำถามข้อนั้นใช้ได้

ตารางการประเมินคุณภาพของเครื่องมือวิจัยของแบบสังเกตการสอนโดยผู้เชี่ยวชาญ

รายการประเมิน	คะแนนความคิดเห็นของ ผู้เชี่ยวชาญ			รวม	ค่า IOC	สรุปผล
	คนที่1	คนที่2	คนที่3			
ด้านผู้สอน						
1. การสอนในครั้งนี้ได้มีการแจ้งจุดประสงค์การเรียนรู้ให้ผู้เรียนรับทราบอย่างชัดเจน	+1	+1	+1	3	1.0	ใช้ได้
2. การสอนในครั้งนี้ได้มีการกระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดความสนใจเพื่อนำเข้าสู่บทเรียน	+1	+1	+1	3	1.0	ใช้ได้
3. การสอนในครั้งนี้ได้มีการเปิดโอกาสให้ผู้เรียนซักถามข้อสงสัย	+1	+1	+1	3	1.0	ใช้ได้
4. การสอนในครั้งนี้ส่งเสริมให้ผู้เรียนเกิดความพยายามในการเรียนรู้ทุกขั้นตอน (ขั้นนำเข้าสู่บทเรียน ขั้นการสอน ขั้นสรุป)	+1	+1	+1	3	1.0	ใช้ได้
ด้านกิจกรรมการเรียนรู้ (แบ่งตามช่วงเวลาการสอน)						
5. ใช้เวลาสอน 10 นาทีในขั้นสำรวจ : ผู้เรียนสามารถในการสำรวจบทอ่านเพื่อให้เห็นภาพรวมของเนื้อเรื่องได้ (ขั้น Survey)	+1	+1	+1	3	1.0	ใช้ได้
6. ใช้เวลาสอน 10 นาทีต่อมาในขั้นตั้งคำถามด้วยตนเอง : ผู้เรียนต้องสามารถตั้งคำถามด้วยตนเองได้ครบ 5 ข้อ (ขั้น Question)	+1	+1	+1	3	1.0	ใช้ได้
7. ใช้เวลาสอน 30 นาทีในขั้นอ่านเอาเนื้อหาสาระ : ผู้เรียนต้องสามารถอ่านเนื้อเรื่องจนจบและตอบคำถามด้วย	+1	+1	+1	3	1.0	ใช้ได้

รายการประเมิน	คะแนนความคิดเห็นของ ผู้เชี่ยวชาญ			รวม	ค่า IOC	สรุปผล
	คนที่1	คนที่2	คนที่3			
ตนเองครบทั้ง 5 ข้อ (ขั้น Read)						
8.ใช้เวลาสอน 10 นาทีในขั้นทำความเข้าใจเนื้อหา: ผู้เรียนต้องสามารถทำความเข้าใจเนื้อหาด้วยตนเองด้วยการเขียนบันทึกย่อ (ขั้น Recite)	+1	+1	+1	3	1.0	ใช้ได้
9.ใช้เวลาสอน 10 นาทีสุดท้ายในขั้นสรุปความ: ผู้เรียนต้องสามารถเขียนสรุปความโดยใช้สำนวนของตนเองได้ (ขั้น Review)	+1	+1	+1	3	1.0	ใช้ได้
10. ใช้เวลาสอน 10 นาทีสุดท้ายในขั้นสะท้อนความคิดของตนเอง : ผู้เรียนต้องสามารถเขียนข้อคิดที่ได้รับจากการอ่าน (ขั้น Reflect)	+1	+1	+1	3	1.0	ใช้ได้
ด้านผู้เรียน (พฤติกรรมผู้เรียน)						
11. การสอนในครั้งนี้ผู้เรียนได้ร่วมกันแสดงความคิดเห็น	+1	+1	+1	3	1.0	ใช้ได้
12. การสอนในครั้งนี้ผู้เรียนได้สรุปความรู้ร่วมกัน	+1	+1	+1	3	1.0	ใช้ได้
13. การสอนในครั้งนี้ทำให้เกิดปฏิสัมพันธ์เชิงบวกระหว่างผู้เรียนกับผู้เรียน	+1	+1	+1	3	1.0	ใช้ได้
14. การสอนในครั้งนี้ส่งเสริมให้ผู้เรียนฝึกทักษะการอ่านจับใจความ	+1	+1	+1	3	1.0	ใช้ได้
15. การสอนในครั้งนี้ส่งเสริมให้ผู้เรียนฝึกทักษะการเขียนสรุปความ	+1	+1	+1	3	1.0	ใช้ได้
รวม					1.0	ใช้ได้

หมายเหตุ**1. เกณฑ์การให้คะแนน คือ**

- +1 หมายถึง แน่ใจว่าข้อคำถามตรงตามประเด็นการถามข้อนั้น
- 0 หมายถึง ไม่แน่ใจว่าข้อคำถามตรงตามประเด็นการถามข้อนั้นหรือไม่
- 1 หมายถึง แน่ใจว่าข้อคำถามไม่ตรงตามประเด็นการถามข้อนั้น

2. เกณฑ์การตัดสินค่า IOC ถ้ามีค่า 0.50 ขึ้นไป แสดงว่า ข้อคำถามนั้นวัดได้ตรงจุดประสงค์ หรือตรงตามเนื้อหานั้น แสดงว่า ข้อคำถามข้อนั้นใช้ได้

ประวัติผู้วิจัย

ชื่อ	กันตรัตน์ สุจิตวนิช
วัน เดือน ปีเกิด	28 ตุลาคม 2517
สถานที่เกิด	จังหวัดนครปฐม ประเทศไทย
ประวัติการศึกษา	มหาวิทยาลัยศิลปากร ปริญญาอักษรศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาภาษาอังกฤษ, 2540 มหาวิทยาลัยศิลปากร ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษ ในฐานะภาษาต่างประเทศ ภาควิชาหลักสูตรและวิธีสอน, 2546 มหาวิทยาลัยรังสิต ปริญญาศึกษาศาสตรดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาการศึกษา, 2561
ที่อยู่ปัจจุบัน	9/15 หมู่ 4 ตำบลบางหลวง อำเภอเมือง จังหวัดปทุมธานี
สถานที่ทำงาน	โรงเรียนสาธิตแห่งมหาวิทยาลัยรังสิต 52/347 ถนนพหลโยธิน ตำบลหลักหก อำเภอเมือง จังหวัดปทุมธานี
ตำแหน่งปัจจุบัน	ครูประจำชั้น Thai Literacy Coordinator ผู้ช่วยผู้อำนวยการโรงเรียน